

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්හරින ප්‍රධාන කරුණු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65 [අවම වෙන් කළ දිනය] [නි. 1] :

ශීථි 1-7 කාරක සභාව විසින් සලකා බලන ලදී.

කල් තැබීමේ යෝජනාව [නි. 235]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகாரபூர்வமான அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1964-65 [ஒதுக்கப்பட்ட எட்டாம் நாள்] [ப. 1] :

குழுவில் ஆராயப் பெற்ற தலைப்புகள் 1-7.

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை [ப. 235]

228-5493

Volume 57
No. 1

Monday
17th August, 1964

PARLIAMENTARY DEBATES (HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

APPROPRIATION BILL, 1964-65 [Eighth Allotted Day] [c. 1] :
Considered in Committee Heads 1-7.

ADJOURNMENT MOTION [c. 235]

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

57 වන කාණ්ඩය

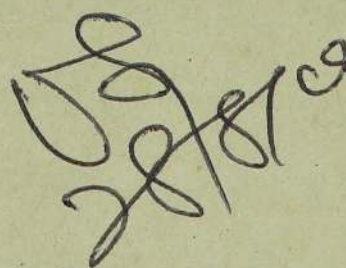
නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

ලඬකාවේ පස්වන පාර්ලිමේන්තුවේ පස්වන වාරය
නොකඳුරින් විරාජමාන දෙවන එලිසබෙත් රාජ්‍යයෙන්
13 වන රාජ්‍ය වර්ෂය

පාර්ලිමේන්තු වාරය 1964-65

3303

1964

ලංකාවේ මුද්‍රණයේ මුද්‍රිතයි.

ලිඛිතාණ්ඩුව

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා

විලියම් ගොපල් ලව, එම්. බී. ඊ., උතුරුමාණන් වහන්සේ

සෙනෙට් මන්ත්‍රීනි ගරු සිරිමාවෝ රත්වත්තේ ඛයස් බණ්ඩාරනායක මැතිනිය විසින් 1964 ජූනි මාසයේදී අග්‍රතෙත් පිහිටුවන ලද

ඇමති මණ්ඩලය

අගමැති සහ රාජ්‍යාරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු සහ ප්‍රවාහන හා ගුවන් විදුලි කටයුතු පිළිබඳ ඇමති—
සෙනෙට් මන්ත්‍රීනි ගරු සිරිමාවෝ රත්වත්තේ ඛයස් බණ්ඩාරනායක.

අභ්‍යන්තර හා බාහිර වෙළඳාම සහ සැපයීම් කටයුතු පිළිබඳ ඇමති—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු ටිකිරි
බණ්ඩාර ඉලංගරත්න.

අධ්‍යාපන ඇමති—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු ඉබ්‍රහිමිපියෙ රාල්ලාගේ පුංචි බණ්ඩා ගුණතිලක කලුගල්ල.
රජයේ වැඩ ඇමති—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු වමිලි ද ඒපාන්සේකා ගුණවර්ධන.

සංස්කෘතික කටයුතු හා සමාජ සේවා ඇමති—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු දොන් සැමුවෙල් ගුණසේකර.
පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති—සෙනෙට් මන්ත්‍රී ගරු ඇලෙක්සැන්ඩර් පෙරේරා
ජයසූරිය.

කෘෂිකර්ම, ආහාර හා ධීවර කටයුතු පිළිබඳ ඇමති—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු ෆිලික්ස් රෙජිනල්ඩ්
ඛයස් බණ්ඩාරනායක.

අධිකරණ ඇමති—සෙනෙට් මන්ත්‍රී ගරු ගිනිගෙ සිරිල් තේන් ආනන්ද සිල්වා.

ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලි බලය පිළිබඳ ඇමති සහ සහායක—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු වාර්ල්ස්
පර්සිවල් ද සිල්වා.

කම්කරු හා නිවාස කටයුතු පිළිබඳ ඇමති හා ආණ්ඩුවේ ප්‍රධාන සංවිධායක—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු
මයිකල් පෝල් ද සොයිසා සිරිවර්ධන.

තැපැල් හා විදුලි පණිවුඩ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු පිට්ටි ස්වාත්ති පැල්පොල.
මුදල් ඇමති—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු ආවායාර් නානායක්කරපතිරණේ මාවන් පෙරේරා.

සෞඛ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ ඇමති—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු අල්-හජ් බදිල්දීන් මන්මුද්.

ප්‍රවාහන කටයුතු පිළිබඳ ඇමති—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු අනිල් කුමාර් මුණසිංහ.

ග්‍රාම හා කර්මාන්ත සංවර්ධන ඇමති—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු මොනිපාල සේනානායක.

පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරු

රජයේ වැඩ පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී කුදුස්සාන් අබ්දුල් ජබාර් මයා.

සෞඛ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී වැලිගම පොල්වත්ත ගලප්පතිගේ
ආරියදාස මයා.

මුදල් කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ජේම්ස් පිට්ටි ඔබ්බේසේකර මයා.

ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලි බලය පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී වෙලා තත්තිරි
ගුරුනාන්සේලාගේ කරුණාරත්න මයා.

පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීනි විවියන්
ගුණවර්ධන මහත්මිය.

සංස්කෘතික කටයුතු හා සමාජ සේවා කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්—සෙනෙට් මන්ත්‍රී වන්දු
ගුණසේකර මයා.

රාජ්‍යාරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු ෆිලික්ස්
රෙජිනල්ඩ් ඛයස් බණ්ඩාරනායක.

අභ්‍යන්තර හා බාහිර වෙළඳාම සහ සැපයීම් කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්—පාර්ලිමේන්තු
මන්ත්‍රී ටිකිරි බණ්ඩා තෙන්නකෝන් මයා.

අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී දයාසේන වර්නෝලියස්
පස්කුවල් මයා.

තැපැල් හා විදුලි පණිවුඩ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී රණවක ආරච්චිගේ සොලමන් පෙරේරා මයා.

ප්‍රවාහණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී පහල රාල් ලාගේ රත්නායක මයා.
කෘෂිකර්ම, ආහාර හා ධීවර කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී කැලිපඩි සේනක රත්වත්තෙ මයා.

ප්‍රවාන්ති හා ගුවන් විදුලි කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී දොන් සේනාදිර සමරසිංහ මයා.

කම්කරු හා නිවාස කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගලේ වත්තෙගෙදර විජයසිරි සමරසිංහ මයා.

අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී සුරියරත්න කන්කානමලාගේ කරුණාදාස සුරියරත්න මයා.

ග්‍රාම හා කර්මාන්ත සංවර්ධන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්—පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ටිකිරි බණ්ඩා මුදියන්සෙලාගේ හේරත් මයා.

තියෝජිත මන්ත්‍රි මණ්ඩලය

කරුණායක	...	...	... පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රි ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු
නියෝජ්‍ය කරුණායක හා කාරකසභා සභාපති	...	...	... පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රි ඩී. ඒ. රාජපක්ෂ මයා.
කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපති	...	...	... පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රි අයි. ඒ. කාදර් මයා.

ප්‍රධාන නිලධාරී මණ්ඩලය

නියෝජිත මන්ත්‍රි මණ්ඩලයේ ලේකම්	...	...	... ආර්. සෙන්ටි එල්. පී. දෙරණියගල, සී.බී.ඊ.
සහකාර ලේකම්	...	...	... එස්. එස්. විජේසිංහ
දෙවන සහකාර ලේකම්	...	...	... එස්. එන්. සෙනවිරත්න

වේනුධාරි	...	...	... ඒ. ජේ. ආර්. ද සිල්වා
සහකාර වේනුධාරි	...	...	... ආර්. අබේසිංහ

ප්‍රධාන වාර්තාකරු හා හැන්සාඩ් සංස්කාරක :
 පී. බී. රත්නායක

සහකාර සංස්කාරක :

ජී. ඊ. පී. ද එස්. වික්‍රමරත්න

උප සංස්කාරකවරු :

වෙ. ප්‍රේ. නානායක්කාර
 එම්. එල්. ජේ. පෙරේරා
 පී. එල්. රාමනාදන්

වාර්තාකරුවෝ :

එල්. අයි. ජේ. මෙන්ඩිස්
 ඩී. ජේ. රණසිංහ
 ඊ. ඩී. ගුණසිංහ
 ඩබ්ලිව්. එම්. ප්‍රනාන්දු
 එම්. ඒ. එම්. එම්. මොහිදීන්
 එස්. එම්. පී. බී. සකලසූරිය
 එච්. පී. සිරිල්
 එම්. සී. එම්. සායිරා
 ආර්. ආර්. එම්. එල්. බී. රණවිර
 ටී. එල්. ජුමාට්
 පී. ටී. විජයදාස
 ඒ. ජේ. ඒ. දොරේ
 පී. රාජදොරේ
 එස්. නඩරාජා
 බී. ඒ. විජයරත්න
 ඩී. එම්. ජයසූරිය
 එච්. එල්. ඩබ්ලිව්. දිසානායක
 ජේ. ගුණදස
 ටී. ඩබ්ලිව්. කරුණාරත්න
 ජේ. එස්. ජෝර්ජ්
 ඩබ්ලිව්. එස්. එම්. ප්‍රනාන්දු
 ජී. ඒ. රණසිංහ

සහකාර පරිපාලක ... එම්. ඒ. පෙරේරා

ප්‍රධාන ලිපිකරුවෝ :

පී. පාලවිතායගම්
 එම්. ආර්. එච්. ද ඩේසාන්සේකා
 ආර්. ඊ. එස්. ගුණවර්ධන

ජ්‍යෙෂ්ඨ ලිපිකරුවෝ :

එෆ්. එස්. ලියනගේ
 පී. ආර්. බී. අබයරත්න
 ඊ. බී. ටී. පෙරේරා
 කේ. සිවනායගම්
 ඩබ්ලිව්. සී. පී. ද ඩේසාන්සේකා
 කේ. ටී. එන්. ද සිල්වා

පුස්තකාලයාධිපති ... ටී. ටී. ගුණතිලක

කළා පරිවර්තකයෝ :

එස්. කුන්ජිතපාදම්
 සී. ඩබ්ලිව්. පත්තිල
 එන්. පී. සිවසුමනියම්
 පී. ඒ. ඒ. පෙරේරා
 පී. එස්. අභංගම්
 එච්. වෙන්තසිංහ
 කේ. සිවනම්බි
 ඩබ්ලිව්. රාජසේකරම්
 එස්. කේ. තම්බිපිල්ලෙයි
 එන්. සුමනියම්
 ඒ. සෙල්ලදුරේ

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

தொகுதி 57

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகாரபூர்வமான அறிக்கை

இலங்கையின் ஐந்தாவது பாராளுமன்ற ஐந்தாவது கூட்டத் தொடர்
மாட்சிமை தங்கிய மகாராணி இரண்டாம் எலிஸபெத் ஆட்சியின் 13 ஆவது வருடம்

கூட்டத்தொடர், 1964-65

1964

இலங்கை அரசாங்க அச்சகத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இலங்கை அரசாங்கம்

மகா தேசாதிபதி

மேன்மைதங்கிய திரு. வில்லியம் கொபல்லாவ, எம். பி. ஈ.

அமைச்சரவை

[1964 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதலையினர் கௌரவ சிரிமாவோ ரத்வத்த டயஸ் பண்டாரநாயக்க அவர்களால் மீள அமைக்கப்பெற்றது]

பிரதம அமைச்சரும் பாதுகாப்பு வெளி விவகாரங்களின் னதும், தகவல், ஒலிபரப்பினதும் அமைச்சரும் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு வியாபார, விநியோக அமைச்சர் கல்வி அமைச்சர்	முதலையினர் கௌரவ சிரிமாவோ ரத்வத்த டயஸ் பண்டாரநாயக்க கௌரவ டிகிரி பண்டார இலங்கரத்தன, பா. அ. கௌரவ இடம்பிற்றிய ரல்லாகே புஞ்சிபண்டா குணதிலக்க கலுக்கல், பா. அ. கௌரவ டொன் சாமுவேல் குணசேக்கர, பா. அ. கௌரவ சம்ளி டி பொன்சேக்கா குணவர்த்தன, பா. அ. கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க, பா. அ. கௌரவ பீலிக்ஸ் ரெஜினோல்ட் டயஸ் பண்டாரநாயக்க, பா. அ. கௌரவ சால்ஸ் பேலிவல் டி. சில்வா, பா. அ. முதலையினர் கௌரவ கினிகெ சிறில் தேன் ஆதர் டி. சில்வா கௌரவ மைக்கல் போல் டி. சொய்ஸா சிறிவர்த்தன, பா. அ. கௌரவ கலாநிதி நானாயக்காரபதிரகே மாட்டின் பெரேரா, பா. அ. கௌரவ நிச்சட் ஸ்டான்லி பெல்போல, பா. அ. கௌரவ அல்-ஹாஜ் புதியத்தின் மஹமது, பா. அ. கௌரவ அனில் குமார் முனிசிங்ஹ, பா. அ. முதலையினர் கௌரவ அலெக்ஸாந்தர் பெரேரா ஜயசூரிய
கலாச்சார விவகார, சமூகசேவை அமைச்சர் ..	
அரசாங்கக் கட்டுவேலை அமைச்சர் ..	
கிராம, கைத்தொழில், அபிவிருத்தி அமைச்சர் ..	
விவசாய, உணவு, கடற்றொழில் அமைச்சரும், பாது காப்பு வெளிவிவகார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்	
காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரும் சபை முதல்வரும்	
நீதி அமைச்சர்	
தொழில், வீடமைப்பு அமைச்சரும் பிரதம அரசாங்க ஒழுங்கு நடாத்துனரும்	
நீதி அமைச்சர்	
தபால், தந்திப்போக்குவரத்து அமைச்சர் ..	
சுகாதார அமைச்சர் ..	
போக்குவரத்து அமைச்சர் ..	
உள்ளூராட்சி, உள்நாட்டு விவகார அமைச்சர் ..	

பாராளுமன்றக் காரியதரிசிகள்

அரசாங்கக் கட்டுவேலை அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி	குத்தூஸ் கான் அப்துல் ஜப்பார் அவர்கள், பா. அ.
சுகாதார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி ..	வெலிகம பொல்வத்த கலப்பதிகே ஆரியதாஸ அவர் கள், பா. அ.
நீதி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி ..	ஜேம்ஸ் பீற்றர் ஒபேசேக்கர அவர்கள், பா. அ.
காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரின் பாராளு மன்றக் காரியதரிசி	வேலா தந்திரி குருனாச்சேலாகே கருணாரத்ன அவர் கள், பா. அ.
கலாச்சார விவகார, சமூகசேவை அமைச்சரின் பாராளு மன்றக் காரியதரிசி	முதலையினர் சந்திர குணசேக்கர அவர்கள்
உள்ளூராட்சி, உள்நாட்டு விவகார அமைச்சரின் பாராளு மன்றக் காரியதரிசி	திருமதி விவியன் குணவர்த்தன, பா. அ.
தகவல், ஒலிபரப்பு அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி	டொன் சேனாதீர சமரசிங்ஹ அவர்கள், பா. அ.

தொழில், வீடமைப்பு அமைச்சன் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி	கலை வத்தெகெதர விஜயசி சமாசிங்ஹ அவர்கள், பா. அ.
கல்வி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி	சூரியாரச்சி கன்கானமலாகே கருணாதாஸ் சூரியாரச்சி அவர்கள், பா. அ.
உளநாட்டு, வெளிநாட்டு வியாபார, விநியோக அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி	டிகிரி பண்டா தென்னகோன் அவர்கள், பா. அ.
நீதி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி	தயாசேன டர்னோலியஸ் பஸ்குவல் அவர்கள், பா. அ.
தபால், தந்திப் போக்குவரத்து அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி	ரணவக்க ஆரச்சிகே சொலமன் பெரேரா அவர்கள், பா. அ.
விவசாய, உணவு, கடற்றொழில் அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி	கிளிபட் சேகை ரத்வத்த அவர்கள், பா. அ.
போக்குவரத்து அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி	பகள ரால்லாகே ரத்னாயக்க அவர்கள், பா. அ.
கிராம, கைத்தொழில் அபிவிருத்தி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி	டிகிரி பண்டா முதியன்செலாகே ஹேரத் அவர்கள், பா. அ.

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகாரிகளும் பிரதான உத்தியோகத்தார்களும்

சபாநாயகர்	..	..	..	கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ, பா. அ.
உப சபாநாயகரும் குழுக்களின் அக்கிராசனரும்	..	..	..	திரு. டி. ஏ. ராஜபக்ஷ, பா. அ.
குழுக்களின் உப அக்கிராசனர்	..	..	..	ஜனாப் ஐ. ஏ. காதர், பா. அ.

பிரதிநிதிகள் சபைச் செயலதிகாரி	..	..	ஆர். சென்றர் எல். பீ. தெரணியகல், சீ.பி.ஈ.
உதவிச் செயலதிகாரி	..	..	எஸ். எஸ். விஜேசிங்ஹ
இரண்டாம் உதவிச் செயலதிகாரி	..	..	எஸ். என். செனவிரத்ன

படைக்கலச் சேவிதர்	..	..	ஏ. ஜே. ஆர். டி சில்வா
உதவிப் படைக்கலச் சேவிதர்	..	..	ஆர். அபேசிங்ஹ

பிரதம அறிக்கையாளரும் ஹன்சாட் பதிப்பாசிரியரும் :

பீ. பி. ரத்னாயக்க

நிர்வாக உதவியாளர் :

எம். ஏ. பெரேரா

உதவிப் பதிப்பாசிரியர் :

ஜி. ஈ. பீ. டி எஸ். விக்ரமரத்ன

பிரதான எழுதுவினோர் :

வி. பாலவிநாயகம்
எம். ஆர். எச். டி பொன்சேக்கா
ஆர். ஈ. எஸ். குணவர்தன

உப பதிப்பாசிரியர் :

டபிள்யூ. பீ. நானாயக்கார
எம். எல். ஜே. பெரேரா
பீ. எல். ராமநாதன்

சிரேஷ்ட எழுதுவினோர் :

எப். எஸ். லியனகே
பீ. ஆர். பி. அபேரத்ன
ஈ. பி. வி. பெரேரா
கே. சீவநாயகம்
டபிள்யூ. சி. பி. டி பொன்சேக்கா
கே. ரீ. என். டி சில்வா

அறிக்கையாளர் :

எல். ஐ. ஜே. மென்டிஸ்
உ. ஜே. ரணசிங்ஹ
ஈ. டி. குணசிங்ஹ
டபிள்யூ. எம். பெர்னாண்டோ
எம். ஏ. எம். எம். முஹியதின்
எஸ். எம். பீ. பி. சதலசூரிய
எச். பீ. சிரில்
எம். லீ. எம். ஸாஹிர்
ஆர். ஆர். எம். எல். பி. ரணவீர
ரி. எல். ஜுமாத்
பீ. ரி. விஜயதாஸ
ஏ. ஜே. ஏ. டொரே
பீ. இ. இராசதுரை
எஸ். நடராசா
பி. ஏ. விஜயரத்ன
டி. எம். ஜயசூரிய
எச். எல். டபிள்யூ. திஸநாயக்க
ஜே. குணதாச
ரி. டபிள்யூ. கருணரத்ன
ஜே. எஸ். ஜோஜ்
டபிள்யூ. எஸ். எம். பெர்னாண்டோ
ஜி. ஏ. ரணசிங்க

நூனிலையப் பொறுப்பாளர் :

ரி. வி. குணத்திலக்க

பேச்சு மொழிபெயர்ப்பாளர் :

எஸ். குஞ்சிதபாதம்
சீ. டபிள்யூ. பன்னில
என். பீ. சிவசுப்பிரமணியம்
பீ. ஏ. ஏ. பெரேரா
வி. எஸ். அஹங்கம
எச். வெத்தசிங்ஹ
கே. சிவத்தம்பி
டபிள்யூ. இராசசேகரம்
எஸ். கே. தம்பிப்பிள்ளை
என். சுப்பிரமணியம்
ஏ. செல்லத்துரை

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

VOLUME 57

HOUSE OF REPRESENTATIVES OFFICIAL REPORT

FIFTH SESSION OF THE FIFTH PARLIAMENT OF CEYLON
THIRTEENTH YEAR OF THE REIGN OF
HER MAJESTY QUEEN ELIZABETH II

SESSION 1964-65

1964.

Digitized by Noolaham Foundation.
PRINTED AT THE GOVERNMENT PRESS, CEYLON
Noolaham.org Paavandam.org

GOVERNMENT OF CEYLON

GOVERNOR-GENERAL

HIS EXCELLENCY MR. WILLIAM GOPALLAWA, M.B.E.

CABINET

[RE-FORMED BY SENATOR THE HON. SIRIMAVO RATWATTE DIAS BANDARANAIKE,
JUNE, 1964]

Prime Minister and Minister of Defence & External Affairs and of Information & Broadcasting	Senator The Hon. SIRIMAVO RATWATTE DIAS BANDARANAIKE
Minister of Land, Irrigation & Power and Leader of the House	The Hon. CHARLES PERCIVAL DE SILVA, M.P.
Minister of Justice	Senator The Hon. GINIGE CYRIL THAINE ARTHUR DE SILVA
Minister of Labour & Housing and Chief Government Whip	The Hon. MICHAEL PAUL DE ZOYSA SIRIWARDENA, M.P.
Minister of Agriculture, Food & Fisheries and Parliamentary Secretary to the Minister of Defence and External Affairs	The Hon. FELIX REGINALD DIAS BANDARANAIKE, M.P.
Minister of Cultural Affairs and Social Services	The Hon. DON SAMUEL GOONASEKERA, M.P.
Minister of Public Works	The Hon. CHOLMONDELEY DE FONSEKA GOONEWARDENE, M.P.
Minister of Internal & External Trade and Supply	The Hon. TIKIRI BANDARA ILANGARATNE, M.P.
Minister of Local Government and Home Affairs	Senator The Hon. ALEXANDER PERERA JAYASURIYA
Minister of Education	The Hon. IDAMPITTIYE RALLAGE PUNCHI-BANDA GUNATILAKA KALUGALLA, M.P.
Minister of Health	The Hon. AL-HAJ BADIUDDIN MAHMUD, M.P.
Minister of Communications	The Hon. ANIL KUMAR MOONESINGHE, M.P.
Minister of Posts and Telecommunications	The Hon. RICHARD STANLEY PELPOLA, M.P.
Minister of Finance	The Hon. DR. NANAYAKKARAPATHIRAGE MARTIN PERERA, M.P.
Minister of Rural and Industrial Development	The Hon. MAITHRIPALA SENANAYEKE, M.P.

PARLIAMENTARY SECRETARIES

Parliamentary Secretary to the Minister of Public Works	KUDHOOS KHAN ABDUL JABBAR, Esq., M.P.
Parliamentary Secretary to the Minister of Health	WELIGAMA POLWATTA GALAPPATHIGE ARIYADASA, Esq., M.P.
Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs	MRS. VIVIENNE GOONEWARDENE, M.P.
Parliamentary Secretary to the Minister of Cultural Affairs and Social Services	Senator CHANDRA GUNASEKERA
Parliamentary Secretary to the Minister of Rural and Industrial Development	TIKIRI BANDA MUDIYANSELAGE HERATH, Esq., M.P.
Parliamentary Secretary to the Minister of Land, Irrigation and Power	VELA TANTHIRI GURUNNANSELAGE KARUNARATNE, Esq., M.P.
Parliamentary Secretary to the Minister of Finance	JAMES PETER OBEYESEKERE, Esq., M.P.

Parliamentary Secretary to the Minister of Justice	DAYASENA TURNOLIUS PASQUAL, Esq., M.P.
Parliamentary Secretary to the Minister of Posts and Telecommunications	RANAWAKA ARACHCHIGE SOLOMON PERERA, Esq., M.P.
Parliamentary Secretary to the Minister of Communications	PAHALA RALLAGE RATNAYAKE, Esq., M.P.
Parliamentary Secretary to the Minister of Agriculture, Food and Fisheries	CLIFFORD SENAKA RATWATTE, Esq., M.P.
Parliamentary Secretary to the Minister of Information and Broadcasting	DON SENADIRA SAMARASINGHE, Esq., M.P.
Parliamentary Secretary to the Minister of Labour and Housing	GALE WATTEGEDARA WIJAYASIRI SAMARASINGHE, Esq., M.P.
Parliamentary Secretary to the Minister of Education	SURIARACHCHI KANKANAMALAGE KARUNADASA SURIARACHCHI, Esq., M.P.
Parliamentary Secretary to the Minister of Internal and External Trade and Supply	TIKIRI BANDA TENNEKON, Esq., M.P.

HOUSE OF REPRESENTATIVES

PRINCIPAL OFFICERS AND OFFICIALS

THE SPEAKER .. THE HON. HUGH FERNANDO, M.P.

THE DEPUTY SPEAKER AND CHAIRMAN OF COMMITTEES .. MR. D. A. RAJAPAKSA, M.P.

THE DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES .. MR. I. A. CADER, M.P.

Clerk of the House of Representatives . R. ST. L. P. DERANIYAGALA, C.B.E.

Clerk-Assistant .. S. S. WIJESINHA

Second Clerk Assistant .. S. N. SENEVIRATNE

Serjeant-at-Arms .. A. J. R. DE SILVA

Assistant Serjeant-at-Arms .. R. ABEYSINGHE

Chief Reporter and Editor of HANSARD : Administrative Assistant :
G. E. P. DE S. WICKRAMARATNE M. A. PERERA

Assistant Editor :
M. L. J. PERERA

Principal Clerks : V. PALAVENAYAGAM
M. R. H. DE FONSEKA
R. E. S. GOONEWARDENA

Sub-Editors :
W. P. NANAYAKKARA
P. L. RAMENADEN
L. I. J. MENDIS
D. J. RANASINGHE

Senior Clerks : F. S. LIYANAGE
P. R. B. ABEYRATNE
E. B. V. PERERA
K. SEEVANAYAGAM
W. C. P. DE FONSEKA
K. T. N. DE SILVA

Reporters :
E. D. GUNASINGHE
W. M. FERNANDO
M. A. M. M. MOHIDEEN
S. M. P. B. SAKALASOORIYA
H. P. CYRIL
M. C. M. SAYIRU
R. R. M. L. B. RANAWEERA
T. L. JUMAT
P. T. WIJAYADASA
A. J. A. DORAY
P. RAJADURAI
S. NADARAJAH
B. A. WIJAYARATNA
D. M. JAYASOORIYA
H. L. W. DISSANAYAKE
J. GUNADASA
T. W. KARUNARATNE
J. S. GEORGE
W. S. M. FERNANDO
G. A. RANASINGHE

Librarian : T. V. GOONETILLEKE

Interpreters :
S. CUNJITHAPATHAM
C. W. PANNILA
N. P. SIVASUBRAMANIAM
P. A. A. PERERA
V. S. AHANGAMA
H. WETTASINGHE
K. SIVATHAMBY
W. RAJASEKERAM
S. K. THAMBIPILLAI
N. SUBRAMANIAM
A. SELLADURAI

விசேஷக் கெடுபிசன் பணம், 1964-65

—காரக கலாவ

[சி. சே. பி. வெர்வையன் மல.]

I want to inquire from the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Defence and External Affairs or from the Hon. Prime Minister whether the Governor-General has been appointed for a fixed period and what the terms and conditions of his appointment are, and if he has been appointed for a fixed period what that period is.

சி. பி. ஸார். ஸ்வெர்டன் மல. (அபிசர் காவெரீல)

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன—அவிசாவலி)

(Mr. D. P. R. Gunawardena—Avisawella)

What has the Government to say on the questions raised by the hon. Member for Kankasanturai? Has the Governor-General's administrative work been successful? Is there any use in having a Governor-General? We would like to know the views of the Government on this matter. Is there anybody who can speak for the Government on this matter? Is the period of the Governor-General going to be extended?

I am told that he is disturbed at various times in the morning and at night.

பி. ரத்நாயக மல. (வந்நேம)

(திரு. ஏ. ரத்நாயக்க—வத்தேகம)

(Mr. A. Ratnayake—Wattegama)

He must be paid overtime.

சி. பி. ஸார். ஸ்வெர்டன் மல.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

He is not a person who is in good health. The Government must have some consideration for his health.

பி. பி. சமரக்கோடி மல. (புலத் சிங்)

(திரு. எட்மன் சமரக்கோடி—புலத்திங் ஹல)

(Mr. Edmund Samarakkody—Bulathsinhala)

I am told, Sir, that His Excellency the Governor-General is in a disturbed state of mind. Who are these

people who disturb him at various hours and what is the reason or cause for such disturbance? If a person in the position of the Governor-General is in such a troubled state, I do not know how the rest of the country can escape it. I think it is a relevant question whether the period of the Governor-General is to be extended or not. It is also important to know what the attitude of this Government is in regard to the Governor-General and these institutions that have come down from colonial times. I trust that we shall have some answer to these questions from the new Ministers.

ஸ்தாபக கமிட்டி. டி. பி. சமரக்கோடி (புலத்)

(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க—காலி)

(Dr. W. Dahanayake—Galle)

I should like to raise a question in regard to the office of the Governor-General. I hope that the work in the office of the Governor-General is being carried out expeditiously and speedily. I have to bring to the notice of the Government the fact that the report of the Assassination Commission was handed over to the Governor-General on the 1st of May. It has not yet been released. I wonder whether the office of the Governor-General is sleeping over its work?

பி. ரத்நாயக மல.

(திரு. ஏ. ரத்நாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

I have often seen His Excellency the Governor-General at the pictures. He seems to be in excellent health. He is in excellent health.

I think a Governor-General is normally appointed for five years. I do not know whether it is so in this particular case. So far as we are concerned, His Excellency the Governor-General is as efficient as, if not more efficient than, any other Governor-General has been. It cannot be helped if people disturb him in the night. Surely, if somebody disturbs him at 2 A.M. in the morning, it is not the Governor-General who is to blame for it.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

With regard to the office itself, I must say that it is a matter for the Select Committee. I do not know whether the Select Committee is functioning or has ceased to function after the last Prorogation. We have not seen its report yet. I personally think—I am not a member of the Select Committee—that some day we should have an elected head of State who will be able to uphold the Constitution and who will represent the will of the people. Ministers may come and go, Prime Ministers may come and go, but the Governor-General or President—whatever name you may assign to him—must be a person elected by the people and in charge of the function of upholding the Constitution, because there are dangers to the Constitution.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Which constitution ?

ඒ. රත්නායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்நாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

Any constitution. You may, perhaps, change the present Constitution and have another, but the institution of Governor-General or President—or whatever it may be—should be held by an elected person. Personally, I think it should be done after the present gentleman ceases to function.

So far as the present holder of the office is concerned, we are quite satisfied with him. He is doing an excellent job. He moves very freely with all classes of persons. I do not know whether he interferes in politics and with political parties. So far he has been strictly impartial and just.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා. (වැලිමඩ)

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன—வெலிமடை)

(Mr. K. M. P. Rajaratna—Welimada)

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ වැය ශීථිය යටතේ නිතරම මතක් කරන කාරණයක් මේ වතාවෙන් කීමට මම අදහස් කරන්නවා.

ඒ, අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාට ලැබෙන වැටුප පිළිබඳවයි. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ වෙනසක් නොකර අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ වැටුපෙහි වෙනසක් කළ නොහැකි බව මම දන්නවා. නව මුදල් ඇමතිතුමාට අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කිරීමට පෙර ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කිරීමට කාලයක් නොතිබුණු බවත් අපි දන්නවා. ඒ නිසා මීළඟ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කිරීමට පෙර, මේ සම්බන්ධයෙන් කුමන පියවරක් අනුගමනය කරන්නට යනවාද කියා පැහැදිලි පිළිතුරක් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාට වැටුප් වශයෙන් මසකට රුපියල් 7,500කුත්, සංග්‍රහ දීමනා වශයෙන් මසකට රුපියල් 1,500 කුත් ලැබෙනවා. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය නොකර මේ මුදලෙහි වෙනසක් කරන්නට බැරි නිසා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කිරීමට යම් කිසි වැඩ පිළිවෙලක් යොදනවාද කියා මම දැනගන්න කැමතියි. එසේ වෙනස් කරනවා නම් කවදා පමණ එසේ කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවාද කියාත් දැනගන්න කැමතියි. අදත් මේ රටේ තිබෙන්නේ අධිරාජ්‍ය වැටුප් ක්‍රමයකුයි. ඒ ක්‍රමය අපේ ආර්ථික තත්ත්වය හා සමාජ තත්ත්වය අනුව වෙනස් විය යුතුයි. ඒ සඳහා පටන් ගැන්මක් ඇති කළ යුත්තේ අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගෙනුයි. මාසයකට රුපියල් 9,000 ක් දීම අපේ රටේ ඇති ආර්ථික තත්ත්වය හා අතින් වැටුප් ක්‍රමය අනුව සාධාරණයයි අපට කියන්න බැහැ. ඒ නිසා ඒ ක්‍රමය වෙනස් කිරීම සඳහා යම් කිසි වැඩපිළිවෙලක් යොදනවාද, නැති නම් මේ ක්‍රමයම අනුගමනය කරනවාද කියා මම දැනගන්න කැමතියි.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා (මුදල් ඇමති)

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா—நிதி அமைச்சர்)

(The Hon. Dr. N. M. Perera—Minister of Finance)

A number of questions have been asked. First of all may I point out that we are strictly not entitled to discuss the salary of His Excellency the Governor-General. It is fixed by

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

the Constitution and this House is not competent to discuss the question. In the past we have certainly allowed certain questions being asked, but when you ask me now whether I have the power to change his salary, all that I can say is I have not the power to do so under the Constitution. If the Governor-General on his own offers to reduce the salary, that is a different matter.

With regard to the question of his health, I agree with the hon. Member for Wattagama (Mr. A. Ratnayake). It is true he was ill some time back but he is now in excellent health. So far as I know he is quite capable of going on. He has not shown any particular weakness. I must say that he performs his functions fairly efficiently.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி.)

(Mr. Edmund Samarakkody)

What about the disturbances in the night?

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I do not know what kind of disturbance he has had in the night and from which quarter. As a matter of fact many of us have all sorts of disturbances in the night of one type or another. I do not know whether the Governor-General is immune from these disturbances. I have not heard of any disturbances he has had from any quarter.

With regard to his period of service, although under the Donoughmore Constitution we had a definite limit as to the period, under the Soulbury Constitution, if I remember right, there is no limit fixed, and the Governor-General holds office subject to the decision of the Prime Minister.

ප්‍ර. හා. 10.15

ඒ. රත්නායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்னாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

Pleasure of the Queen.

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

That is right. He is appointed by the Queen, but as we all know, under the Constitution, the Prime Minister is the party responsible for making the recommendation to Her Majesty with regard to appointment and removal of a Governor-General. As far as I know, no definite period has been fixed for the Governor-General. I may be wrong; my recollection is there has been no period fixed as such.

With regard to how the office of the Governor-General is functioning and this particular report of the Assassination Commission, I believe the Governor-General has got the report, the matter has been communicated to the Prime Minister and it is now under consideration by her as well as the Cabinet. I have no doubt that in due course information will be supplied as to when we are going to publish that report.

ආර්. සිංගල්ටන්-සාලමන් මයා. (පත් කරන ලද මන්ත්‍රී)

(திரு. ஆர். சிங்கல்டன்-சமன்—நியமன அங்கத்தவர்)

(Mr. R. Singleton-Salmon—Appointed Member)

The question of the period of office of the Governor-General arose because at the end of a certain five-year period the then Prime Minister wanted an excuse to make a change.

ඩී. පී. ආර්. ගුනවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I must say this is an extremely unsatisfactory state of affairs. The Hon. Finance Minister told us that

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

the question of extension or termination of service of the Governor-General is a private arrangement between the Prime Minister and the Governor-General. The country cannot be satisfied with an explanation of that nature. Could the Government give us an assurance that as soon as the Government realizes that his efficiency is going down, that he is no longer capable of administering this country or filling the office to which he has been appointed, the Government will terminate his services and appoint someone who is more efficient? I have nothing personally against this nice old gentleman, but as long as we have a Governor-General we demand that there be efficiency too, not merely for decorative purposes at functions. Let the Government give us an assurance that if he is not functioning efficiently, in view largely of the personal relationship between the Prime Minister and the Governor-General—it is not a satisfactory state of affairs; we are not living under feudal conditions today—and if they do not propose to proclaim a Republic without any loss of time, they will think of appointing as Governor-General a more efficient person.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙනරා කලාත්තිගේ ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I am sorry I cannot give any such assurance as the hon. Member for Avissawella wants because he assumes that the Governor-General is not performing his functions efficiently. I thought that he was eminently acceptable; and so far as I know, all sections of the people of this country have welcomed his appointment. I thought that was an eminently excellent choice made by the Hon. Prime Minister. If this Parliament wants a change, they can move a substantive Motion. I remember I myself moved a Motion on one occasion in respect of the previous Governor-General. That is a different matter. But I do not think it fair to make allegations like this saying that he is inefficient and so on, without substantiating what we are

saying. Generally we do not in this House indulge in criticizing the Governor-General. If the hon. Members feel very strongly about it, the only thing to do is to move a substantive Motion. I am sorry I cannot give any undertaking of the sort that the hon. Member for Avissawella wants

“1 වන ශීර්ෂයේ 1 වන වැය සම්මතය සඳහා රු. 2,57,741 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදී, සභාසම්මත විය.

1 වන ශීර්ෂයේ 1 වන වැය සම්මතය උප ලේඛනයේ කොටසක් හැටියට නිව්ය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—
පුනරාවර්තන වියදම් රු. 1,61,250

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 1,61,250

Vote No. 2.—Administration charges—
Recurrent expenditure, Rs. 161,250

“1 වන ශීර්ෂයේ 2 වන වැය සම්මතය සඳහා රු. 1,61,250 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදී, සභාසම්මත විය.

1 වන ශීර්ෂයේ 2 වන වැය සම්මතය උප ලේඛනයේ කොටසක් හැටියට නිව්ය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

ඒ. රත්නායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்னாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

Are you taking up Head 2, Prime Minister?

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

We have not come to that.

Before we proceed further may I point out to you that I fully agree with the Hon. Minister of Finance that the conduct of the Governor-General cannot be questioned in this House, and his salary is also provided under a Special Law under the Constitution. But unfortunately this item has appeared in the amendments to be moved in Committee.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

රු. ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என் எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)
Which item ?

කළානායකතුමා
(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)

The amendment to Vote 1 of Head 1. I do not know how it came to be printed here ; but as long as it was there I had to allow a certain amount of discussion on the subject. That was my position.

2 වන ශීර්ෂය—අග්‍රාමාත්‍ය

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා,
රු. 2,38,272

1 වන උප ශීර්ෂය.—සේවක සංඛ්‍යා හා වැටුප්
රු. 1,28,412

தலைப்பு 2.—பிரதம அமைச்சர்
வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனமும் பிற படிகளும், ரூ. 2,38,272
1.—ஊழியர் கோப்பும் சம்பளமும்
ரூ. 1,28,412

HEAD 2.—PRIME MINISTER

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 238,272
Sub-head 1.—Cadre and salaries, Rs. 128,412

එ. රත්නායක මයා.
(திரு. ஏ. ரத்னாயக்க)
(Mr. A. Ratnayake)

පහත සඳහන් යෝජනාව මා ඉදිරිපත් කරනව :
“That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of sub-head 1, item ‘Prime Minister’.”

සභාපතිතුමනි, මේ අවස්ථාවේදී ආණ්ඩුවෙන් මා එක ඉල්ලීමක් කරන්නට සතුටුයි. මේ එකොළොස්වැනි පැයේදීත් අපේ අගමැතිනිය මේ සභාවට පැමිණෙනවා නම් යෝග්‍යයි කියන එකයි මගේ අදහස. මා හිතන්නේ මේ ප්‍රශ්නය පසරිය අවුරුදු 4 තුළම ඉදිරිපත් කර තිබෙනව කියායි. ඒ මක්නිසාදැයි කියනවා නම්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩු ක්‍රමයේ ඉතා සම්පූර්ණ ඉහයෝ වල්ග තරු වගේ

වැදගත් අංශයක් තමයි, පාර්ලිමේන්තුව නැත්නම් මහජන මන්ත්‍රණ සභාව. මහජන මන්ත්‍රණ සභාව ප්‍රජාතන්ත්‍ර ක්‍රමයේ කේන්ද්‍රස්ථානය යයි කියන්නට පුළුවනි. මහජන මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ ඉතා මත්ම වැදගත් සාමාජිකයා අගමැතියි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අවුරුදු සිය ගණනක් නොයෙක් රටවල අත්හදා බැලීමෙන් පසු තමයි, අගමැති මහජන මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ සිටිය යුතුය යන්න සිද්ධාන්තයක් වශයෙන් සලකන්නට පටන් ගත්තේ. මම මගේ පක්ෂයේ රැස්වීම්වලදීත් කීප විටක්ම කියා සිටියා, අගමැතිනියට තිතර ගයෙන් හෝ ආසනයක් දිය යුතුය කියා. ඒ මක්නිසාද? ආණ්ඩුව තිබෙන්නේ මහජන මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේයි. ඒ ස්ථානයේ අගමැතිනිය නැත්නම් ඒක විශාල අඩුපාඩුවක් ; ඉතාමත්ම ලොකු දුර්වලකමක්. මේ ස්ථානයේදී ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්ති පිළිබඳව නොයෙක් ප්‍රශ්න මතු වෙනව. ඒවාට උත්තර දෙන්නට ශක්තියක් ඇති ඇමතිවරයෙක් මෙහි කටයුත්තක් සිටිය යුතුය. බොහෝ වෙලාවලදී ඇමතිවරු කියා සිටියා, “අගමැතිනියගෙන් අසා කියන්නම්” කියා. ඇමතිවරුන් හරියට කේන්ද්‍රයේ ඉහයෝ වගෙයි, රාශියෙන් රාශියට යනව. සුයඹා මේෂ රාශියෙන් වෘක්ඛික රාශියට යන්න වගේ මුදල් ඇමතිවරු 5 දෙනෙක් ඒ රාශියේ දැනට වැජඹී තිබෙනව. මා කල්පනා කරනව, මේ මුදල් ඇමතිතුමා ඒ රාශියේ ඔහොම වැජඹෙයි කියා. මේ මොහොතේදී කොයි ඇමතිවරයා කොයි රාශියේ වැජඹෙනවාදැයි අපට කියන්නට බැහැ. අපේ මුදල් ඇමතිතුමාට එතුමාගේ වැය ශීර්ෂය ගැන පමණක් නොව, අනිකුත් කරුණු සම්බන්ධවත් ආණ්ඩුව වෙනුවෙන් වගකිය යුතු උත්තරයක් දෙන්නට තරම් ශක්තියක් තිබීම ගැන මා බොහොම සන්තෝෂයි. ඒ තිසයි, එතුමා මේ ස්ථානයේ ඉන්නේ. අනික් අය පැන යන එක හරි නැහැ. අනික් කාරණය, අගමැතිණිය මේ ස්ථානයේ සිටිනවා නම් එක්තරා විනයක් මේ ස්ථානයේ ඇති වන බවට කිසිම අනුමානයක් නැහැ. දැන් හරියට කේන්ද්‍රය පාලි වෙලා වගේ,—කේන්ද්‍ර පාලිවීම ගැන තමන්තාන්සෙලා අසා ඇති—ඉහයෝ එක් කෙනෙක්වත් නැහැ. ඉහයෝ වල්ග තරු වගේ

පෙනෙන්නේ බොහොම කළාතුරකින්. මෙතැන ඇවිත් ටික වෙලාවක් ඉඳල පැනල යනව; නැවත කවද එයිද දන්නේ නැහැ. තමුත්තාන්සෙලා දකලා ඇති, වල්ග තරු — හේලිස් කොමටි. ලංකාවට වල්ග තරු වක් පෙනෙන්නේ අවුරුදු 75 කට පමණ වරක් පමණයි. 'එහෙමත්' ඇමතිවරු ඉන්නව. අගමැතිනිය මේ සභාවේ සිටියා නම් ඒ තත්ත්වය ඇති වෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා අගමැතිනිය මේ සභායේ සිටිය යුතුයි. අගමැතිනිය එහි සිටින විට මෙහි නොයෙක් බොරු ආරංචි එතැනට යනව. ආරංචි අනුව ආණ්ඩු කරනව නම් ඒක වැරදියි. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරු ආණ්ඩුවේ හොඳ තරක විවේචනය කරන කැඩපතක් වගෙයි.

තරක මෙන්ම හොඳත් විවේචනයට භාජන කිරීම වැදගත් වැඩක්. ගරු සභාපතිතුමනි, යම් කෙනෙක් මාව විවේචනය කරනව නම් මගෙ අඩුපාඩු මට හද ගන්න පුළුවනි. සමහර විට මා සිතන්න පුළුවනි සැම දේම මා දන්නවය කියා. සැම විටම මා නිවැරදි පුද්ගලයකුය කියාත් සමහරවිට මා සිතනව වෙන්ත පුළුවනි. විවේචනය නිසා එවැනි අදහස් මගෙන් තුරන් වෙලා යනව. සැම දෙනා කෙරෙහිම ඒ විධියයි. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ විවේචන හොඳය; අපට ඒවා ප්‍රයෝජනවත් වෙනවාය කියා ඇමතිවරුන් අවබෝධ කර ගත්තොත් තමයි, එම ඇමති ධුරවලට ඔවුන් සර්වප්‍රකාරයෙන්ම සුදුස්සන් වන්නේ. එවැනි ශක්තියක් ඇමතිවරුන්ට නැති නිසාද, ඒ අය මෙනතට නොඑන්නේ කියා මා ප්‍රශ්න කරනව. ගරු අගමැතිනිය මෙතැනට පැමිණියොත් අප කවුරුත් සතුටින් අය පිළිගන්නව. මෙනත කවු රුත් හෝ අයට අගෞරව කරාවිය කියා එතුමිය සිතනවද දන්නේ නැහැ. එහෙම දෙයක් මෙනත ඇත්තේ නැහැ. ප්‍රජාතන්ත්‍ර වාදයේ ආරක්ෂාව සඳහා එතුමිය මෙනත සිටින්න ඕනැ. ඒ නිසා මෙම සභායට පැමිණෙන ලෙස ගරු මුදල් ඇමතිතුමා එතුමියට අවවාද කරාවියයි මා විශ්වාස කරනව. මේ මාස කීපය තුළ දිවත් අර අගමැති ආසනය හිස්ව නොතබන ලෙස මා ඉල්ලනව. එසේ නොකළොත්, එතුමිය මේ පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය නෙරෙහි

එතරම් පැහැදීමක් ඇති කෙනෙක් නො වේය කියා අප තුළ සංකාවක් ඇතිවෙනව.

එතුමිය නිතර කතා කරන්නේ ඝාතාව වැනි නොයෙකුත් ආඥාදායක රටවල් ගැනයි. එතුමිය ආඥාදායකයක් නැති නම් ඒකාධිපතිනියක් වෙන්ත යනවද දන්නේ නැහැ. මේ රටේ ඒකාධිපති ආණ්ඩුවක් පිහිටු විය යුතුය කියා එතුමිය නිතර ආශ්‍රය කරන හේන්‍රි පිටගෙදර ඥාසීභ මාහිමියන් වහන්සේ ලොකු ප්‍රචාරයක් ගෙනියනව. නමුත් මහජනතාව ගෙන් සියයට 90 ක් ඊට විරුද්ධයි; උන්වහන්සේ එය දන්නව. එවැනි වැරදි අදහස් පැතිරෙන්නට ඉඩ නොදීමට නම් එතුමිය මෙම සභායට පැමිණෙන්න ඕනැ. දැන් වුණත් ඉතා ලෙහෙසියෙන් එතුමියට මෙතැනට ආ හැකියි. පසුගිය කාලෙ අතුරු මැතිවරණ හුඟක් තිබුණ; ඒවා මගින්වත් එතුමිය මෙහි පත් වී නොපැමිණී එක ගැන අපි කතාගාටු වෙනව. ඉතා ලෙහෙසියෙන් එතුමියට මෙහි පත් වෙන්න පුළුවනි. එතුමිය මෙම සභායේ සිටින්න ඕනැ. ප්‍රසිද්ධ වේදිකා වලට නැගි ගරු ඇමතිවරුන් සහ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මොනව කීවත් මේ රට ආඥාදායක තත්ත්වයකට පෙරළිගෙන එනවාය කියන විශ්වාසයක්, රාවයක් මුළු රටේම පැතිර යනව. ඊට සාධක පෙනෙන්න තියෙනව. රජය තම පුද්ගලික වස්තුවක් හැටියට දැන් ගුවන් විදුලි සේවය පාවිච්චි කරනව. මේ රටේ කවදා වත් එවැනි තත්ත්වයක් තිබුණේ නැහැ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටවල ගුවන් විදුලියෙන් සැම පක්ෂයකම අදහස් ප්‍රකාශ කරන්න ඉඩ දෙනව.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඊළඟට විශාල තර්ජනයක් එන්නේ පත්‍ර සම්බන්ධයෙනුයි. පත්‍ර සියල්ලම රජය අත්පත් කර ගන්න යනවලු. පුවත් පත් මගින් යම් කිසි දූෂණ කෙරෙනව නම් ඒවා නිරාකරණය කර ගන්න නොයෙකුත් ක්‍රම තියෙනව. පත්‍ර මගින් නොයෙකුත් දූෂණ වැඩ කෙරුණේ, මේ රටේ විතරක් නොවෙයි. එංගලන්ත යෙන් එවැනි තත්ත්වයන් ඇති වුණා. ඒ රටේ පත්‍ර කොමිසමක් පත් කොට වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කර තියෙනව. ඉන් දියාමෙන් පත්‍ර කොමිසමක් මගින්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

[ඒ. රත්නායක මයා.]

වැදගත් වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කර නියෝජිතයා, මෙම කාරණයට ගැලපෙන විධියේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වැඩ පිළිවෙළවල් එම වාර්තාවලින් ඉදිරිපත් කර නියෝජිතයා. නමුත් ලංකාවේ පත්‍ර සම්පූර්ණයෙන්ම රජයට ගන්න යනවය කියන එකයි, අපේ විශ්වාසය. ඒකාධිපති ආණ්ඩුවක් කරා යන ගමනේ දෙවන හෝ තුන්වන පියවර මෙයයි කියා අපට සිතන්න ඉඩ නියෝජිතයා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මාක්ස්වාදියකු වුණත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හැදෑරූ, ඒ ගැන හොඳින් දන්නා, එය විශ්වාස කරන, ඒ ගැන නිතර කතා කරන උත්තමයෙක් කියා ප්‍රකාශ කරන්න පුළුවනි. එම නිසා මගේ මෙම විවේචනාත්මක අදහස් එතුමා පිළිගනිවිය කියා මා විශ්වාස කරනවා. මහජනයා සන්නිවේදන පුවතී උරුමයෙන්, මහජනයාට ලැබෙමින් තිබුණු වරප්‍රසාද—ඒ කියන්නේ, රජයක් පිහිටු විමේ බලය, රජයක් පහ කර දැමීමේ බලය, රජයක් විවේචනය කිරීමේ බලය, යනාදී වශයෙන් අවුරුදු 33ක් පමණ කාලයක් මුළුල්ලේ මහජනයා විදිමින් සිටි වරප්‍රසාද—නැති කර දමා ඒකාධිපති ආණ්ඩුවක් මේ රටේ පිහිටුවන්නට යනවාය කියන ආරංචිය සත්‍ය බවට සාධකයක් වෙනවා, ගරු අගමැතිනිය මෙතැනට නොපැමිණීම. ඒ නිසා දැන් මේ උදා වි ඇති 11 වැනි පැයේවත් නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට පත් වි ඒමට අදහස් කරනවා නම් හොඳයි.

පූ. හා. 10.30

එංගලන්තයෙහි මැතිකර් ඇති වුණු සිසි යක් අපේ ගරු අගමැතිනියද දන්නවා ඇති. සාම් වරයකු වූ සර් ඩග්ලස් හියුම් බ්‍රිතාන්‍යයේ අගමැතිකම බරාපොරොත්තු වෙන් සාම් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයෙන් ඉල්ලා අස් වි මැතිවරණ කොට්ඨාශයක් තරඟ කළ බව අපේ අගමැතිනියත් හොඳින් දන්නවා ඇති. මැතිවරණ කොට්ඨාශයක් තරඟ කොට සර් හියුම් බ්‍රිතාන්‍යයේ මහජන මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට පත් වි අවුත් අගමැතිකම අත්පත් කර ගත්තා. ඒක හොඳ සම්ප්‍රදායක්. ඒක මහජනයාගේ වරප්‍රසාද ආරක්ෂා කිරීමේ සම්ප්‍රදායයක්. එම නිසා ගරු අගමැතිනිය නියෝජිත මන්ත්‍රී

—කාරක සභාව

මණ්ඩලයට පැමිණීම ගැනත්, එසේම පුවත් පත් රජයට ගැනීම ගැනත් දැනට මහජනයා තුළ තිබෙන ඝෘක දුරු කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(ශ්‍රී. ආර්. ආර්. සමරක්කොඩි)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I would like to raise one or two matters under this Head. Incidentally, I have never met this Prime Minister of ours; I have seen her in photographs and in the Gallery of this House and in various other places, but I have never met her. I suppose there are so many other hon. Members in this House who are in the same position—not that I am complaining. I have no complaint to make. Once or twice I sought to telephone her but that also was not possible; you cannot telephone her; you can telephone her Private Secretary.

ඒ. රත්නායක මයා.

(ශ්‍රී. ආර්. රත්නායක)

(Mr. A. Ratnayake)

Get a long distance telephone call.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(ශ්‍රී. ආර්. ආර්. සමරක්කොඩි)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I do not know; I might consult others who know how to contact her. That is all I have to say on that particular aspect of the matter.

Under this Head, firstly I would like to discuss foreign policy.—[Interruption]. Are we discussing foreign policy under this Head?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරා භරාතිනි ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

No. You will have to take it up under the Ministry of External Affairs.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Then, travel curbs ?

රු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Those are items coming under that Ministry, and the hon. Parliamentary Secretary will be here to answer.

එම්. සිවසිත්ථම්පරම් මයා. (උඩුප්පිඩ්ඩි)

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்—உடுப்பிட்டி)

(Mr. Sivasithamparam—Uduppidi)

Mr. Speaker, I wish to associate myself with the views of the hon. Member for Wattegama (Mr. A. Ratnayake), that the Hon. Prime Minister should take her seat in the House. I am certain that, if she were here, on very many occasions she would have been influenced by the atmosphere of the House and taken decisions which would have been of benefit to the country. To cite one instance, I am sure that if she had been in the House on the occasion of the Debate on the Language of the Courts Bill and seen how practically every section of this House, including almost every Opposition party, was anxious to give a position to the Tamils in the Northern and Eastern Provinces—rather than have listened to hearsay evidence of certain Ministers who themselves held different views—she would have been influenced by the atmosphere.

Not only that; the hon. Second Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) made certain comments on the Floor of this House on the question of travel curbs and certain action taken by some departmental officials regarding people going out of this country. The Hon. Prime Minister chose to make a statement in the Senate making a series of insinuations and attacks on hon. Members of this House. I would say it is only right that if she chooses to make allegations and insinuations against hon. Members of this House she should be here to make those

allegations so that we can meet them, make counter allegations and counter insinuations and so on.

It is absolutely essential that she should take her seat in this House. What is she afraid of? If she has held her own, with credit, if I may say so, at international conferences and meetings, with other Prime Ministers, what has she to be afraid of a few of us shouting here? It is very essential that she should take her place in this House for the better administration of this country and the shaping of policy.

I was told that at one time only one Minister of this House had access to "Temple Trees". I do not know what the position is today, but it is very essential that she should take her seat in this House. If she is willing, we can give her a seat in the North through which she can come uncontested. I think it would be a good gesture that she should come from the North if she is interested. I am certainly prepared to give my seat if she is anxious to come into this House as a Member. But it is essential that, if not in this Session, at least in the next Session she should present herself as a candidate for the Lower House. It is very essential for the administration of this country.

වී. නවරත්නම් මයා. (කයිට්ස්)

(திரு. வீ. நவரத்னம்—ஊர்காவற்றுறை)

(Mr. V. Navaratnam—Kayts)

Under this Head relating to the Prime Minister, I do not know whether it would be in order if I raise some questions on the system that is obtaining in regard to visas.

රු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

No, no. You can take that up later.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

රු සභාපතිතුමනි, රු අගමැතිනිය මේ රු සභාවේ නොසිටීම ගැන හැම දෙනා දේම අයමය ලේඛන පිළිබඳව

[කේ. ඇම්. පී. රාජරත්න මයා.]

සාකච්ඡා කෙරෙද්දී අප අපේ අදහස් ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. අප ප්‍රකාශකර ඇති අදහස්වල වෙනසක් සිදු වී නැහැ. ගරු අගමැතිනිය මේ සභාවේ ඉන්නව නම් දැනට වඩා පහසුවෙන් වැඩ කටයුතු සාර්ථක කර ගැනීමටත්, අප අසන නොයෙකුත් ප්‍රශ්නවලට කෙළින්ම පිළිතුරු ලබා ගැනීමටත් හැකි වෙනවා. ගරු අගමැතිනිය යටතේ පොලිසිය වැනි ප්‍රධාන දෙපාර්තමේන්තු කීපයක්ම තිබෙනවා. පොලිසිය පිළිබඳව නොයෙකුත් අවස්ථා වලදී අප විසින් මේ ගරු සභාවේදී ප්‍රශ්න කර ඇති බව සභාපතිතුමාට මතක ඇති. පසුගිය අවුරුද්දේ හෝ ඊට පෙර අවුරුදු වලදී හෝ මේ ගරු සභාවේදී අසන ලද ප්‍රශ්නවලින් වැඩි කොටසක් අසා ඇත්තේ පොලිසියේ තාඩන පීඩන ගැන බවට සැකයක් නැහැ. අප ප්‍රශ්නයක් ඇසූ විට රාජාරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා හෝ සභා නායකතුමා හෝ පිළිතුරක් දෙන්නේ ඇත්තෙන්ම අපේ ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන් පියවරවල් ගෙන තිබෙනවාය කියා කියන්නට අමාරුයි. අගමැතිනියට භාර වූ කාරණයක් ගැන ක්‍රියා කිරීමට වෙනත් ඇමතිවරයකුට පුළුවන්කමක් නැහැ. ඉතින් අප අසන කරුණු සම්බන්ධයෙන් සිදු වන්නේ මොනවාදැයි අප දන්නේ නැහැ. අපට නිසි පිළිතුරු ලැබෙන්නේ නැහැ. මා මේ ගැන වැඩි යමක් කියන්න යන්නේ නැහැ. ගරු අගමැතිනිය මේ ගරු සභාවේ සිටිනවනම් ඉතාමත්ම කාලෝචිතයි. එහෙම නම් මේ ගරු සභාවේ වැඩ කටයුතු ගෙන යන්න පහසු වෙනවා. ඒ වගේම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයටත් හොඳයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා යම් යම් කොමිෂන් සභා පත් කරන්නේ අගමැතිනියගේ උපදෙස් පිටයි. අගමැති නියගේ උපදෙස් යටතේ අග්‍රාණ්ඩුකාර තුමා විසින් පත් කරන ලද ප්‍රචන්පත් කොමිෂන් සභාව ගැනත් මා මතක් කරන්නට කැමතියි. මේ රටේ ප්‍රචන්පත් ගැන කරුණු ගණනාවක් යටතේ පරීක්ෂා කර බලා වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා කොමිෂන් සභාවක් පත් කරන්න යෙදුණා. ඔබතුමාට මතක ඇති, එම කොමිෂන් සභාව පත් කළ අවස්ථාවේදී—මුදල් ඇමතිතුමා විරුද්ධ පක්ෂයේ සිටියදී—එතුමාගේ නායකත්වයෙන් යුත් ලංකා

සමසමාජ පක්ෂයේ කණ්ඩායමත්, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අනික් පක්ෂත්, කොමිෂන් සභාව කෙරෙහි අප්‍රසාදය පළ කරමින් ඒකමතිකව—අත්සන් තබා—යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළ බව. එදින ඒ යෝජනාව පිළිබඳ ඡන්ද විමසීමේදී අප පරාජයට පත් වූ බව ඇත්ත. ඒ යෝජනාවේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන්ම නොවූවත් එහි අනියම් ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන්, එදා සිටි කථා නායකතුමාටත් අස් වෙන්න සිදු වුණා.

ඒ කෙසේ වුණත් ප්‍රචන්පත් කොමිෂන් සභාවේ වැඩ කටයුතු දිගටම ගෙන යියා. ඊට පසුව, කොමිෂන් සභාවේ වැඩ කටයුතු සම්බන්ධව—සාක්ෂි ඇසීම සම්බන්ධව—තවත් යෝජනාවක් මේ සභාවේ න්‍යාය පත්‍රයට ඇතුළත් වුණා. මා හිතන හැටියට, කොමිෂන් සභාව වැඩ කටයුතු ගෙනයන ආකාරය සුදුසු නැත, සාක්ෂි අසන ආකාරය සුදුසු නැත යනාදී කරුණු සඳහන් කරමින් එවකට ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ නායකයා වශයෙන් සිටි මුදල් ඇමතිතුමායි යෝජනාව සකස් කර එදා ඉදිරිපත් කළේ. මේ සභාවේ පක්ෂ කීපයක් හැරෙන්නට, අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීවරයාත් (සී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.), අපත් නැතුව, අනිකුත් සියලුම විරුද්ධ පක්ෂවල මන්ත්‍රීවරුන්ගේ අත්සන් ඇතුළුව, ඒ අවස්ථාවේදී එම යෝජනාව න්‍යාය පත්‍රයට ඇතුළත් කළා. ඒ අවස්ථාවේදී එම යෝජනාවට අප අත්සන් කළේ නැත්තේ—ප්‍රචන් පත් කොමිෂන් සභාවට විරුද්ධත්වයක් නැති නිසා නොවෙයි, අදත් විරුද්ධත්වය තිබෙනව—එම යෝජනාව සකස් කර තිබුණු හැටියට අපට අත්සන් කිරීමට පුළුවන් තත්ත්වයක් නොතිබුණු නිසයි. මූලික වශයෙන්, ප්‍රචන් පත් පාලනයක් ඇති කරන කොමිෂන් සභාවකට හැම අවස්ථාවේදීම අප විරුද්ධ වන බව, එදා මෙන්ම අදත් කවදත් විරුද්ධත්වය දක්වන බව, මේ වේලාවේදී ප්‍රකාශ කර සිටිනව.

ගරු සභාපතිතුමනි, අමුතුවම සිද්ධියක් ඇති වී තිබෙනව. කොමිෂන් සභාවේ වැඩ කටයුතු අවසන් වෙන්නටත් පෙර, හදිසි යේම මූලික වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනව. කොමිෂන් සභාවේ වැඩ කටයුතු අවසන් වෙන්නට පෙර මූලික වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කරන්නෙ මොනවටද? මේ තරම් හදිසි සිද්ධියක් මොකද? ඇත්ත වශයෙන්ම

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

මේක නිකම් විහිලුවක් වාගෙයි. කොමිෂන් සභාවේ වාර්තාව නිකුත් කරන්නට පෙර මූලික වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කරනව. එපමණක් නොවෙයි, මේ මූලික වාර්තාවේ කොමිෂන් සභාවේ තීන්දු ඔක්කොම ඇතුළත් කර තිබෙනව. මූලික වාර්තාවකින් තීන්දුවක් දෙන්නෙ කොහොමද? සම්පූර්ණ වාර්තාවක් සකස් කරන්නෙ නැතුව තීන්දුවක් දෙන්නෙ කොහොමද? විශේෂ කාරණාවක් උඩ මූලික වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කරනව නම් ඒක වෙනම ප්‍රශ්නයක්. නමුත් මේ පුවත්පත් රජයට ගත යුතුය, වෙනත් ආකාරවලින් පාලනය කළ යුතුය යනාදි වශයෙන් කොමිෂන් සභාව මූලික වාර්තාවෙන්ම තම තීන්දු අග්‍රාණ්ඩුකාර තුමාට ඉදිරිපත් කර තිබෙනවාලු. මේ පිළිබඳව ගිය සතියේදී කැබිනට් මණ්ඩලයේ ඇමතිවරුන්ගේ සාකච්ඡාවක් ඇති විම සම්බන්ධයෙන්, තාත්තන්ඩියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ශ්‍රීමත් ඇල්බට් එෆ්. පිරිස්) ප්‍රශ්නයක් නැගුවා. ඊට පසු පුවත්පත්වල දුටුවා, කොමිෂන් සභාව අතුරු වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවය කියා. එම අතුරු වාර්තාවෙන් යෝජනා කර තිබෙනව, එක පුවත් පත් ආයතනයක් කෙළින්ම ආණ්ඩුවේ පාලනයට ගැනීමට, එක පුවත් පත් ආයතනයක් සමුපකාර ක්‍රමයට පාලනය වන්නට සහ තවත් පුවත් පත් ආයතනයක් මහජන කොමිෂනරියක් හැටියට සකස් කර පාලනය කරන්නටය කියා.

අප මේ කාරණා ගැන කථා කරන්නෙ ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල පළවූ වාර්තා අනුවයි. ඇත්ත වශයෙන් පුවත්පත් කොමිෂන් සභාවේ අතුරු වාර්තාව මේ ගරු සභාවට තවම ඉදිරිපත් කර නැහැ. අපට වාර්තාව ලැබුණේත් නැහැ. ඒක වැදගත් කාරණාවක්. පත්‍රවල අඩංගු වන ඒ ප්‍රවෘත්ති සමහර විට ඇත්ත වෙන්න පුළුවනි; නැත්ත වෙන්නත් පුළුවනි. අප කථා කරන්නෙ, කථා කළේ, පත්‍රවල පළ වූ වාර්තාව අනුවයි. එම නිසා ආණ්ඩුවේ යුතුකමක් තිබෙනව, පත්කළ කොමිෂන් සභාවක් මගින් වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කළාම, ඒ අනුව ආණ්ඩුව තීරණයක් ගන්නට පෙර, මේ ගරු සභාවට දන්වන්නට. කෙසේ හෝ වේවා, ගරු සභාපතිතුමනි, අපට ආරංචි—මම දන්නෙ නැහැ කොයි තරම් දුරට ඇත්තද කියා, පුවත් පත්වලට පිළිවිලි තිබුණ,

මුදල් ඇමතිතුමාට කියන්න පුළුවන් මේ ආරංචිවල කොයිතරම් දුරට සත්‍යයක් තිබෙනවාද කියා—ගිය සතියේ ඇමති මණ්ඩලයේ රැස්වීමකදී විශේෂයෙන් මුදල් ඇමතිතුමා ඉල්ලීමක් කර තිබෙන බව, ඒ තීරණ අනුව පුවත්පත් රජයේ පාලනය යටතට ගත යුතුය කියා. ඒ යෝජනාවට සභානායකතුමා විරුද්ධ වුණාය කියාත් ඒ ප්‍රවෘත්තියේම සඳහන් වී තිබුණ.

පූ. හා. 10.45

ගරු සභානායකතුමන්, අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමන් ඊට විරුද්ධ වුණාලු. ඊට පස්සෙ මූලික වශයෙන් ගතයුතු පියවරක් හැටියට “ප්‍රෙස් වර්ස්ට්” නමින් හඳුන්වනු ලබන පුවත්පත් පාලනය කරන ආයතනයක් සම්බන්ධව තීරණයක් ගන්නාලු. ඒ සම්බන්ධයෙන් ලිහිලියේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරන්න යනව. දෙහිවල-ගල්කිස්ස කොට්ඨාශයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා) නීති සකස් කරන්න පුළුවනි. ආණ්ඩුවට ඕනෑම නීතියක් සකස් කරන්න පුළුවනි. ඇමති මණ්ඩලයට සම්පූර්ණ අයිතියක් තියෙනව, නීති සකස් කරන්නට.

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව 1960 ජූලි මාසයේ පැවැත්වුණු මහා මැති වරණයෙන් පස්සෙ බලයට පැමිණි තැනේ ඉඳල මේ වන තුරු කොමිෂන් සභා කීපයක් පත් කර තිබෙනව. ඔය කොමිෂන් සභා වලින් ගත් තීරණ මොනවද? ඔය කොමිෂන් සභාවලින් පිට කරන ලද වාර්තා අනුව කළ දේ මොනවද? පිරිවෙන් විශ්ව විද්‍යාලයන් ගැන සොයා බලා වාර්තා කිරීමට කොමිෂන් සභාවක් පත් කළා. ඒ කොමිෂන් සභාව වාර්තාවකුත් පිට කළා. වාර්තාව නිකුත් කර දැනටමත් අවුරුද්දක් තරම ගත වී තිබෙනව. අද වන තුරු මොනවද ඒ ගැන කර තිබෙන්නෙ? අපි දන්නව අල්ලස් කොමිෂන් සභාව ගැන. තල්ගොඩපිටිය කොමිසම නමින් හැඳින්වෙන අල්ලස් කොමිෂන් සභාවේ වාර්තාව සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡාවක් කරන්න ඉඩ ලබාගන්නෙ විශාල කලබලයක් ඇති කරලයි, ලොකු සටනක් කරලයි. නමුත් ඒ කොමිෂන් සභාවේ නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කිරීමට තවම තීරණයක්

[කේ. ඇම්. පී. උපරත්න මයා.]

අරන් නැහැ. සමහර වාර්තා පිට කරන්නේ නැහැ. සමහර වාර්තා පිට කළත් ඒවා සාකච්ඡා කිරීමට අවස්ථාවක්වත් අපට දෙන්නේ නැහැ. වාර්තා පිට කළත්, සාකච්ඡා කළත්, තීරණ ක්‍රියාත්මක කරන්නේ නැහැ. සමහර අවස්ථාවල කොමිෂන් සභා පත් කිරීමෙන් ප්‍රයෝජන යක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒවායින් කරනු ලබන නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කරන්නේ නැත්නම්.

ප්‍ර. සා. 10.45

ලුණු සංයුක්ත මණ්ඩල කොමිෂන් සභා වාර්තාවෙන් අපට දැනගන්න ලැබුණා, එම ආයතනයේ පරිපාලන කටයුතු ඉතා මත් අසතුටුදායක තත්ත්වයක තිබුණු බව. එහි සේවය කළ නිලධාරීන් පිරිසක් එයින් විශාල මුදල් ප්‍රමාණයක් කොල්ල කෑ හැටිත්, හොරකම් කළ හැටිත් පැහැදිලි ලෙස පෙන්වුම් කළ කොමිෂන් සභා වාර්තාව, මේ රටට විශාල ආදායමක් ලබා ගැනීමට පුළුවන්කමක් තිබුණු සංස්ථාවක් කොල්ලයට යට වූ ආකාරය මනා ලෙස පෙන්වා දුන්නා. කොමිෂන් වාර්තාව පිට කර අදට අවුරුදු එකහමාරක් වෙලා තියෙනව. එහෙත් ඒ සම්බන්ධයෙන් මොනවද කර තිබෙන්නේ? මේ වාර්තාව ගැන සාකච්ඡා කිරීමට අවස්ථාවක් දෙන බවට ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමා අයවැය ඇස්තමේන්තු සාකච්ඡා කරන අවස්ථාවේ පොරොන්දු වුණා. එහෙත් අද වන තුරු ඒ වාර්තාව සාකච්ඡා කිරීමට අපට දවසක් දුන්නේ නැහැ. වාර්තාවේ නිගමනයන් ගැන මොනවද කරන්නේ? මොනවද කරල තියෙන්නේ? ලුණු සංයුක්ත මණ්ඩලයේ හිටපු නිස්සවිරසිංහ මහත් මයා ලොකු මුදල් වංචාවක් කළාය කියනව. එහෙත් ඔහුට ලංකාවෙන් පිටවෙලා යන්න ඉඩ දුන්නානේද? කොමිෂන් සභාවල කොතෙක් පත් කළත්, ඒවායින් කොතෙක් වාර්තා ඉදිරිපත් කළත්, මොන තරම් හොඳ දේ නිර්දේශ කළත්, ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීමට විධිවිධාන සලසන්නේ නැත්නම් ඒ සඳහා වැය කරන මුදලින් ලැබෙන ප්‍රයෝජනයක් නැහැ.

මේ රටේ ජනතාවගේ ජීවන තත්ත්වය නගා ලීම සඳහාත්, ජීවන වියදම අඩු කිරීම සඳහාත්, වෙනත් වැදගත් ප්‍රශ්න නිරාකරණය කිරීම සම්බන්ධවත්, වැදගත්

තීරණ ගැනීමට යම් යම් කොමිෂන් සභා වාර්තාවලින් කෙරෙන නිර්දේශ ප්‍රයෝජන වත් වන නමුත්, ඒ ගැන නොසලකා හරින තත්ත්වයක් තිබියදී පුවත්පත් කොමිෂන් සභා වාර්තාව සම්බන්ධයෙන් පමණක් ඊට වඩා වෙනස් පිළිවෙළක් අනුගමනය කරන්න යන බවයි පෙනෙන්නේ. තවම පුවත්පත් කොමිෂන් සභාවේ අවසාන වාර්තාව ඉදිරිපත් කරලත් නැහැ. එහි අන්තර් වාර්තාවක් පමණයි රජයට ලැබී තිබෙන්නේ. අවසාන වාර්තාව ලැබෙන තුරු ඉන්නෙත් නැතිව, මූලික වාර්තාවේ අඩංගු කර තිබෙන නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කරන්න යන්නේ අපටත් නොකියා නේද? අපටත් පුවත්පත් කොමිෂන් වාර්තාව දෙන්නේ නැතිව, එහි අඩංගු නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කරන්නට ඇමති මණ්ඩලය තුළ සාකච්ඡාවක් ඇති වුණාලු. ඒ ප්‍රතිපත්තියේ තේරුම මෙකක්දැයි මම අහනව. එතකොට කොමිෂන් සභාවක් පත් කරන්නේ ප්‍රශ්නයක් නිරාකරණය කර ගන්න නොවෙයි. අපට පෙනෙන හැටි යට මේ ආණ්ඩුව කොමිෂන් සභාවක් පත් කරන්නේ ආණ්ඩුවට ඕනෑ දෙයක්, මහ ජනයා විරුද්ධව හිටියත් ඒ ගැන නොසලකා, කරන්නයි. පුවත්පත් කොමිෂන් සභාවේ අන්තර්වාර්තාව ක්‍රියාත්මක කිරීමට කඩිමුඩියේ වැඩ කරන්න උත්සාහ කිරීමෙන් අපට පෙනෙන්නේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිය කොයි ආකාරයේ එකක්ද යන්නයි. ආණ්ඩුවට මේ ගරු සභාව තුළ විශාල ජන්ද බලයක් තිබෙනව. ඕනෑම වෙලාවක නීති කෙටුම්පත් ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවනි. තවම අවසාන වාර්තාව පිට වෙලත් නැතිව තියෙද්දී අන්තර් වාර්තාවක අඩංගු කරුණු ක්‍රියාත්මක කිරීමට යාම හරිද කියා මා අහනව. අපට අවසන් වාර්තාව දෙන්න ඕනෑ. ඊට පස්සෙ එය සාකච්ඡා කරන්නත් අපට අවස්ථාවක් දෙන්න ඕනෑ. වාර්තාව ඉදිරිපත් කිරීමෙන් පසු අප ඊට විරුද්ධ වීම හෝ නොවීම වෙනම දෙයක්. අවසන් වාර්තාව ඉදිරිපත් කර සාකච්ඡා කර බලය ලබා ගෙන කටයුතු කළොත් එතකොට අපට කියන්න බැහැ, හරියාකාර කළේ නැහැ කියල.

ගරු අගමැතිනිය මේ ගරු සභාවේ සාමාජිකාවක් වශයෙන් සිටීමේ වැදගත් කම පෙනෙන්නේ මෙවැනි අවස්ථාවකයි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

ගරු අගමැතිනිය එහෙ මෙහෙ ගිහිල්ල කරන ප්‍රකාශවලින් අපට පෙනෙනවා, එතුමියටත් යම්කිසි හැඟීමක් ඇතිත් තිබෙන බව. පුවත්පත්වල වැරදිකාරයෝ. යම් යම් දේවල් පුවත්පත්වල වැටෙනකොට පුවත්පත්වල වැරදිකාරයෝ. පුවත්පත් ආණ්ඩුවක් හෝ ඇමතිවරුන් විවේචනය කළාම එය වැරද්දක් හැටියට සලකා ගෙන ඊට පළිගැනීමේ චේතනාවක් මේ රටේ පුවත්පත් සම්බන්ධයෙන් තිබෙනවා. පුවත්පත්වල බොහෝ අඩුපාඩුකම් තිබෙන බව අප මට ප්‍රථමයෙනුත් කියා තිබෙනවා. නමුත් අප කියන්නේ ඒ අඩුපාඩුකම් හදන්නයි. ඒ අඩුපාඩුකම් හදන්න ආණ්ඩුව පියවරක් ගන්නවා නම් මා හිතන්නේ මේ ගරු සභාවේ හැම අංශයක්ම ඊට උපකාර කරුවි. එහෙම කරන්නේ නැතිව දැන් ඒ අඩුපාඩුකම්වලට දෙන්න අදහස් කරන පිළියම රෝගයටත් වඩා හයානකයි. වැළඳී තිබෙන රෝගයටත් වඩා හයානක පිළියමක් මේ පුවත්පත් රජයට ගැනීමෙන් කරන්නට යන්නේ.

විශේෂයෙන්ම ගරු අගමැතිනිය මේ ගරු සභාවේ නැති නිසා මේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් එතුමියට හරියාකාර මධ්‍යස්ථ අදහසක් අනුගමනය කරන්ට බැරි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. දිවංගත බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා තුළ මේ විධියේ අදහසක් තිබුණේ නැහැ. මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණාට පසුවයි මේ විධියේ අදහසක් පැනනැගුණේ. ඒ අදහස තවත් තහවුරු වුණේ මේ හවුල් ආණ්ඩුවට පසුව බව කණගාටුවෙන් කිවයුතුව තිබෙනවා.

හවුල් ආණ්ඩුව එන විට පුවත්පත්වලින් තද විරෝධයක් ඇති වුණය කියා පුවත්පත් කොමිෂන් වාර්තාවේ සඳහන් කර තිබීම ගැන ඇත්ත වශයෙන්ම අපට කනගාටුයි. නමුත් එක පුවත්පත් සමාගමකින් හැර, “ඩේලි මිරර්” පත්‍රයෙන් ‘හැර, ඒ කියන්නේ “ටයිම්ස් මිෆ්” සිලෝන්” සමාගමෙන් හැර අනික් පුවත්පත් සමාගම්වලින් ඒ තරම් විරුද්ධත්වයක් පළ වුනේ නැහැ. නමුත් මා අසන්නේ, ඒකත් වාර්තාවේ සඳහන් කිරීමේ විශේෂ හේතුව කුමක්ද කියයි. ඇත්ත වශයෙන්ම ආණ්ඩුවේ හිත ගන්නයි. ඒ කෙසේ වුවත් හවුල් ආණ්ඩුවක් එන විට ඊට විරුද්ධත්වය පළ කරන්ට මේ රටේ

අපට බැරිද? එතකොට අප ඒ විරුද්ධව පළ කරන අදහස් පුවත්පත්වල පළකිරීම වැරද්දක්ද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. හවුල් ආණ්ඩුව ඇති වෙනවාට සමහර පක්ෂ කැමති වෙන්න පුළුවන්; සමහර පක්ෂ විරුද්ධ වෙන්න පුළුවන්. අපි ඊට අවංකවම විරුද්ධයි. අපේ ඒ අදහස මෙනෙත් කියනවා; රටේ හැම තැනමත් කියනවා. සොහොනේ ගෙවල් හදන්නේ යකාට බයේ නොවෙයි. ඒ වගේ අපි වැඩක් කරන විට යකාට බය නැහැ. ඒ කරගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ ඒ හැටියටම ගෙන යනවා. එතකොට ඒ විධියේ අදහස් පුවත්පත්වල පළ කරන එක වැරද්දක්ද? ඒක මහජන ද්‍රෝහී දෙයක්ද?

පුවත්පත් ගන්න ඒකත් එක කාරණයක් හැටියට පුවත්පත් කොමිසමේ වාර්තාවේ සඳහන් කර තිබෙනවා. පුවත්පත් කොමිසමේ වාර්තාව හරි වාර්තාවක්ද වැරදි වාර්තාවක්ද කියා අපි කවුරුවත් දන්නේ නැහැ. මහජනයා දන්නේත් නැහැ. ඒ නිසා මේ ගැන සාකච්ඡා කර බැලීම සඳහා මහජනයාට සැහෙන කාලයක් දෙන්න ඕනැ. මහජනයා කල්පනා කර බලා සමහර විට පුවත්පත් ගන්න කියයි; සමහර විට ගන්න එපාය කියයි. ඒක වෙනම ප්‍රශ්නයක්. නමුත් මහජනයාගේ තීරණය මොකක්ද කියා අපි දන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආකාරයට මේ වාර්තාව මහජනයා අතට පත් කරන්න ඕනැ. නමුත් වාර්තාවත් ප්‍රසිද්ධ නොකිරීමෙන් මේක තමයි වාර්තා කියා මහජනයා දනගන්නේ කොහොමද? ඒ නිසා මේ සම්බන්ධයෙන් නීත්‍යානුකූල පියවරක් ගන්න පෙර, නීති කෙටුම්පත් කිරීමාදී යම් පියවරක් ගන්න පෙර, මේ වාර්තාව මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කර, අපට ඒ ගැන සාකච්ඡා කිරීමට අවස්ථාවක් දෙන්න. ඇත්ත වශයෙන්ම පුවත්පත් කොමිෂන් සභාවට මුලින්ම අප විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරන අවස්ථාවේදී සැකයක් ඇති කර ගත්තා, මේ කොමිසමේ වාර්තාවත් අපට ලැබේදෝයි කියා. අද ඒ සැකය තහවුරු වන තත්වයකුයි පැන නැගී තිබෙන්නේ. ඒ නිසා මේ වාර්තාව ගැන සාකච්ඡා කරන්ට අවස්ථාවක් වුවමනා බව නැවත වතාවක් මතක් කරනවා. පළමු වෙන් වාර්තාව මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන්න. ඊට පසු ආණ්ඩුවට වුවමනා පිළි

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

වෙළඳුන් ගන්නාට අපට කමක් නැහැ. අප අපේ විරෝධය පළ කරනවා; ඒ සම්බන්ධයෙන් අපට කරන්නට වුළුවන් දේවල් කරනවා. ඒ නිසා මේ සම්බන්ධයෙන් පැහැදිලි ප්‍රකාශයක් මේ ගරු සභාවට කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා. (දකුණු කොළඹ පළමුවන මන්ත්‍රී)

(**ශ්‍රී. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන—කොළඹ පළමුවන මන්ත්‍රී**)

(Mr. J. R. Jayewardene—First Colombo South)

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහස ආරක්ෂා කිරීම සඳහා අගමැති නියම විශාල වගකීමක් තිබෙනවා. මේ රජය වැඩ භාරගත් දවසේ සිට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහස නැති කිරීමට නොයෙක් නොයෙක් පියවරවල් අරන් තිබෙන බවත්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නිතරම කොනින් තනා බවත්, මා ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි. මට මතකයි ප්‍රථමයෙන්ම ශබ්ද විකාශන යන්ත්‍ර පාවිච්චි කිරීම පිළිබඳව තහනමක් කළ බව. අප කීප දෙනෙක් ඒ නීතිය කඩා උසාවියට ගොස් උසාවියෙන් නින්දාවක් කළාට පසුවයි නැවතත් ඒ බලය ලැබුණේ. ඒ වගේම කුමන්ත්‍රණ තවුළුව සම්බන්ධව විශේෂ නීති රීති මේ සභාවට ඉදිරිපත් කර ඒ අනුව උසාවිය පත් කළාට පසුව අධිකරණ තීරණයක් අනුව ඒ උසාවිය අවලංගු වුණ බවත් අපි දන්නවා. ඒ වගේම අපි දන්නවා, මාස කීපයක් මේ රට හදිසි නීති යටතේ පාලනය කළ බව. ඊයේ පෙරේදා අපට පුවත්පත්වලින් දැනගන්න ලැබුණ, අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) සභාවක් අනුරාධපුරයේදී තහනම් කළ බව. ඒ නිසා මා හිතනවා මේ රටේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රධානියා හැටියට මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා කිරීම පිළිබඳව විශාල වගකීමක් අගමැතිනියට තිබෙනවාය කියා. මහා මන්ත්‍රී තරඟයක් කල් දමා විය කියා ආරංචියක් පසු ගිය දිනවල තිබුණ. මහජන උද්ඝෝෂණය නිසාදෝ අගමැති නියම පිට රටකදී ප්‍රකාශයක් කළා—මේ රටේ තවමත් එතුමිය ඒ ප්‍රකාශය කෙළේ නැහැ—මහා මන්ත්‍රී තරඟය නියම වෙලාවට පවත්වනවාය කියා.

—කාරක සභාව

අපට දැන් දැන් දැන ගන්න ලැබෙනව පුවත්පත්වල නිදහස නැති කිරීමේ අදහසක් තිබෙනවා කියා. කාබනට් මණ්ඩලයේ රහස් සාකච්ඡාවක් ගැන වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.) අපට දන්නවා. ඒක ඇත්තද නැත්තද කියා මම දන්නෙ නැහැ. නමුත් උන් නැහැ වෝදනාව එල්ල කෙළේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාටයි. මේ අදහසට පක්ෂ පාත අදහස් මුදල් ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළා නම් මම ඒ ගැන පුදුම වෙනවා. උන්නැහැ මාක්ස්වාදියෙක් කියා අපි කොපමණ දොස් කිව්වත් මගේ හැඟීමක් තිබෙනවා, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහසට පොද්ගලික වශයෙන් විශාල ආදරයක් සහ ආශාවක් තිබෙන පුද්ගලයෙක්ය කියා. කිසිම කෙනෙකුට ප්‍රකාශ කරන්න බැහැ, පුවත්පත් නිදහස ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ කොටසක් නොවේය කියා. නිදහසේ කථා කිරීම, නිදහසේ සභා පැවැත්වීම, නිදහසේ අදහස් මුද්‍රණය කිරීම, නිදහසේ ඡන්දය දීම ආදී වශයෙන් ඇති නිදහස නැති කිසිම රටක ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීය කියන ආණ්ඩුක්‍රමයක් නැහැ. අපේ ලංකාවේ අද තිබෙන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩුක්‍රමය හොඳ නැත කියා ඇතැම් කෙනෙක් කල්පනා කරනවා නම්, ඒ වගේම එය සංශෝධනය කළ යුතුයි කියා කල්පනා කරනවා නම් එය කළ යුත්තේ නීතිය අනුව මේ සභාවේ තුනෙන් දෙකක ඡන්දය ලබා ගැනීමෙන් පසුවයි. එහෙම නැත්නම්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට අපේ ඇල්මක් ආදරයක් තිබෙනවා නම් පුවත්පත්වල නිදහස ආරක්ෂා කරන්න ඕනැ. කොපමණ සභා පැවැත්වූවත්, මේ ගරු සභාවේදීත්, ප්‍රසිද්ධියෙන්, කොපමණ අදහස් ප්‍රකාශ කළත්, ඒවා මුද්‍රණය කර මහජනයාට යවන්න ඉඩක් නැත්නම් එසේ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ, කථා පැවැත්වීමේ ප්‍රයෝජන සම්පූර්ණයෙන්ම නැති වෙනවා.

නමුත් නාන්සේ දන්නවා, මේ ගරු සභාවේ වැඩ කටයුතු ගුවන් විදුලියෙන් මෙනෙක් කාලයක් ප්‍රකාශයට පත් කෙළේ මොන පිළිවෙලටද කියා. ගරු ඇමති තුමන්ලාගේ කථා පමණයි ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රකාශයට පත් කෙළේ. නමුත් නාන්සේ ඒ සම්බන්ධයෙන් බොහෝම දේ විවේචනයක් කළා. මෙනෙක් කල්

නිබුණ ඒ පිළිවෙළ ඒ අනුව වෙනස් වුණාද නැද්ද කියා මම දන්නෙ නැහැ. කෙසේ වුණත් ඒ ගැන තමුන්තාන්සෙලා සෝදිසි කර බලනවා නම් හොඳයි. මීට පසුව විරුඬ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කථාවලත් සාරාංශයක් පළ කරනවාය කියා තිබෙනවා. ඇමති මණ්ඩලයේ පමණක් අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම පක්ෂ පාත හැඟීමකුයි මහජනයාට ලැබෙන්නෙ. පිටු පස අසුන්වල සිටින ආණ්ඩුවේ මන්ත්‍රී වරුන්ගේ කථාවල ප්‍රකාශ කෙරෙන්නෙත් නැහැ. ඒ නිසා මේ ගරු සභාවට පෙනී යනවා ඇති, කාටත් ප්‍රයෝජනවත් වන පුවත්පත සම්පූර්ණයෙන්ම රජයට ගත්තවා නම් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහසට කොපමණ විශාල පහරක් වදිවිද කියා.

පූ. හා. 11

අද ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉන්නෙ රජයෙයි. අනික් අවුරුද්දේ ඡන්ද විමසීමක් ඇති වෙනවා නම් කොයි ආණ්ඩුවක් බලයට පත් වේද කියා කාටවත් කියන්න බැහැ. අපේ විශාල විශ්වාසයක් තිබෙනව එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුවක් බලයට පත් වේය කියල. අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙ (ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) විශාල විශ්වාසයක් තිබෙනව, උන්නාහෙගෙ ආණ්ඩුවක් පත් වේය කියල. ලෝකයේ බලවත් පක්ෂයක් හැටියට කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ බලවත් විශ්වාසයක් තිබෙනව, මේ රටේ ආණ්ඩු බලය ඔවුන්ට ලැබේය කියල. රාජරත්න මහත්මයා ඇතුළු අපි ඔක්කොම එහෙමයි; නම් කියන්න වුවමනාවක් නැහැ. අපි ඒ සියලු දෙනාටම ශුභ ප්‍රාර්ථනා කරනව. හැම පක්ෂයම සිතන්නෙ පළමුවැනි පෙළේ ආසනවල වාඩි වෙන්න මහජනයා විසින් තම තමන්ට බලය දේවිය කියලයි.

එහෙම නම් මෙතුමාලා සම්පූර්ණයෙන්ම ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර රජයට අරගෙන එවැනි පාලනයක් ඇති කළාට පසු අපි ඔතන වාඩි වුණොත් එතකොට මුදල් ඇමතිතුමා කරන්න යන්නෙ මොකක්ද? නැවත පත්තර අයිතිකාරයින්ට එය දෙන්නය කියා අපට කියනවද? රාජ්‍ය භුක්තියෙන් ඉවත් කර පුද්ගලයින්ට එහෙම නැත්නම් වෘත්තීය සමිතිවලට දෙන්නය කිය

නවද? අපි මේ රට පාලනය කරන්න පටන් ගත් ද සිට මේ වනතුරු අවුරුදු 30 ක පමණ කාලයක් අප බොහොම තරක මිනිසුන් හැටියට අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කර තිබෙනව. එතුමා කියන හැටියට, මේ තරක, මේ රට කන, ආඥාදායක අදහස් අනුව යන ධනපති පක්ෂයට මහජනයා ඡන්දය දීලා ඔවුන් ඔතන වාඩි වුණොත්? එහෙ නම් ඉතින් අපට විශාල බලයක් දෙන්න යනවනෙ? නැත්නම් වෙන කොටසක් ඔතන වාඩිවුණොත්? එසේ වාඩි වෙන අයට මේ යන්ත්‍රය දෙන්න යනවනෙද? ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට ආදරයක් තිබෙන, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය රකින ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය, ශබ්ද විකාශන යන්ත්‍ර තහනම් කරමින්, ගුවන් විදුලිය තහනම් කරමින්, එය තමන්ගෙ පක්ෂයේ පාවිච්චියට ගනිමින්, ඒ අන්දමට ඒ උදවිය බලයේ සිටින විට ආණ්ඩුවේ ආයතන පාවිච්චි කළා නම්, අපි කොහොම පාවිච්චි කරා විද? ඒ නිසා මෙය නුවණට හුරු ක්‍රියාවක් ද කියා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් අහන්න කැමතියි.

එහෙම නැත්නම් පිටරටවලට ගොස් කොච්චර කිව්වත් ඡන්ද විමසීමක් නැතිව විප්ලවයකින් එළවන තුරු හැමදාම ඔය ආසනවල ඉන්න තමුන්තාන්සෙලාගේ අදහසක් තිබෙනවාද? ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර තමන්ගෙ අතට අරගෙන, ගුවන් විදුලිය තමන්ගෙ අතට අරගෙන, නොයෙක් නොයෙක් නීති රීති තමන්ගෙ අතර අරගෙන, මේ රටේ ආණ්ඩු බලය වෙන පිරිසකට දීමට මහජනයා කැමති නම්, එය වැළැක්වීමට අදහසක් තිබෙනවාද?

අගමැතිනිය නැති නිසා මෙය මුදල් ඇමතිතුමාට මතක් කරන්න කැමතියි. මේ සභාවෙදී අගමැතිනියට කථා කරන්න බැහැ. එතුමිය අපේ කථා කියවා වි කියා අපි කල්පනා කරනව. කරුණාකර ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර නිදහස නැති කරන්න එපාය කියා අපි ඉල්ලනව. මේ පත්‍රවල ඒකාධිකාරී අයිතියක්, “මොනොපොලි” අයිතියක්, තිබෙනවා නම්, ඒ ඒකාධිකාරී අයිතිය නැති කරනවා නම් අපිත් එයට එකඟයි. නමුත් තමුන්තාන්සෙලා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

[පේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.]

පත්කළ කොමිෂන් සභාව ප්‍රකාශ කළේ එහෙම අදහසක් නොවෙයි. පුද්ගලික ඒකාධිකාරී බලය නැති කර රජයේ ඒකාධිකාරී බලයක් ඇති කරන්නයි බලාපොරොත්තු වන්නේ. මොන විහිළු කොමිෂන් සභාවක්ද මේ?

මේ කොමිෂන් සභාව අහෝසි කළ යුතුය කියා අපි මේ ගරු සභාවෙදී කීවිවා. එක්සත් ජාතික පක්ෂය පමණක් නොවෙයි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමන් එසේ ප්‍රකාශ කළා. එතුමා අත්සන් කළ යෝජනාව මේ අන්දමට ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් කියාවෙනව :

“That in view of the grave and widespread public dissatisfaction of the Press Commission that has developed since it commenced its public sittings on the 5th of December, 1963, this House resolves that the appointment of this Press Commission should be immediately revoked.”

ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කොමිෂන් සභාවේ වැඩ පටන් ගත්තට පසු ඇති වුණු විශාල මහජන අප්‍රසාදය නිසා, 1963 දෙසැම්බර් 5 වැනිදා සිටම, මේ ගරු සභාව යෝජනා කරනවා, ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කොමිෂන් සභාව වහාම අවලංගු කළ යුතුය කියා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමන්, එතුමාගේ පක්ෂයේ ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා මන්ත්‍රීතුමන් ඒ යෝජනාවට අත්සන් කළා. ඒ වගේම විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ හැම පක්ෂවලම මන්ත්‍රීවරුන් ඒ යෝජනාවට අත්සන් කළා. ඒ යෝජනාව මේ සභාවේ සාකච්ඡා කෙරුණා. මට මතක හැටියට එසේ සාකච්ඡා කරන විට තමයි, පාර්ලිමේන්තු වාරය අවසාන වුණේ. මිට මාස 4 කට, 5 කට පමණ ප්‍රථම මේ ගරු සභාවේ විරුධ පාර්ශ්වයේ හැම දෙනාමත්, ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු කීප දෙනෙකුත් මේ යෝජනාවට පක්ෂ වුණා. මා හිතන පිළිවෙලට ඒ කාලයේදී ජන්දයක් විමසුවා නම් ආණ්ඩුවේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකුත් පක්ෂ වෙලා මේ යෝජනාව පිළිගන්නට තිබුණා. ඒ නිසා වන්නට ඇති, තීරණයකට පැමිණෙන තෙක් මේ ගරු සභාවේ රැස්වීම් පැවැත්වීමට—මේ ගරු සභාවේ සාකච්ඡා කිරීමට—ඉඩ නුදුන්නේ. ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කොමිෂන් සභාවට විරුද්ධව සියලු දෙනා ම යෝජනා කර ඇත්තේ

—කාරක සභාව

කරල අදහස් ප්‍රකාශ කළා. තමුන් නාන්සෙට මතක ඇති ඒ කොමිෂන් සභාවේ එක් සමාජිකයෙක් වූ තේජා ගුණවර්ධන මහත්මිය, ඒ මහත්මිය ගැන මේ සභාවේ ප්‍රකාශ වූ නොයෙක් නොයෙක් අදහස් නිසා තමාගේ කැමැත්තෙන් ම කොමිෂන් සභාවෙන් අස් වූ බව. කොමිෂන් සභාවේ තවත් සාමාජිකයකු වන චල්පිට මහත්මිය ගැන කරුණු රාශියක් මා ළඟ තිබෙනවා. ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර භාර අධිකරණ ඇමතිතුමාට නිසා, අධිකරණ ඇමතිතුමාගේ වැය ශීර්ෂයේදී ඒ කරුණු ඉදිරිපත් කරන්න මම අදහස් කරනවා.

කේ. ඩී. ද සිල්වා මහත්මිය ගැන වැලිගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා (මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මයා.) වැදගත් අදහස් රාශියක් ප්‍රකාශ කළා. වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.) ප්‍රකාශ කළා වගේ, මේ කොමිෂන් සභාවේ අදහස් මහජනයාට තවම පෙන්වල නැහැ. පත්‍රවලට ඒ අදහස් කොහොම ලැබුණ ද කියා අපි දන්නේ නැහැ. පත්‍රයෙහුයි, ඒ අදහස් අපට කියවන්න ලැබුණේ. රජය තවම ඒ වාතාව ප්‍රසිද්ධ කළේ නැහැ. ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කොමිෂන් සභාව තමන්ගේ තීරණවලට පැමිණ තිබෙන්නේ මොන කරුණු උඩද කියා අපි දන්නේ නැහැ. ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කොමිෂන් සභාවේ වාතාව මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නේ නැතිව කොමිෂන් සභාවේ තීරණ අනුව පියවරක් ගැනීමට රජය අදහස් කිරීම සම්පූර්ණයෙන් වැරදියි. ඒ නිසා ප්‍රථමයෙන්ම කොමිෂන් සභාවේ වාතාව ප්‍රසිද්ධ කළ යුතුය කියා මමත් ඉල්ලා සිටිනවා. අපේ තර්කය හරි බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමා පිළිගනිවිය කියා මම හිතනවා. එසේ වාතාව ප්‍රසිද්ධ කළාට පසු, ඇත්ත වශයෙන්ම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වැදගත් නිදහසක් නැති කරන්නට ප්‍රථම, මේ ගරු සභාවේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ හා ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේත්, නිදහස් මන්ත්‍රීවරුන්ගේත් අදහස් විමසීම, රටේ අදහස් විමසීම, යුතු නොවේද කියා මම අහන්නට කැමතියි. මොකක්ද මේ කලබලය? මොකටද මේ තරම් ඉක්මන් වන්නේ?

තව මාස හත අටකින්, ලබන අවුරුද්දේ, තමුන් නාන්සෙලා මැතිවරණයක් වුවත් වනව නම්, ආණ්ඩුව අන්තිම හුස්ම

හෙළන මේ අවස්ථාවෙහි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ වැදගත්ම නිදහසක් සම්පූර්ණයෙන්ම නැති කරල ප්‍රචාර්ති පත්‍ර තමන්ගේ අතට ගන්න උත්සාහ කරන්නේ ඇයි? දැනට ආණ්ඩුව ගුවන් විදුලිය පාවිච්චි කරන පිළිවෙළ දකින මහජනයා මේ පත්‍ර ගැනීමට සම්පූර්ණයෙන්ම විරුද්ධ වේය කියා මම හිතනවා. ඒ නිසා මේ වගේ පියවරක් ගැනීම ගැන විරුද්ධ වීම යුතු නේද කියා ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ පිටිපස ආසනවල සිටින ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් මම අහන්නට සතුටුයි. ඒ නිසා මේ පියවරට විරුද්ධ වන ලෙස මම ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ අතරම ගරු අගමැතිනියගේ ප්‍රධානම ගෝලයා වන සභාග ආණ්ඩුවේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාටත් මම වචනයක් කියන්න කැමතියි. තමුන් තාන්සේ අවුරුදු 30 ක කාලයක් තිස්සේ අපේ රටේ මහජනතාවට ආර්ථික නිදහස ලබා දීමට උත්සාහ කළා. ආර්ථික නිදහසෙන් ප්‍රයෝජනයක් නැහැ, ප්‍රචාර්ති පත්‍ර නිදහස නැතිව. ඒ නිසා ඒ නිදහස නැති කරන්න දහලන්න එපා කියා මම තමුන් තාන්සේගෙන් ඉල්ලනවා. අපි තමුන් තාන්සේගේ අදහස්වලට කොපමණ විරුද්ධ වුණත්, මේ රටේ තමුන් තාන්සේට ලොකු නම්බුවක් තියෙනවා. ඒ නිසා ප්‍රචාර්ති පත්‍ර නිදහස නැති කිරීමට තමුන් තාන්සේගේ ආධාරය දෙන්න එපා. ප්‍රචාර්ති පත්‍ර නිදහස ආරක්ෂා කිරීමට අපිත් තමුන් තාන්සේට සහයෝගය දෙන්නවා. වුවමනා නම් මේ ගරු සභාවේ විශේෂ කාරක සභාවක් පත් කරන්න.

ආණ්ඩුව පැත්තෙන් අපේ පැත්තෙන් තුන් මේ වාර්තාව පරීක්ෂා කිරීමටත්, එසේ පරීක්ෂා කොට අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමටත්, අවස්ථාවක් දිය යුතුයි. මේ වගේ නිදහසක් නැති කිරීමට, ඡන්ද බලය නැති කිරීමට, නිදහස් අදහස් ප්‍රකාශ කිරීම නැති කිරීමට, තමාගේ තනි කැමැත්ත උඩ පියවරක් ගැනීම සම්පූර්ණයෙන්ම අයුතු බව අප ප්‍රකාශ කළ යුතුයි. මම තදින්ම ඉල්ලා සිටිනවා, නිදහස් අදහස් ප්‍රකාශ කරන ප්‍රචාර්ති පත්‍ර රජයට ගැනීමට අදහස් කරන්නේ මන්ද කියා ප්‍රකාශ කරන ලෙස. මෙය ඒකාධිකාරයක් කැඩීම නොවෙයි; රජයට ගැනීමයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය උඩ රටක් පාලනය කරන්නේ එක්

පක්ෂයක් විසිනුයි. එවිට රජයේ සම්පූර්ණ බලතල පාවිච්චි කරමින් පාලනය ගෙන යන්නේ ඒ පක්ෂයයි. ඒ ගැන කිසිත් සැකයක් ඇත්තේ නැහැ.

ඇතැම් රටවල් පක්ෂයකින් නොවෙයි, ඉතා සුළු පිරිසකගෙන් පාලනය වෙනවා. රුසියාවේ ලෙනින්තුමා තමාගේ බෝල් ෂෙවික් පක්ෂය ඇති කර හිතුවා, එයින් රට පාලනය කෙරේවිය කියා. තමුන් අන්න මේදි මොකක්ද වුණේ? එක පුද්ගලයෙක්—ස්ටැලින්—සියලු බලය ගෙන මුළු රුසියාවම පාලනය කළා. පක්ෂයක ආඥාදායක බලයක් ගත්තත් ඒ විදියට එක පුද්ගලයකුට ඒවා යන බව එයින් පෙනෙනවා. ඒ වගේම ප්‍රචාර්ති පත්‍ර රජයට ගත්තොත් ටික කලකදී ඒ පක්ෂයේ සුළු පිරිසකට පක්ෂපාතව ඒ ප්‍රචාර්ති පත්‍ර කටයුතු කරාවි. ඊට පසු, තවත් ටික කලකදී ඒ පක්ෂයේ එක පුද්ගලයකුට පමණක් පක්ෂපාතව කටයුතු කරාවි. එවිට ආඥාදායක බලයකුයි, පාවිච්චි වන්නේ. එසේ කරන්න එපායයි අපි කියා සිටිනවා.

මේ කොමිෂන් සභාවේ වාර්තාව ප්‍රකාශයට පත් කර මහජනයාගේ අදහස් විමසන තුරු, ප්‍රචාර්ති පත්‍ර රජයට විමසන තුරු ප්‍රචාර්ති පත්‍ර රජයට ගන්නේ නැතැයි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අදහස් අනුව අවුරුදු 30 ක් පමණ කටයුතු කළ තමුන් තාන්සේ, අගමැතිණිය වෙනුවෙන් ප්‍රකාශයක් කරන ලෙස මම ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා. හැංගි ඇති වාර්තාවක් අනුව ක්‍රියා කරන්නේ නැතිව, මේ ගරු සභාවේ අදහස් විමසා, මහජනයාගේ අදහස් විමසා, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහස මේ රටේ ආරක්ෂා වන ආකාරයට මිස වෙනත් විදියකට මේ වගේ වැදගත්, බලවත්, භයානක කරුණක් පිළිබඳව කිසිත් පියවරක් ගන්නේ නැතැයි ප්‍රකාශයක් කරන ලෙස මම ඉතාමත් ඕනෑකමින් නැවතත් ඉල්ලා සිටිනවා.

වෙල්වනායගම් මයා.

(ති.රු. செல்வநாயகம்)

(Mr. Chelvanayakam)

I support the view of my hon. Friend the First Member for Colombo South Mr. J. R. Jayewardene) that the Hon. Prime

[වෙල්වනයගම් මයා.]

Minister should sit in this House. Whatever fears she may have had at the commencement of her political career those fears need not persist in her mind any more. If she had any fears about tackling the single Members of the Opposition, she has succeeded now in enticing and bringing into her fold a single leader of the L. S. S. P. We have here the single Leader of the Opposition, whom she had been unsuccessful in tackling so far. But yet she need not have any fears about the Leader of the Opposition, for she has succeeded in attaching to her fold the leader of the L. S. S. P.

ප්‍ර. හා. 11.15

This House is a place where all shades of political opinion are represented. It is in this House that many political battles take place. Therefore, she must be here to participate in all discussions and to reply to all the criticisms that parties make. There are some parties in the country which are not represented in the Senate. Quite apart from that, the Senate is a body about whose existence there is a lot of doubt and she should not, therefore, hide herself from attacks by the Opposition. It is not necessary, as I see it, for her to face an election although it is the most creditable thing for her to stand for election and be an elected Member of this House. She could have appointed herself to this House because there are six Appointed Members appointed on her advice. She could have advised the Governor-General to appoint her to this House. He could have appointed one of the Appointed Members in this House to the Senate to take her place and she could be seated in the Prime Minister's seat in this House.

It is very necessary for her to know exactly how the people of this country feel in certain matters. There are Members in this House who respect the feelings of their party and of their section in the country. It is never too late for her to enter this House in the

fifth year of its existence. I am strongly of the view that she should become a Member of this House without any further delay.

ප්‍ර. හා. 11.15

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(කලාநிதி උප්‍රාය. තනතුරු)

(Dr. W. Dahanayake)

සභාපතිතුමනි, අගමැතිණියගේ වැය ශීර්ෂය යටතේ ඉතාමත් වැදගත් ප්‍රශ්නයක් මතු කරන්නට කැමතියි. එනම්, පිරිසිදු යාමේ ගමන් සඳහා ආණ්ඩුව විසින් මැනදී—

රු. ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරඹ කලාநිதி ආණ්. ආණ්. පෙරේරා)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I would like if this matter is taken up when the hon. Parliamentary Secretary is here. He would be here later in the day.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(කලාநිதி උප්‍රාය. තනතුරු)

(Dr. W. Dahanayake)

I want to raise it under the Vote of the Prime Minister because in the speech delivered by the Prime Minister on 4th August, 1964, in the Senate she took full responsibility for this.

රු. ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරඹ කලාநිதி ආණ්. ආණ්. පෙරේරා)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I agree, but the person who will be answering would be the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Defence and External Affairs.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිරු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

If this is a policy matter it can be raised now.

රු. ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරඹ කලාநිதி ආණ්. ආණ්. පෙරේරා)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

All I can say is that if they raise the matter I will not be in a position to answer. If they only want to raise the matter I have no objection.

அவரவர் விலை. உதயசக

(கலாநிதி டப்ளியு. தகவாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

This is a policy matter and comes under the Prime Minister. The point is under what particular Head and Vote should this matter be raised. We have information here that the Prime Minister has accepted full responsibility for all the travel curbs that have been introduced and if we propose to express our opposition to her views and her policy we should do so when discussing her Vote.

அவரவர் விலை. உதயசக

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

You can discuss it under Head 17, Minister of Defence and External Affairs.

அவரவர் விலை. உதயசக

(கலாநிதி டப்ளியு. தகவாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

தே காரணம் சமீபந்நின்று அவர் அமைச்சரின் அபிப்பிராயம் 4 வந்தது சேர்த்து சமீபந்நின்று குறிப்பாகக் கர் தினைவா. தே வுடன்த் காரணம் சமீபந்நின்று தே சமீபந்நின்று குறிப்பாகக் கர் தினைவா.

உதயசக விலை. உதயசக

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Cannot we send for the hon. Parliamentary Secretary? It is their business to be here for somebody must answer for the Prime Minister. We are not blaming the Finance Minister, but the hon. Parliamentary Secretary must be here to answer because the Hon. Prime Minister in her capacity as Minister of Defence and External Affairs is not here. Under this Vote we have proposed a cut of Rs. 10 and we propose to divide on this matter. We have to get an answer from the hon. Parliamentary Secretary on that matter.

அவரவர் விலை. உதயசக

(கலாநிதி டப்ளியு. தகவாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

That is right. We have proposed a cut of Rs. 10 under the Prime Minister's Vote.

அவரவர் விலை. உதயசக

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

The only reason is this. This is strictly a matter that comes under the Ministry of Defence and External Affairs. Peculiarly enough the Prime Minister has got quite a number of Votes. She is Prime Minister, then she has got the Ministry of Defence and External Affairs and she is also the Minister of Information and Broadcasting. This particular matter appertains to the Ministry of Defence and External Affairs and therefore it would be more appropriate to discuss it under that Head. The Hon. Minister of Agriculture, Food and Fisheries said that he had some urgent work to attend to and that he would be here at 4 o'clock to take up that particular item. It is due to start at 4 o'clock under your time table.

உதயசக விலை. உதயசக

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

How can we divide on that matter without an answer?

அவரவர் விலை. உதயசக

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

All I am saying is this. You can raise it, I have no objection, but do not expect me to provide the answer. That is all I am saying. On the other matters that have been raised, I am prepared to answer.

அவரவர் விலை. உதயசக

(கலாநிதி டப்ளியு. தகவாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

On this matter our position is this. We shall be moving that the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of sub-head 1, item "Prime Minister", for the reason that she has introduced on her responsibility certain travel curbs. That is our position. I am sure the Minister of Finance or any other Government spokesman would be able to give a gist of the arguments that have been urged here to the Parliamentary Secretary and the discussion can proceed thereafter.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]

අගමැතිණිය අගෝස්තු 4 වන දා සෙනෙට් සභාවෙහි කරන ලද ප්‍රකාශයේ වැදගත් කරුණු කීපයක් තිබෙනවා. බොහෝ දෙනෙක් හිතුවා ගමන් බිමන් අවහිරකම් ඇති කර තිබෙන්නේ ආරක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන්ගේ හිතමනාපයටය කියා. සමහර දෙනා හිතුවා එන්. කීව්. ඩයස් මහත්මයා විසින් මේ රෙගුලාසි පණවා තිබෙනවාය කියා; තවත් සමහර දෙනා හිතුවා ජී. එස්. පීරිස් මහත්මයා විසින් මේවා පණවා තිබෙනවාය කියා. නමුත් අගමැතිණිය කියා තිබෙනවා, ඒ සියලුම රෙගුලාසි පැණවීම ගැන සම්පූර්ණයෙන්ම වගකිය යුත්තේ අගමැතිණියය කියා.

අගමැතිවරිය ප්‍රකාශ කළේ මෙහෙමයි:

“The formulation of policy in regard to matters coming within the purview of my Ministry devolves on me, and not on any officials. In carrying out these policies I want to make it quite clear, beyond any doubt whatsoever, that no officials of my Ministry or of a Department under my Ministry have taken action, except on my authority and instructions.”—[OFFICIAL REPORT, SENATE, 4th August, 1964; Vol. 20, c. 450.]

“මගේ ඇමති අංශයට අයිති සියලුම දෙපාර්තමේන්තුවල ක්‍රියාමාර්ග තිබෙන්නේ මගේ භාරයේයි; නිලධාරීන් භාරයේ නොවෙයි. ඒ ක්‍රියාමාර්ග ක්‍රියා වේ යෙදවීම සම්බන්ධයෙන් මගේ ඇමති අංශයේ හෝ දෙපාර්තමේන්තුවල හෝ නිලධාරීන් වගකිවයුත්තන් නොවෙයි. ඒ සියල්ලටම වගකිවයුතු මා බව සඳහන් වශයෙන් කියන්නට සතුටුයි. මගේ බලය ඇතිවයි, මගේ ස්ථිර අණ ඇතිවයි, ඒ සියලු දේ ම කර තිබෙන්නේ.” [බාධා කිරීමක්]

We want to move a cut in the Prime Minister's Vote. This is the Prime Minister's Vote.

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරාම කලාපිති ආණ්. ආණ්. පෙරේරා)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

You can move a cut under the External Affairs Vote. It will still be the Prime Minister's Vote. You can do it by all means; I have no objection.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(කලාපිති උපාධි. ප්‍රකාශක)

(Dr. W. Dahanayake)

Some hon. Members say we should discuss it under this Vote and others say that we should discuss it under

the External Affairs Ministry. This is a very important question, the policy coming under the purview of the Prime Minister.

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරාම කලාපිති ආණ්. ආණ්. පෙරේරා)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

External Affairs also come under the Prime Minister.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(කලාපිති උපාධි. ප්‍රකාශක)

(Dr. W. Dahanayake)

Let me proceed with my argument.

ඇමති අංශවල ක්‍රියාමාර්ග සම්බන්ධයෙන්, අණ දීම සම්බන්ධයෙන් වග කිය යුත්තා තමා බව අගමැතිවරිය පිළිගෙන තිබෙනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් නිලධාරීන්ට වගකීමක් නොතිබුණු නිසා ඔවුන්ට වරදක් කියන්නට බැරියයි අගමැතිවරිය කියනවා. එසේ නම් යම්කිසි පුද්ගලයෙක් පිරිසට යාමට ඉල්ලුම් පත්‍රයක් ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවෙහි, ඒ ඉල්ලුම් කරු විසින් තමාගේ ගමන පිළිබඳව ඉදිරිපත් කරන ලද විස්තර ඇතුළත් ලිපි ලේඛන ආදියත් අගමැතිනිය ඉදිරිපිට තැබුවා යයි අපට පිළිගන්නට පුළුවනි. සභාපතිතුමනි, මා ඉදිරිපත් කරන්නේ වැදගත් තර්කයක්. තොන්ඩමන් මහතා හෝ කෙනමන් මහතා ගමනක් යාම සඳහා ඉල්ලුම් පත්‍රයක් ඉදිරිපත් කළා නම්, ඒ ඉල්ලීමට අඩංගු සියලුම විස්තර සහිත වාර්තාවක් අගමැතිවරිය ඉදිරිපිට තැබුවා යයි අපට හිතන්නට ඉඩ තිබෙනවා. අගමැතිවරිය මෙසේ කියා තිබෙනවා:

“... I want to make it quite clear, beyond any doubt whatsoever, that no officials of my Ministry or of a Department under my Ministry have taken action, except on my authority and instructions.”

ඒ අනුව ස්ථිර වශයෙන් පිළිගන්නට බැර, සියලුම ඉල්ලුම් පත්‍ර අගමැතිවරිය ඉදිරිපිට තැබුවා කියා. කෙනමන් මහත්මයාගේ ඉල්ලුම් පත්‍රය අගමැතිවරිය ඉදිරිපිටට ගියා. තොන්ඩමන් මහත්මයාගේ ඉල්ලුම් පත්‍රයත් අගමැතිවරිය පරීක්ෂා කර බැලුවා. මම අහනවා, ඒ තත්ත්වය හරිද කියා. අගමැතිවරියගේ රාජකාරිය, ක්‍රියාමාර්ග ඉදිරිපත්

කරමින් අනික් සියලුම විස්තර සම්බන්ධ වැඩ කටයුතු නිලධාරීන්ට භාර කිරීම යයි මා කල්පනා කළා. කෙසේ වෙතත් මේ කථාවේදී අගමැතිවරිය කියනවා, කිසිම නිලධාරියකුට වරදක් කියන්නට බැරිය කියා. එවිට පුදුම තර්කයක් ඇති වෙනවා. සභාපතිතුමනි, ඉල්ලුම් පත්‍රය හා ගමන පිළිබඳ සියලු තොරතුරු අගමැතිවරිය ඉදිරි පිට තැබීමෙන් පසු ලැබෙන තීන්දුවට විරුද්ධව ඇපාල් කරන්නෙ කාටද? ඒ තීන්දුවට විරුද්ධව කරුණු කියන්නෙ කාටද? විදේශ කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයෙන් මේ අයගෙ ඉල්ලුම් පත්‍ර ප්‍රතික්ෂේප කරනවා. එසේ ප්‍රතික්ෂේප කළ ඉල්ලුම් පත්‍ර වෙනුවෙන් ඇපාල් ගන්නට වත් ඒ සඳහා නැවත වරක් ඉල්ලීමක් කරන්නවත් ඉඩක් නැහැ. මූලික වශයෙන් ගරු අගමැතිනිය මෙම ඉල්ලුම් පත්‍ර පරීක්ෂා කර බැලුවල. මා කියනවා ඒ කියමන සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදිය කියා. කෙසේ වෙතත් එතුමියගෙ කතාවෙන් ඔය ටිකයි ඔප්පු වන්නෙ. යමෙක් මේ රටේ සිට තවත් රටකට යාම සඳහා ඉල්ලුම් පත්‍රයක් ඉදිරිපත් කළාම යම් විධියකින් එය ප්‍රතික්ෂේප කළොත් ඊට විරුද්ධව ඇපාල් ගන්න මේ අනුව ලැබෙන්නෙ නැහැ. ඒ අනුව මට කියන්න පුළුවනි, ඒකාධිපති ක්‍රියා මාර්ගයක් දැනටමත් ඇති කර තිබෙනවාය කියා. ඇමති මණ්ඩලය මගින් යමෙකුගෙ ඉල්ලුම් පත්‍රයක් ප්‍රතික්ෂේප කළොත් ඒ අනුව කට පියා ගෙන තිශ්ශබ්දව ඉන්න ඕනැ. ඒ ගැන කිසි විධියක ඉල්ලීමක් කරන්න බැහැ. එම වැඩ පිළිවෙළ අපට පිළිගන්න බැහැ.

පූ. භා. 11.30

ගරු සභාපතිතුමනි, මා නම් පිටරටවල ස්වාරී ගැසීමට සමතෙක් නොවෙයි. මා කවදවත් පිටරටවල ස්වාරී ගහන්න ගිහින් නැහැ; යන්නෙන් නැහැ. නමුත් මේ ලෝකෙ සියලුම මිනිසුන්ට ලැබිය යුතු අයිතියක්, නිදහසක් නැති කර දමීම ගැන මා විරුද්ධ වෙනවා. ඇයි, මේ විධියට නිදහස නැති කර දමා තියෙන්නෙ? රජය මගින් පත් කරනු ලැබූ ගරු මන්ත්‍රීවරයකු වන තොන්ඩමන් මහතා මා සමඟ කී කරුණක් මේ අවස්ථාවේදී එළිදරව් කරන්න කැමතියි. ඒ මහතා පිටරට යාම සඳහා ඉල්ලුම් පත්‍රයක් දමා තියෙනවා.

එන්. කීව්. ඩයස් මහත්මයා එතුමගෙන් ඒ පිළිබඳව ටෙලිපෝනයෙන් විස්තර අසා තිබෙනවා. ජිනීවාවලට ගිහින් වෙන රටකට ගියාට ඒ සඳහා වැඩිපුර මුදල් යත්තෙ නැති බව ඔහු ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. ඒ පාර ඩයස් මහත්මයා ඔහුගෙන් ප්‍රශ්න කර තියෙනවා, තමුත්තාත්සෙ ඒ අනික් රටට ගියාම මේ ආණ්ඩුවට විරුද්ධව අදහස් ප්‍රකාශ කරන්න ඉඩ තියෙනවා නේද කියා. ඒ අනුව මා කියන්න කැමතියි, තොන්ඩමන් මහතාගෙන් දේශපාලන ප්‍රශ්නයක් අසා තිබෙන බව. යම් ජන්දදායකයකු මන්ත්‍රීධුරාපෙක්ෂකයකුගෙන් අහන ප්‍රශ්නයක් තමයි, එන්. කීව්. ඩයස් මහත්මයා එතුමගෙන් අසා තිබෙන්නෙ. එන්. කීව්. ඩයස් මහත්මයාට ඒ විධියෙ ප්‍රශ්නයක් මේ රටේ මන්ත්‍රීවරයකුගෙන් අහන්න තරම් වරමක් ලැබී නැහැ. එතුමා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට අළුත් සාමාජිකයන් බන්දවා ගන්න “රෙකොටින් ඒජන්ට්” කෙනෙක්ද? ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙ කටයුතු මේ රටේ තහවුරු කිරීමද, එතුමට දී තියෙන රාජකාරිය? ලබන මැතිවරණයේදී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙ ප්‍රචාරක අංශයෙ නායකයා හැටියට ක්‍රියා කරන්නෙ එන්. කීව්. ඩයස් මහත්මයාද? ඇයි, එවැනි ප්‍රශ්නයක් ඔහු තොන්ඩමන් මහත්මයාගෙන් ඇසුවෙ? අනික් රටට ගිය පසු තමුත්තාත්සෙ මේ ආණ්ඩුවට විරුද්ධව අදහස් ප්‍රකාශ කරන්න ඉඩ තියෙනවා නේද කියා, ඇයි තොන්ඩමන් මහත්මයාගෙන් ප්‍රශ්න කළේ? අනික් රටකට ගිහින් මේ ආණ්ඩුවට විරුද්ධව අදහස් ප්‍රකාශ කරන එක වැරදිද? මේ රටින් තවත් රටකට යන තැනැත්තකු යම් යම් කරුණු සම්බන්ධයෙන් කට පියාගෙන ඉන්න ඕනැද? වෙනත් රටකට ගිය හැටියෙ ලේන්සුවකින් කට බැඳගෙන ඉන්න ඕනැද? ලංකාවෙන් ආවාය කියා ලේන්සුවකින් කට වසාගෙන ඉන්න ඕනැද? මෙය ඒකාධිපති ආණ්ඩුවක නීතියක්. පිටරට වල ගමන් යෑමට මට වුවමනාවක් නැහැ. නමුත් පිටරට යන්නට අවසර ඉල්ලන අයගේ අයිතිවාසිකම් රැක දීම සඳහා පැය 10 ක් වුණත් කථා කරන්න මා කැමතියි. නමුත් පැය 10 ක් මට කථා කරන්න ගරු සභාපතිතුමාගෙන් ඉඩක් නොලැබෙන බව මා දන්නවා. විදේශ ගමන්වලට අවහිරකම්

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]
 යෙදීම සඳහා මෙවැනි පියවරවල් ගැනීමට
 හේතු වශයෙන් අගමැතිනිය කියා
 තිබෙන්නේ මොනවාද?

“... Where the restrictions really hurt is that certain groups, which were quite willing hitherto to have their loyalty to their motherland undermined, have found, with a suddenness which was expected, that a principal agency for corroding the minds of the people is no longer available”. [OFFICIAL REPORT, Senate, 4th August, 1964 ; Vol. 20, c. 449.]

මේ කථාව කවුරුත් විසින් හෝ ගරු අගමැතිනියට ලියා දුන් එකක් බවට සැකයක් නැහැ. කවුද මේක ලියලා දුන් නේ? මෙපමණ කාලයක් පිටරට යෑමෙන් අපේ මව් බිමට තිබුණු ආදරය නැතිවීමට කරුණු සිදු වුණාය, ලංකාවට ඇති පක්ෂ පාතකම නැති වී යෑමට කරුණු යෙදුණාය, නමුත් දැන් එවැනි අයට පිටරට ගොස් ඒ විධියේ දෝෂී වැඩ කිරීමට ඉඩක් නැතිය ආදී වශයෙන් අගමැතිනිය මේ කියන කථා මොනවාද? මේ කථා ගැන විස්තර යක් දෙන ලෙස මා ගරු අගමැතිනියගේ නියෝජිතයාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. එහෙම විස්තරයක් නොදී අපට මේවා හරි හැටි තේරෙන්නේ නැහැ.

“Where restrictions really hurt is that certain groups . . .”

පිටරට ගොස් ලංකා මාතාවට විරුද්ධව ක්‍රියා කළ කණ්ඩායම් මොනවාද? කවුද එහෙම කෙළේ? “Certain groups” යනුවෙන් කියා තිබෙන්නේ කාටදැයි අප අගමැතිවරියගේ නියෝජිතයාගෙන් දැන ගන්න කැමතියි.

“... have found, with a suddenness which was expected, that a principal agency for corroding the minds of the people is no longer available”.

ඒ කණ්ඩායම් බලාපොරොත්තු වුණාලු, මොකක් හරි දෙයක් සිදු වෙනවාය කියා.

“... that a principal agency for corroding the minds of the people is no longer available”.

දැන් ඒ විධියේ ක්‍රියා කිරීමට ඉඩ නැතිලු. කවුද, මොනවද මේ විශේෂ කණ්ඩායම්? “certain groups” කියන එක ගැන පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා අපට කියා දෙන්න ඕනැ. නොයෙකුත් කණ්ඩායම්

යම් කළ වැරදි ගැන කියා ඇති අගමැති නිය එක කණ්ඩායමක් කළ වරදක් ගැන මේ විධියට කියා තිබෙනවා.

“The public may not be aware that some members of a recent delegation which went abroad degraded the good name of Ceylon and their own self-respect. One member of this delegation had solicited the gift of a motor car from his host in the foreign country.”—[OFFICIAL REPORT, Senate, 4th August, 1964 ; Vol. 20, c. 446.]

මේ කාරණය ඇත්ත නම් සත්තකින්ම අප සියලු දෙනාම ලජ්ජා විය යුතුයි. එක් තරා නියෝජිත පිරිසක් ලංකාවට ලජ්ජා වන සේ ක්‍රියා කළාලු. ලංකාවේ ආත්ම ගෞරවය නැති වන විධියට ක්‍රියා කළාලු. ඒ නියෝජිත පිරිසේ එක් අයකු තමන්ට තැන්ගක් වශයෙන් ඒ විදේශ ආණ්ඩු වෙන් මෝටර් රථයක් ඉල්ලුවාලු. මේ “ඩෙලිගේෂන්” එක මොකක්ද? මේ කණ්ඩායම කවුද? කවුද මේ මෝටර් රථ යක් ඉල්ලුවේ? මේ සියලුම කාරණා අප දැනගන්න කැමතියි. ගරු සභාපතිතුමනි, එවැනි නින්දිත පුද්ගලයන් නිසා නීති ගරුක, කිසිම වරදක් නොකරන තමන් ගෙ නිදහස අනුව සාමකාමීව පිටරට යන අයට ඇයි මේ නීතිරීති පනවන්නේ? එකම එක පුද්ගලයකු කළ වරදක් නිසා අනික් පුද්ගලයන්ට මේ ආණ්ඩුව මේ ආකාරයේ නීතිරීති පනවන්නේ ඇයි? ඇත්ත වශයෙන් හොඳ අදහසින් පිටරට වල ගමන් බිමන් කරන අයට ඉඩදීම යුක්ති ධර්මයක්. සමහර පුද්ගලයන් පිට රට ගිහින් වැරදි විධියට හැසිරී තිබෙනව. නමුත් කොපමණ සංඛ්‍යාවක් මෙරට නියෝජිතයන් පිටරට ගොස් ඉතාමත් හොඳින් හැසිරී ආපසු ඇවිත් තිබෙනවද? එම නිසා හරි විධියට, හොඳ අදහසින් යන මනුෂ්‍යයන්ට මේ ආණ්ඩුව මේ අන්දමේ නීතිරීති පනවන්නේ මන්ද කියා මම ප්‍රශ්න කරනව.

ගරු සභාපතිතුමනි, අගමැතිතුමියගේ කථාවෙන් අපට පෙනී යන එක කරුණක් නම් මේකයි. පිටරට ගමන් බිමන්වලට විරුද්ධත්වය දක්වන එක් හේතුවක් නම් දේශපාලන කරුණුයි; දේශපාලන නීතිරීතියි. මෙරට මුදල් ආරක්ෂා කිරීමේ අදහසින් වෙනත් රටවල ගමන් බිමන් කරන අය සඳහා නීතිරීති දමනව නම් එය අපට පිළිගන්නට පුළුවනි. ඒ කියන්නේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

වුවමනාවට වඩා මුදල් පිරිසට ගෙන යාම වැළැක්වීම සඳහා, ලංකාවේ ධනය නිෂ්ප්‍රයෝජන අත්දැමට වියදම් කිරීම වැළැක්වීම සඳහා නීතිරීති සකස් කරනවා නම් අප සියලු දෙනාම එකඟෙළාම පිළි ගන්නව එවැනි නීති හරිය කියා. එම නිසා පිරිසට ගමන් බිමන් පිළිබඳව පනවා ඇති නීතිරීති ගැන විරුද්ධ ව කථා කරන විට වැරදි අදහසක් ඇති කර ගන්නට එපා. අප හැම තිස්සේම කැමතියි, අපේ රටේ ධනය ආරක්ෂා කර ගත හැකි නීතිරීති වලට. ඒ කාරණාව සියලුදෙනාම හිතට ගන්න ඕනෑ. නමුත් එවැනි ප්‍රශ්නයක් මතු නොවන අවස්ථාවලදී ඇයි මේ පිරිසට ගමන් බිමන් යාම නවත්වන්න හදන්නෙ, තහනම් කරන්නෙ, කියා මම අහන්න කැමතියි. දේශපාලන හේතූන් උඩ නවත්වනවලු. මම අහන්නෙ: ඇයි දේශපාලන හේතූන් උඩ කරන ගමන් බිමන් තහනම් කරන්න හදන්නෙ? ගරු සභාපතිතුමනි, පිරිසට ගිහින් දේශපාලන අදහස් ඇති කරගෙන එනවාට විරුද්ධ නම් හෙට අනිද්දා පොත්පත් තහනම් කරන්නටත් පටන් ගනිවි. සමහර රටවල දේශපාලන අදහස් දැක්වෙන පොත්පත් විකුණන්න එපාය කියා ලිහදීම කියන්නට පුළුවනි; ප්‍රසිද්ධ කරන්න එපාය කියා නීති පනවන්න පුළුවනි. එක් අතකින් පුවත්පත් තහනමක් ඇති කරගෙන යනව, තවත් අතකින් වෙනත් වෙනත් නීතිරීති පනවන්නට යනව. මේ සියලු දෙයින්ම අපට පෙනී යන්නෙ මේවා එක්තරා ක්‍රියා මාර්ගයක කොටසක් බවයි. පිරිසට යන්න බැහැ, වෙනත් අයත් එක්ක කරුණු සාකච්ඡා කරන්න බැහැ. පුවත්පත්වල ඒකාධිකාරී බලයක් ලබා ගෙන, පිරිසට ගමන් බිමන් යාම තහනම් කිරීමට නීති රීති දමා ගෙන, තව වැඩි කලක් යන්නට ඉස්සර මේ ආණ්ඩුව කියාවි, 'උඹල කල්පනා කරන දේවල්, උඹලාගෙ මොලවලට යොදන්න ඕනෑ දේවල් අපි කොන්ට්‍රෝල් කරන්න යනවාය කියල; බලාගෙන ඉඳපල්ලා, උඹලා වැරදි විධියට කල්පනා කළොත් අපි ඒක පරීක්ෂා කර බලනව, ඊට පස්සෙ අල්ලාගෙන දඬුවම් කරනව. කියල'. ආණ්ඩුව කියන හැටියට අපේ මොළය යොදන්න අපට බැහැ. අපට

වුවමනා කරන විධියටයි අපි කල්පනා කරන්න ඕනෑ. වෙන විධියකට කල්පනා කරන්න අපට බැහැ.

පිරිසට යාම තහනම් කරන්නෙ ඇයි? ශ්‍රීමත් ජෝන් කොතලාවලගෙ කාලෙ වුණු සිද්ධියක් මට මතකයි. ඇ පිරිසටක කාන්තාවක්. මේ රටේ ඇ හිටියා. ඇ එක්තරා අහිංසක කාන්තාවක්. මේ රටේ පුරවැසි යෙකු කසාද බැඳල මේ රටේම තහනම් වෙලා හිටපු ඒ කාන්තාවට මොකද වුණේ? ශ්‍රීමත් ජෝන් කොතලාවලගෙ අණක් අනුව නිලධාරීන් ගිහිල්ලා, හරියට බඩු මුවට එකතු කරන්නා වගේ—පෙට්ටියකට දමාගෙන යන තාලෙට—ඒ අහිංසක කාන්තාව ඇයගේ පුරුෂයාගෙන් වෙන් කර බලහත්කාරයෙන් රත්මලානේ අහස්සාත්‍රා තොටු පොළට ගෙන ගොස් අහස්සාත්‍රා වකට දමල පිට කළා. මේ සිද්ධිය මට මතකයි. මා අගමැති වුණු හැටියෙම—හැබැයි, මාස ස්වල්පයයි මා අගමැතිකමේ හිටියෙ—මේ කාරණය මට ඉදිරිපත් කළ හැටියෙම ඒ කාන්තාවට නැවතත් ලංකාවට එන්න මම ඉඩ දුන්නා. මොකටද අපි බය වෙන්නෙ? ඒ කාන්තාව මේ රටේ පුරවැසියෙක් කසාද බැන්ද කෙනෙක්. සර් ජෝන් කළේ නින්දිත වැඩක්. කොයි විධියෙන් කල්පනා කර බැලුවත් සර් ජෝන් කළේ නින්දිත වැඩක් බව පෙනෙනව. තමන් ගෙ පුරුෂයාගෙන් භාරියාව වෙන් කර දැමීම. එතකොට ඒ ක්‍රියාවෙන් පවුලක් කඩා කප්පල් කර දැමීමා නේද? ඒ කාන්තාව එක්තරා අදහසක් දරණ නිසයි ඒ කාන්තාවට විරුද්ධව ඔය විධියට ක්‍රියා කළේ. ඒ විධියට එක්තරා අදහසක් දරණ අයට විරුද්ධව ක්‍රියා කිරීම සුදුසුය කියන්න මට බැහැ. ඒක බොහොම වැරදියි. මේ සිංහල රටේ, සිංහල ශිෂ්ටාචාරයේ තිබෙන එක් වැදගත් කරුණක් තමයි “වොලරන්ස්”, සියලුදෙනාගෙම අදහස් වලට ඉඩ දීම. අපේ ඉතිහාසයෙන් ඒ බව අපට ඔප්පු කරන්න ඕනෑ තරම් සාක්ෂි තියෙනව.

ප්‍ර. හා. 11.45

විජය රජපුරාවන්ගෙ කාලෙ ඉඳල, එහෙම නැත්නම් දුටුගැමුණු රජපුරාවන්ගෙ කාලෙ ඉඳල ලංකා ඉතිහාසයෙ ඕනෑ තරම් සාධක ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවනි,

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]

මේ රටේ සිංහලයින්ගේ උසස් ගතිගුණ ගැන. බෞද්ධ ධර්මයේ අදහස්වලට අනුව සිංහලයින්ට ඇති වුණු උදාර ගතියක් තමයි, සියලු දෙනාගෙම අදහස් වලට ගරු කිරීම; සියලු දෙනාගෙම අදහස්වලට ඉඩ දීම. අපේ ඒ මූලික ප්‍රතිපත්තියට පසින් ගහල අලුත් රෙගුලාසි ඇති කරන්න යනව නේද? සමහර රටවලට යන්න එපාලු. ඇයි එහෙම කියන්නේ? ගරු අග මැතිණිය ඊට හේතු පෙන්වා දී තිබෙනව. මෙන්න මේ විධියටයි ගරු අගමැතිනිය ඒ ගැන කියන්නේ:

“(e) We have had the case of a lecturer in a University in Ceylon who obtained clearance to represent Ceylon at a solidarity conference in one country and who travelled to another country on funds obtained from a foreign source, although he did not have the clearance for that journey. While he was there, he made statements which were embarrassing to the Government of Ceylon.”— [OFFICIAL REPORT, SENATE, 4th August, 1964 ; Vol. 20, c. 449.]

පේරාදෙණියේ විශ්ව විද්‍යාලයේ එක්තරා කපිකාචාර්යවරයෙක් එක්රටකට ගියාලු. ඒ රටින් මුදල් ලබාගෙන තවත් රටකට ගියාලු. තවත් රටකට ගිහිල්ලා එහිදී ලංකාවට විරුද්ධව “එම්බැරස්” වන විධියේ වචන කථා කළාලු. ඉතින් මේක වැරද්දක් ද? හොඳයි, මම එංගලන්තයට ගියයි කියලා හිතමු. එහිදී මගේ මිත්‍රයෙක් මට කතා කරලා කීව්වොත්, මිස්ටර් දහනායක මෙන්න උඹට විකට් එකක්; පලයන් ප්‍රංශයට නැත්නම් රුසියාවට කියලා, මම ඒක අහක දමන්නද? මම ඒක බාර ගත්තොත් ඒක වැරද්දක්ද? මගේ ගමන දැන් ඒ නිසා තහනම් කරනවද?

මම මේ විධියට කථා කළාට ඒ තරම් ගමන් බිමන් යන්න අදහසක් මගේ ඇත්තේ නැහැ. සමහර විට මම නොහිඟින් ම ඉන්න පුළුවනි. ඒක නොවෙයි ප්‍රශ්නය. වුවමනා අයට යන්න ඉඩ දෙන්න ඕනැ. ඒකෙ වරදක් තියෙනවද? පේරාදෙණියේ විශ්ව විද්‍යාලයේ කපිකාචාර්ය කෙනෙක් යම්කිසි රටක සම්මේලනයකට ගියාලු. ඉතින් එයාගේ මිත්‍රයෙක් නැත්නම් මිත්‍ර සමාගමක් එයාට මුදල් දුන්නා නම් ඒ මුදල් ගැනීම වරදක්ද? ඒ ගන්නාට පසුව ලංකා ආණ්ඩුවට විරුද්ධව මොකක්ද කීව්වලු. Statements which were embarrassing to the Government of Ceylon.

ගරු සභාපතිතුමනි, යම් විධියකින් මා පිටරට ගියොත්, වචන සියයක් මා කථා කළොත් ඒ වචන සියයම embarrassing to the Government of Ceylon. ඒ කියන්නේ ආණ්ඩුවට විරුද්ධයි. මොකක්ද ඒකෙ පාපය? මොකක්ද ඒකෙ වැරද්ද? ආණ්ඩුවට විරුද්ධව අදහස් පළ කිරීම පාපයක්ද? ඒ නිසාද මේ පිටරට ගමන් බිමන්වලට අවහිරකම් කරන්නේ? මේ කථාව කියවා බැලුවාම ඒ අවසථාවේදීම එය නොකියවූ එක ගැන මා කතාගාටු වෙනව. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ ගැන අගමැතිවරියට විරුද්ධව විශ්වාස හංග යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරන්ට මා අදහස් කළා. මේක පුද්ගලික ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. මේ කථාව අනුව විශ්වාස හංග යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරන්ට වුවමනා කරනව. එම නිසා මේ පිටරට ගමන් බිමන් යෑම සම්බන්ධයෙන් ඇති කර තිබෙන සියලුම කරදර අවහිරකම් අස් කරන මෙන් අපි කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනව. මේ විවාදයේදීම තීරණයක් අරගෙන ඒ කරදරකාරී නීතිරීති සියල්ලම අස් කරන්න. මේවා අසාධාරණ නීති පමණක් නොවෙයි; මේ නීති ඉතාමත් ලජ්ජා සහගතයි.

මේ ලෝකයේ රටකට තිබෙන්නේ ලංකාව පමණක් නොවෙයි. එක රටකින් තවත් රටකට යන මේ යුගයේ ලංකාවේ මේ විධියට තහනම් නීතිරීති දැමීමෙන් ලංකාවේ සිටින්නේ මොන විධියේ මිනිසුන්ද කියා අනෙක් රටවල් අපට සිතහසෙනව; අපට අවනම්බු කරනව. ඒ නිසා මේ නීති ඉතාම ලජ්ජා සහගතයි. වෙන මොන රටවලද මේ විධියේ නීති තිබෙන්නේ? මේ විධියේ නීති පැණවූයේ කාගේ මොළයකින්ද? ගරු සභාපති තුමනි, භාෂ්‍යායක ගෙම්බෙක් සිටිනව. ඒ ගෙම්බාගේ මොළේ තිබෙන නීති වගෙයි මේ නීතින්. ඒ නිසා පිටරට ගමන් බිමන් යෑම සම්බන්ධව මේ විධියේ නීතිරීති පණවා තිබෙන්නේ මක්නිසාද කියා මා ප්‍රශ්න කරනව. ඒ නිසා මේ වැය ශීඝ්‍රයෙන්, අගමැතිවරියගේ මුදලින් රුපියල් 10 ක් කැපිය යුතුය යන අතුරු යෝජනාව මම ඉදිරිපත් කරනව.

ඒ සමගම තවත් එක් වැදගත් කාරණයක් ගැන, එනම් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කොමිසම සම්බන්ධවත් මතක් කරන්නට ඕනෑ. ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කොමිසමේ වාර්තාව මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන තුරු මොනම ක්‍රියාවකවත් නොයෙදෙන මෙන් මා මේ ආණ්ඩුවෙන් කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. අධ්‍යාපන ධවල පත්‍රිකාව මේ ගරු සභාව සාකච්ඡා කරන තුරු ඒ යෝජනා වලින් කිසිවක් ක්‍රියාත්මක නොකරන බවට ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා අපට පොරොන් දුටු ක් දී තිබෙනවා. ඒ වාගේම පුවත්පත් කොමිසමේ වාර්තාවත් මේ ගරු සභාව සාකච්ඡා කරන තුරු ඒ සම්බන්ධව කිසිම දෙයක් නොකරන මෙන් අප කැබිනට් මණ්ඩලයෙන් පොරොන් දුටු ක් ඉල්ලනවා. ඒ ඉල්ලීම කරන්නේ මේ කරුණු නිසයි. 1960 සිටම ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර සම්බන්ධ ප්‍රශ්නය ඇති වුණා. ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල ප්‍රශ්නය අද ඊයේ ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. මීට පෙර තිබුණු ආණ්ඩු කාල වලත් මේ ප්‍රශ්නය පැන නැගුණා. ඒ අනුව මේ ආණ්ඩුව ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර සම්බන්ධයෙන් කෙටුම්පත් පණත් 6 ක් සකස් කළා. නමුත් ඒ කෙටුම්පත් පණත් හය සම්බන්ධයෙන්ම ආණ්ඩුවේ පාර්ලිමේන්තු කණ්ඩායම තුළ මතභේද ඇති වුණා. එසේ මතභේද ඇතිවූ නිසා ඒ කෙටුම්පත් පණත් අස් කර ගත්තා. දැන් මේ වාර්තාව ගැන අපට සාකච්ඡා කරන්නට ඉඩ නොදී කැබිනට් මණ්ඩලය තීරණයක් ගන්න අදහස් කරනවාද?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරා කලාත්‍රිති භූ. ආ. පෙ. පෙරේරා)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

පත්‍රයේ පළ වන ඒවා විශ්වාස කරන්න එපා.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(කලාත්‍රිති උපාධි. උපාධි. උපාධි.)

(Dr. W. Dahanayake)

අපේ මුදල් ඇමතිතුමා කියනවා, පත්‍රයේ පළ වන ඒවා විශ්වාස කරන්න එපා කියා. එහෙම නම්, කැබිනට් තීරණයක් ගෙන නැත් නම්, පාර්ලිමේන්තුවේ සාකච්ඡා කරන තුරු ඒ වාර්තාව සම්බන්ධයෙන් යම්

වැඩ පිළිවෙලක් ගන්නෙ නැත කියා කියනවා නම්, අපි මුදල් ඇමතිතුමාටත් කැබිනට් මණ්ඩලයටත් ස්තූතිවන්ත වෙනවා. අපි කියන්නෙ මේ සභාවේ සාකච්ඡා කරන තුරු කිසි පියවරක් නොගන්න ලෙසයි. සියල්ලටම පළමුවෙන් ඒ ගැන පාර්ලිමේන්තුවේ සාකච්ඡා කිරීම ඉතාමත් වැදගත් පියවරක් හැටියට කල්පනා කරන්න ඕනෑ. සභාපතිතුමනි, පුවත්පත් කොමිසන් සභාවෙන් ඉදිරිපත් වන වාර්තාව ගැන සාකච්ඡා කිරීමට මම මාස ගණනක් තිස්සේ ලැහැස්ති වී සිටින පුද්ගලයෙක්. පොත් පත් 10 ක් 15 ක් පමණ කියවා, එංගලන්තයේ පුවත්පත් කොමිසම් වාර්තාව, ඉන්දියාවේ පුවත්පත් කොමිසන් වාර්තාව ආදී සියලු දෙයක්ම කියවා මම ලැහැස්ති වෙලයි සිටියෙ, මොන අවස්ථාවෙද මට මේ ගැන කතා කරන්න ලැබෙන්නෙ කියා. නමුත් අපේ අදහස් ප්‍රකාශ කරන්න ඉඩ නොදී යම් කිසි තීන්දුවකට බහිනවාද? එහෙම තීන්දුවකට බසිනවා නම් එය ඉතාමත් වැරදියි. එය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට හුරු ප්‍රතිපත්තියක් නොවෙයි. අපේ අදහස් තමුත්තාත්සේලා නොපිළිගත්තත් අපේ අදහස්වලින් සුළු සුළු කරුණු තමුත්තාත්සේලාට අවබෝධ වෙන්නට ඉඩ තිබෙනවා.

මෙය ඉතා වැදගත් ප්‍රශ්නයක්. මෙම ප්‍රශ්නය දීර්ඝ ලෙස සාකච්ඡාවට භාජන කරන්න ඕනෑ. එය සුළු ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. එය තමයි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ අත්තිවාරම, අඩිතාලම. ඒ ප්‍රශ්නයට ඉතාම වැදගත් ස්ථානයක් දෙන්න ඕනෑ. එම නිසා ඒ කොමිසන් සභා වාර්තාව මෙම මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කර 10 දිනක සාකච්ඡාවක් පැවැත්වීමට ඉඩ දෙන්න කියා මම ඉල්ලනවා. ඊට පසුව තමුත්තාත්සේලා ක්‍රියා මාලියක් ඉදිරිපත් කරන්න.

මේ කොමිසන් සභාවෙන් ඉදිරිපත් කර ඇති “ඉන්ටරිම් රිපෝට්” නොහොත් මූලික වාර්තාව ගැන මම පුදුම වෙනවා. “ඉන්ටරිම් රිපෝට්” එකක් ඉදිරිපත් කිරීමෙන් ඒ කොමිසන් සභාවේ මහත්වරු අදහස් කෙළේ මොකක්ද? සභාපති තුමනි, තමුත්තාත්සේ දන්නවා ඇති, පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය අනුව “රිපෝට්” එකක් සහ “ඉන්ටරිම් රිපෝට්” එකක්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]

ඇති වෙනස. “ඉන්ටරිම් රිපෝට්” කියන මූලික වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කරන්නේ ඉක්මනින් කළ යුතු යම් දෙයක් තිබෙනව නම් පමණයි. එහෙම නැත් නම් “ඉන්ටරිම් රිපෝට්” එකක් දෙන්නේ නැහැ. පුවත් පත් සම්බන්ධයෙන් ඉක්මනින් කරන්න තිබෙන්නේ මොකක්ද? අන්න එතැනින් හොරේ අහුවෙනව. “ඉන්ටරිම් රිපෝට්” එකක් ඉදිරිපත් කිරීමත් තක්කඩිකමක්. “ඉන්ටරිම් රිපෝට්” එකක් ඉදිරිපත් කෙළේ මොකක් හෝ ඉක්මනින් කිරීමේ ඕනෑකමක් තිබුණ නිසා වෙන්න ඇති. මොකක්ද ඒ ඉක්මනින් කිරීමට ඕනෑ කමක් තිබෙණ කාරණය? තවත් දෙළොස් මාසෙකින් මැතිවරණයක් පවත් වන්නට නියමිතව තිබෙන නිසා ඒ මැති වරණයට මේ සියල්ලම ලක ලැහැස්ති කර ගන්න ඕනෑය කියන අදහස ඇති වී තිබෙන බවයි අපට පෙනෙන්නේ. නැත් නම් “ඉන්ටරිම් රිපෝට්” එකක් වුවමනා නැහැ. ඇයි නියම වාර්තාව ඉදිරිපත් කරන්න බැරි? “ඉන්ටරිම් රිපෝට්” එකක් ඉදිරිපත් කෙළේ වහාම ක්‍රියා මාර්ගයක් ගැනීමටයි. මොකක්ද ඒ වහාම ගැනීමට අදහස් කළ ක්‍රියා මාර්ගය? ලේක් හවුස් පුවත් පත් සමාගම සංයුක්ත මණ්ඩලයක් බවට පත් කිරීම සහ ටයිම්ස් ඔෆ් සිලෝන් සමාගම වෘත්තීය සමිති පුවත් පතක් කිරීමයි.

මේ කාරණා දෙක ගැන අපි කල්පනා කර බලමු. මා හිතන්නේ මේ කොමිෂන් සභාවේ මහත්වරුන්ගේ මොලේ අවුල් වෙලා. වෘත්තීය සමිති ප්‍රවෘත්ති පත්‍රයක් කියන්නේ මොකක්ද? මා දන්න එක පැක්ටේරියක් තිබෙනවා. එහි 600 යි සිටින්නේ; නමුත් වෘත්තීය සමිති 5 ක් තිබෙනව. ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ වෘත්තීය සමිතියයි, කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ වෘත්තීය සමිතියයි, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ වෘත්තීය සමිතියයි, “මර්කන්ටයිල් යුනියන්” එකේ වෘත්තීය සමිතියයි, නිදහස් වෘත්තීය සමිතියයි කියා වෘත්තීය සමිති 5ක් තිබෙනව. නමුත් ඔක්කොම ඉන්නේ 600යි.

—කාරක සභාව

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරාභ කලාභිති භන්. භම්. පෙරේරා)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

එල්. පී. පී. එකේ වෘත්තීය සමිතියකුත් තිබෙනවා.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(කලාභිති උප්භිඥ. තනුරායක)

(Dr. W. Dahanayake)

එක තමයි නිදහස් කිව්වේ. ඉතින් ගරු සභාපතිතුමනි, එක වැඩපොළේ වෘත්තීය සමිති 5 ක් තිබෙන විට, වෘත්තීය සමිති ප්‍රවෘත්ති පත්‍රයක් ඇති වෙන්නේ කොහොමද, කියා මා අහනව.

අනික් එක “ලේක් හවුස්” ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර සංයුක්ත මණ්ඩලයක් කරන්න යාමයි. සංයුක්ත මණ්ඩලයක් කරනවා නම්, ඔක්කොම ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර එකට ඇතුළත් වේය කියා අපි කල්පනා කළා. මේක කොයි තරම් බැරෑරුම් එකක්ද? “ලේක් හවුස්” එකට තනිකර සංයුක්ත මණ්ඩලයක්. “ලේක් හවුස්” එක කොතරම් ගාම්භීර එකක්ද? “ලේක් හවුස්” එකට තනියම සංයුක්ත මණ්ඩලයක් ඇතිකිරීම “ලේක් හවුස්” එකේ සංවිධායකයින්ට, එහි අයිතිකාරයින්ට, ලොකු ප්‍රශංසාවක්. උඹලාගේ ආයතනය කොතරම් වටිනාවාද, කොතරම් වැදගත්ද, කොතරම් ශ්‍රේෂ්ඨද කියනොත් අනික් අය නැතිව තනියම සංයුක්ත මණ්ඩලයක් කරනව. අනික් කිසිම පත්තරයක් නැතිව තනියම සංයුක්ත මණ්ඩලයකට උඹලා වටිනවා කියා ඒක සංයුක්ත මණ්ඩලයක් කරනවා. මේ සංයුක්ත මණ්ඩලයට දැනට නැති දේවලින් දෙන්නට කල්පනා කරන්නේ මොනවද? ඒකාධිපති බලයක් දීමයි.

අද මේ රටේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර අනුව එක්තරා නිදහසක් තිබෙනවා. මේ රටේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල සියලු දේම හරිය කියා මා කියන්නේ නැහැ. නමුත් මට එකක් කියන්න පුළුවන්. අපේ රටේ “ලේක් හවුස්”, “ටයිම්ස්”, “වීරකේසරි” වැනි පත්‍ර බොහොම අඩුයි. අපේ රටේ එවැනි පත්තර 10 ක් 15 ක් තිබෙන්නට ඕනෑ. මේ කොමිෂන් සභාවේ වාර්තාවෙන් දැනට තිබෙන දේවලින් නැති කර තිබෙනව. දැනට තිබෙන දේවල් ප්‍රමාණවත් කරන්න නැහැ; වැඩි දියුණු කරන්න

නැහැ. අපේ රට නියම සමාජවාදී රජයක් වන්නට වුවමනා නම් සියළුම පිළිවෙළේ අදහස්වලට, හැමෝගේම අදහස්වලට, ඉඩ තිබෙන්න ඕනැ. නොයෙකුත් මත ප්‍රකාශ කිරීමට ඉඩ තිබෙන්න ඕනැ. සියලු පක්ෂයකටම, තනි පුද්ගලයෙක් වුණත්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක නම් තම මත ප්‍රකාශ කිරීමට ස්ථානයක් තිබෙන්න ඕනැ. මේ කොමිෂන් සභාව ඉදිරිපත් කර තිබෙන යෝජනා අනුව පක්ෂ නැති වී යනවා. මන්ද? නොයෙකුත් අයගේ මත නැති කර දමනවා. මේ රටේ ඇති වන්නේ එකම මතයයි. එය පාලනය කරන රජයේ මතයයි. ඒකද තමුන්නාන්සෙලාට වුවමනා කරන්නේ?

මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කොමිෂන් සභාවේ “ඉන්ටරිම් රිපෝට්” එක ලප්පා සහගත වාර්තාවක්. මේ කොමිෂන් සභාවේ සාමාජිකයින් මොන කල්පනාවකින් එවැනි වාර්තාවක් සකස් කළාද කියා මට නම් කල්පනා වන්නේ නැහැ. එක විධියකින් ඒ අය තමන්ගේ ආත්ම ගෞරවය නැති කර ගෙන, තමන්ගේ ප්‍රතිපත්තිවලට ආයුබෝවන් කියා, ලෝකයේ වෙන රටවල ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර දියුණු වූ ආකාරය අමතක කර දමා, ඒ “ඉන්ටරිම් රිපෝට්” එක නැත්නම් ඒ වාර්තාව ලියා තිබෙනවා. ලැප්පයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය රැකීම පිණිස ඒ කොම සාරිස්වරුන් තුන් පොලගෙ පඬියන් මේ ගෝල් පේස් පිටියේ තබා පුලුස්සා දැමිය යුතුයි කියා මා කල්පනා කරනවා. එවැනි ලප්පා සහගත වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ. කොහොම වුණත් ගරු සභාපතිතුමනි, ඒ වාර්තාව විස්තර සහිතව විවේචනය කරන්න මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. මා සරීර පොරොන්දුවක් ඉල්ලනවා. එනම්, මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කොමිෂන් සභාවේ වාර්තාව පිළිබඳව කිසිම වැඩ පිළිවෙළක් ගන්නට කලින්, කැබිනට් මණ්ඩලයේ සාකච්ඡා කරන්නත් පෙර, මේ ගරු නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ එම වාර්තාව සාකච්ඡා කිරීම සඳහා සති දෙකක් වෙන් කරන්න ය කියා මා කරුණා වෙන් ඉල්ලනවා. බොහොම ස්තූතියි.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
කොට්ටාව)

(තිරු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන—කොට්ටාව)

(Mr. D. B. R. Gunawardena—Kottawa)

ගරු සභාපතිතුමනි, අගමැතිනියගේ වැය ශීර්ෂය යටතේ මමත් වචන තුන හතරක් ප්‍රකාශ කරන්න අදහස් කරනවා. මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නැති කිරීම පිණිස ඉතාම තුවෂ විධියට—ඉතාම නින්දිත විධියට—තමාගේ සරීර ලේකම් එන්. කියු. ඩයස් සමග එකතු වී අගමැතිනිය කට යුතු කරන බව මම ප්‍රකාශ කරන්න ඕනැ. මේ රටේ නිදහස් මතධාරීන්ගේ ඒ නිදහස් අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට ඉඩ නොදීමටත්, වෙනත් රටවලට ගොස් ඒ නිදහස් අදහස් ප්‍රකාශ කිරීම තහනම් කිරීමටත් ඉතාමත් නින්දිත අන්දමට කටයුතු කරගෙන යාම ගැන අපේ තදබල විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරනවා. එපමණක් නොවෙයි, ඒ කාරණය ගැන ගරු අගමැතිනියට විරුඬව විශ්වාස හංග යෝජනාවකුත් අපි මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරනවා. ඒ සමගම සරීර ලේකම් එන්. කියු. ඩයස්වත් ඔතැනින් පන්නා දැමිය යුතුය කියා මම කෙළින්ම කියනවා. ඒ මන්ද? ඔහු ඉතාම භයානක පුද්ගලයෙක්.

මේ රටේ ජනතාවගෙන් සියයට අසුවක් පමණම බෞඬ ජනතාවයි. මේ පුද්ගලයා ඒ බෞඬ ජනතාවගේ නාමයෙන්, බෞඬ බල වේගය නමින් කුමන්ත්‍රණකාරී වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන යනවා, එක් නිකායකට ගහල, අනික් නිකායකට බලය ගන්නය කියා. බෞඬ ජනතාව මේවා ගැන දන්නේ නැහැ. මේ මිනිහයි, ඒක පිටිපස්සෙ ඉන්නේ. මම කොයි ආගමටත් ගරු කරනවා. තමුත් ආගමේ නාමයෙන් මේ රටේ ප්‍රබලව ඉන්න සියම් නිකායට පහරක් ගහන්න මේ මිනිහ කුල හේද ඇදගෙන වැඩ කටයුතු කරන බව මම කියනවා.

දවල් 12

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිරු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Are we sitting till one o'clock,

Sir?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Yes.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මම කියන්නේ හේදයක් ගැන නොවෙයි. බොහෝ ජනතාව ආරක්ෂා කරන්නා කියා, බොහෝ නීතිය ආරක්ෂා කරන්නා කියා, එන්. කියු. ඩයස් කියන මේ පුද්ගලයා ඇතැම් තැන්වල මුල් ස්ථාන අරගෙන රටේ කුමන්ත්‍රණකාරී වැඩ පිළිවෙළවල් ගෙන යනවා, බොහෝ බල වේගය නමින්. ඒ අනුව මේ තැනැත්තා මේ රටේ බොහෝ ජනතාවට පහර ගහන්නා යන බව මම මතක් කරන්න ඕනැ. බොහෝ නීති අනුව කටයුතු කරන බොහෝ ජනතාව නිකාය හේද ගැන දන්නේ නැහැ. ඒ අය බොහෝ යන් වශයෙනුයි, කටයුතු කරන්නේ. මේ පුද්ගලයා මේ රටේ බොහෝ ජනතාව අතර හැප්පිලි ඇති කරල ඒ මාගියෙන් තමාගේ කුමන්ත්‍රණකාරී වැඩ පිළිවෙළ සාර්ථක කර ගන්නයි, අදහස් කරන්නේ. එම නිසා මේ පුද්ගලයා වහ වහා ඔතැනින් ඉවත් කළ යුතුය කියා මම මේ ගරු සභාවට කියන්න කැමතියි.

ගරු සභාපතිතුමනි, හැම දේ ගැනම පරීක්ෂා කර බලමු. අද ඊයේ නොවෙයි, අගමැති සානන දිනයේ සිට කරුණු සෝදිසි කර බලමු. අසවල් ස්ථාමින් වහන්සේ වෙඩි තැබුවාය කියා උසාවිවලින් ඇතැම් තීරණ එන්න ඇති. දැන් අපට ඒවා ගැන සාකච්ඡා කරන්න පුළුවන්. නිකාය හේදය මගින් බොහෝ ජනතාව හේද කරවන්නයි මේ පුද්ගලයා උත්සාහ කරන්නේ. මට මේ ගැන කරුණු හුඟක් දැන ගන්න ලැබී තිබෙන නිසයි, මා මේව කියන්නේ. අගමැතිනිය මේවා දන්නේ නැතිව ඇති. නොදන්නට නම් දැන ගන්නයි, මේ ගරු සභාවේ මම මේ අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නේ.

බොහොමයක් නිකාය හේද තියෙනවද? නැහැ. සමහර රජවරුන් නිසා එවැනි දේ ඇති වන්න ඇති. නමුත් බොහෝ නීතියට විරුඬව ඒවා ඇති වුණු බවයි, මගේ පිළි ගැනීම. ලංකාවේ විශාල වශයෙන් හිංසා

වහන්සේලා ඉන්නේ සියම් නිකායෙයි. ඒ තත්ත්වය වෙනස් කිරීමට, බොහෝ බල වේගය නමින් අමුතු කොටසක් අතට අර ගෙන රටේ ජනතාව රවටමින් කුමන්ත්‍රණ කාරී වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන යාමට මේ සරීර ලේකම්වරයා උත්සාහ කරන බව මම කියන්න ඕනැ.

මේ රටේ ජනතාව හැප්පිමට ඉඩ දෙන්න බැහැ. මේ විදියේ හැප්පිම් ඇති කරන උදවිය ඉන්නවා. බොහෝ ජනතාවට ඒවා පිළිගන්න බැහැ. අනික් ආගම්වල අයටත් මේවාට මුහුණපාන්නට සිඩ වේවි. ඒවා වැළැක්වීම සඳහා මේ පුද්ගලයා මෙතැනින් පන්නා දමන්නටයයි මම ඉල්ලා සිටිනවා.

මම මාර්තු 5 වන දා මේ ගරු සභාවේදී කිව්වා, ආණ්ඩුව හදිසි නීතිය දමන්න යනවාය කියා. නමුත් එදා ඒ වේලාවේදී කැබිනට් මණ්ඩලයෙන් ඒ බව දැනගෙන සිටියේ නැහැ. නමුත් තාත්සේගේ අවසරය ඇතිව මම එදා මේ ආරංචිය පිළි බඳව ප්‍රශ්න කළා. ආණ්ඩුවට ජනතාවගේ ඉල්ලීම් ඉටු කිරීමට නොහැකි නිසා, ජනතාවගේත් කම්කරු සංවිධානවලත් බල වත් විරෝධය නැඟිගෙන එන නිසා, ඔවුන් මර්දනය කිරීම පිණිස හදිසි නීතිය පණ වන්නට යන බව අපට ආරංචි වූ නිසා මම මාර්තු 5 වන දා ප්‍රශ්න කළ විට මෙන්න මේ විදියටයි, සභානායකතුමා උත්තර දුන්නේ :

Mr. Speaker :

This Question has been asked with private notice. The hon. Member concerned saw me in my Chambers. Will the Hon. Leader of the House please reply to it?

The Hon. C. P. de Silva :

At the end of his statement the hon. Member posed a question. I shall answer the question. The Cabinet recommended that a state of Emergency be declared.

Mr. Dudley Senanayake (Dedigama) :

Why?

The Hon. C. P. de Silva :

I do not know why. I do not know whether it has already been declared.

Mr. Dudley Senanayake :

When a state of Emergency is declared it is always the practice to give the reasons for the declaration of the Emergency.

The Hon. C. P. de Silva :

That will be done. I am not sure whether a state of Emergency has already been declared; I do not know whether it has been declared, but the correct procedure will be followed.

Mr. Dudley Senanayake :

I am surprised that the Hon. Leader of the House says he is not sure, but an Hon. Minister informed me that it has been declared.

The Hon. F. R. Dias Bandaranaike :

The Cabinet has decided——”

This is what the present Finance Minister said :

“*Dr. N. M. Perera :*

Please do not treat this matter light-heartedly. If the Cabinet has recommended it, do you want us to understand that the Governor-General is going to refuse to declare it?

The Hon. C. P. de Silva :

I do not think so.

Dr. N. M. Perera :

Let us assume, therefore, that a state of Emergency is going to be declared at midnight or any time now——

The Hon. F. R. Dias Bandaranaike :

Maybe some time now.”

So, Mr. Felix Dias Bandaranaike was aware of it.

Dr. N. M. Perera :

First of all, let us get it clear when this state of Emergency is to be declared—now or at midnight. Is it to be declared immediately? Sir, let us suspend the Sitting till the Government gives us this information.

Mr. Dudley Senanayake :

Yes, let us suspend the Sitting till they give us this information.

Dr. N. M. Perera :

If a state of Emergency is declared, then I think the Government will be failing in its duty if it did not communicate it to the House at the earliest possible opportunity.

Mr. Dudley Senanayake :

That is the law.

Dr. N. M. Perera :

If a state of Emergency has been declared already, it must be communicated to the House at once.

Mr. Keuneman :

It must be communicated not after a Question by private notice but by a communication from the Governor-General to yourself, Mr. Speaker.

The Hon. C. P. de Silva :

I am perfectly certain that the Governor-General will communicate with you as soon as it is declared. If you have not got a communication already, it means “not yet”.

Dr. N. M. Perera :

In view of the fact that both sides of the House seem to have been taken unawares, the least we could do is to forget the Debate on Foreign Affairs and discuss this matter.—[OFFICIAL REPORT, 5th March, 1964 ; Vol. 55, cs. 3472-4.]

It is obvious therefore that though the Cabinet was unaware, Mr. Felix R. Dias Bandaranaike was aware that an Emergency had been declared.

මේ කරුණු නිසා කැබිනට් මණ්ඩලය නිකම් පඬයෝ වගේ හිටිය කියන එකයි, මා කියන්නෙ. හදිසි නීතිය පැනව්ව බව කැබිනට් එකට වඩා කලින් මට දැන ගත්තේ ලැබුණි. සභානායකතුමාටත් වඩා කලින් මට දැනගත්තේ ලැබුණි. අගමැතිනිය ගෙ ක්‍රියා කලාපය මේ විධිය නම්, අපි විශ්වාස හංග යෝජනා ඉදිරිපත් නො කරන්න කිසිම හේතුවක් නැහැ, මේ ගරු සභාවේ. හදිසි නීතිය දමා සුළු දවස් ගණනකින් පාර්ලිමේන්තු වාරය අවසන් කළා. ඒ අතරතුර කාලයෙදි ඇතැම් සිද්ධීන් රටේ බොහොම තිබුණි. ඒවා මේ ගරු සභාවෙදි මා තමුන්තාන්සේට කියලා ඇති. මා එදා ඉදිරිපත් කළ ප්‍රශ්නය උඩ හදිසි නීතිය පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන්න පුළුවන් වුණා. ඒ අතරතුර ප්‍රශ්න රාශියක් පැන නැග්ග. සහභාගි ආණ්ඩුව හැදුනෙන් ඊට පස්සෙ. ඊට කලින් අර කුමන්ත්‍රණ ගැන මේ කුමන්ත්‍රණ ගැන කථා පැතිර ගියා. ඒකාධිපතිවාදයක් ගෙන යන්න හදනවා යයි කා ගහන්නත් පටන් ගත්ත. ඒක හයානක තත්ත්වයක්. මේ රටේ ප්‍රජා තන්ත්‍රවාදයට විරුද්ධව කෙරෙන හැම දේම දන්න අයත්, නොදන්න අයත් කැබිනට් මණ්ඩලයේ ඉන්නව. අගමැති නිය මුල් කරගෙන, ස්ථිර ලේකම් එන්. කීව්. දියෙස්ගෙ කියමන් අනුව වෙන්ට ඕනෑ, මේ කටයුතු කෙරෙන්නෙ. වෙන විධියක් නැහැ. ඒ සමගම මිලිටේරියෙ ඉහළ මට්ටමකින් ඇති වන්න පුළුවන්. ගරු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

fපිලික්ස් ඩයස් බණ්ඩාරනායක මහත් මයා මේ ගැන දන්නවද මා දන්නෙ නැහැ. ඔය අන්දමට ඒ පාර්ලිමේන්තුව කල් දමා තිබුණු කාලයේ එක එක විධියේ නැටුම් තිබුණි. අපට ඒවා පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන්නට අවස්ථාවක් තිබුණෙ නැහැ. එම නිසයි අපි කියන්නෙ අගමැති නියගෙ වැය ශීර්ෂය කපන්න කියා.

අ. භා. 12.15

පත්‍ර කොමිසම ගැන බලමු. මේ පැත්තෙ සිටිද්දී මුදල් ඇමතිතුමාත්, අනික් උන් නැහෙලාත් ඊට විරුද්ධව කථා කළා. සභා පති තුමනි, තළුන්නාන්සේට සිද්ධ වුණා, ඊයෙ පෙරේදා, අපි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිට කරන කථා, ගුවන් විදුලියෙන් වෙනත් විධියකට වාර්තා කරනවා කියා, මේ ගරු සභාවේ වෝදනා ඉදිරිපත් කිරීමෙන් පසු ඒ පිළිබඳව ක්‍රියාකරන්න. ඊට පසු කාගෙන් කථා ප්‍රචාරය කරනවා ඇතැයි, ඔබතුමා ප්‍රකාශ කළාය කියා මා හිතනවා. ඒ විධියේ නියෝගයක් කර තිබෙනවායයි මට ගුවන් විදුලි කාර්යාලයෙන් දැන ගන්නට ලැබුණා. මේ කරුණු සියල්ලම කැබිනට් මණ්ඩලයවත් දන්නෙ නැතිව අගමැති නිය කරන දේවල්, වෙනත් එක්කෙනකු ගේ හෝ දෙන්නකුගේ කැමැත්ත උඩ. මේක ඉතා භයානක තත්ත්වයක්. අපි හැන්දෑවෙ නින්දට ගිහින් උදේ නැගිටින විට මොනව වෙලාද දන්නෙ නැහැ. එබඳු කාලයක් පසුගිය දවස්වල ගරු ඇමති වරුන්ටත් තිබුණි. මේක භයානක තත්ත්වයක් බව කියන්න කැමතියි. අපි මේව ගැන පරීක්ෂා කර බලන්න ඕනැ. මොන හේතු උඩද, තමුන්නාන්සෙලා මේව කරන්නෙ කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. මේ තත්ත්වයට ගරු අගමැතිනිය මූලික වශයෙන් වගකිව යුතුයි. සභාග ආණ්ඩුවෙ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් උපදෙස් පිටයි, මේව කෙරෙන්නෙ. කැබිනට් එකටත් හොරෙන්, පිට නිලධාරීන්ගෙ නැති නම් වෙනත් අයගෙ කියමන් පිටද මේ රට ගෙනියන්න හදන්නෙ කියා මා ගරු අග මැතිතුමියගෙන් ප්‍රශ්න කරනවා. මේව බැරෑරුම් ප්‍රශ්න බව කියන්න ඕනැ. මේවට උත්තර දෙන්න දැන් මෙනුන කවුරුත් නැහැ. ගරු තැපැල් ඇමතිතුමාට බැහැ,

මේවට උත්තර දෙන්න. එකම ඇමතිවරයකුවත් මෙනෙ නැහැ. ගරු තැපැල් ඇමතිතුමා විතරයි, මෙනෙ ඉන්නෙ. ආණ්ඩුව පැත්තෙ පිටිපස අසුන්වලත් එක් කෙනෙක්වත් නැහැ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට ඉඩක් දෙන්නෙ නැහැ කියන එක මෙයින්ම පේනව. විශේෂයෙන්ම ගරු අග අගමැතිනියට අයත් වැය ශීර්ෂ ගැන කතා කරන විට එක ඇමතිවරයකුවත් මෙනෙ නැහැ, තැපැල් ඇමතිතුමා හැර. ඒ විතරක් නොවෙයි, එක මන්ත්‍රීවරයකුවත් නැහැ. මේකෙන්ම පේනව, අද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කොයි අතටද ගමන් කරවන්නෙ කියා.

දැන්, එන්. කීව්. ඩයස් මහතාට ඕනැ කෙනෙක් පිටරට යවන්න පුළුවනි. හෙට අනිද්ද වන විට ඒක කෙරෙයි. එයා කීවාම, සේරම හරි යාවි. අද පාලනය ගෙන යන්නෙ එන්. කීව්. ඩයස් මහත් මයද? ප්‍රචාරය ගෙනියන්නෙ බෞද්ධකම උඩ කටයුතු කරන හැටියටයි. ඔය මිනිහට ඇත්තෙ මොන බෞද්ධ කමක්ද කියා මා කෙළින්ම ප්‍රශ්න කරනවා. හොඳට පරීක්ෂා කර බලන්න, උත්තැහෙගෙ බෞද්ධකමේ විස්තර, නිකාය හේද ඇති කර මේ රටේ බෞද්ධ ජනතාව හැප්පීමටයි, කටයුතු කරන්නෙ. හෙට අනිද්ද වෙන කොට ඒක හෙළි වෙයි. මගෙ හිතේ, සියම් නිකායෙ හාමුදුරුවරුන් දැන් දැනගෙන සිටිනවා, මේ මිනිහට රැවටෙන්න වුවමනා නැත කියා. ඇතැම් පුද්ගලයන්ට ඇතැම් ස්ථාන ලබා ගන්න බැරි වෙන විට බෞද්ධ නාමයෙන් එක නිකායක්, එක කොටසක් අරගෙන බෞද්ධ ජනතාව එහෙම පිටින්ම ආයුධ හැටියට පාවිච්චි කරන්න යනවා. මේක කුමන්ත්‍රණයක්. මේක දැන්මම පහදා දෙන්න ඕනැ. ගරු අගමැතිනියට තෝරෙන්නෙ නැති නම් තෝර ගන්නය කියා මා කියනවා. මේ රට බෞද්ධ නීතිය උඩ ගමන් කරන්න ඕනැ. ඒක නැති කරන්න යනවය කියා යු. එන්. පී. එකත් අනික් අයත් කැ ගහනවා. තමුන් ඒක නැති කරන්න බැහැ. අවුරුදු 2,500 ක් පැරණි එවැනි තත්ත්වයක් නැති කරන්න බැහැ. බෞද්ධ නීතිවලට අනුව අපේ සමාජයෙ හැසිරීම නියෙන්න ඕනැ. අනි කුත් හක්තිකයනුත් ඒ විධියයි. දැන් ඇතැම් අය තමන්ගෙ පෞද්ගලික වාසිය ලබා ගැනීමට බොහොම තැත්වලදි ඒ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

බලය පාවිච්චි කරනවා. ක්‍රිස්තියානි අයත් ඒ විධියට ක්‍රියා කළා. ඒකට අපි කීව “ඇක්ෂන්” එකක් ය කියා. මේකත් “ඇක්ෂන් කොමිටියක්” බව කියන්න ඕනෑ. බෞද්ධ පරිසරය උඩ රට ගෙනියනව නොවෙයි; එක එක පුද්ගලයන්ට බලතල ලබා ගැනීමේ අදහසිනුයි, වැඩ කෙරෙන්නේ. මේව හොඳින් හිතට ධාරණය කර ගෙන ක්‍රියා කරන්න ඕනෑ.

පිටරට යෑම සම්බන්ධයෙන් දැන් බොහොම අවහිර තිබෙනවා. මගේ භාර්යාව ඊයේ පෙරේදා ඉන්දියාවට ගියේ බොහොම අමාරුවෙන්. වන්දනාව සඳහා ඉන්දියාවට යන්නට සූදානම් වූ ඇයට නොයෙකුත් අවහිරවලට මුහුණ පාන්නට සිදු වුණා. මගේ අයබදු ගෙවීම ටිකක් ප්‍රමාද වී තිබුණු නිසා මගේ භාර්යාවට ඉන්දියාවට යන්නට ඉඩ දුන්නේ නැහැ. අන්තිමේදී අයබදු වලින් ටිකක් ගෙවා දමා ඇයට ඉන්දියාවට යන්නට ඉඩ සලසන්න සිදු වුණා. මේ විධියේ තත්ත්වයක් තිබෙන නමුත් ආණ්ඩුවේ පන්දම්කාරයන්ට නම් පිටරට යෑම සඳහා කිසිම බාධාවක් නැහැ. අප මේ තත්ත්වයට විරුද්ධයි. මේ තත්ත්වය නැති කරන්න ඕනෑ. ඒකාධිපති බලයට කිට්ටු වී සිටින අයට විතරයි, පිටරට ගමන් කරන්නත් ප්‍රච්චන්කම තියෙන්නේ. ඒකාධිපති විධියට කටයුතු කිරීම සඳහා දැන් ප්‍රවෘත්ති පත්‍රත් ආණ්ඩුවට ගන්න යනවා. මේ විධියේ තත්ත්වයක් තිබෙන නිසා වැඩි කල් යන්නට පෙර ආණ්ඩුවට විරුද්ධව විශ්වාස හංග යෝජනාවක් ගේන්නට අපට සිදු වෙනවා. විශ්වාස හංග යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ කරුණු 3 ක් උඩයි. කැබිනට් මණ්ඩලයේදී සාකච්ඡා කරන්නේ නැතිව, පිටත සිටින පුද්ගලයන්ගේ වුවමනාව උඩ, අගමැතිනිය විසින් වරින් වර හදිසි නීති පැනවීමත්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකම් වැඩ පැවැත්වීම පිණිස ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර රජයට ගැනීමට එහෙම නැත්නම් පාලනය කිරීමට යෑමත්, විදේශ ගමන් අවහිර කිරීමත් යන කරුණු තුනයි, අගමැතිනියට විරුද්ධව අපේ විශ්වාසහංග යෝජනාවට හේතු වී තිබෙන්නේ.

මේ කරුණු පිළිබඳව ගරු මුදල් ඇමති තුමා ක්‍රියා කරන්නේ කෙසේද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. මුදල් ඇමතිතුමා විරුද්ධ

පාර්ශ්වයේ සිටියදී ප්‍රචන්පත් ගැනීමට විරුද්ධ වුණා. හැබැයි, බෞද්ධ ජනතාවට බෞද්ධ සහායත්වයට, බෞද්ධ සංස්කෘතියට නියම තැන දෙන්නට නම් කටයුතු කරනවාලු. නමුත් බෞද්ධ ජනතාව හැප් පීමට වැඩ පිළිවෙළක් තිබෙන බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමා එළිදරව් කෙළේ නැහැ නේද? දැනට තිබෙන කුමන්ත්‍රණකාරී වැඩ පිළිවෙළ එළිදරව් නොකෙළේ ඇයි? මේ කුමන්ත්‍රණය ගැන මට ලියුම් කීපයක් ම ඇවිත් තියෙනවා. මා දැන් ඒවා කියවන්නට ලැස්ති වෙන්නේ නැහැ. අගමැතිනිය විසින්, ඇගේ පන්දම්කාර කණ්ඩායම් විසින් මේ රට භයානක තත්ත්වයකට ඇද දැමීමට කරගෙන යන වැඩ ගැන මේ රටේ ජනතාව කෝපයෙන් සිටිනවා. එන්. කීව්. දියෙස් ආදීන්ගේ කුමන්ත්‍රණකාරී වැඩ පිළිවෙළක් තිබෙන බව සියම් ආදි නිකායවල ස්වාමීන් වහන්සේලා කීප නමක්ම කීව්වා. ඒ නිසා මේ කරුණු ගැන අපට උත්තර ඕනෑ. මේ කරුණු ගැන ගරු පීලික්ස් ඩයස් බණ්ඩාරනායක මෙනුනට ඇවිත් උත්තර දෙනවා නම් සතුටුයි.

එම්. සිවසිතම්පරම් මයා.

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

Mr. Chairman, I wish to speak a few words about the Press Commission. You will remember, Sir, that when the terms of reference of this commission were first published in the press the Opposition tabled a resolution in this House that the commission should be scrapped and that it should not be permitted to go on. On that occasion, if indeed that resolution had been put to a vote in this House, I have no doubt that not only the entire Opposition but a very good section of the Government Parliamentary Group would have supported it. But unfortunately that resolution was not put to the vote and this House was deprived of an opportunity to express its opinion in very clear terms.

Thereafter the commission started its sittings and there was a parade of witnesses before it of a type who were out on a witch—hunt against Catholics, the minorities and all types

[එම්. සිවසිතම්පරම් මහ.]

of people. Unfortunately and much to our regret the chairman of that commission permitted evidence of the type that was given. Such words as "thuppahi", "parangi" and "Catholic Action" were bandied about before this commission.

I remember on one occasion a gentleman who was also a Government servant described ballroom dancing as similar to the death dance of a pair of scorpions before they cohabit. This types of evidence was led before the commission and permitted by the chairman for a long period of time.

Decent people who were anxious to place their views before the commission to end the monopoly of the press did not go before it. The Hon. Minister of Finance will recall that Mr. Leslie Goonewardene, the hon. Member for Panadura, as the General Secretary of the L. S. S. P. publicly refused to go before the commission and associate himself with the type of views that were expressed before the commission. Decent people like him and decent parties like the L. S. S. P. certainly refused to participate in the sittings of that commission.

Incidentally, may I remind the Hon. Minister of Finance once again that when he and other Opposition parties in this House had tabled a resolution expressing their dissatisfaction with this commission, the chairman of the commission, while some witness was giving evidence, referred to this resolution and remarked that those Members who had signed it were all anti-national. Who were the Members? The hon. Leader of the Opposition, the hon. Member for Kankasanturai, the hon. Member for Yatiyantota, and my humble self were some of them; and we were all described by the chairman as being anti-national.

The Ceylon Mercantile Union, when a set of untruths were uttered about its membership and its office-bearers before this commission, wanted permission to clarify the

position; the chairman first refused, but after a lot of agitation allowed their representatives to come before the commission.

අ. හා. 12.30

This was the type of sittings that were being carried on by this commission. Naturally we were perturbed, and we, all respectable Members of this House, tabled a resolution condemning the activities of this commission. I repeat that if the House had not been prorogued and that resolution had been taken up for discussion, not only the entire Opposition but a good section of the Government Parliamentary Group would have supported that resolution. We were deprived of that opportunity to express our dissatisfaction with the way this commission was carrying on its work.

The way in which the chairman of the commission was trying to get a job for himself in the process is something disgraceful. I think it is the hon. Member for Weligama (Mr. Montague Jayewickreme) who told us how this chairman canvassed for the portfolio of Minister of Justice. I will not go into that, but let me say this: when Mr. Mettananda said before the commission that the appropriate person to be the chairman of the proposed press council would be a retired Supreme Court judge, we all knew who was throwing the bait and who was falling for it. Mr. K. D. de Silva said, "Yes, a fit person to be in charge of the Press Council would be a retired Supreme Court Judge." But he did not stop at that. When another gentleman came to give evidence before the commission he asked that witness, "What do you think of a retired Supreme Court judge being Chairman of the Press Council?"

This type of behaviour is unworthy of a responsible person. I am sorry that these things have to be said but it is necessary that at some stage or other they should be said.

We are all anxious that the press monopoly should be ended. No one is happy or satisfied with the way

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කරක සභාව

the press is being run in this country. We are all unhappy about that and anxious that the press monopoly should be broken, but certainly it cannot be done by a commission presided over by Mr. K. D. de Silva.

The commission has proposed a press council and that news which is of an anti-national nature should not be permitted to be published. Now, Sir, who is to decide what is anti-national and what is not anti-national? Judging by Mr. K. D. de Silva's standards, the Hon. Minister of Finance, the hon. Leader of the Opposition, the hon. Member for Kankasanturai and my humble self are all anti-national. Anything we say, anything we utter, would be taboo. That is the type of press that it is proposed to set up in this country.

Then the commission has proposed that anything that would bring the Government into disrepute should not be published. I ask the Hon. Minister of Finance, in all humility, whether a good part of his Budget Speech was complimentary of the Government that was in office for the last four years. Are not the Hon. Minister's remarks about the *seenibola* industry which was started some time ago uncomplimentary and critical of the Government? Can it not be said that the Hon. Minister's references are such that they bring the Government into disrepute? Is it, therefore, suggested, on the basis of the recommendation of the Press Commission, that such remarks or statements should not be published?

I am sorry that the occasion should have arisen for us to remind the Hon. Minister of Finance and others about what they had stated earlier on the Floor of this House in regard to these matters. We do so not for the purpose of throwing it back at them or for scoring a debating point.

I appeal to the conscience of the Hon. Minister. Let him not be a party to a decision which would bring into being a Press Council on the lines recommended by the Press Commission presided over by Mr. K. D. de Silva. I am certain, I am

positive, that the Hon. Minister will not permit the creation of a Press Council like the one proposed. I would earnestly ask the Cabinet, if it has already considered the matter, to reconsider it.

While we would give every support to break the existing monopoly of the press in this country, we cannot support any measure that would transplant a Government press in place of a private monopolistic press. And if you have any idea of appointing a Chairman of the Press Council, for heaven's sake, let it not be Mr. K. D. de Silva. That is one matter on which I would appeal to the Government. Appoint anybody but certainly not Mr. K. D. de Silva.

I would also earnestly appeal to the Hon. Minister of Finance to give this matter his most serious consideration and to give us an assurance that no step will be taken by the Government in regard to the press before it has given the House an opportunity to debate the Report of the Press Commission. The Government should not certainly proceed with the recommendations of this Press Commission.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මහා.

(திரு. எட்மன்ட் சமரக்கோடி.)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Now that certain matters have been raised, may I add my own remarks.

We know the Prime Minister is not here. But the Hon. Minister of Finance has indicated that he is going to reply, on her behalf, to certain criticisms that have been made.

The Hon. Minister knows that there is something called "Cabinet responsibility". The Hon. Minister is not here to answer only for his acts of omission and commission. He is responsible for the actions of the Government, at least from the day

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.]

that he joined the Government, from the day that he and his party formed an alliance with the Government, and he must answer for them. That is the position I take up.

It is true that in the Committee stage, for the sake of convenience, various Ministers are expected to answer on behalf of other Ministers, but there is Cabinet responsibility. You cannot say, "The Hon. Minister in charge of such and such a department is not here and we have no answer." No less a person than the Prime Minister of this country is being criticized and is being taken to task for her acts of omission and commission. You knew that there was a cut of Rs. 10 on her allowance, and if that was pressed to a Division it would amount to a vote of no confidence in her. Are you going to take up the position that the hon. Parliamentary Secretary to the Prime Minister is not here and there is no answer? Let them say so, but it is most unsatisfactory. If they have no reply let the country know that the Prime Minister has nobody to defend her in this House.

On the question of travel curbs so much has been said that I do not want to repeat them. I would only ask the Hon. Minister of Finance and the other Ministers what they have to say on this matter. What is the purpose this policy is going to serve in respect of this country and the Government? How are the Government, the country and the people going to be benefited by this dictatorial attitude of yours? Are you going to make this country a prison house? It is true that you are most concerned that the money of this country should be well and properly spent, but when opportunities of travel are granted by foreign countries without any expense to this Government and the people, are you going to lay down the law and say, "No, you are not to go!"?

I ask you, how are you going to discriminate when two hon. Members of your party had left the country?

The hon. Member for Panadura (Mr. Leslie Goonewardene), General Secretary of your party, is now out of the country. We know that no endorsements had been made on his passport. Can you give us your reasons? We are glad that no endorsements were made, but you have no reason to discriminate against any Member of this House or any citizen of this country. The hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia (Dr. Colvin R. de Silva), another important member of your party, has just returned from abroad. I do not think any endorsement was made on his passport. You have no right to discriminate. You have not gone there to look after yourselves. That is not what you tell the people. You tell the people you will hold the scales evenly.

We understand that very soon a member of the Hon. Prime Minister's family will go out of this country; we understand that her daughter is going abroad. We are waiting to see whether these travel curbs are going to affect her, Mr. Finance Minister.

This state of affairs must not be tolerated. The Hon. Minister of Finance is not called upon to answer for the actions of the Government before he actually came into it although he has been answering for them from 1960. If he seeks to do that I think he would be getting into serious difficulties. The country does not expect that from him. He must answer for the actions of the Government from the day that he went there.

I am one of the signatories to the Motion, along with the Hon. Minister of Finance, which condemned this Press Commission. I do not know whether it is necessary for the Hon. Minister and his party to go back on everything they did when they were on this side of the House. It is true we have discussed these matters, and that they have changed their views on certain matters and joined the Government. But I ask you, is it necessary for you to change your views on everything, to go back on

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කරක සභාව

everything? You have said, when you were on this side of the House, that the question of breaking up the monopolies is important. But there is something that is called freedom of expression. It is true that in these countries, in capitalist countries, the press belongs to big capitalist concerns; but under cover of breaking up monopolies you should not destroy the freedom of expression of the people of this country. I belong to a party that is severely critical of this Government and will continue to criticize them, but we want the people to know what we in this House say about you. This House is a platform from which we speak to the people and you dare not and shall not prevent people from knowing what we have to say.

I was greatly perturbed that soon after the Coalition Government was formed one of the first things that the secretary of my former party, the present party of theirs, Mr. Leslie Goonewardene, the hon. Member for Panadura, proposed in the Government Parliamentary Group was that the speeches of hon. Members of the House should be curtailed and that Standing Orders should be amended for that purpose. Of course, we have been quite aware of the need to organize Debates for ourselves, by our own selves, because we are the people who will suffer if we do not organize the Debates in this House. But, under cover of organizing Debates, under cover of not wasting time, you were trying to curtail the freedom of speech of the hon. Members of this House. And that came from no less a person than the secretary of his party. That was a most alarming situation.

And what is the set-up that is trying to curtail our speeches and curb the press? We know that more than half the period of the S. L. F. P. Government has been a period of dictatorship, of emergency rule. That is what we said and that is what the Hon. Minister of Finance said when he was on this side of the House. Emergency rule is dictatorship. What for? Under cover of dealing with a particular situation

we had for nearly two years a dictatorship. All our democratic rights were curtailed and a censorship was imposed on the freedom of speech. Whenever a strike situation arose there was a censorship and nobody knew what was happening because news was blacked out. It is true we do not yet have a draft Bill on press control, and the Hon. Minister of Finance will quite naturally get up and ask: "What are you talking? There is no draft". No, Sir, the draft stage will come soon. We must know what he has to say because he had some positive views with regard to this matter when he was on this side of the House. He cannot be silent on these matters. Let him speak and tell the country.

අ. ආ. 12.45

This is not the way to break up monopolies. Breaking up monopolies is only one aspect of the matter; but destroying the liberty of the people, the right to criticize, is another; and that should not be touched. Perhaps, you may succeed with your majority; but that is not going to help you in the long run. That is all I have to say.

I demand, if not from the Hon. Minister of Finance—all these remarks are not addressed to the Hon. Minister of Finance alone; there are a number of other Ministers present—at least even from any one of the Ministers here, a reply on this matter. You must defend your actions. Are you prepared to defend the actions of the Prime Minister of this country? You have said that although she is there that does not prevent Parliament functioning. If that is so, you are bound to answer; you have to get up and answer. There is something called Cabinet responsibility. You dare not say that the hon. Parliamentary Secretary concerned is not here.

වෛද්‍යාචාර්ය එම්. සී. එම්. කලීල් (මැද කොළඹ තුන්වන මන්ත්‍රී)

(දොරටුවේ සිට. ඩී. ඩී. කලීල්—කොළඹ මධ්‍යම මුහුණතේ අභ්‍යන්තර)

(Dr. M. C. M. Kaleel—Third Colombo Central)

Mr. Chairman, I wish to support the protests that have already been

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

[වෛද්‍යාචාර්ය එම්. ඩී. එම්. කලීල්]

made by various hon. Members against the manner in which travel curbs have been introduced in this country at the present moment. I do not say that the Hon. Prime Minister who is also the Minister of Defence and External Affairs has no right whatsoever to impose curbs on travel by the people of this country or to place any restrictions thereon. As the Minister for external affairs and as the Prime Minister of this country, she has the right to issue passports, visas and so on, and to use her discretion in this matter. If there is any kind of travel that is going to endanger the freedom of this country or result in the draining away of our external assets, then she is certainly entitled to make use of her powers to impose travel curbs. But the manner in which travel curbs have been introduced—in cases which involve no drain on our external assets, in cases where people of this country who want to travel are offered their expenses by the countries they want to visit—must be condemned in no uncertain terms.

I do not want to repeat arguments already placed before the House, but I want to say that travel curbs have been placed not only on people of this country who want to go abroad but also on people of other countries who want to come here for various reasons. I should like to mention one such case.

It is the case of an Indian citizen, a lady who had been in Ceylon practically all her life. The lady, Mrs. Pillai, had been a teacher at Zahira College and principal of Ramana-than College, Jaffna. Her husband, Mr. N. P. Pillai, had also been a teacher here. Mr. Pillai, who had been drawing a pension in this country, died a couple of years back. Mrs. Pillai, who is also drawing a pension, applied to come to Ceylon because she wanted to go to Kataragama on the anniversary of her husband's death. She is a pious Hindu. Her application for a visa was made to the High Commissioner in Madras. The reply that she got reads thus:

—කාරක සභාව

“With regard to your application for a visa dated 30.3.64, it is regretted that a visa cannot be granted to you. Your passport is returned herewith.

(Sgd.)
Secretary.”

The lady has sent me copies of the letters, and I shall be glad to show them to the Hon. Minister.

This lady has not been given any reason why she is not allowed to come to this country where she spent the major portion of her useful life. She had been a teacher here for about 30 years, and her husband, too, had been a teacher here. She tried to find out why she had been refused a visa, and this is the letter she got:

“With reference to your letter dated 5th April, 1964, I have the honour to inform you that your application for a visa to Ceylon was given the fullest consideration and it is regretted that the decision cannot be varied.”

This letter, too, does not say why she was not allowed to come here. I investigated this matter myself and was told that she was probably refused a visa because she has not the necessary finance for her visit to this country. The lady says that she is prepared to bring any amount of money. She has a bank account. The Indian Government, however, has placed a limit on the amount of money she can take to Ceylon. The Ceylon Government's position is that that amount is not enough. This reason was not given to the lady herself, but it is what I heard from officers here. The conditions laid down are: for each day of stay in Ceylon, if she has any relations in this country, Rs. 10; if she has no relations, the amount is Rs. 25. If she has any business connections in this country, it is Rs. 75 for each day.

I can understand a business man coming here and trying to make money. In that case a large sum of money may be asked for. But here is a person who has a relation and who may, perhaps, be staying with a relation. This lady has a number of people in this country who are her

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කරක සභාව

pupils. A large number of her friends are here. Perhaps the Minister of Health is also known to her. But she is refused this little privilege of coming to Ceylon to visit Kataragama on the anniversary of her husband's death and go back. This is the arbitrary manner in which the officials of this department are acting. No wonder there is tremendous prejudice in India against the people of this country. That is how the officers of this department have ruined the good feelings between India and Ceylon with regard to the question of accepting the large number of estate workers in this country as citizens of India.

When India says that these people are not her citizens, she knows very well that she is not honest about it. Indians have been coming to this country in groups from time immemorial. They have been coming here, working here and going back as Indians to their own country after earning their living and having spent a number of years here.

Why has the Indian Government taken this attitude especially when they repeatedly say that they are so concerned about Ceylon, the younger brother or sister—I do not know which—of India? They are very angry and anxious about the attitude that the officials in Ceylon are taking. Responsible Indians are treated in such a cavalier fashion that they have no freedom to travel. They are treated in such a way that they go back to India with tremendous prejudice, perhaps, with the exception of the late Mr. Nehru who always had great love for this country. Most of the others go away with tremendous prejudice against this country. As long as we keep on creating obstacles and making things more and more difficult for the people in India to visit Ceylon and for those in Ceylon to go to India, they are going to remain as adamant as before, and our Prime Minister will find it difficult, when she goes to India to discuss matters concerning the stateless and other Indian citizens who are now in Ceylon, to

get India to agree to take back those people who are waiting to go back to India.

The previous High Commissioners—I do not know about the present Indian High Commissioner—always asked these people to prove first that they were Indians. This is something that everybody knows. Some of these Indians who wish to go back are unable to do so because they cannot prove that they are Indians first. In the same manner they cannot prove that they are Ceylonese when Ceylon wants them to prove that they are Ceylonese when some of them apply for Ceylon citizenship. So it becomes an almost impossible task. I wish to ask the Government of this country to look at these matters, especially the question of travel curbs, in a more reasonable manner.

I know of another case where a Ceylon citizen, a boy, went to India with his uncle on a pilgrimage for Muslims. A large number of them go every year to various places. The uncle of this boy died in India and the boy was stranded. He found employment in a place in Madras. He has been employed there for the last 10 or 15 years or more. When the relations of that boy in Ceylon were asked to clear out of Ceylon because they were Indian citizens and their visas were not extended, they went there and said, "You are a Ceylonese, you have no right to have employment in this country, you get away", and asked him to go away. So the mother and the relations came to me. They had first of all applied to the Ceylon office there to get him a visa to come to Ceylon, but it had been refused. When they came to me, I found that this boy had been writing letters for 15 years and the heap of letters was with the mother. The mother had repeatedly visited this boy.

I usually do not go to Ministers for favours but in this case I felt sorry for the mother because she was in tears as she was unable to get down her son. I took this mother with all

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යාචාර්ය එම්. සී. එම්. කලිල්]

the letters, birth certificates and various other things to the officer concerned in the Immigration and Emigration Department—I think it was Mr. Jayasinghe who was there—and placed the whole matter before him. He said he would go through the whole matter, but has put the matter aside. For the last so many months—I think it is well over a year—nothing has been done. What is happening? This poor woman cannot allow her son to starve because of our rules and regulations. She is now managing to send money to India to her son through some underground method and it is costing her Rs. 30 for every Rs. 10 she sends. Because of your regulations is she going to allow her son to starve and die in that country? Surely, they must have some commonsense, some sympathy, some human feeling for individual cases like this. That is why Nehru always said, “This is a human problem; it must be tackled in a human manner”. But the officers in Ceylon are treating it in a very inhuman, of hand and cruel manner with the result that the bigger problems are unable to be solved because of these little things. These small things should be treated in a human manner.

I want the Minister to take particular trouble over this matter. The Prime Minister should be requested to treat this in a human manner and not to allow anyone to treat people of standing in this cavalier fashion. They say, “You cannot go to our country” and people in this country are told, “No, you cannot go outside”. What are we coming to? I am reminded of one Minister—it is becoming a real *kukul kooduwa*! Anybody inside the *kooduwa* is unable to get out and nobody can come into the *kookuwa*. I hope the Minister will look into this matter. Also every Minister should be made responsible to answer for the Government.

අ. හා. 1

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

The Sitting is suspended till 2 P.M. On resumption, the hon. Member for Nattandiya (Sir Albert F. Peries), a Member of the Chairmen's Panel, will take the Chair.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව නාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදින්, අ. හා. 2 ට ලුමන් ඇල්බට් එෆ්. පිරිස් මහතාගේ සභාපතිත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

පිටරට යෑම සම්බන්ධව ඇති කර තිබෙන මේ තහනම් නීති ගැන මාත් වචන ස්වල්පයක් කියන්නට සතුටුයි. මට නම් කිසිසේත්ම මේ අමුතු නීති පිළිගන්නට බැහැ. මේ තහනම් නීතිගැන සම්පූර්ණ වගකීම අගමැතිනිය භාර ගන්නා බව කියා තිබෙනවා. යම් කෙනෙකුට එංගලන්තයට යන්න මුදල් හදල් දී තිබෙනවා නම්, අවසර දී තිබෙනවා නම්, එංගලන්තයට ගියාට පසු ඒ අයට අනික් රටවලට යන්න යම් යම් පහසුකම් ලැබෙනවා නම්, ඒ රටවලට යාම තහනම් කරන්නේ මොන කාරණයක් නිසාද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. යම් කෙනෙකු ඒ රටවලට යාමට සුදුසු නැත්නම් ඔහු එංගලන්තයට යාමත් සුදුසු නොවේය කියා මා කල්පනා කරනවා. ඒ නිසා රටේ පුරවැසියන්ගේ පිටරට ගමන් සම්බන්ධයෙන් ඇති කර තිබෙන අගමැති නියෝගේ මේ අලුත් වැඩ පිළිවෙළ අපට කිසිසේත් පිළිගන්නට බැහැ. මැද කොළඹ දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. ජී. බී. කෙන මත් මයා.) සියලුම කරුණු සම්පූර්ණ කර ගෙන මොස්කව් නුවර පැවැත්වෙන පත්‍ර කරුවන්ගේ සම්මේලනයට යන්න අවසර ඉල්ලුවාලු. ඒ සම්බන්ධව සම්පූර්ණ විස්තර එතුමා ඉදිරිපත් කරන බව අපට දැනගන්නට ලැබුණා. එතුමාටත් එතුමාගේ මැතිනියටත් මොස්කව් නගරයට ගොස් ඒ සම්මේලනයට සහභාගිවීමට ඉඩ නොදීම මේ රටේ නිදහස්ව කල්පනා කරන කිසිම මනුෂ්‍යයකුට—මිනිසකුට පමණක් නොවෙයි, ස්ත්‍රියකටත්—පිළිගන්නට පුළුවන්ය කියා මා කල්පනා කරන්නේ නැහැ. අගමැතිනිය සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේදී කර තිබෙන කටාච මේ රටේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

නිදහසට මුළුතම ගැසු පහරක් බව මා කල්පනා කරනවා. ඒ වාගේම, මා කලින් කීවා වගේ, යම් කෙනෙකු එංගලන්ත - යට යැම සුදුසුනම් එසේ එංගලන්තයට ගියාට පසුව ඔහුට බෙල්ජියම්, ඩෙන්මාර් කය, ස්විට්සර්ලන්තය, නෝර්වේ වැනි රටවලට යන්න යම් යම් පහසුකම් සැලසෙනවා නම්, එසේ ඒ රටවලටත් ඔහුට යැමට ඉඩ දීමෙන් මේ රටට වන්නේ මොන පාඩු වක්ද කියා මා ප්‍රශ්න කරන්නට සතුටුයි. ඒ රටවලට යන්න තරක නම් එංගලන්තයට යන්නත් තරකයි. නමුත් ඒ රට වලට යන්න තරක නම් එංගලන්තයට යන්න පාස් පෝට් එකක් දුන්නේ මොකටද? පාස් පෝට් එකක් දුන්නා නම්, එංගලන්තයට ගියාට පසු අනික් රටවලට යන්න පහසුකම් සැලසෙනවා නම් ඒ අනුව යන්න නොදී තහනම් කරන්නේ මක්නිසාද?

සමස්ත ලංකා හාබර් සහ ඩොක් කම්කරු සමිතියේ ඩී. ඒ. පියදාස, මහතා ටත් කියුබාවට යන්න ආරාධනයක් ලැබුණා. ඒ ගමනේ විශාල වියදම කවුරු දැරුවත්, කියුබාවට ගොස් ආපසු එන ගමනේදී තවත් දවස් කීපයක් තුළ අනික් රට වලටත් යන්නට අවසර ලබා ගැනීමට ඒ මහත්මිය කියුබාවට පිටත් වෙන්න ප්‍රථමයෙන් බොහෝම විරිය කළා. නමුත් අවසර දුන්නේ නැහැ. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මහත්මියට නම් යම් යම් කාරණා නිසා අවසර දී තිබෙනවාය කියා අපට ආරංචියි. ආණ්ඩුවේ පැත්තේ ආණ්ඩුවට පන්දම් අල්ලන අයට එක විධියකටත්, තමන්ගේ නිදහස් හැඟීම් අනුව මේ රටේ දියුණුවට වැඩ කරන, දේශපාලන කට - කටයුතුවල යෙදෙන අයට තවත් විධියකටත් සැලකීමට මේ ආණ්ඩුව අදහස් කර නවාද කියා මා දැනගන්න සතුටුයි. එවැනි අදහසක් ආණ්ඩුව දරනවා නම් කරුණා කර කියන්න; මුදල් ඇමතිතුමා කියන්න “මම දන්නේ නැහැ, මට වගකියන්නට බැහැ, මේ ගැන වගකිව යුත්තේ අගමැති නියයි, පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමායි” කියා කියන්නේ නැතිව. මේ අලුත් ඇමති වරු උගුරට හොරා බෙහෙත් කන්නයි ලැස්ති වෙන්නේ. ඒ නිසා මේ සම්බන්ධයෙන් මගේ, මහජන එක්සත් පෙර - මුණේ, බලවත් විරෝධය ප්‍රකාශ කරනවා. මේ තරම් කාලයක් තිබුණු නිදහස තැන

කරන්න තැන් කළ අර කොතලාවල උන් නැහෙටත් යන්න සිද්ධ වුණා. නමුත් ඊට වඩා දරුණු අන්දමට, කිසිම ප්‍රතිපත්තිය කට ගරු නොකර හිතුවක්කාර අන්ද - මට, අගමැතිනියටත්, එතුමිය යටතේ සිටින යම් යම් නිලධාරීන්ටත් වුවමනා හැටියට අද වැඩ කරගෙන යනවා. අගමැති නිය කියා තිබෙනවා මේ සම්බන්ධ සම් - පූර්ණ වගකීම එතුමිය හාර ගෙන තිබෙන වාය කියා. නිලධාරියෙක් වැරද්දක් කළා නම් ඒ නිලධාරියාට යම් දෙයක් කියා ඒ වරද මහජනයාට තෝරා දීම අගමැතිනියගේ යුතුකමක්. නමුත් සෙනෙට් සභාවේදී අගමැතිනිය විසින් කරනු ලැබූ ප්‍රකාශය විදේශ ගමන් පිළිබඳ ප්‍රතිපත්තිය හැටියට පිළිගෙන තිබෙන නිසා ඒ කාරණය ගැන අපේ බලවත් විරෝධය ප්‍රකාශ කරනවා. අනික් කාරණා ගැන දැන් යමක් කියන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. අගමැතිනියගේ වැය ශීඝ්‍රයේ අනික් කොටස්වලදී මගේ අදහස් ප්‍රකාශ කරනවා.

ඒ. රත්නායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்னாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

සභාපතිතුමනි, අපේ පක්ෂය කොමි - යුනිස්ට් වාදය කොහෙත්ම පිළිගන්නේ නැහැ. නමුත් කොමියුනිස්ට් මහත්මයෙකුට කොමියුනිස්ට් රටකට යන්න අවසර නොදීම ගැන අපේ සම්පූර්ණ විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරනවා. ඕනෑම කෙනෙකුට ඕනෑම රටකට ගිහින් තමන්ගේ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ නිදහස තිබෙන්න ඕනෑය කියා මම කල්පනා කරනවා. මැද කොළඹ දෙවන මන්ත්‍රීතුමා (පී. ජී. බී. කෙනමත් මයා.) කොමියුනිස්ට් කාරයෙක් වේවිදෝ කියන බියෙන්ද, එහෙම නැත් නම් කොමියුනිස්ට් කාරයින්ගෙන් තරක අදහස් ලැබේවිදෝ කියන බියෙන්ද එතුමාගෙ ගමන තවත්වා තිබෙන්නේ? නමුත් මම දන්නවා, මැදකොළඹ දෙවන මන්ත්‍රීතුමාත්, අකුරුස්සේ මන්ත්‍රීතුමාත් (වෛද්‍යාවායඞ් එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ) දැන් මොස්කව් නගරයේ සිටින ප්‍රධානීන්ටත් වඩා පරණ කොමියුනිස්ට් කාරයෝ බව. ඒ සම්බන්ධයෙන් හුඟක් දෙනකුට ගුරුහරුකම් දෙන්න පුළුවන් තරම් ශක්තියක් ඒ මන්ත්‍රීවරුන්ට

You will recall that when I spoke in the Throne Speech Debate I raised the question of the very regrettable position that has come into existence since 11th June 1964 in the matter of travel abroad. I quoted extensively from a circular which had been issued by the Ministry of Defence and External Affairs (Foreign Relations Branch) and sent to various diplomatic missions in this country. I pointed out that that circular created a position which was tantamount to the Government, or the Ministry of External Affairs, claiming for itself the right to exercise political control over citizens of Ceylon in the matter of travel abroad in cases where no foreign exchange is involved.

On that occasion all hon. Members of the Government present in the House studiously refrained from referring to this question although there was much discussion in the newspapers and elsewhere regarding this new circular; no statement emanated from the Government until on 4th August the Hon. Prime Minister made an extraordinary and highly regrettable statement on this question in another place. I am glad that at last there is at last somebody who would reply officially.

ශ්‍රී ඒස්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක
(කෘෂිකර්ම, ආහාර හා ධීවර කටයුතු පිළිබඳ
ඇමති සහ රාජකාරිකර්ම හා විදේශ කටයුතු
පිළිබඳ ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(කෙළරඹ ආර්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක
නායක—විවෘත, උණු, කළුබිම්බ
අමෙස්සරුම පානුකාප්පු, වෙළඳාම
අමෙස්සරුම පානුකාප්පු, කාර්යාලය)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike—
Minister of Agriculture, Food and
Fisheries and Parliamentary Secretary
to the Minister of Defence and External
Affairs)

Why do you say that?

කෙනෙක් මො.

(ශ්‍රී. කෙනෙක්)

(Mr. Keuneman)

Nobody else is prepared to answer;
so we are glad to see you.

The Hon. Prime Minister in her speech not merely took personal responsibility for circulars and positions that had been issued or taken up by the Ministry of Defence and External Affairs in this matter but went on to justify these circulars and positions and to depict them as something necessary for the security of the State.

අ. ස. 2.15

I shall deal with the detailed arguments in a moment, but I want once again to remind hon. Members that when I speak about restrictions on travel abroad, I always make a very clear distinction about the type of restrictions to which I object. There are a whole series of restrictions introduced for the purpose of preserving foreign exchange. Many of them are very irksome. Nevertheless, I do not object to any one of these restrictions, however irksome, on travel abroad provided they are genuinely introduced for the purpose of conserving foreign exchange. Let me add in parenthesis that a most extraordinary situation exists. Both in the matter of foreign exchange and in the matter of travel abroad, we are being governed not by laws adopted by this Parliament or by regulations made under those laws with the approval of Parliament, but by instructions issued and procedures ordained by administrative fiat. I must say this. The Hon. Minister of Finance, for the first time, in his Budget speech, gave us some indication of what the exchange regulations of this country are. For the last three years, various exchange regulations have been imposed, first of all without a large number of them being sanctioned by this House as required by the Act, and secondly without their being even known. The hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Defence and External Affairs is shaking his head. I remember when he was Minister of Finance I asked him a question why he does not table all these exchange regulations, and he said he did not want to table them because, if people knew what they are, they would get round them. An extraordinary position has developed

[කෙතමන් මයා.]

whereby people are governed without their knowledge by administrative regulations, and those too which are made by officials and operated by them. If the Government finds it necessary to introduce certain exchange regulations, let these regulations at least be placed before this House and have the formal approval and the authority of this House. Even the new regulations that the present Hon. Minister of Finance has announced have not yet been approved by this House yet. Anyway he has announced that he is going to bring in regulations for that purpose, and I am glad that at least in that matter a new procedure is being adopted, and that this House will be asked to give authority for these regulations. Unfortunately when it comes to the matter of the issue of passports, restrictions on the issue of passports and clearance for travel abroad, the same bad habit I mentioned earlier exists. All types of procedures and regulations are being introduced without the apparent sanction of law or of regulations made under laws and approved by this House.

May I just mention one matter? In the case of persons who travel abroad on pre-paid tickets—that is on tickets provided from outside Ceylon and where no burden is placed on Ceylon's foreign exchange or Ceylon's funds—the Government operates in two ways. Firstly, it operates through its process of issuing a passport; it requires a clearance from the Ministry of External Affairs and in certain cases from the Prime Minister herself personally before a passport is issued by the Controller of Immigration and Emigration. Legally, a person who wants a passport is supposed to make an application to the controller in the first instance. Even where a passport application is rejected—which I shall deal with later—the position is that the specific application by the person concerned may be rejected. There is no provision for the present instructions for blanket rejections.

There is another way in which this control is operated, and that is by instructions to travel agencies in this country that they should not issue a ticket for an invitation sent by any person or organization abroad to a person or organization in Ceylon without "clearance" from Exchange Control Department.

I have looked through all regulations I could find, but I cannot see a single regulation which this House had approved that sanctions this procedure. It seems to me that this regulation is being operated by a process of intimidation of travel agents. Most of the agents are afraid that if they refuse the order of the Government the Government will make it impossible for them to carry on their business here; and therefore they all accept this intimidation meekly.

I should like to ask my Hon. Friend under what regulation passed by this House have all these things been done. I am dealing now with a very limited and restricted aspect of this matter. I do not wish to take this matter up purely on a legalistic basis; I want to take it up from a certain broad and fundamental point of view of the rights of the people.

I noticed that in the Prime Minister's Speech in the Senate she made out that the curb on travel abroad is something that affects only a few people; and therefore we do not have to worry much. This is a most extraordinary argument. True, certain rights may in practice affect a limited number of people, but is something which even the United Nations has accepted as a fundamental human right to be merely swept aside because the number of persons concerned is relatively small? Certain figures were given about the number of applications—1,000 or 2,000 applications only were involved.

I like to say this: today the right to travel abroad, owing to invitations received from public organizations, in other countries, especially the socialist countries, is no longer the rich man's right that it was some

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කරක සභාව

time ago. It was precisely in the last few years that trade unionists, members of co-operative societies, S.L.F.P. youth leaguers and all sorts of people who would normally have not gone abroad at all in their lifetime have been able to go abroad, see other countries, learn something about those countries and bring back the knowledge they have gained. In most of the cases the persons concerned were not individuals but representatives of organizations with tens of thousands of members. They have gone abroad and have come back and reported to their organizations what is happening in the countries they visited.

So there has been a broad process by which more and more people have been able to get the benefit of travelling abroad, which was at one time confined only to the affluent and the wel-to-do people.

The argument that these curbs affect only a few people reflects the utterly illiberal type of thinking that apparently goes on in the Ministry of Defence and External Affairs. According to this view, it does not matter if you ride roughshod over the rights of people provided they are few in number, provided they are a minority ; it is only if you try to do it to a larger number of people that you will have trouble ; so it is best not to take the risk. Is that the argument, is that the basic principle, on which the Ministry of Defence and External Affairs and even the Prime Minister ask us to agree this country should be governed ?

The Government, through administrative fiat, is trying to establish procedures and positions which do not have the authority of law or regulation made by this Parliament. It is a matter of grave concern to all of us. I do not want to raise the matter of human rights again ; I have raised it several times. I pointed out that the United Nations in its Declaration on Human Rights has accepted that the right to leave your country and come back to your country is a fundamental human right, and this Government has fully approved that Declaration. Surely, when many limitations are being placed on a fundamental right,

the least one can ask is that it should have the approval of an elected Parliament ? Fundamental human rights should not be restricted by officials, by administrative fiat, by the whims, fancies and caprice of Ministers and others in authority. I do not want to go into the whole legal argument. There was an article some time ago in the "Daily News"—I do not often agree with what appears in the "Daily News" but it seems to be a well substantiated legal argument—which sought to establish, quoting chapter and verse, that the procedures set out in the circular of 11th June and other circulars issued by the Ministry of Defence and External Affairs in regard to foreign travel have no substance in law. It is yet to be decided in a court of law how the Government or its officials, exercising their functions in the matter of the issue of passports, should use their discretion before they refuse a passport to a particular individual. Even in the reactionary United States of America, we read that the Supreme Court has overturned and set aside an administrative decision of the Government of the United States to refuse passports to certain American Communists who wanted to go abroad on the ground that such refusal violated the fundamental rights of the individual. If the Supreme Court of the imperialist U. S. A. could have taken up that position, what is this Government which talks of socialism doing ? What is its position ?

Sir, in the article I referred to—that is the article in the "Daily News"—it was shown that regulations were passed under the Immigration and Emigration Act during the U. N. P. regime. These regulations give the Government of Ceylon acting through its competent authority the power to refuse a specific application for a passport, but I have yet to find any justification in law for the present practice whereby passports are refused in advance to a whole class of people. No passport can be issued today under this Government's decision to any person or set of persons who get an invitation directly from another organization or person to visit a particular country. So,

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

[කෙනමන් මයා.]

therefore, it is a matter of very serious concern to all of us that the Government should continue to defend its undemocratic and illiberal position.

The Prime Minister's speech in the Senate was a curious one because it completely ignored and by-passed all the serious and fundamental arguments that were raised against the Government's recent curbs on travel abroad. Not one of these arguments was seriously met. There were some cases of abuse or alleged abuse of regulations mentioned and there were some dark hints about people who have "extra-territorial loyalties". I ask my Friends opposite to explain who are these people with "extra-territorial loyalties". You will notice that the Prime Minister makes the following statement about persons in Ceylon I do not know who put this idea into her head. This is what she says :

"It is no secret to state that there are, in Ceylon, appreciable sections of persons who owe extra-territorial loyalties."— [OFFICIAL REPORT, Senate, 4th August, 1964 ; Vol. 20, c. 441].

Now, Sir, who are these people who owe extra-territorial loyalties? Are they people who believe in God or gods? Are they people who want to go to heaven or to attain *nirvana*? Or are these people with extra-celestial loyalties? Or, are they communists or people who want to go to the moon? Are these the people who owe extra territorial loyalties?

This is an extraordinary argument brought forward to justify a limitation on a human right. Do my friends of the L. S. S. P. in the Government also subscribe to this "extra-territorial" argument?

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி.)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Why are you keeping silent?

—කුරක සහාම

ශ්‍රී චම්ලි ගුණවර්ධන

(கௌரவ சம்ஸி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

When the time comes we will reply.

අ. හා. 2.30

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I speak subject to correction. Until shortly after the formation of the Coalition Government my hon. Friends of the L. S. S. P. were members of an international organization. The three Members in the Front Bench have been expelled from that organization and other members have been suspended. Apparently, they have been members of an organization which can expel members individually and suspend members individually. I do not know the rules of that organization, but, anyway, until 11th June this year, they were members of an international organization and is it to be argued, therefore, that they too were persons who owed extra-territorial loyalties? Some of them are still suspended; they have not ceased to be members; the matter is still being examined. Apparently, the Prime Minister had no objection on 11th June to take into her Government people with alleged extra-territorial loyalties?

What is the meaning of her statement? It is well-known that a person can be loyal to an ideal and be also loyal to his country at the same time, that a person can be loyal to a cause and be loyal to his country, that a person can wish to see in his country a certain system of society and Government which prevails in other countries without being disloyal to his own country.

This statement contains a basic assumption that, to use the Prime Minister's own words, "appreciable sections" of the people of Ceylon are persons with "extra-territorial loyalties" and therefore potentially

disloyal, and it is on this basis that the most draconian regulations are promulgated and put forward.

Mr. Chairman, please forgive me if I deal for a little while with this statement, because it is of importance. Running right through the Prime Minister's speech are a number of unsustainable assumptions. What is the first assumption? The Prime Minister starts by making this remark:

"I should like to preface my remarks by saying that, while my Government..."

You will notice that she is speaking on behalf of the whole Government, not only on behalf of her Ministry.

The statement continues:

"...while my Government recognizes the right of every citizen to leave and return to his country...."

That is the right set out in the United Nations Declaration of Fundamental Human Rights. It continues:

"...that right must be subordinated to the larger interests of the State when the occasion so demands it."—[OFFICIAL REPORT, Senate, 4th August, 1964; Vol. 20, c. 440.]

Everyone knows that certain rights have to be subordinated to the interests of the State. That is why I do not object to the foreign exchange curbs. But it is necessary to protest against this theory that the interests of the State and the interests of a Government that any time happens to be in power are the same. We all know that Governments come and go but the State goes on.

There was once a French monarch who promulgated the theory—*L'état, c'est moi!*—I am the State! History has swept that theory away, but it would appear that the cobwebs of that theory are still found in our Ministry of Defence and External Affairs.

Is the interest of the government the same as the interest of the State? Is the interest of the State always the

policy of the Government? If the policy of a particular Government is the same as the interest of the State, then the S. L. F. P. was guilty of treason when it threw the U. N. P. Government out of power in 1956.

The Hon. Prime Minister makes this false assumption quite apparent when explaining why these curbs were introduced on people going abroad. She says that some people who went abroad embarrassed the Government by expressing views other than those of the Government. What is the assumption here? The assumption is that any person who disagrees with the policy of the Government is a security risk to the State.

It is perfectly legal in this country to disagree with the Government; it is perfectly legal and constitutional to have a different point of view from that of the Government. How does it become illegal for anyone to retain that same view when he goes abroad? I do not see why a person should not have the right when he goes abroad to express the same view that he expresses when he is in this country. If he expresses a view here, yet goes abroad and says something else, he would be a hypocrite.

But this is precisely the argument that is being adduced to support the curbs. Not only are those persons who have expressed views different from those of the Government being prevented by Government from going abroad but they are regarded as persons who are disloyal to the State of Ceylon and put on a par with persons who wage war against the state or who betray the interests of the state to a foreign power.

We must protest against this sort of thing; we must say this sort of thing is absolutely wrong and cannot be accepted.

What the Government is in effect saying is that only those who subscribe to the views of the Government can get a licence to go abroad. When I say "licence" I

[කෙනමත් මය.]

mean a passport or a clearance or permission to go abroad. Is that the position that the Government wants?

The Hon. Minister of Public Works (Hon. Cholmondeley Goonewardene) reminded the House a few minutes ago of the position that existed during Sir John Kotelawela's day. May I point out that the position is now worse than what it was in Sir John's day? Prior to that, during the time of Mr. D. S. Senanayake and the time of Mr. Dudley Senanayake, there were no restrictions on going abroad. During Sir John Kotelawela's period there were restrictions. Mr. S. W. R. D. Bandaranaike, to his great credit, swept all that away and opened an entirely new era; he broke down the cadjan curtain that Sir John erected round Ceylon.

But I want to say this. Sir John exercised a one-sided ban; nobody could go to a socialist country; but people from Ceylon could go to capitalist countries. Anyone could go to a capitalist country. His ban was one-sided. That was bad enough. Now a total ban is being imposed. What was left incomplete in the cadjan curtain is being completed.

I do not say this because I am arguing with anyone. But the present regulations are in fact more illiberal than those that existed under Sir John Kotelawela—and those were bad enough! Apparently, the idea is, "Sir John was a capitalist and therefore did not allow people to go to socialist countries. We are non-aligned, so we will not allow people to go anywhere,"—unless, of course, he is a person who is not a security risk because he agrees with the policies of the Government in power! Is that a theory that we can support?

I ask my Hon. Friends of the L. S. S. P. to give us some indication—they take responsibility, I know—as to whether they agree with this policy. This is one of the funda-

mental assumptions on which this whole structure of present restrictions has been built.

There are one or two other extraordinary assumptions in the Prime Minister's speech. One is that if people go abroad on a ticket supplied by somebody else, they are likely to be subverted and to become agents of that country and work against the interests of this country. Instead of putting forward a hypothetical theory, the Government should at least produce one example to show that this happened to somebody. The Hon. Minister of Finance went to the United States of America. I do not see that he has agreed with President Johnson. The Hon. Prime Minister went to the Soviet Union. Has she come back a Communist? Every year this Government selects and sends scholars abroad. They are sent to the Soviet Union, to the Lumumba University, to America, England, Germany and various other countries. These people are sent abroad for training by the Government on tickets supplied from abroad. If these trainees can be sent abroad without becoming the agents of foreign powers, why is it that other people should be refused permission to go abroad because they may become agents of foreign powers? Is it that such permission is given only to Members of Government, or those who share the Government's point of view, or those who have the moral fibre to resist any temptation to become agents of foreign powers merely because they have gone to a foreign country? The Mayor of Colombo went to socialist countries. Has he come back a Communist? Is it the case that unless you have the approval of the Ministry of Defence and External Affairs, you are likely to be subverted and likely to become an agent of some other power and work against the interests of your own country?

There is another argument. I think it would have been better if that argument had not been used. It is contended that certain people who go abroad disgrace this country or bring discredit to Ceylon. That, I must say,

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

is true. But I think that if you tot up everything you will find that 95 per cent of those who have done so are S. L. F. P. people or people who have been sent abroad by the S. L. F. P. Government. The Government takes up a high moral position. "We must be careful. We must not send people abroad who bring discredit to the country!" We remember the case of Mr. Hema Dabare. We remember also the case of Mr. M. P. de Zoysa. He was a man whom the Thalgodapitiya Commission found guilty of bribery and corruption. He was nominated by this very Government—minus the new L. S. S. P. section, of course—to represent Ceylon at an international conference as a nominee and selectee of the Government. I suppose that redounded to the great credit of Ceylon!

තිස්ස කපුකොටුව මය. (තෙල්දෙනිය)

(திரு. திஸ்ஸ கப்புகொட்டுவ—தெல்தெனிய)

(Mr. Tissa Kapukotuwa—Teldeniya)

He is still in the Government Party.

කෙනමන් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I am not going into all that. Here is a man who was actually selected by the Government and sent abroad. If you have no objection to selecting a man who had been found guilty of bribery and corruption by a commission appointed by your late leader and sending him abroad to represent Ceylon, why are you worried about some of these other people that you have mentioned?

The Hon. Prime Minister has given a number of examples. I can also give a number of examples. I do not want to scandalize; I do not want to mention names. I know very well there was a certain person who was sent abroad to represent the S. L. F. P. Youth League some time ago. I am glad he is no longer there. My Hon. Friend may be aware of the case. They sent him to a foreign country.

He tried to molest a girl in a park and the local youth there thrashed him, took off his trousers and his clothes and handed him to the police station, and he was taken into custody. In order to save the good name of Ceylon he and that whole delegation had to be sent back. I am prepared to tell more stories, but these are matters I do not like to mention.

අ. ඩා. 2.45

It is true that there have been some abuses. The Hon. Prime Minister mentioned certain cases. It is true that there are a few racketeers also shouting against travel curbs because they are interested in racketeering and not in any fundamental rights. But the Prime Minister and the Government must not try to gloss over the fundamental questions by just saying, "Oh! So and so is a racketeer." We have no sympathy for racketeers, but the Government has the overall control in its hand to deal with them by refusing them a passport. There is no need for procedures such as those contained in the circular of June 11th.

The Hon. Prime Minister refers to a case of a person who had been detected smuggling. When a second application was made on his behalf, it was correctly refused. You would also know that there was a very prominent official of this country whose conduct became the subject of a Select Committee of the last Parliament—a report which never got delivered—and one of the charges proved against him was that he had also been smuggling wrist watches. As a matter of fact he had even paid certain fines for doing it. He was not only given a passport to go abroad but he has also been permitted by the Government to represent Ceylon on an international organization.

The Hon. Prime Minister also referred to the fact that some people took passports in order to go to one country and turned up in another country. There was nothing illegal

[කෙනමත් මය.]

in that. These passports were endorsed, I presume, for these countries. There are many people, including Members of the Front Bench, who have done so. My Hon. Friend the Minister of Finance went to U. S. A. on a special invitation and then went on to Cuba. He did not do anything wrong.

It is true there are certain business men who get foreign exchange for the purpose of a business trip to a particular country and then from there enter into various of questionable deals and turn up in various other countries. But can you say that most of the people who went abroad on pre-paid tickets and on invitations engaged in "compensation deals" or rackets? It may be that some of them have gone on to countries other than those which they originally intended to visit, but as long as their passport allowed such people to go they committed no offences, nor did they break any exchange or immigration regulations.

I want to say this: merely because some people may have racketeered, are all the rest to be penalized? Everybody in this country gets a rice ration; some people sell it; some people abuse that privilege; but are we withdrawing the rice ration books from those people? Some people in this country steal; and because we want to stop stealing, are we going to put the whole country in jail? Obviously, the Government has sufficient powers under the ordinary laws to deal with extraordinary, exceptional racketeer cases, and let them do so. They have got an absolute right to refuse a passport; but, instead of that why do you bring in all sorts of restrictions which in point of fact curb the right of Ceylonese citizens to go abroad even when no foreign exchange is involved?

Take the case of people who misbehave abroad. If they misbehave themselves once, do not send them again. Every single case of a person quoted by the Hon. Prime Minister as having misbehaved himself or misused his passport was a person who had been given clearance for

travel abroad by the Ministry of External Affairs. They could not have gone abroad without that clearance. What is the guarantee, if persons who had already been cleared have misbehaved themselves, that the Ministry of External Affairs is so infallible that any other person who is given clearance by the Ministry will behave as a model of rectitude?

I want to pass on and make my charge a little more specific. I accuse the Government not only of introducing illiberal and undemocratic regulations, but of acting thoroughly capriciously in this matter: where it suits them they apply the regulations; where it does not suit them they relax regulations. Even where there is a regulation, though it has no sanction in law as a regulation adopted by this House but is merely an administrative practice, it is changed and applied according to the circumstances of the case.

You will recall that I read out the relevant sections of a communique issued on the 11th of June by the Ministry of Defence and External Affairs to foreign missions in this country. May I repeat it to refresh the memory of hon. Members.

"In future the Government of Ceylon will as a matter of policy not entertain any invitations which are extended by foreign governments or other foreign agencies to individuals or to private institutions and organizations in Ceylon. The procedure to be followed will be that any invitation which foreign governments or foreign agencies wish to extend should be addressed direct to the Government of Ceylon by the mission of the country concerned. The communications from the embassy should state the exact nature and purpose of the invitation and the number of persons invited. Any such invitation which stipulates that the selection of persons should be made from any specific association or organization of Ceylon will not be entertained. The Government of Ceylon will decide whether an invitation so extended is to be accepted or not; and in the case of invitations which are accepted the Government will select the persons to be nominated."

That circular, as far as I know, has neither been amended nor withdrawn. I am also aware that the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

circular of June 11th is being applied in certain cases and by-passed in others.

Let me give you one or two examples. One is an example that I referred to in an earlier speech, the case of Mr. Sarath Muttettuwagama. Mr. Muttettuwagama is the President of the Ceylon Federation of Communist and Progressive Youth Leagues. This Federation is affiliated to the World Federation of Democratic Youth. Incidentally, the Sri Lanka Freedom Party Youth League is also affiliated to this body.

At the last assembly of the W. F. D. Y., Mr. Sarath Muttettuwagama was elected a member of its executive committee. As a member of the executive committee he has to attend meetings of that committee. Recently, about a month or so ago, there was a meeting of the executive committee and he was sent a ticket by the W. F. D. Y. in order to attend this meeting. In point of fact, his application was made before 11th June when this new circular came into force. Mr. Sarath Muttettuwagama applied for clearance in order to attend the meeting of the World Federation of Democratic Youth Executive Committee of which he is a member. No one other than a member can attend the meeting; only members of the committee can attend its meetings. Mr. Muttettuwagama was refused clearance and his appeals against it did not succeed. The idea apparently behind the refusal is that it was contrary to the circular of June 11th which demands that all invitations should not be to a specific organization but to the Government of Ceylon.

How can the Government of Ceylon send representatives to the executive committee meeting of the World Federation of Democratic Youth of which it is not a member?

I want to draw your attention to some more fortunate persons who seem to have been able to by-pass the provisions of this circular. The "Ceylon Daily News" of Saturday,

28th July, 1964, page 7, has published some very interesting information in its column, "Mainly about People." It is called, "Two delegates." It reads:

"Two delegates representing the National Youth Council of Ceylon left Ceylon yesterday evening"—

That is on July 27th.

"—by BOAC plane to attend the Fifth General Assembly of WAY,"—

The World Assembly of Youth is an American influenced youth organisation.

"—at the University of Massachusetts, Amherst, U. S. A. from July 31 to August 12. The delegates are Don Paul Rajasekera (Catholic) General Secretary of the NYC and is on the executive committee representing the Young Christian Workers—"

Which everybody knows is one of the Catholic Action organizations—

"He is a government servant in E.C.C. Grade II."—

Incidentally, the Government has another rule that Government servants should not go abroad. I shall refer to that in due course—

"and is at present attached to the Ministry of Communications in charge of the trade union desk."

I do not know whether very soon he will be on the Workers' Council also—

"Raja Sembacuttiaratchchi (Buddhist) Assistant General Secretary and Bulletin Editor, N. Y. C., is on its executive committee representing the Ceylon Youth and Pen Pals Association of which he is the President. He is a trained engineer and is attached to the Ceylon Cold Stores Limited."

Now, Sir, it will be very interesting to know whether W. A. Y. actually sent the invitation to the Government of Ceylon. How can W. A. Y., which is an international organization, send any invitation to any organization in this country through a mission here? International organizations other than the United Nations are not represented by missions.

In the case of Mr. Sarath Muttettuwagama, the refusal was made ostensibly on the grounds that the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කෙනමන් මය.]

invitation should be to the Government. Did W. A. Y. make the invitation to the Government of Ceylon? In that case, will the Government explain why Catholic Actionists and others have been sent to represent Ceylon? I have also gone into some of the facts of this case. In point of fact, the invitation was sent to the National Youth Council, and the National Youth Council selected these two people and they were allowed to go with your clearance. How did that happen? You have a regulation and the Hon. Prime Minister makes a big speech about it! But in the case of these gentlemen, what is the special magic touch they have? I will refer to other magic touches in a moment.

I want to congratulate the hon. Member for Panadura and the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia on having been able to break through the cadjan curtain. I deliberately refrained from saying anything about this matter until they left the country because I did not wish any words of mine to be used to stop anybody going abroad. I ask the hon. Parliamentary Secretary, did you not—not you personally, but the Government—break your own regulations in this matter? Were there not adjustments made because these hon. Members would kick up a row and threaten to make speeches? Let us get the facts straight.

Incidentally, I wish the hon. Member for Panadura a very good holiday. He fully deserves it. I do not think I should in any way curtail his holiday. He can have as many holidays as he likes as far as I am concerned. The hon. Member for Panadura was selected on what basis? I think the Institute of Foreign Relations—I am not sure of the name; it was some institute dealing with foreign relations—in Cuba sent an invitation to the Ceylon-Cuba Solidarity Association asking them to send three representatives to attend certain

celebrations in Cuba. The committee met and selected three persons. At that time, Senator Chandra Gunasekera was selected. The others were Mr. Piyadasa and a certain monk. I do not know what happened, but the monk got knocked off at a certain stage. I do not think it was by the committee, but somewhere in the Ministry.

අ. හ. 3

ශ්‍රී චිෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

May I interrupt for a moment to give the facts in this case? I know something about it from personal knowledge. What happened was an invitation had been sent by some organization in Cuba—I myself am not sure of the name—to the Ceylon-Cuba Friendship Association. They themselves made some selections, as stated by the hon. Second Member for Colombo Central. Then, I think, the association applied to the Ministry of Defence and External Affairs in respect of the three persons and were informed, in terms of the circular to which the hon. Member just referred, that that kind of selection could not be accepted. I believe thereafter the Cuban Embassy renewed the invitation to the Government of Ceylon and said: "Please nominate four persons."

කෙනමන් මය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

Are you sure that the Cuban Embassy renewed the application with the Government of Ceylon?

ශ්‍රී චිෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Yes.

කෙනමන් මය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

You are categorical on that?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කරක සභාව

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I am categorical. The invitation was repeated to the Government of Ceylon, and the invitation was not for three persons—I am not sure for how many the earlier invitation was—but this time it was for four persons and the Government did make the selection of four persons, or at least three persons.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)
(Mr. Keuneman)

Actually, there was an invitation to the Ceylon-Cuba Solidarity Association to send three persons, and to the Ceylon Peace Council to send one person. It was an invitation to two sets of organizations. The Government did not make any nomination in respect of the Peace Council.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

The Government, in fact, to my knowledge, recommended two persons. The Prime Minister thought that two persons should be sent and she thought two were quite sufficient. I believe her nominees were Mr. S. D. Bandaranayake and Mr. Piyadasa.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)
(Mr. Keuneman)

Yes, Mr. Piyadasa was the original nominee.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Those were the two persons whom the Prime Minister supported when she subsequently went to England for the Commonwealth Prime Ministers' Conference. That is how I came to know about this, because during this period she delegated

some of the functions of the Minister of Defence and External Affairs to me.

Meanwhile, I believe, the Hon. C. P. de Silva who acted for the Head of the Government during this period nominated a third person, Mr. Leslie Goonewardene. I believe he also nominated a fourth person who was refused leave, being a Government servant. So ultimately there were only three persons who left.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)
(Mr. Keuneman)

I am very sorry Mr. Leslie Goonewardene is not in this House. As such I am not going to repeat what he told me personally. The Minister is aware that Mr. Leslie Goonewardene was nominated by the Ceylon-Cuba Friendship Association to fill the vacancy created by Senator Chandra Gunasekera. It is a very strange thing that they should have suddenly decided to extend an invitation to the Government of Ceylon.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

No, Sir, I believe what happened was—I am repeating what had been told to me by the Hon. C. P. de Silva ; I have no reason to doubt the correctness of his statement—that he nominated the hon. Member for Panadura. It may be that the hon. Member for Panadura had spoken to him, I do not know ; I believe the hon. Member for Panadura had spoken to him. But still it is correct he was nominated by the Hon. C. P. de Silva.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)
(Mr. Keuneman)

I am very sorry, I will refer to this matter when Mr. Leslie Goonewardene is here, so that he too can confirm it. I shall not say anything behind his back.

ஒரு லீஃப். ஈர். டியஸ் பண்டாரநாயக்க
 (கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
 (The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

And also when the Hon. C. P. de Silva is here.

කෙනමත් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Mr. Leslie Goonewardene was told that the endorsement on his passport to Moscow and various other places was going to be knocked off. He threatened to make speeches all over the place if that happened. He had even refused to go. They had to ring up the Prime Minister about this matter in London.

ரு. ஃப். ஃர். டிஸ் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்ஸ்
 (கௌரவ எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
 (The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

No, Sir, that is not correct. There was no telephone call to the Prime Minister either from Mr. C. P. de Silva or from me.

කෙනමත් මියා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I am sorry, then ; that is the press report.

ஸர் ஃப். ஃர். டியஸ் பண்டாரநாயக்க
 (கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
 (The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

May I state the facts? What happened in this matter was that the hon. Member for Panadura (Mr Leslie Goonewardene) having been nominated by the Hon. C. P. de Silva applied for the addition of Cuba to the list of endorsements he already had on his passport. He appealed to the Controller of Immigration and Emigration. The Controller had informed him that under current rules or the current policy that was in force he would certainly have the endorsement to Cuba, that inasmuch as Mr. C. P. de Silva had decided that

11 a.m.

he should be permitted to travel via Moscow, the endorsement to Moscow also would remain, but that all the other endorsements which he happened to have on the passport would be cancelled.

Mr. Leslie Goonewardene withdrew his application and saw me in the precincts of this House. He asked me to look into this matter and see whether this was correct, because, if the endorsements on his passport were to be cancelled, he said he would withdraw his application to travel and would not wish to go. He did not tell me anything about making speeches or anything else.

කෙනමත් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

He told the press also.

ஒரு சி.சி. ஐ.டி. டீஸிஸ் இன்ஸ்பெக்டர்
 (கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
 (The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

As a consequence of that, I went into the matter very fully. I examined the circumstances; I examined the circulars and the rules and I thought that there had been a misinterpretation of certain rules; and I, accordingly, made a long order running into about three pages on this matter and directed that the policy contained in my order should be followed until the Prime Minister returned to the Island and had the opportunity to review the whole question for herself.

කෙනමන් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I must say it is very interesting to find the hon. Parliamentary Secretary still having so much authority. As far as I remember the Prime Minister delegated all her authority to Hon. C. P. de Silva ; you were still her Parliamentary Secretary.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)
No, Sir, that is not correct.

කෙනමත් මයා.

(திரு. கௌமன்)
(Mr. Keuneman)

Were you the Acting Minister of Defence and External Affairs?

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

No, Sir, that is not correct. She made two delegations of authority when she left for London. One was that her functions as Prime Minister were delegated to the Hon. C. P. de Silva and her functions as Minister of Defence and External Affairs were delegated to me.

කෙනමත් මයා.

(திரு. கௌமன்)
(Mr. Keuneman)

In that case I am very glad to say that you had the honour even for a very short time.

Does the Minister know that up to that date—and I am not sure what happened afterwards—everybody else's endorsements were being knocked off except for the journey concerned. It was only when Mr. Leslie Goonewardene created some trouble and was liable to create further trouble that an order was made changing the position. I saw in the papers—I am speaking to something that I do not know myself—that there were one or two other persons who had complained about this. Sir Cyril de Zoysa complained of endorsements being cancelled from his passport.

In any case will the Government explain the circumstances attendant upon Dr. Colvin R. de Silva's visit to Japan? As far as I am aware, the invitation was sent by the Japanese

Trade Union Federation, Sohoyo, to the C.C.T.U.O. and the C.C.T.U.O. made the selection of Dr. Colvin R. de Silva as the most suitable person to represent them. I do not know what transpired afterwards except that Dr. Colvin R. de Silva was allowed to go.

Now, there is another case of an organization, the Ceylon Peace Council. They had also been invited to send a delegate to the same conference that Dr. Colvin R. de Silva was permitted to attend in Japan. They applied for clearance and they were refused on the grounds that their application did not comply with the circular, that the invitation had come to the Peace Council and the Peace Council had made the nomination. They had to appeal to the Prime Minister who made the order, "You can go". It seems that in both cases the rule has not been followed. They both went, even though there was no invitation to the Government of Ceylon. I am very glad that both went. Do not think I am complaining. I must congratulate the people who can get through this net.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Who was the Peace Council case?

කෙනමත් මයා.

(திரு. கௌமன்)
(Mr. Keuneman)

The Peace Council case was Mr. T. Duraisingham. If Dr. Wickremasinghe were here he would even speak to the nomination.

It is clear that quite capriciously decisions are being taken. Some people are being refused while some people are being allowed. The regulation is bad and the regulation is being applied capriciously. This is the actual burden of my complaint. It is a further burden of my complaint that the regulations are unworkable. They should be withdrawn not only because they are

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කෙතමන් මො.]

unworkable but because they are wrong. In future no person or organization in Ceylon can go abroad on an invitation because if a person receives an invitation directly or an organization receives an invitation directly the Government will refuse the passport and the clearance. They sent out circulars to various foreign missions in Ceylon saying, "Please in future invite us" that is, the Government of Ceylon—"and we will select". What is going to be the position of organizations in countries that do not have diplomatic representation in Ceylon? The majority of the countries in the world do not have diplomatic representation in Ceylon. What is going to be their position? How can they send an invitation even through their diplomatic mission as requested by the Government? Would you explain how that is to be done? Take the position of international organizations. Many people and organizations in Ceylon are members of international organizations. This includes youth organizations, trade unions, journalists' organizations and others including S. L. F. P. organizations. There are various other organizations. None of these international organizations are responsible to any Government. No Government or diplomatic mission undertakes the responsibility to transmit invitations from them. I mentioned the case of Mr. Sarath Muttetuwegama. Even where an invitation comes to a member of an international organization to attend a meeting of that organization, it is refused. Is it the position of the Government that no organization in Ceylon should be a member of any international organization? If that is your principle, state so. If it is not, then please do not try and prevent such a thing happening by indirect means. I understand that earlier there has been mention in this House as well as outside about the case of my wife and myself. The Prime Minister also has referred to it in her Senate statement. I have refrained hitherto from saying anything about this because I do not want to

discuss in Parliament anything in which I am directly involved. I have hitherto scrupulously refrained from saying anything on this issue, although there was a report in the press; the newspaper report was wrong. On top of this various members made statements on this matter and the Prime Minister also had made her comments. Some of the things she said are also not correct. I am raising this because it provides a very good example of the absurdity of the position.

අ. ඩා. 3.15

May I read what the Prime Minister said. I am reading from the newspaper.

"Certain newspapers have reported that the Ministry of Defence and External Affairs had turned down an application from Mr. & Mrs. Pieter Keuneman to attend a Seminar of Communist Journalists in Moscow and that the seminar was to be on journalism in under-developed countries. The Ministry has received no applications from Mr. and Mrs. Pieter Keuneman for clearance to visit Moscow to attend a seminar. The newspaper articles presumably refer to an invitation which the Embassy of the Union of Soviet Socialist Republics extended to two representatives of the Ceylon Communist Party to participate in an international seminar on 'problems of the Communist Press in developing countries', to be held in Moscow. 'Journalism' and a 'seminar on the problems of the Communist Press in developing countries' are not exactly synonymous terms. While our country as a democratic and non-aligned nation is gravely concerned over the peculiar role of the monopolist press in developing countries such as ours, we have no interest in such problems as might beset the Communist press in developing countries or in their solution".

That is what the Prime Minister says. It is a curious line of argument. Let us deal with the facts of the case first. It is correct that I and my wife made no application to go to Moscow. But the Prime Minister was informed through her Private Secretary by me that in the event of the invitation to the Communist Party being sent through the Ministry of Defence and External Affairs, the Communist Party had selected as its delegates my wife and myself. So, this fact was not unknown and in that the newspaper reports were

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත්‍රය, 1964-65

—කාරක සභාව

not strictly accurate, but they were not far too wrong. Now, what actually happened? The Communist Party of the Soviet Union invited the Communist Party of Ceylon to send two delegates to a seminar in the U. S. S. R., on "problems of the Communist Press in developing countries" According to the old regulations of the Government of Ceylon, the invitation was sent via the U. S. S. R. Embassy in Colombo to the Government of Ceylon. Our party was also informed separately that such an invitation was being issued, and we assumed that it would be sent to us in the normal course through the Ministry of External Affairs. After waiting for some time I rang up the Permanent Secretary, Mr. N. Q. Dias, and asked him whether he had received such an invitation. He said, he had received such an invitation through the U. S. S. R. Embassy in Colombo and that the matter was under consideration and asked me to contact him in a day or two. I did contact the Permanent Secretary in a day or two and he informed me that he had replied to the U. S. S. R. Embassy. On my asking him what the lines of his reply were he said that he was not in a position to disclose a confidential communication to a foreign embassy but that I could contact the U. S. S. R. Embassy if I wanted. I asked them and they told me that the Ministry of Defence and External Affairs had sent back the invitation asking them to extend the invitation to the Government of Ceylon!

Long before I got in touch with Mr. N. Q. Dias our party had discussed the question of who should attend the seminar. The problems of the Communist press are problems which will only be of interest to the Communist Party. In any case those are problems which only they will know. I do not know what the Government of Ceylon knows about the problems of the Communist press. Our party had taken the decision to recommend to the Government the names of my wife and myself not because we were wife and husband but for the simple

reason that my wife happened to be for the last 10 or 11 years the editor of one of our party papers. She is a political personality in her own right and everybody knows that. I myself, in addition to my other duties, am the person responsible for all our party papers.

We could not submit the names even to get a refusal because the invitation was not transmitted to us; so it is possible for the Prime Minister to make a statement that no application was made and no refusal was given in my case. That is perfectly true. But I did write a letter to the Hon. Prime Minister asking that the invitation should be forwarded to our party in the normal way and that once we sent the names of our nominees, according to the former procedure, the Ministry of Defence and External Affairs could either give or withhold clearance. I tried for seven or eight days to get an interview with the Hon. Prime Minister on this matter but unfortunately it was not possible.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கோடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Was she out of the country?

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

She was in the country at the time.

After she left the country I received a letter signed by Mr. N. Q. Dias asking me with regard to my request for an interview to see the Hon. P. M's Secretary. I had been speaking about three or four times a day to the Prime Minister's Secretary, Mr. Weerakoon, who was extremely courteous in this matter. I do not blame the Hon. Prime Minister at all for not seeing me because she was busy at the time. I am just trying to set the record right. My position is not that this happened in my case; whether it happened in my case or anybody else's case, the example which the Prime Minister quoted shows the utter absurdity of the regulations. She says that the people of Ceylon are not interested in the problems of

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කෙනමන් මය.]

the Communist press in under-developed countries. But there was no invitation to the people of Ceylon or to the Government of Ceylon except that the Government of Ceylon was trying to cadge an invitation by asking that the invitation be sent to the Government of Ceylon. If anybody is cadging invitations, it is you who are doing it, Members of the Government. The invitation is sent to us to send representatives to this seminar; you write and tell them: "Please invite the Government of Ceylon." Goodness knows whom you will send! Perhaps the editor of the "Sinhale" or some such person is going to discuss the problems of the communist press! It is utterly absurd. According to the Prime Minister, if we are going to discuss the problems of the monopoly press, then it becomes an important question. In that case we should send the members of the Press Commission or some such people.

There are certain people and certain organizations which have problems which interest and concern them alone. Maybe, the Government of Ceylon is not interested in nor concerned with those problems. We are not interested in many things that the Government of Ceylon is concerned with or interested in. But what it fundamentally means is that nobody has a right to exchange views and experiences with people of similar organizational status in other countries on problems with which they are mutually concerned.

The Government seeks to arrogate to itself the right to pick and choose persons to represent non-official public organizations. This is an absolutely indefensible and unjustified attempt to interfere with the rights of non-official public organizations. Public organizations in this country have a right to decide who should represent them; nobody else has that right. The Government has the right to decide which Ceylon citizen is worthy of being given a passport or not. Do not mix up those two things. You have an absolute right to refuse

a passport to any individual applicant. If you wish to prevent a person from going abroad you can refuse him a passport. What the Government is trying to do is to avoid the main question by throwing up a smokescreen about a few people who have indulged in various rackets.

இலாபகாரித் தன்த்

(தலைமைவகிக்கும் அங்கத்தவர்)

(Presiding Member)

It is my duty to point out to hon. Members that we are far behind schedule. These are important matters no doubt.

කෙනමන් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

On the other hand, I think, Sir, we are far ahead of schedule because this Vote should have come up at 4.30 p.m.

இலாபகாரித் தன்த்

(தலைமைவகிக்கும் அங்கத்தவர்)

(Presiding Member)

No, we are far behind schedule. We are still discussing Head 2. It is my duty to point this out to hon. Members.

කෙනමන් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Thank you, Mr. Chairman, for your indulgence. I want to say this: we ask that this circular of 11th June should be withdrawn. As to whether it will be withdrawn or amended not a word has been said by the Hon. Prime Minister or by anybody else. The old system with regard to travel abroad had some defects but it was certainly better than the present system, so at least have that old system back even with its defects.

The Government has a right to refuse passports to those person they consider are a security risk.

When I began my speech we had only the L. S. S. P. Ministers present from the Government; now we do not have even those Ministers. The three L. S. S. P. Ministers of the Government also must state what their

position is on this matter. They cannot avoid it, it is a fundamental question. They can say that this circular came into existence on 11th June, the day the Coalition Government was formed. But since then the Prime Minister has made a statement on behalf of the Government and I ask them: were you consulted on this statement? Is this the considered opinion of the whole Government? If that is so we must most strongly protest and fight against it.

I ask the Government even now not to regard this as a prestige matter. I know there are certain people with certain other interests who shout against these cases but this is a problem which genuinely concerns a number of *bona fide* public organizations. You must see in this question the real fundamental principles involved without being distracted by a few racketeers and people who have misbehaved.

I ask the Government to withdraw this circular, reconsider the whole question, and if necessary go back to the old system that existed before.

වි. නවරත්නම් මය.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

Mr. Chairman, while the subject of travel abroad is being discussed, I think it would be appropriate first of all to consider the question of visitors coming into the Island. I am very happy that the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Defence and External Affairs is here.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர். ஒருவர்)

(An hon. Member)

He is just leaving!

වි. නවරත්නම් මය.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

I am sorry he is leaving. I would like to know what principle applies when the Government decides to permit foreign visitors to come into the

Island. I really do not know what yardstick is being employed. Perhaps, different yardsticks are employed on different visitors. Some time back when the Fourth International held a congress in Ceylon, I think, we had an observer from France participating in that congress. I presume there was no difficulty in giving him the necessary visa facilities.

අ. භා. 3.30

Hon. Members must be aware that the Federal Party is holding its annual convention on the 21st, 22nd and 23rd of this month. It has been our customary practice to issue invitations to cultural organizations both in this country and outside, who can make a useful contribution to the cultural activities of the Tamil-speaking people of this country.

I may also inform this honourable House that when we have our annual convention it is divided into three parts, really four parts. One is the workers' congress in which the working class participates. Another is the women's congress in which women of the Tamil-speaking people participate. The third part is the cultural session at which various matters of cultural importance and interest are discussed. To this cultural session we invite persons prominent in the cultural field among Tamil-speaking people both in this country and outside. In the past it was mostly prominent men of this country who participated in that session. But this year we have issued invitations to certain prominent men of South India to participate in this cultural session. In fact, I understand that many persons in South India have expressed a wish to participate in this cultural session.

Prominent among them are M. Karunanithi, editor of the well-known Tamil newspaper "Murasoli" in Madras; C. P. Sittarasu, well-known editor of "Nam Naadu" in South India; K. Senkuttuwan, a very well-known writer of Tamil in South India—the entire Tamil-speaking world knows about him and he too expressed a desire to visit Ceylon and

[වි. නවරත්නම් මයා.]

participate in our cultural session—and the foremost Tamil poet of the day, Kavignar Kannadasan.

Unfortunately, the Ministry of Defence and External Affairs has thought it fit to refuse their applications to visit Ceylon. No reason has been given for the refusal of these applications. I want to know on what grounds these applications have been refused.

Does the Government want to make Ceylon a cultural desert so far as the Tamil-speaking people are concerned? Is it the wish of the Government that the Tamil-speaking people of this country should have no contact whatsoever with the outside world? Is it their policy that we should live in isolation here?

I suppose it has occurred to some official in the Ministry that these eminent persons may have something to do with the Dravida Munnetra Kazhagam in South India. But I ask what is wrong with that. The D.M.K. is a perfectly legal organization. It is a parliamentary party. It has its representatives in the Central Assembly in New Delhi and in the State Assembly. I do not say that these persons are members of the D.M.K. but even if they are, what is wrong?

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා (ඉඩම්, වාණිජමය හා විදුලි බලය පිළිබඳ ඇමති හා සභා නායක)

(කෙළරඹ ජී. පී. ඩී. සිල්වා—කාණි, நீர்ப் பாசன, மின்விசை அமைச்சரும் சபை முதல்வரும்)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of Land, Irrigation and Power and Leader of the House)

In India that party has been banned.

වි. නවරත්නම් මයා.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

No. The Hon. Minister is out of date. In the past they had some objective which had been interpreted as secessionist, but when Parliament

enacted laws to prohibit any party with secessionist tendencies, the D. M. K. promptly said, "We have no secessionist tendencies, we are only working for greater autonomy."

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Were they not arrested by Shri Nehru and locked up?

වි. නවරත්නම් මයා.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

Their actions were similar to those that we in Ceylon engaged in, when we were arrested and incarcerated for six months. They were fighting because Hindustani was being forced down the throats of the South Indian people. It had nothing to do with unlawful or secessionist activities.

My argument is, even if they be of the D.M.K., why shut them out? How can they come here and do damage? Does this Government suggest that they can indoctrinate us, the Tamil-speaking people of this country? Has the Government any fear that they can make us more autonomy-minded than we are at present? I do not know how their visit to this Island and participation in certain cultural activities are going to do any damage to anybody. I do not know whether this Government has something to hide from visitors from abroad. If that be so, let us know what it is that they want to hide from visitors.

I appeal to the Government to stop this type of discrimination so far as the Tamils are concerned.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Do you blame us if we do not like people of a party banned in India coming here?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

වි. නවරත්නම් මයා.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

They have never been banned. I was talking of the D.M.K. of South India. It is absolutely wrong for anybody to say that that party was banned at any time. It is a recognized party. It has representatives in the State Assembly. It is the second biggest party in the Madras Assembly. It is quite likely that it will be the next ruling party in Madras. It is wrong to say that it is a banned party.

Quite apart from all that, they propose to participate in the cultural sessions as writers and journalists. I appeal to the Government to review the decision regarding these visitors from South India. Today is the 17th. I ask the Government to review the position and grant them visas so that we may have them in our midst on Friday or Saturday. Visitors of this type from other countries should not be discriminated against in any way. Visitors from Europe are allowed to come here freely. Next month or the month after next, Mrs. Indira Gandhi proposes to come here as our guest. Are you going to apply the same discriminatory criterion in her case?

එස්. එම්. රාසමානිකම් මයා. (පද්දි පිප්පු)

(திரு. எஸ். எம். இராசமாணிக்கம்—பட்டி ருப்பு)

(Mr. S. M. Rasamanickam—Paddiruppu)

She is a Hindi-speaking North Indian.

වි. නවරත්නම් මයා.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

I wish to endorse all the remarks made by the hon. Second Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) in connection with the right of citizens of this country to go abroad. At the same time I want to emphasize that we should not create an iron curtain in this country.

not create an impression outside that we have something to conceal from the outside world. That we are doing by preventing foreign visitors from coming to this country.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I listened to the hon. Member for Galle this morning on the Press Commission. We have had an interim report. As you are aware the Government considered the report and it has decided to publish it. The report will be available in a short time. The present difficulty is that we did not receive the report in the official language, and when a copy is received it will be published.

The hon. Member for Galle, in spite of all his experience, thought that the Government would do something without telling the House.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

අපි ඇහුවේ මේ වාර්තාව මේ සභාවේ සාකච්ඡාවට ඉදිරිපත් කරලා සාකච්ඡා කළාට පසුව ක්‍රියාත්මක කරනවාද, ඊට ඉස්සෙල්ල ක්‍රියාත්මක කරනවාද කියලයි.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)

(Hon. C. P. de Silva)

What will happen is this. The Government has decided to print the report and also to examine certain sections of the report. For whatever we decide to do other than this we will have to come to this House first. As you are aware the press has been canvassing with regard to the things that have been said. Four points have been made ; one is to set up a Press Council, and the others are about three ways of dealing with the existing press. As you are aware not one of those recommendations can be carried out without a Bill being passed by Parliament.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ඒක නොවෙයි, අපි ඇහුවෙ. මමත් අනික් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ඇහුවෙ ඔය පියවරවල් ගන්න පෙර කොමිෂන් සභා වාර්තාව ගැන මේ ගරු සභාවේ සාකච්ඡා කරන්න අවස්ථාවක් දෙනවද කියලයි.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

ඒ කරුණ ගැන ඇමති මණ්ඩලය තවම සාකච්ඡා කරල නැහැ. පණතක් ඉදිරිපත් කරන්න පෙර සාමාන්‍යයෙන් විවාදයක් ඇති වෙනවද කියන ප්‍රශ්නය ගැන සාකච්ඡා කළේ නැහැ. ඇමති මණ්ඩලය තීරණය කළේ වාර්තාව අවිච්ඡි ගන්නයි. ඒ සමගම වාර්තාවේ හදිසිය කියා පෙනෙන කරුණු කීපයක් ගැන පරීක්ෂා කර බලන්න තීරණය කළා. ඇමති මණ්ඩලයේ අදහස තිබෙනව, කෙටුම්පත් පණතක් ඉදිරිපත් කරන්න. නමුත් පාර්ලිමේන්තු වෙන් පණතක් සම්මත නොකර මේ වාර්තාව අනුව කිසිම වැඩක් කරන්න බැහැ.

Nothing can be done with regard to the recommendations of the report without a Bill being passed in Parliament. Nothing can be done behind the back of this House. I fail to understand the hon. Member for Galle talking so much about this matter.

The other point raised is about the question of travel. There is a U.N. standard. I do not know in how many other countries travel facilities for a person to leave the country and come back are as lenient as in Ceylon. In fact they are tougher than in Ceylon. The ability of a citizen to leave the country and come back is much restricted in certain countries than in Ceylon even when conditions in Ceylon are at its worst.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

This story of toughness is only in regard to exchange.

—කරුක සභාව

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

The Hon. Prime Minister has given a full account on this matter in the other place.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

Please answer the arguments that were raised here.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I am sure every point will be answered. I was trying to answer the point raised by the hon. Member for Galle about the press.

On the question of travel curbs the Hon. Prime Minister has given a full account; she has stated the reasons why she had to take certain decisions. Those decisions were not of a bureaucrat or any official; the decision is her's as Prime Minister.

අ. හා. 3.45

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

It does not matter who did it.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

But she gave reasons: she gave the incidents that forced her to take those steps, whether you agree with them or not.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

Shall we give the names of the people involved?—[Interruption.] She did not mention the names. Shall I mention the names?

ගරු මන්ත්‍රීවරු

(கௌரவ அங்கத்தினர்)

(Hon. Members)

Mention the names.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කරක සභාව

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරව කලාநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Mr. Chairman, as one who has been listening to most of the speeches from morning, may I reply to some of the points raised? The first point is in regard to the presence of the Hon. Prime Minister in this House. May I quite frankly say that I could not agree with the hon. Members more about the Hon. Prime Minister being in this House. I have myself expressed the desirability of the Hon. Prime Minister being in this House; but this is a decision which she herself must take, and the Cabinet thought that that was a matter which should be left to her to decide. I think it is fair to say that most of the Members of the Cabinet have expressed to her that it would be very good if arrangements could be made for her to be present in this House.

With regard to the question of newspapers and the fear of the press being taken over by the Government, I believe my Hon. Friend and Colleague, the Leader of the House, has already explained to some extent what the position is. In this connection, I want to remove some of the wrong ideas that some of the hon. Members have expressed so far as my party is concerned. If hon. Members will take their minds back to the beginning of this Parliament they will remember that when we joined with the Government we agreed on that occasion that the monopoly of the press must be broken. I believe a number of hon. Members of the Opposition, too, agreed with us that it was desirable to break the monopoly of the press that now exists, particularly because a number of individuals, one or two families, have been able to get a complete monopoly of the press, turn and twist facts and publish utter lies and falsehoods, including this matter which the hon. Member for Welimada mentioned—the so-called discussion that we had in the Cabinet on this question of the press. We certainly had a discussion on this question but what we decided

really as a definite matter was the publication as early as possible of the interim report of the Press Commission. That is a firm decision that was taken at that emergency Cabinet meeting that was summoned.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Newspapers have already published it.

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கெளரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Exactly, the newspapers have already published it, but my Friend, the hon. Member for Avissawella, was not prepared to accept the newspaper report. He had that lack of confidence in the newspapers and he now asks us to believe these newspapers.—[Interruption.] The decision has been taken, but you cannot just publish it like that. We have handed it over to the printers; the translation is being done and as soon as the translation is ready, all three reports will be tabled here and the permission of this House will be obtained for the purpose of publishing it as a Sessional Paper. That is the normal procedure that has to be adopted.—[Interruption.] I do not know what he means by “publish it tomorrow.” The hon. Member must know that it takes some time.—[Interruption.] The newspapers can do things which the Government cannot do. Obviously, we have got to get the permission of this House to publish the report. The Cabinet can come to a decision, but then the report has got to be translated before it can be tabled in this House.—[Interruption.] That is not fair; that is not correct.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Is that a new procedure?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කරක සභාව

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරව කලාநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

No. The report will have to be tabled in this House, and with the sanction of the House it will be published and issued.

එස්. එම්. රසමානිකම් මයා.

(திரு. எஸ். எம். இராசமாணிக்கம்)

(Mr. S. M. Rasamanickam)

How did the newspapers get the report?

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

That is one of the reasons why we want to control these newspapers. They use various devices which are very questionable. Questionable devices are used by the newspapers in order to get at reports.

So hon. Members need not have any fears about this matter. The report is being published. That is the firm decision taken, and when that report is published, I have not the slightest doubt that public opinion on this matter will be considered by the Cabinet. But, meanwhile, we intend to take action on our own in the sense of coming to definite decisions with regard to the recommendations of the commission.

I do not know why hon. Members are unnecessarily agitated about this report because the Bill that will be fashioned will come before this House for consideration. Without legislation nothing can be effected. We cannot control or do anything with the Press unless we have special legislation for the purpose. For that legislation we will come before the House. Then hon. Members will have a full opportunity of expressing their points of view with regard to the Bill.

I think it is necessary to point out that there are two types of commissions that are set up by the Governor-General. First of all, you get the type of commission like the

Bribery Commission where a motion has to be moved in this House. Actually, a Member moved a Motion and got the commission set up as a result. In such a case it is not unusual for the Government to canvass the opinion of hon. Members of this House before any action is taken. But most commissions are really set up for the purpose of advising the Government as to its own policy. In the case of the Press Commission, quite apart from any discussion here which is not obligatory, we can come to our own conclusions and place the necessary legislation before the House for its decision. And that is most likely to happen in this particular case.

The hon. First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewardene) talked about haste in legislation with regard to controlling the press. I do not know about haste. The first intimation that the Government wanted to take some action with regard to the press was given four years back. So there has been no haste at all. There has been, if anything, undue delay on the part of the Government to take the necessary steps.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Not haste, but waste.

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Neither haste nor waste.

ඒ. රත්නායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்னாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

Waste of time.

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

No. This is the major question at issue, apart from the question of fisheries on which the Hon. Minister of Agriculture will give the point of view of the Government.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

What are your views about the matter?

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I believe the hon. Member said that there is Cabinet responsibility for everything. Of course, there is Cabinet responsibility. What is the meaning of Cabinet responsibility? It does not mean, therefore, that I know about all the details that take place in the Ministry of Agriculture, or that every time a question on agriculture or lands is raised I must get up and make an authoritative pronouncement. No. Cabinet responsibility means that we take responsibility for the decisions. But the question that arose was something about which my hon. Friend, the Parliamentary Secretary for Defence and External Affairs had more intimate knowledge. Therefore I think it proper that that matter be taken up under that particular Head so that he would be in a better position to give you all the details that I would not have in the circumstances. That is the only reason why I said the Hon. Minister was going to explain.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

Here, the principles are at stake.

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

You will get all the answers you want when the Hon. Minister speaks.

ඒ. රත්නායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்னாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

What about the Prime Minister's statement in the Senate.

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

It was on the Prime Minister's statement made in the Senate that my good Friend the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Defence and External Affairs was going to speak in explanation.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

Was that statement discussed in the Cabinet?

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

No. The Prime Minister's statement is not a statement by the Cabinet.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

It was not discussed?

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

It is an administrative matter. This is not a matter of policy. You do not need any legislation for the purpose. This is a matter that has been done administratively and the Hon. Minister will explain the position.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Will he also pass on the baby?

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

No babies to pass, Sir!

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

[ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක]

I think all the questions raised under the Prime Minister's Vote have been already dealt with, excepting possibly just one, and therefore I propose in the course of my speech now to talk only about that one. I do not propose to talk about the control of the press, about which the Hon. Minister of Finance has already told hon. Members of the House that we have been thinking about it for four years. If I may be permitted to state it somewhat differently, I think we have been talking for four years about the take-over of the press and not the control of the press. The Hon. Leader of the House also answered most of the other questions and now we are left with the comments and criticisms of hon. Members of the House in regard to the Prime Minister's speech made, I think, on the 4th of August in the Senate.

Sir, as far as this statement is concerned, I would like to analyze the criticisms levelled against us and against the policy statement contained in the Prime Minister's speech, and break it up into the different component parts and try to deal with it in some sort of order.

Firstly, we must consider the law under which the restrictions have been made, and secondly we must try to ascertain exactly what the restrictions are; thirdly, we must try to ascertain what the policy is that is sought to be followed; fourthly, we have got to consider the criticisms against that policy.

The law in this matter is contained in the Immigration and Emigration Act, No. 20 of 1948, as amended by this Parliament by Act No. 68 of 1961. Under Section 48 of this law, there is a regulation giving power in regard to certain specific matters, and these regulations were in fact approved by Parliament, by the Senate and by the House of Representatives, on 24th February 1956, vide Gazette No. 10,896 containing the rules on this matter.—[Interruption.] Let me

—කාරක සභාව

explain in the order in which I want to explain. I do not think it is fair for hon. Members to say that they want the explanation and then criticize sentence by sentence.

The position is that under the law, if I may state it briefly, there is power given to the Minister in charge, who is the Hon. Prime Minister in this case, to do certain things by herself and through her own officers. The regulation provides for what is described as a 'competent authority', including a number of officials of different rank and status within the Ministry, within the Department of Immigration and Emigration and also in Foreign Missions abroad, who are vested with powers under these regulations. One of the regulations is, as the hon. Second Member for Colombo Central repeated twice, the power to refuse passports. Another power is the power to cancel endorsements.

There is provision under Section 43 to the effect that where the Minister has issued special directions, it is possible to issue them in respect of any person. That does not mean they are individual applications, because as a matter of statutory interpretation the hon. Member knows as well as I do that the use of the singular includes the plural.

අ. ආ. 4

කෙනමත් මයා.

(ශ්‍රී. ජෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

Issued to individuals undoubtedly.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(කෙළරව ආර්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

It does not mean individual applications. I say, the hon. Member knows as well as I do that the singular here is used for the plural and he still cannot make anything of that.

කෙනමත් මයා.

(ශ්‍රී. ජෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

If a man has not applied for a passport how can you refuse him?

—කාරක සභාව

power in relation to refusing endorsements on passports.

Now there is no rule or limitation in this statute prescribing the conditions under which a discretion, which is described as an absolute discretion should be exercised in this matter. There is no provision at all in the Ordinance or the Regulation—you can take that from me as correct—limiting in any way the power of authority or stating the circumstances under which this power should or should not be exercised. There are many statutes in which powers are limited, equally statutes in which powers are not specific or set out. In cases like that one must consider what the principle is in accordance with which that power is exercised. Does it mean that the power is not to be exercised? Or, does it mean in each individual case it must be exercised judicially, or does it mean it must be judicially exercised in accordance with any particular set of rules territorial or extra-territorial, or United Nations or anything like that? One has to consider a principle where a statute provides the power. Power, mind you, is not arrogated by the Prime Minister to herself or by the Ministers or by the Department itself. The power is created by this very Parliament. The power created is not outside the Parliament as it is sought to be suggested, but it is the power conceived by the very laws which we ourselves have enacted, the power which we have created without any words of limitation, without any limitations whatsoever as far as the exercise of the discretion is concerned.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

କେନାକେନା^୧ ଭୟା.

(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

An application must be made and you must refuse that application.

ஸர் ஃபீ. ஃபீ. டியஸ் பண்டாரநாயக்க
 (கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
 (The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Nothing is said here about an application being made or about the Minister's refusal. What the section says is—

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

You cannot refuse unless an application is made.

ஸர். எஃப். ஆர். டியஸ் பண்டாரநாயக்க
 (கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
 (The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

It may be that the Prime Minister can issue a direction that no passport shall be issued in regard to any person. Even if it is applied for it shall be refused.

It does not mean that the application must come first and a consideration must follow thereafter. In a judicial sense it does not follow at all. What the section provides is quite clear. Quite rightly, as the hon. Second Member for Colombo Central stated, there is a power to refuse passports; then there is also a slight

In that situation how is that discretion exercised? How is that discretion exercised in any statute? Where the word 'may' is used and the discretion is given to the public officer in regard to the manner of its exercise it depends, as I understand, on policy. Otherwise, we fall back at times upon the policy of the Government of the time. But, whatever it may be, that policy normally means that it is not a question of deciding each individual case but a general

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ශ්‍රී ඒච්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක]

set of principles is either laid down or evolved in themselves in the course of time, in accordance with which individual applications are dealt with within the framework of the discretion created by the statute, even though the statute does not create words of limitation in regard to the manner of its exercise. In these circumstances the Hon. Prime Minister is surely legitimately entitled to lay down the policy for her officers in regard to the manner in which these discretions legally vested in her are to be exercised. It is incorrect surely to say that the Prime Minister should not do so. Whether her policy is correct or not is a different question. But quite apart from whether her policy is a correct policy or a wrong policy, her right to determine policy is a question on which we must not confuse ourselves in the course of the argument in regard to the rights and wrongs of it. So in this instance, so far as I am aware as Parliamentary Secretary, the policy consists largely of a set of precedents, of cases, individual cases that have come up from time to time in the Immigration Department as well as in the Ministry in regard to which orders have been made from time to time. Sometimes these orders have been changed, circulars have been issued and one or two particular instances of the exercise of this question of policy have now come up for discussion in this House, and it is the correctness of those items of policy with which we are really concerned now in the discussion.

The questions raised now briefly, if I may take them in some order, are these. Firstly, is it correct to insist that where a person already has a passport he should be required to obtain a clearance? That was one of the questions, as I understood, which came up in the course of the discussion. The second matter is, where a person holds a passport and seeks to go to a foreign country, should there be a cancellation of the existing endorsements on that passport? The third question raised is, should there

or should there not be a pre-determination by the Ministry, or any exercise of the discretion by the Ministry, where an invitation proceeds from a foreign source to a Ceylon national? Should there be any sort of interposition of the Government of Ceylon in such a case? Those are generally the cases that have been raised under the general term "travel curbs" giving the impression that no one can leave this country. In other words, under this generic sense, these are, I understand, the main questions in regard to which the policies adopted by the Hon. Prime Minister are under attack and have been the subject of criticism both in the papers as well as in the House.

In regard to the criticism in the papers, the Hon. Prime Minister has given an answer which is contained in the Senate HANSARD of 4th August, 1964, commencing at column 437 and continuing till column 450. A suggestion has been thrown out in the course of the discussion here during the Committee stage of Head 2 that these are some ideas that have been put into her head by somebody else. The suggestion has been made in the course of various speeches that somebody has inspired the declaration of policy which really does not constitute the Prime Minister's policy.—[Interruption]. The suggestion has been made, I do not know. No one has specified who the somebody is. I can only quote what the Hon. Prime Minister has stated at column 450:

"The formulation of policy in regard to matters coming within the purview of my Ministry devolves on me, and not on any officials. In carrying out these policies I want to make it quite clear, beyond any doubt whatsoever, that no officials of my Ministry or of a Department under my Ministry have taken action, except on my authority and instructions"—[OFFICIAL REPORT, SENATE, 4th August, 1964; Vol. 20, c. 452.]

I am in a position to inform hon. Members of this House that that statement as far as this declaration of policy is concerned is completely correct. The Hon. Prime Minister has

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

said that she decides these matters.—
[Interruption.] I am not in a position to talk about declaration of policies unconnected with matters which I have personal knowledge of. As far as this is concerned, I know from my personal knowledge that this is correct and literally correct in relation to these questions which are now before us.

Now let us take this question of policy.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

It makes the situation worse.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I am not making the situation worse or better or what you consider worse or better. I am concerned with informing hon. Members of this House of the factual position in regard to the matters under debate and I consider it my duty to inform hon. Members of the House particularly when they insist on making statements so as to suggest one way or the other that ideas have been sort of interpolated by someone else or that there is somebody else behind the scene manipulating policy. I think it is only correct that I should draw hon. Members' attention to the last paragraph of the Hon. Prime Minister's statement.

"Let us take the particular questions of policy one by one. The first question is in regard to the matter of clearance. Up to the year 1962,

While I was functioning as Minister of Finance of this Government, commencing from July 1960, I must state that I also functioned as the Parliamentary Secretary to the Ministry of Defence and External Affairs. During this period, it is quite true that generally whatever restrictions that existed upon travel were restrictions that were imposed through exchange control and through exchange control only.

The hon. Second Member for Colombo Central (Mr. Keuneman), said in the course of his speech that I had once said that I did not wish to disclose the regulations I had made. That is true; I did say that. I particularly said that I have no objection at all if he or any other hon. Members of this House, if they so wish, knowing them, but I did not wish it to be a public document because the rules were so formulated, and in some way so liberally formulated, that persons who were interested in evading the rules might find loopholes to do so if it had been declared a public document and open for inspection in the way proposed. I did not keep anything from the hon. Second Member for Colombo Central and he will recall that I did say this at that time in answer to his question.—[Interruption.]

In regard to that I may say straightway that there is no regulation which requires that policy should be passed by the House. It is only regulations that are made under the statute that require or need to be passed by the House. The question of policy does not require approval of the House; there is an absolute discretion existing on the manner of exercising that discretion and it does not require any legislative approval according to law.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

You have to table it in the House.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Not necessarily. It is really a method of exercising exchange control changes from time to time; it must be uniform and it must not vary in any individual case. During the period 1960 to 1962, these regulations were there and they may have been harsh, and there might have been difficulties as a result of these regulations but I do not know of one single instance where allegations of

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක]

discrimination were alleged either against the Finance Minister or any subordinate officer of the Exchange Control Department in regard to the manner in which they exercised their control and discretion in the policy adopted at that time. I am not saying that the rules were not harsh or that they did not cause any hardships but although people grumbled not one single allegation was made of any difference in the treatment or of alterations made in the exercise of these rules or that they were wrongly exercised. No attempt was made up to 1962 to limit or to use the apparatus of the Immigration Department as a means of limiting in any way foreign exchange control either with a view to conserving them or for any other purpose. In other words, the problem of deciding whether a particular trip or journey was necessary, whether a particular illness required treatment abroad, whether a particular course of studies was worthwhile and would be of benefit to the country or the determination whether attendance at a particular conference was necessary, all these were administered by means of exchange control during this period.

The question of immigration rules being used for refusal of a passport or cancellation of an endorsement as a method did not operate. It is true that during that period one of the rules which was in force was that if anybody wanted to receive a gift ticket or a plane ticket or a sea ticket he had to obtain exchange control authorization by means of a document which, I think, came to be known as the 'P' form. It is also correct that in the case of foreign tickets given or invitations extended by foreign organizations the method of control adopted was for the Exchange Controller to satisfy that there was no chance of a compensation deal or compensatory deal by some person involved.

කෙනමත් මයා.

(ශ්‍රී. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

Once the automatic clearance was given by the Ministry of Defence and External Affairs, the Exchange Control issues the 'P' form.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(කෙළරවු ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I am now talking of the procedure adopted in 1962 and before 1962. I am talking of the period prior to 1962. Clearance did not come into it but every single form of control exercised through the Exchange Control that was adopted was correct. There were controls, they were rigid, and they were exercised through the Exchange Control without any complaints of discrimination.

අ. ආ. 4.15

Now I will come to the period after 1962. After 1962 it was decided by the Hon. Prime Minister—I am not quite certain of the exact date when that decision was taken; but it was at some point of time afterwards—that the machinery of the Department of Immigration and Emigration should also come into this transaction for a number of reasons. The reasons she has already stated in the statement she made to the Senate. Whether hon. Members agree with it or not is not the point. If she could not convince hon. Members with her arguments and her reasons I very much doubt that anything I could say would convince them.

කෙනමත් මයා.

(ශ්‍රී. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

The speech made in the Senate is an attempt to justify further changes.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(කෙළරවු ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

There are reasons given not merely in relation to the circular of June 11th; there are reasons given generally in regard to the need for exercising control—at columns 439

விசேஷக் கெட்டுப்பன் பணம், 1964-65

and 440 of the “uncorrected” HANSARD—and she deals with exchange control problems and questions of maintenance abroad and various other things. There are declarations and statements here about the reasons for using passport and emigration control as a method of travel restriction. Whether those arguments are good, bad or indifferent, I do not propose to argue them here because I do not think—

பி. பி. ஸார். குனவர்தனா மஹா.

(திரு. டி. பி. ஆர். குனவர்தனா)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Columns 448 and 449.

சுரு. டி. பி. ஸார். குனவர்தனா மஹா.

(கௌரவ எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I think there she is talking of the earlier restrictions, the general principle of restrictions through passport control. I will come to that in a moment. If the Hon. Prime Minister's reasons do not commend themselves to hon. Members I do not think there is any point in hon. Members asking me: “Do you agree with those views?” or “What are your personal views about this?” It is as pointless hon. Members asking the Hon. Minister of Finance for his views or asking the views of the Hon. Minister of Land as it is for me to ask the views of the Hon. Minister of Labour. By doing that you are not going to solve anything.

These are the views of the Hon. Prime Minister for which, as the Hon. Minister of Finance said, we take collective responsibility. I am merely restating those views. If those reasons did not appeal to the hon. Members when they came from the mouth of the Hon. Prime Minister in the Senate, I very much doubt whether I could add anything to the reasons by giving them from my mouth in this House, asking the Members to pay any greater heed or attention to those reasons—[Interruption]. I entirely endorse what the Hon. Minister of Finance stated

கௌரவ மஹா.

(திரு. கௌரவ மஹா)

(Mr. Keuneman)

She said it in the Senate; she is not here to answer.

பி. பி. ஸார். குனவர்தனா மஹா.

(திரு. டி. பி. ஆர். குனவர்தனா)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

She has had four years—

கபுகொதுவா மஹா.

(திரு. கபுகொதுவா)

(Mr. Kapukotuwa)

When will she come here?

சுரு. டி. பி. ஸார். குனவர்தனா மஹா.

(கௌரவ எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I am afraid I am not a prophet and I never resort to making predictions unlike your leader.

சுரு. குனவர்தனா மஹா.

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Have you asked her?

சுரு. டி. பி. ஸார். குனவர்தனா மஹா.

(கௌரவ எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

All of us have urged her to consider the matter. As the Hon. Minister of Finance properly stated it is a matter for her to decide and we very properly have left the decision to her. I entirely endorse the views of the Hon. Minister of Finance on that matter and I have really nothing to add to it.

கௌரவ மஹா.

(திரு. கௌரவ மஹா)

(Mr. Keuneman)

She made the speech in the Senate and there is no one to defend it here.

ஸர். ஃப். ஃர். டியஸ் பண்டாரநாயக்க
 (கௌரவ எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
 (The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I am not defending anything. What is the defence required? You asked me what are the reasons for the actions of the Hon. Prime Minister. She has stated the reasons herself and all I can say is that I do not think that I can more effectively state her reasons than she has stated them already.

කෙනමත් මයො.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

It is one thing the Hon. Prime Minister making a statement in the Senate and giving her reasons, but unfortunately she is not here and cannot take part in the Debate on the justification or otherwise of the reasons. There are certain Ministers here who pass the buck and the Minister on whom the buck finally falls gets up and say: "I cannot express the reasons better than the Hon. Prime Minister". We do not have the Hon. Prime Minister to ask and we do not have a Minister who will defend what they say there or who are generally responsible.

சுரு. லி. எஃப். டி. டியஸ் பண்டாரநாயக்க
 (கௌரவ எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
 (The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I can understand hon. Members' criticisms if the Hon. Prime Minister had not made a statement. A statement has in fact been made and hon. Members cannot say that there was no person to explain the reasons given by the Hon. Prime Minister. The Hon. Prime Minister has made her position abundantly clear by giving her reasons which hon. Members may consider good, bad or indifferent. But once these reasons are given hon. Members cannot turn round and say that there is no one here to defend them. I am doing nothing else; I am defending those reasons. If you tell me that you are just not going to accept her reasons I do not see what there is I can do

about it. I do not think that even the Hon. Prime Minister coming here could state in her own words the reasons any better than she has already stated in the Senate. That criticism would have been fairer if the Hon. Prime Minister had made no statement at all.

එම්. සිවසිනම්පරම් මයා.

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

It is different if the Prime Minister had obtained the views of the Members.

ஒரு லிபி. ஈர். டியஸ் வெங்கடராயன்
 (கௌரவ எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
 (The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Statements made here are made known to her. She reads them in the HANSARD and in the newspapers and I myself bring them to her notice. But whether the Prime Minister will change her views in accordance with the persuasions of the hon. Member for Uduppiddi, I am unable to say. I shall do my level best as an advocate to present to her the views of the hon. Member for Uduppiddi, and I sincerely hope that they will produce some results. It is not fair to argue that the Prime Minister's absence here makes a difference in a situation where she declares her policy in very clear terms and with reasons.

කෙතමන් මිය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

There is not a single Minister who cares to defend the Prime Minister!

ஒரு ஃபீஸ்ட். ஃபார். டியஸ் பண்டாரநாயக்க
 (கௌரவ எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
 (The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I stand completely and abide by the reasons given by the Prime Minister. I am doing nothing but defending her. If I was not defending I would be seated down. I am seeking to defend and explain the facts in the proper order.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

He is holding the bridge when all but he has fled!

ශ්‍රී ච්ඡ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

The hon. Second Member for Colombo Central knows very well that I—

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

He is a good orator!

ශ්‍රී ච්ඡ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I prefer to be Horatius than the boy who stood on the burning deck!

I was coming to the immediate problems arising from the different cases that were brought before the House in relation to the circular of 11th June 1964. In regard to the case of the hon. Member for Panadura of which I have personal knowledge, I stated the facts by way of an interruption when the hon. Second Member for Colombo Central was on his feet. I re-affirm the facts. They are perfectly correct, the facts as I stated them. The Hon. C. P. de Silva did permit the hon. Member for Panadura to go.—[*Interruption*]. I can only speak to my part of the transaction. Whether the hon. Member for Panadura was nominated by an outside body or not I cannot say. The hon. Member for Panadura did not tell me that. I am not aware of that. Hon. C. P. de Silva nominated the hon. Member for Panadura on behalf of the Government of Ceylon.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Was an invitation made to the Government of Ceylon?

ශ්‍රී ච්ඡ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Must have been.

Then, as far as the travel question is concerned, the first question I should like to deal with is whether there was differential treatment extended to the hon. Member for Panadura. As far as the passport endorsements were concerned he raised the problem with me. He had various endorsements, namely, Hungary, Czechoslovakia and various other countries.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Including U. S. S. R.

ශ්‍රී ච්ඡ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I think so. But he had to go to the Immigration Department once again because Cuba was not among the endorsements. When he went there he was told that in accordance with the current policy foreign missions have been instructed that they should not issue endorsements to any countries, where additional endorsements are asked for by Ceylon citizens, except to the country of destination and to the countries they pass *en route*. They have been instructed by circular issued by the Ministry of Defence and External Affairs on the authority of the Prime Minister, to my knowledge, about a month earlier and in consequence of that circular the Immigration Department as a matter of policy told the hon. Member for Panadura, "If you want us to extend the passport to Cuba then we will leave Cuba and U. S. S. R. on it and cut off all other endorsements." "If that is so" said the hon. Member for Panadura "I withdraw my application. I do not want to lose the endorsements I have got on my passport. I am appealing to you to look into the matter further". And on that appeal I went into the matter on the following day. There were, I think, two days for the hon. Member for Panadura to leave. I looked into it and thought that the circular addressed to the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[හැර එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක]
foreign missions might be applicable only to persons who had already left Ceylon, taken passports and gone to a foreign mission abroad and thereafter applied for visas to new countries or extended endorsements.

කෙනමත් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Very quick thinking!

හැර එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I took the view that there was no direction by the Prime Minister to the Department of Immigration and Emigration in respect of the cancellation of endorsements in passports.

I appreciated that there were all manner of difficulties arising from this decision, particularly in the matter of consistency, and for that very reason I directed that the policy as laid down by me during that short period, should be followed, until the Hon. Prime Minister came back and reconsidered the whole question.

I believe, Sir, she is now going into the whole question in consequence of my minute, and she has told me that she would be taking up the question for discussion, with me also present—the question of restrictions of endorsements for travel abroad.

අ.හ. 4.25

இலங்கைத் தலைவர்

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

Order, please! Mr. R. S. V. Poulier will now take the Chair.

අනතුරුව ට්‍රිමත් ඇල්බට් එෆ්. පීට්ස් මූලාසන
යෙන් ඉවත් වූයෙන්, ආර්. එස්. ඩී. පෝලියර්,
මහතා, පී. ඩී. ඩී., මූලාසනා රුචි විය.

හැර එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

There is the second case which was mentioned, of the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia, in regard to a

trip he did recently to Japan. I am afraid I do not know the circumstances of the invitation or the name of the trade union organization that invited him, whether the invitation came to the Government of Ceylon or whether it went to him direct. I am afraid those are matters not within my personal knowledge.

But I shall say this. One might ask the question why his passport was treated any differently from that of the hon. Member for Panadura, in that no suggestion was ever made of a cancellation of the endorsement. The answer is that, funnily enough, under the existing rules—and this is one of the anomalies I referred to—we come across these cases where, if you do not ask for a new endorsement, you do not have to take your passport to Passport Control at all, if you are in possession of a ticket which has been approved.

I believe the attack against that ticket being issued was on a different basis. I am merely explaining this anomaly for the information of hon. Members of the House although it is only indirectly connected with it. The remarkable position is that if the hon. Member for Panadura had wanted to go to Hungary or Russia or some other country for which he already had an endorsement, he need never have gone there and his endorsements would have remained intact. But because he wanted to go to a country which was not on the list of endorsements, he ran the risk of his other endorsements being cancelled.

කෙනමත් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I am personally aware of a number of cases where persons going only to countries for which their passports had already been endorsed and where there was no application for a single new country have had their endorsements cancelled.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Yes, that is what I am saying. That position arises only where it becomes necessary for one to go to Passport Control. There are some cases where you do not need to take your passport anywhere near the Department of Emigration. In that case you find the anomalous situation that where no clearance is required the endorsements to countries other than the country to which you are making the trip are cancelled.

The logical thing, if you want to enforce this, is to consider the question of withdrawing all passports and issuing new ones, valid only for a single journey—there is provision for that—or, alternatively, to accept the fact that a passport once issued must remain valid until it is cancelled by expiry of time or for very good security reasons. This question is engaging the attention of the Hon. Prime Minister and the Government at this time.

Then we come to the question of the circular of the 11th June. The hon. Second Member for Colombo Central and others gave specific instances in which it was alleged that there had been discrimination in the endorsement of applications, a matter which I view with grave concern. I consider that a very dangerous thing and an undesirable thing, if in point of fact it is true.

I have asked questions on the examples quoted about the W. F. D. Y. and the W. A. Y. by the hon. Second Member for Colombo Central. I have got to state this. I am informed that it is true that there is a difference in treatment and the explanation for the difference in treatment is this. The case of Mr. Sembukutti Aratchi—I forget the other name—is one where permission was granted during the time the Hon. C. P. de Silva was acting as Head of the Government during the absence of the Hon. Prime Minister. Representations were made to him and I

think he decided, quite apart from the circular, that this was a case where they should be allowed to go.

කෙනමත් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

That was a different Government.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Not that it was a different Government. The position was that the officials stated the facts to the Hon. Minister and the Hon. Minister made an express order that they should be permitted to leave the country, and in consequence of that the endorsement was made. I do not think it was intended at any stage that there should be discrimination. I do not know whether the case of W. F. D. Y. was in his mind at the time he made the order, but I am informed that it is perfectly true that there was that instance as stated by the hon. Second Member for Colombo Central.

කෙනමත් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

I can give one or two other instances.

අ. ආ. 4.30

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I shall certainly be pleased to go into all the instances because I do not like allegations of discrimination, and discrimination must not be permitted to exist as between individual cases. It is a very serious charge, and a charge of which I must take very serious notice.

Then there was the case given of the circular itself. I was not myself aware of the circumstances of the case pertaining to the hon. Second Member for Colombo Central. I read what was in the Senate HANSARD. I shall bring the matters he raised to the notice of the Hon. Prime Minister.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කුරක සහාව

කෛනමත් මයො.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I am not concerned personally.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I know he is not concerned personally, but it is a matter of principle that he has brought up and I think it is for me to bring it to the notice of the Hon. Prime Minister.

කෙනමත් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

The statement by the Hon. Prime Minister that I did not apply nor did my wife apply is correct. It is also correct that they were aware that we were going to be the nominees.

ඉරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I still think that I must bring to the notice of the Hon. Prime Minister that both statements are correct.

So far as the circular itself is concerned, the Hon. Prime Minister, I know, prior to the 11th of June—I cannot remember the exact date—discussed this circular with two or three officials and also with me and felt—the reasons were given in her statement in the Senate—that she should make a restriction. She felt that the procedure which had previously been followed in the matter of invitations and prepaid tickets gave room for abuse. I am inclined to agree with the hon. Second Member for Colombo Central that one must be wary in regard to the methods by which abuses are dealt with and one must not, for example, deal with the abuses in a manner and form which create more problems than they solve. At the same time, I must state that the procedure being followed was not intended—and I do not think the Hon. Prime Minister ever intended—to create situations where, for example,

as the hon. Second Member for Colombo Central himself said, I believe in the course of the Throne Speech Debate, the Jatika Vimukti Peramuna is issued an invitation and Dr. Naganathan is sent!

In all these cases I asked the Hon. Prime Minister whether it was correct that these were decisions taken at subordinate level or by officials, the policy having been laid down, or whether she looked at them herself. I have her assurance that every one of these cases which have been refused, as well as of the cases which have been allowed, was dealt with by her personally, and not delegated to any official. I therefore think, having regard to the number of cases involved as well as the principle involved—and I concede that it is a power which must be carefully exercised, and exercised by the highest persons with the greatest sense of responsibility—

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

If we disagree with your decision, to whom can we appeal?

ගරු ච්ඡිද්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Whom can you appeal to over the Prime Minister? I suppose no one other than an ex-Prime Minister could possibly ask that question.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

It is because I am an ex-Prime Minister that I am asking it. I would never have done an irregularity like that.

ගරු ච්ඡිද්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

In spite of that, the fact is that we have another Prime Minister.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Only in the case of Members of Parliament is a reference made.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

No, that is not correct. It is not only in regard to Members of Parliament.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

The particular cases of refusal the hon. Parliamentary Secretary referred to were appeals.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I understand that the cases I referred to are the cases of the prepaid tickets. They are not so many. Every one of them has been considered, I am told, by the Hon. Prime Minister—the cases of the prepared tickets. I am told that the cases of the prepared tickets—every one of them—have been put up to the Hon. Prime Minister because what is involved is, in a sense, a political decision. The very method and manner of the presentation of the arguments by the Hon. Prime Minister shows that.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

In the case of Mr. Sarath Mutthettuwegama's refusal, I mentioned it to the Private Secretary because she could not give me an interview. From what I gathered from the Private Secretary, the case had not gone to the Prime Minister. I wanted to bring it to the notice of the Prime Minister, but she left the country.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

All kinds of contradictory statements are being made to cover up what is manifestly wrong.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I am stating what I have been told by the Hon. Prime Minister herself that in regard to all these cases of prepaid tickets they were put up to her and she considered them. I am trying to verify from the Prime Minister's Secretary who is in the Box as to whether or not this case was put up to her—as indeed it was—and give the hon. Member an answer.

කපුකොටුව මයා.

(திரு. கப்புக்கொட்டுவ)

(Mr. Kapukotuwa)

We are all subjected to hearsay evidence.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

In a conversation I remember she told me, "I do not know this case. I will let you know about it." She tried to remember.

ගරු. එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

It was approved by the Hon. Prime Minister because I can see the Private Secretary nodding vigorously in the Box.—[Interruption.] The fact is the Hon. Prime Minister did tell me that in every one of these cases of pre-paid tickets she had directed that they should be put up to her and she had considered them. These are decisions which do not come before the House for approval. I regret to say that I do not know of any authority which says that a person concerned can canvass in law

The second point he made was about restrictions. What are they? That was also explained, but we know what the restrictions are.

The third point was with regard to policy. That is where you have to explain, Mr. Minister and Mr. Parliamentary Secretary. Sir, he says the Hon. Prime Minister had made a statement in the Senate, that she made her position clear. He said, "If the hon. Members are not satisfied what can I do?". In that case there is no need for us to raise this matter at all. Is that the position that you are taking? The hon. Parliamentary Secretary practically read out or re-stated the contents of the speech made by the Hon. Prime Minister—the very thing we have questioned for over half an hour. The hon. Second Member for Colombo Central and a number of other hon. Members questioned the need to enforce these new restrictions on the travel facilities of the people of this country when it did not and does not involve any type of exchange. That is the question, and you have not explained that. The Hon. Finance Minister also said: "Yes, there is Cabinet responsibility." The question is not to say "yes" but to explain and defend it. You have not defended it; you have just re-stated the reasons and given us details of these regulations.

ශ්‍රී ච්ඡ. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(කෙළරව எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

You will not accept any defence.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

What you did was only to re-state what the Hon. Prime Minister stated in the Senate. But we have questioned her statement. Tell us and the country: what is the need for you to prevent people of this country visiting foreign countries when it does not cost this country any exchange?

ශ්‍රී ච්ඡ. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

The Hon. Prime Minister has given her reasons.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

We have questioned her reasons and she has not been able to convince us. Are you in a position to defend the position taken up by the Hon. Prime Minister, apart from saying "I defend it."?

ශ්‍රී ච්ඡ. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

How can I defend her if you will not be convinced by the Hon. Prime Minister.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

So far as the Hon. Prime Minister is concerned, there cannot be any way of making up for her absence here. The Parliamentary Secretary says: "What am I to do? This is what the Hon. Prime Minister has said. She has made herself clear. I have nothing to add".

අ. හා. 4.45

ශ්‍රී ච්ඡ. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

If you take up the position that you are not accepting a single reason given by the Hon. Prime Minister in the Senate for certain actions taken by her and say that those are not good reasons—I understand the hon. Members are entitled to say that—what do you expect me to say? I do not see what I can do about it if you want to make some comment and say that she has not explained herself, and so I do not see how you can say that her absence in this House makes the difference, although the hon. Member for Bulathsinhala and the hon. Second Member for Colombo Central do not accept the reasons.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(තිரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

She might change her views when she hears us.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(තිரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

If the Hon. Parliamentary Secretary thinks so, all that you have to do is to make a newspaper announcement—and that is what you are doing—and say: “Whether you agree or not, whether you like it or not, whatever your views are, I am not concerned. This is my view”. If that is your position, there is nothing for us to raise. Briefly, that is the position. All our efforts at trying to explain and tell you that you are wrong were of no avail. All you say is: “If you do not agree with us, you go anywhere you like”.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

What, if we do not agree with you?

රාසමානික්කම් මයා.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

Not go anywhere you like, but be in this country.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(තිரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

You can go to Bintenne, Dompe or—

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

What about Bulathsinhala?

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Even to Bulathsinhala. And I say we have no alternative but to press this to a vote.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I do not want to go into this matter again. If the hon. Parliamentary Secretary says that those were the reasons that prompted the hon. Prime Minister to give the instructions that there should be the circular of the 11th of June drawn up, we have shown that those reasons are not valid. Secondly, even if those specific cases that she mentioned are correct, there is no reason for such a tremendous, wide and sweeping blanket ban as she has imposed. If it is the Hon. Prime Minister's desire to stop certain abuses of our travel rights, she has today, by law, all the necessary powers to do so.

අ. සා. 4.45

Now, my Hon. Friend made a speech which was more in defence of what existed during the period when he was Minister of Finance than what exists now. It is correct that during his period it was mainly from the point of view of exchange control that these curbs were imposed, and though some of the decisions were arbitrary I do not think anyone could complain of discrimination. I do not think anybody blamed him for favouritism. The regulations were hard, but they were nevertheless made on the basis of the necessity of conserving foreign exchange. All Finance Ministers have been making that decision and I am not prepared to clash with any one of them, though some of them were a bit capricious here and there. That is not the point.

The point we are trying to make is that, as a result of certain faulty assumptions, the Prime Minister has now come to a position that to deal with what she herself admitted is a relatively small point, the most draconian and sweeping measures are being introduced.

Now, on my second charge the answer of the Parliamentary Secretary was, “It is true that even the regulations have been capriciously and invidiously administered. Well,

in relation to a case like this, it is true ; but it was not me but the Prime Minister."

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(කෙළරව எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I did not say that. I said that one order was made by the Prime Minister and one order by the Hon. C. P. de Silva. It happened that the two cases were dealt with in quite that way.

කෙනමත් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

Did not the officials of the department bring it to the attention of Hon. C. P. de Silva that this was the ruling of the Prime Minister ?

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(කෙළරவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I think Hon. C. P. de Silva thought that the officials were wrong.

කෙනමත් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

In that case I agree with Hon. C. P. de Silva.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(කෙළරவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Well, I am glad of that.

කෙනමත් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

For once I am in agreement with Hon. C. P. de Silva. There are a number of these cases. I ask my hon. Friend whether the laws are changed to suit different cases. Take the question of public servants. There is a general rule that public servants should not go. Then, later, you changed it to say that public servants, before they go, should get, in addition to clearances, a statement from the Heads of their Departments that they may be released for that period. I know of a case of Mr. D. E. W. Goonesekera. He is a public servant in the Department of Inland Revenue. He also holds some sort of office in

the Lanka-Soviet Friendship Association. They received an invitation recently to send a delegation to the U. S. S. R. A number of names were sent up and Mr. Goonesekera's name was deleted from the list on the ground that he was a public servant even though the head of his department had sanctioned it, the Head of the Treasury had sanctioned it and they had no objection.

But when it comes to the case of other people, the rule is changed. There was a Mrs. Lanerolle, a Government teacher. Her application was passed and she accompanied Mrs. Ilangaratne to China on a delegation. I read out the names of two people earlier. One was an E. C. C. Grade I or II clerk in the Department of Inland Revenue. Why is there one type of treatment to one set of officers and different treatment to another? That is why I say that the regulations are perverse, and perverse regulations are being administered capriciously. Therefore, what is happening is that certain rights which everybody admitted are fundamental rights are being restricted for no purpose whatsoever.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(කෙළරவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I will certainly look into it.

කෙනමත් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

I have got the cases of individual persons.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(කෙළරவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

If there are further cases like that where different treatment has been given I think it is most objectionable. I shall certainly look into it.

කෙනමත් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

I thank you for that statement. But the point is this. My hon. Friend made an argument that the Government should have some type of control over this matter of invitations

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

[කෙනෙත් මයා.]

from abroad. The old system that we had was reasonably good. It worked reasonably well. There were very few cases of refusals of people. There were one or two cases which I thought personally were capricious, particularly where the hon. Member for Ratnapura (Mr. D. P. R. Weerassekera) was not allowed to go to Korea on one occasion. Nevertheless, basically that worked well, and the Government did have the final control. It had the final control because even though the association made nominations, clearance had to be granted by the Government; nobody objected to it very much because it was a workable system, a practicable system. Why do you want to introduce a new system? The Prime Minister may have explained the reasons that were in her mind when she made the order, but the order is far too sweeping to deal with the type of problems that the Prime Minister referred to. Secondly, I did ask the hon. Parliamentary Secretary certain questions about how in practice these things are going to work. What about invitations from organizations from countries which do not have diplomatic representations? How about international organizations?

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

May I answer that question? The hon. Second Member for Colombo Central says he is drawing attention to the new procedures evolved recently which are less satisfactory than the old procedure. He also says he admits the need for some sort of ultimate Government control. That is not the issue he is raising. It is in regard to

—කාරක සභාව

the procedures, when invitations are channelled and when invitations are extended, that he shows concern.

In regard to that matter, I do not think it is possible for me to give an answer straightway, but I shall take the matter up with the Hon. Prime Minister and I shall certainly do my best to ensure that the procedure is smoothed out so as to remove the present difficulties and perhaps restore some of the conditions that worked satisfactorily in the past.

ප්‍රශ්නය—එනම්:

“That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of sub-head 1, item ‘Prime Minister’”.

—විමසන ලදී.

කටහඬවල් අනුව “විරුද්ධ” මන්ත්‍රීත්ව පිය බව මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමා විසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

ගරු මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමනි, මූල භිටන්ම අපේ විරුද්ධත්වය පළ කළ කරුණු දෙකක් තිබෙනවා. ප්‍රචන්පත් කොමිෂන් සභා වාර්තාව එයින් පළමු වන්නයි. දෙවැන්න පිටරට ගමනාගමන නීතියයි. අලුත් ක්‍රියා මාර්ගය අනුව ගන්නා ලද පියවර ගැනත් අපේ විරුද්ධත්වය පළ කරන්න යෙදුණා. මේ වැය ශීර්ෂය රුපියල් දහයකින් කපා දැමීමට අප යෝජනා කර තිබෙන්නේ ඒ නිසයි. මගේ නමින් එක් යෝජනාවක් තිබෙනවා. මාත් අත්සන් කළ තවත් යෝජනාවක් තිබෙනවා. අගමැතිනියගේ වැය ශීර්ෂය සාමාන්‍ය එකක් නොවෙයි. ඒකට නමින් ඡන්දය ලබා ගන්න ඕනෑ. ඒ පොරොන්දුව අපට දුන්නා. නමින්

விசர்சன கெடுதலின் பண, 1964-65

—காரக கலாவ

விலிவி. பி. சீ. ஸ்ரீமதக மல.

திரு. ப்ளியு. பீ. ஜீ. ஆரியதாஸ

Mr. W. P. G. Ariyadasa

சே. பி. இலெசேகர் மல.

திரு. ஜே. பீ. ஒபேசேகர

Mr. J. P. Obeyesekere

விவியன் குனவர்தன மல.

திருமதி விவியன் குனவர்தன

Mrs. Vivienne Goonewardene

வேலாபாரச் சே. இ. அபேரத்ன

வைத்தியகலாநிதி எஸ். ஒ. அபேரத்ன

Dr. L. O. Abeyratne

லக்ஷ்மன் ஜயகோடி மல.

திரு. லக்ஷ்மன் ஜயகோடி

Mr. Lakshman Jayakody

“2 வன ஸ்தலமேகி 1 வன கலிமனச கடின
ரூ. 2,38,272 க இடல ஸ்லேவனசல ஈதுலன் கல
கூதுச” கன ப்ளினச விமகன லீன், கலகலிமன
விச.

2 வன ஸ்தலமேகி 1 வன கலிமனச ஸ்லேவனச
மேகி கலலகன் கலிசல நிநிச கூது கலி நிசேல
கரன லீ.

2 வன கலிமனச.—பாலன ஸக்து—
பூநரவர்தன விசல, ரூ. 1,50,707

வாக்குப்பண இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்
—மீண்டுலருஞ் செலவு, ரூபா 1,50 707

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 150,707

“2 வன ஸ்தலமேகி 2 வன கலிமனச கடின
ரூ. 1,50,707 க இடல ஸ்லேவனசல ஈதுலன் கல
கூதுச” கன ப்ளினச விமகன லீன், கலகலிமன
விச.

2 வன ஸ்தலமேகி 2 வன கலிமனச ஸ்லேவனச
மேகி கலலகன் கலிசல நிநிச கூது கலி நிசேல
கரன லீ.

3 வன ஸ்தலமேகி.—கலிநிவி காரீசால
விநிசலகாரவர்தன்

1 வன கலிமனச.—காரீச மன்கிலெ பாலீ
லலக பகி நகி கல ஈநிகுன் லீமன,
ரூ. 6,32,209

தலைப்பு 3.—உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள்
வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூபா
6,32,209

HEAD 3.—JUDGES OF THE SUPREME COURT

Vote No. 1.—Personal Emoluments and
other allowances of staff, Rs. 632,209

“3 வன ஸ்தலமேகி 1 வன கலிமனச கடின
ரூ. 6,32,209 க இடல ஸ்லேவனசல ஈதுலன் கல
கூதுச” கன ப்ளினச விமகன லீன், கலகலிமன
விச.

பி. பி. கீ. நென்னகேன் மல.

திரு. பீ. எம். கே. தென்னகோன்

Mr. P. M. K. Tennekoon

சீ. நென்னகேன் மல.

திரு. எஸ். தொண்டமான்

Mr. S. Thondaman

கீ. பி. பி. பெரேரா மல.

திரு. கே. டி. டி. பெரேரா

Mr. K. D. D. Perera

பி. கலீர் லி மல.

ஜனாப ஸாஹீர் லய்

Mr. B. Zahiere Lye

3 வன ஸ்தலமேகி 1 வன கலிமனச ஸ்லேவனச
மேகி கலலகன் கலிசல நிநிச கூது கலி நிசேல
கரன லீ.

2 வன கலிமனச.—பாலன ஸக்து—
பூநரவர்தன விசல, ரூ. 69,450

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு
கள்—மீண்டுலருஞ் செலவு, ரூபா 69,450

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 69,450

“3 வன ஸ்தலமேகி 2 வன கலிமனச கடின
ரூ. 69,450 க இடல ஸ்லேவனசல ஈதுலன் கல
கூதுச” கன ப்ளினச விமகன லீன், கலகலிமன
விச.

3 வன ஸ்தலமேகி 2 வன கலிமனச ஸ்லேவனச
மேகி கலலகன் கலிசல நிநிச கூது கலி நிசேல
கரன லீ.

4 வன ஸ்தலமேகி.—கலிநிவி காரீசால

1 வன கலிமனச.—காரீச மன்கிலெ பாலீ
லலக பகி நகி கல ஈநிகுன் லீமன,
ரூ. 1,18,453

தலைப்பு 4.—அமைச்சரவை அலுவலகம்
வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூபா
1,18,453

HEAD 4.—CABINET OFFICE

Vote No. 1.—Personal Emoluments and
other allowances of staff, Rs. 118,453

“4 வன ஸ்தலமேகி 1 வன கலிமனச கடின
ரூ. 1,18,453 க இடல ஸ்லேவனசல ஈதுலன் கல
கூதுச” கன ப்ளினச விமகன லீன், கலகலிமன
விச.

4 வன ஸ்தலமேகி 1 வன கலிமனச ஸ்லேவனச
மேகி கலலகன் கலிசல நிநிச கூது கலி நிசேல
கரன லீ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

2 වන සම්මතය.—පාලන භාණ්ඩ—

පුනරාවර්තන වියදම, රු. 12,352

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு

கள்—மீண்டு வருகின்ற செலவு, ரூபா 12,352

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 12,352

“4 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 12,352 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහසම්මත විය.

4 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උපලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

5 වන ශීර්ෂය.—උත්තර මන්ත්‍රණ සභාව

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්

ලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා,

රු. 3,63,221

1 වන උප ශීර්ෂය.—සේවක සංඛ්‍යා සහ වැටුප්,
රු. 2,29,526

தலைப்பு 5.—மூதவை

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனமும் பிறப்படிகளும், ரூபா
3,63,221

உபதலைப்பு 1.—ஊழியர் கோப்பும் சம்பள
மும், ரூ. 2,29,526

HEAD 5.—SENATE

Vote No. 1.—Personal Emoluments and
other allowances of staff, Rs. 363,221

Sub-head 1.—Cadre and salaries,
Rs. 229,526

අ. හා. 5

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

I move, “That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of sub-head 1, item President.”

I want to raise what has become a traditional question in this House. What is to be the future of the Senate? There is a talk that certain changes are likely to take place in the near future and that the Government contemplates in some way or other to extend the life of Parliament, and that even though they cannot have a two-third majority for this purpose, they hope by means of a subterfuge to prevent a general election from being held next year. They propose to raise the issue

of making the Government of this country a republican form of government, of getting away from the Commonwealth. In view of all these likely changes that the Government is contemplating, one likes to know what the future of the Senate is. Is the Government wedded to the idea that the Senate should be a permanent institution, or is the Government of opinion that the sooner they get rid of the Senate the better it is for everybody?

We on this side of the House and the Lanka Sama Samaja Party when it was on this side of the House were very loud in our protestations that the Senate represents nobody and does not deserve a place in a modern Government. Now that the leader of the L. S. S. P. is on the other side of the House will they see to it that the Senate, which is an antediluvian institution, is abolished as speedily as possible? That is the question I want to ask the Minister of Finance.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මියා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගරු මූලාසනාරුචි මන්ත්‍රීතුමනි, සෙනෙට් සභාව ගැන මමත් වචන දෙක තුනක් කියන්න කැමතියි. අද මේ රටට ලොකු විපතක් වෙලා තියෙන්නෙ සෙනෙට් සභා වයි. ඒ මන්ද? සර්වජන ඡන්ද බලයෙන් නොතේරී සෙනෙට් සභාවට රිංගල මේ රට ආණ්ඩු කිරීමට යම් කෙනකුට අද පුළුවන්කම තියෙනව. සෙනෙට් සභාව අපේ ව්‍යවස්ථාවෙන් ඉවත් කළ යුතුය කියා අපි කාලයක් තිස්සෙ ඉල්ලා සිටිය. සෙනෙට් සභාව ඉවත් වන විට අගමැතිනිය ටත් ඉවත් වන්න වෙනව, දැන්ම මෙනෙට ආවේ නැත්නම්. අගමැතිනිය මෙනෙට එනවට අපේ කිසිම විරුඬත් වයක් නැහැ. අගමැතිනිය මේ ගරු සභාවෙ ඉන්නව නම් අපට ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කරල කෙළින් යම් කිසි පිළිතුරක් ලබා ගන්න පුළුවන්. මම අහනව, සභාග ආණ්ඩුවෙ ඇමතිවරුන් ගෙන්, විශේෂයෙන් සමසමාජ පක්ෂයෙ ඉඳල දැන් ධනපති ආණ්ඩුවට ඇතුළු වෙලා ධනපති වාදය තහවුරු කරන්න සූදානම් වෙලා ඉන්න කොටසෙන්, මේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

[ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

ප්‍රශ්නයට කෙළින් උත්තරයක් දෙනවද කියා. සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලය අහෝසි කිරීමට වහ වහාම ව්‍යවස්ථා වෙනස් කරන ලෙසයි, අපි ඉල්ලා සිටින්නෙ. ඕනෑ නම් ඊට පෙර තමුන් තාන්සේලාගේ අගමැතිනිය මෙනෙට ගෙනවිත් තියා ගන්නව නම් හොඳයි, ලබන අවුරුද්දේ වැඩ වික කර ගැනීමට.

කේ. ආම්. පී. රාජරත්න මයා.

(තිரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

උත්තර තැන. අපට උත්තර දෙන්නෙ තැද්ද?

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Anybody to defend the Senate?
Not even the Appointed Members.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)
(The Presiding Member)

I will put it to the vote.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

I have moved that the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of sub-head 1, item "President" at page 7 of the Supplement to the Orders of the Day. You will find my name and a list of forty names of Members. I move that Motion. I do not ask for a division by name; if the House divides by standing up I shall be satisfied.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I do not know whether it is in order.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

We object to your giving extra time like this. Why are you tongue-tied?

—කාරක සභාව

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Why do you want to deprive Tom of Rs. 10?

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)
(The Presiding Member)

You will not let me talk; that is why I am tongue-tied. Those in favour of the amendment?

ප්‍රශ්නය—එනම්:

"That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of sub-head 1, item President".

—විමසන ලදී.

කට හබවල් අනුව "විරුච" මන්ත්‍රීන්ට ජය බව මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමා විසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

කරුණාකර ඡන්දය විමසන්න.

කාරක සභාව 48 වන සභාවර නියෝගය යටතේ විරුචව 15; පක්ෂව 14; යනුවෙන් බෙදුණේය.

"5 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 3,63,221 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සහසම්මත විය.

5 වන ශීර්ෂය 1 වන සම්මතය උපලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—
පුනරාවර්තන වියදම, රු. 2,01,350

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 2,01,350

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 201,350

"5 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 2,01,350 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සහසම්මත විය.

5 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

3 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—මූලධන වියදම, රු. 3,000

வாக்ருப்பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவுகள்—ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 3,000

Vote No. 3.—Administration Charges—Capital Expenditure, Rs. 3,000

“5 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන සම්මතය සඳහා රු. 3,000 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

5 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිබිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

6 වන ශීර්ෂය.—නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 8,17,799

1 වන උප ශීර්ෂය.—සේවක සංඛ්‍යා සහ වැටුප්,
රු. 4,92,835

தலைப்பு 6—பிரதிநிதிகள் சபை
வாக்ருப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆள்க் குரிய வேதனமும் பிறப்புகளும்,
ரூபா 8,17,799

உப தலைப்பு 1—ஊழியர் கோப்பும்
சம்பளமும், ரூ. 4,92,835.

HEAD 6.—HOUSE OF REPRESENTATIVES
Vote No. 1.—Personal Emoluments and
other allowances of staff, Rs. 817,799
Sub-head 1.—Cadre and Salaries,
Rs. 492,835

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

1 වන උප ශීර්ෂයෙහි “නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ ලේකම්” නමැති විෂය සම්බන්ධයෙන් වැය සම්මතය රු. 10 කින් අඩු කළ යුතුයයි මම යෝජනා කරමි.

ගරු මූලාසනාරුඪ මන්ත්‍රීතුමනි, අංක 6 දරන වැය ශීර්ෂය යටතේ කරුණු කීපයක් සඳහන් කරන්න කැමතියි. විශේෂයෙන් ම මේ අවස්ථාවේදී අපට අලුතෙන් මුදල් ඇමතිවරයකු සිටින නිසා එසේ සඳහන් කිරීම වැදගත්. පළමුවෙන්ම මෙම ස්ථානයේ වැඩ කරන—මෙම සභාවේ වැඩ කරන—සේවක මහතුවන්ගේ වැටුප් සම්බන්ධයෙන් වචනයක් කියන්න ඕනෑ. අප මෙම ගරු සභාවට පැමිණ, සමාජයේ හැම කොටසටම සාධාරණය ඉටු කරන්න ඕනෑය, ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් ලබා

දෙන්න ඕනෑය කියා කියනවා. නමුත් වැටුප් ප්‍රමාණය අතින් සලකා බලන විට, මේ ගරු සභාවේ හැම අංශයකම සේවය කරන අයගේ වැටුප්වල තදබල විෂමතාවක් තිබෙන බව පැහැදිලි වෙනවා. මෙම විෂමතාව මගහැරීම පිණිස කටයුතු කළ යුතු බව මෙම සභාවේ මෙම වැය ශීර්ෂය ගත් හැම අවස්ථාවකදීම වාගේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නා යෙදුණා. එහෙත් අද වනතුරත් මේ විෂමතාව නැති කිරීමට කටයුතු යොදා නැහැ. අ. හා. 5.15

මූලාසනාරුඪ මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාත් දන්නවා, මේ සභාවේ අවුරුදු ගණනාවක් ම වැඩ කර ජ්‍යෙෂ්ඨත්වයට පැමුණුනායින් පසු කිසිම අන්දමක පඩි වැඩිවීමක් නැති සේවකයන් සිටින බව. සමහර සේවක මහතුවන් අවුරුදු පහ-හය වැටුප් වැඩි වීමක් නැතුව වැඩ කරනවා. මේ සභාවේ වැඩ කරන ආරච්චි තනතුර දරන ඒ මහත්මයා මම දන්නා හැටියට අවුරුදු පහක පමණ කාලයක් තිස්සේ කිසිම පඩි වැඩිවීමක් නැතුව සිටිනවා. ඒ මහත්මයා තමන්ගේ වැටුප් වැඩි වීමේ ප්‍රමාණයේ අවසානය දක්වා පැමිණ එයින් එහා වැඩි වීමක් නැතුව සිටිනවා. ඔය විධියේ තවත් සේවක මහතුවන් කීප දෙනෙක්ම ඉන්නවා. මේ කාරණය ගැන වැඩියක්ම මම සඳහන් කළේ ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කර විමේ බලාපොරොත්තුවෙන්. කාර්යාල කාර්ය සේවක මහතුවන්ගේ පමණක් නොවෙයි, අනිකුත් හැම සේවකයන්ගේ වැටුප්වලත් ඇති විෂමතාව නැති වන අන්දමට තවමත් වැඩ පිළිවෙළක් සකස් වී නැති නිසා, මේ හැම කොටසකට වාගේ වැටුප් සම්බන්ධයෙන් මේ ගරු සභාවේ ආණ්ඩු පක්ෂයන් විරුද්ධ පාර්ශවයන් අතර සාකච්ඡා පවත්වා මෙම විෂමතාව නැති කර දැමීමට කටයුතු යොදන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ අතරම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මතක් කරන්නට කැමති කාරණයක් තිබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමාටත් මතක ඇති මෙයට අවුරුදු දෙකකට පමණ ඉහතදී පක්ෂ නායකයන්ගේ රැස්වීමකදී ප්‍රශ්නයක් මතු වුණා, මෙම සභාවේ ලේකම් මහතාගේ වැටුප සම්බන්ධයෙන්. රජය කොටස් තුනකට බෙදා තිබෙනවා. ව්‍යවස්ථාදායක, විධායක සහ අධිකරණ යනුවෙන්. මෙයින් වැදගත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

කොටස අපේ ආයතනයයි. මෙම වැදගත් ම කොටසේ ප්‍රධානම සේවකයා, ප්‍රධානම නිලධාරියා ලේකම් මහතායි. විශේෂයෙන් ම අප ලේකම් මහතා ගැන කල්පනා කරන විට අපට පැහැදිලිවම තේරුම් යන්නේ, ඒ මහතා කිසිම අංශයකට යට නොවී කළානායකතුමාගේ අවවාද අනුශාසනා පිළිගෙන, එක පක්ෂයකටවත් පක්ෂපාත කමක් දක්වන්නේ නැතුව, මේ ගරු සභාවේ තීරණ, කළානායකතුමාගේ තීරණ, ක්‍රියාත්මක කළ යුතු නිලධාරියකු බවයි. මෙය ඉතාමත්ම වැදගත් නිලයක්. මම හිතන හැටියට, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා සම සමාජ පක්ෂයේ නායකයා වශයෙන් සිටියදී යෝජනාවක් ගෙන ආවා, මේ නිලය ස්ථාවර ලේකම්වරයකුගේ නිලය හා සමානවන අත්දමට උසස් කළ යුතුය කියා. මම හිතන්නේ ගරු ඇමතිතුමාට මේ යෝජනාව ගැන මතක ඇති. දැනට ස්ථාවර ලේකම් යනුවෙන් නිලයක් තිබෙනව, තත්ත්වයක් තිබෙනව. සමහර විට ඒ නිලය වෙනස් කරනව නම් ඒක වෙනම ප්‍රශ්නයක්. ගරු මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමනි, එදා පක්ෂ නායකයන්ගේ රැස්වීමේදී ඉදිරිපත් කළ මෙම යෝජනාවට—මේ තනතුර ස්ථාවර ලේකම්වරයකුගේ තනතුර හා සමාන තත්ත්වයකට ගෙන ආ යුතුය කියන යෝජනාවට—හැම පක්ෂයක්ම කැමැත්ත ප්‍රකාශ කළා. ඊට පස්සෙ මේ යෝජනාවට මොකක් වුණද කියා කියන්නට මම දන්නේ නැහැ. ආණ්ඩුව වෙනස් වී දැන් අලුත් මුදල් ඇමතිවරයකුයි ඉන්නේ. එසේ වුණත් මේ මුදල් ඇමතිවරයා මේ කාරනය හොඳින් දන්නවා ඇති. මෙම වැය ශීඝ්‍රයේ—ඇස්තමේන්තුවල—වෙනස් විමක් ගැන පෙනෙන්නේ නැහැ. එම නිසා මේ කාරණය සම්බන්ධයෙන් මුදල් ඇමතිතුමාගේ අදහස මොකක්ද කියා දැනගන්න කැමතියි. එදා ඒ ඇති කරගත් තීරණය අනුව—මේ වැය ශීඝ්‍රයට ඇතුළත් වුණත් නැතත්—හෙට අනිද්දා එහෙම වෙනසක් කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවාද නැද්ද? එහෙම නැත්නම් ඒ තීරණය ප්‍රතික්ෂේප කරනවාද?

කරන නිලධාරීන්ට වරදක් කියනවා නොවෙයි. වේත්‍රධාරී මහත්මයාටත් සහකාර වේත්‍රධාරී මහත්මයාටත් දොස් කියනවා නොවෙයි. අවසර පත්‍ර දීම සම්බන්ධව දැනට නියම කර තිබෙන ක්‍රමය අනුව ඔවුන් එය ඉටු කරනවා. නමුත් දැනට අනුගමනය කරන වැඩ පිළිවෙළ වෙනස් කරන්න පුළුවන්ද කියලයි මා අහන්නේ. වැදගත් විවාදයක් ඇති වන අවස්ථාවලදී අපට ලොකු කරදරයකට මුහුණ පාන්නට සිදු වෙනවා. විශේෂයෙන්ම පිට පළාත් වල මන්ත්‍රීවරුන්ට—කොළඹ මන්ත්‍රීවරුන්ට නොවෙයි, හැතැප්ම සියය දෙසියය ඇත මන්ත්‍රීවරුන්ට—ලොකු කරදරයකට මුහුණ පාන්නට සිදු වෙනව. එසේ විමට හේතුව මේ අවසර පත්‍ර සීමා සහිත ගණනක් දෙන නිසයි. ඉඩකඩ පහසුකම් නැති නිසා අපට දෙන්නේ සීමා සහිත ගණනක්. නමුත් එය ලොකු කරදරයක්. මේ නිසා සමහර විට ඡන්දදායකයන් අපත් සමග අමනාප වන අවස්ථා තිබෙනව. මෙයින් මන්ත්‍රීවරුන්ට ලොකු කරදරකාරී තත්ත්වයක් පැන නගින නිසා මොකක් හෝ වැඩ පිළිවෙළක් යොදන්නට ඕනැ.

ඇත්ත වශයෙන්ම අවසර පත්‍ර දීම අපෙන් ඉවත් කරනවා නම් ඒ තරම් අපි සන්තෝෂයි. නමුත් අපට අවසර පත්‍ර දෙන නිසා එය බෙදන්න යන විට ලොකු කරදරයකට මුහුණ පාන්න සිදු වෙනව. වැදගත් විවාදයක් පවතින අවස්ථාවලදී දෙන අවසර පත්‍ර ප්‍රමාණය වැඩි කරන්න පුළුවන්ද කියා මා අහනව. දැනට වැඩි විමට සකස් කර තිබෙන ක්‍රමය නිසා, එක එක ආසනය පොලු දමා කොටු කර, වෙන් කර, තිබෙන නිසා, අවසර පත්‍ර ප්‍රමාණය වැඩි කිරීම අපහසු වී තිබෙනව. නමුත් පොලු වෙනස් කර ආසන නැවත සකස් කළොත් එක ආසනයක ප්‍රමාණයේ තුන් හතර දෙනෙකුට සිටින්නට පුළුවන්කම ලැබෙනව. ඒ නිසා ඒ සම්බන්ධව යම්කිසි වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිනව.

අනික් කාරණය හැන්සාඩ් වාර්තාව සම්බන්ධවයි. මේ හැන්සාඩ් වාර්තාව දැනට විකුණනු ලබන්නේ කොළඹ මහ ලේකම් කාර්යාලයේ තිබෙන ප්‍රකාශන අංශයේ පමණයි. පිට පළාත්වල සිටින

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

උදවියටත් මේ ගරු සභාවේ සිදු වෙන දේවල් දැන ගන්න වුවමනා නම්, එක් කෝ මෙහි ඇතිත් ප්‍රකාශන අංශයෙන් මිල දී ගන්නට ඕනෑ, නැත්නම් ලිපියක් ලියා වාර්ෂිකව මුදල් ගෙවා ගෙන්වා ගැනීමේ වැඩ පිළිවෙලක් යොදා ගන්නට ඕනෑ. අපි කලින් යෝජනා කර තිබුණු දෙයක් තමයි තැපැල් කන්තෝරුවල නැත්නම් වෙනත් රජයේ ආයතනයක හැන්සාඩ් වාර්තාව විකුණන්න ඕනෑය කියන එක. තැපැල් කන්තෝරුවල විකිණීම පහසු ක්‍රමය හැටියට අපට පෙනුණු නිසයි එසේ යෝජනා කළේ. එසේ තැබීම මහජනයාට එය ලබා ගන්නට පහසු වැඩ පිළිවෙලක්. මීට කලින් ඒ යෝජනාව තිබුණු නමුත් එය ක්‍රියාවට පරිවර්තනය වුණේ නැහැ. ඒ නිසා මේ හැන්සාඩ් වාර්තාව ඇත පළාත්වල අයටත් ලබා ගන්නට හැකි වන ක්‍රමයක් යොදන ලෙස ගරු මුදල් ඇමති තුමාගෙන් ඉල්ලනවා.

එයින් ආණ්ඩුවට පාවුවක් වේය කියා මා හිතන්නේ නැහැ. සමහර විට ඒ ක්‍රමය නිසා අලෙවිය වැඩි වන්නට පුළුවන්. අපට ඡන්දය දෙන උදවිය දැනගන්න ඕනෑ අපි මෙතන කරන්නේ මොනවාද කියලා. ඉදිරිපත් වන පණත් මොනවාද, අපි ප්‍රකාශ කර තිබෙන අදහස් මොනවාද කියා ඒ අය, අපේ දේශපාලන ස්වාමි වරුන්, දැනගන්න ඕනෑ. ඒ නිසා තැපැල් කන්තෝරු මගින් හෝ වෙන ක්‍රමයකට රට පුරාම මේ හැන්සාඩ් වාර්තාව විකුණන්නට ක්‍රමයක් යොදන හැටියට මා ඉල්ලා සිටිනවා. මුදල් ඇමතිතුමාට එය අමාරු කාර්යයක් වේය කියා මා හිතන්නේ නැහැ. මෙතෙකින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

රාසමානික්කම් මයා.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

I wish to associate myself with a number of things that my good Friend, the hon. Member for Welimada, has spoken about. Besides I wish to state a few more things.

The first matter I wish to refer to is the Chamber in which we are meeting. I believe that this Chamber was built during the State Council days roundabout 1929 to accommodate

about 50 Members. Since then it has gone through a number of transformations and metamorphoses and today although the actual space of the House has not been enlarged, it has come to a position of accommodating 157 Members including the staff that is operating here, namely, Reporters and other workers. I need hardly emphasize that we need a modern building to house the House of Representatives and that the space, accommodation and conveniences provided by the House are thoroughly inadequate for the Members particularly when they sit for long hours. You will note that particularly after the renovations were made to the House, one does not even find enough leg space to oneself and no facilities whatsoever even for writing are available. I think as priority No. 1 the Government should now think of constructing a new House of Representatives or modernize this by building it anew.

The second point is about the accommodation in the Galleries. In a democratic country, particularly where the supreme legislature plays an important role in the life of the people, it is very necessary that not only our constituents but also the public must have free access to see the proceedings of Parliament. We have now virtually restricted the admission of members of the public only to the number of persons that each Member of Parliament is allowed, with the result that it is only they who could attend and see the proceedings of this House. I think that is a very unsatisfactory state of affairs because this is the one place where every member of the public should as far as possible be given every facility to listen to the speeches that are made. We do not broadcast the proceedings of this House, but the press in its own way is giving as much publicity as possible. But how many people in this country do read the newspapers? The HANSARD is very inadequately distributed as pointed out by my good Friend, the hon. Member for Welimada, and the proceedings of the House are not made as public as it should be. Apart

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[රාසමානික්‍ය මයා.]

from increasing the space for the convenience of the Members, I think it is very necessary that the Gallery accommodation should be increased as much as possible to enable the public to participate in the proceedings of this House.

The other aspect that I want to emphasize is in regard to the facilities provided for the press. I think for a long time the press has been agitating that better facilities be provided for the pressmen to record the proceedings of this House satisfactorily. They have very inadequate facilities in this House; not only is the space provided for the use of the press very inadequate but also the conveniences provided for the press people are very inadequate. I think in Parliaments of other countries the press is given the utmost facilities. They are the people who mediate between the Parliament and the public in any country. They are the people who today play an important part in publicizing the proceedings of this House; this forms the basis on which the democratic system in this country works. In addition to the question of the increasing of space we will have to consider the question of increasing accommodation in the Press Galleries. Utmost facilities should be given to the press because they play an important role in the Parliament of any country.

The other point I wish to take up is with regard to the staff of this House. I need not mention that they themselves are suffering hardship due to inadequate facilities. If one walks into the office of the Parliament one feels very sorry for the staff because they have to work under very poor conditions. They are crowded together in a small building which is ill-ventilated. They have hardly any space to move about. I think the staff of the supreme legislature of this country should be provided with better facilities. Therefore I think another building should be built immediately.

The last, but not the least, is the question of the status and the salary scales of the staff. As pointed out by

the hon. Member for Welimada the salary scales are not satisfactory at all. I hope the Hon. Minister of Finance will look into this matter and better the prospects of the staff.

අ. හා. 5.30

බලිවි. පී. ජී. ආරියදාස මයා. (සෞඛ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(තිரு. උප්පිය. ජී. ජී. ආරියදාස—සභා තාලාශ්වයාගේ පාරාලෝකන කාරිය තරිසි)

(Mr. W. P. G. Ariyadasa—Parliamentary Secretary to the Minister of Health)

ගරු මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමනි, පදිපිපුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවෙන් පසු, මේ සභා ගැබ් ලොකු කිරීමට කරන ලද යෝජනාව ගැන වචන ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ කරන්නට ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙමි. මේ සම්බන්ධයෙන් කථා කරන්නට ප්‍රථමයෙන් මතක් කළ යුතු කරුණක් තිබෙමි. කිසිම කාර්යාලයක් සඳහා මේ මුදල් වර්ෂය තුළදී සුබෝපහෝගී ප්‍රාසාද සාදන්නට අදහස් කරන්නේ නැති බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කර තිබෙන බව මා පත්‍ර මාගීයෙන් දුටුව. එය ඉතා වැදගත් කාරණයක්. මේ සභා ගර්භය ලොකු කරනවාට මා විරුධ නැහැ. එහෙත් 1960 සිට මේ දක්වා අවුරුදු 5 ක් පමණ දැනට පවතින ගොඩනැගිල්ලේ අපි ඉතා අමාරුවෙන් වැඩ කරගෙන ආව. ඒ අන්දමට තව දුරටත් කටයුතු කර ගෙන යාමට එතරම් අපහසුකමක් නැහැ. මීට වඩා අවශ්‍ය දේවල් ගැන කල්පනා කර බලන විට, මෙය එතරම් වැදගත් ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. සුබෝපහෝගී ප්‍රාසාද රජයේ කාර්යාල සඳහා තැනීමට කල්පනා කරන්නේ නැතැයි මුදල් ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කරන්නට අදහස් කළේ මේ රටට අවශ්‍ය වෙන්නේ රාශියක් දේ තිබෙන නිසා බව පැහැදිලියි. ඒ අනුව කල්පනා කර බලන විට දැන් අවුරුදු 4 ක් 5 ක් තිස්සේ අපි අමාරුවෙන් කටයුතු කළාක් මෙන් රටේ තත්ත්වය සතුටුදායක වන තුරු ඒ අන්දමට කටයුතු කරගෙන යාම හොඳයයි පෙනී යනවා. අපේ රටේ ආහාර නිෂ්පාදනය නඟා සිටුවීමට, පාරවල් කැපීමට, සෞඛ්‍ය තත්ත්වය නඟා සිටුවීමට, ආදී වඩා අවශ්‍ය කරුණු සඳහා මුදල් වැය කිරීමට තිබෙන නිසා මෙය එතරම් වැදගත් දෙයක් යයි මා කල්පනා කරන්නේ නැහැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගරු මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමනි, මාත් මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ වචනයක් කියන්නට ඕනෑ. දැනට මෙහි ඇති ඉඩකඩ මදි වුණත්, වැඩිය වැය නොකර, අමාරු වෙන් හෝ කටයුතු කරගෙන යා යුතුය කියන අදහස මා අනුමත කරනවා. මතක් කළයුතු එක කරුණක් තිබෙනවා. මීට කලින්ත් අප මතක් කළා, මේ ස්ථානයේ සිට ලියුම් කැල්ලක් ලියාගන්නට හැකි වන අන්දමට පොඩි බෝඩ් ලැල්ලක් මන්ත්‍රී වරුන්ගේ ආසන ඉදිරියේ සවි කරන්නට කියා. ඒකට වැඩි වියදමක් යන්නේ නැහැ. ඒ විධියේ ලැලි සවි කර දෙන ලෙස මා මේ අවස්ථාවෙදීත් මතක් කර නවා. සභා ශාලාව ලොකු කරන්නට විශාල මුදලක් වැය වෙනවා. ඊට වඩා අවශ්‍ය වැඩ බොහොමයක් තිබෙන නිසා මේ අවස්ථාවෙදී සභා ශාලාව ලොකු කරන්නට යයි මා ඉල්ලා සිටින්නේ නැහැ.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමනි, මේ ගරු සභාවේ වැඩ කරන සුළු සේවක පිරිසට— හෝජනාගාරයෙන් කොටසක් ඉන්නවා— උසස් වීමට හෝ, දැනට කරන සේවයෙන් වෙනත් සේවයකට මාරු වී යාමට හෝ ඉඩකඩ සලසන්නේ නැහැ. ඒ විධියේ තහනම් නීතියක් දමා තිබෙනවා. ඒ නීතිය කොහොම දැමීම එකක්ද කියා මා දන්නේ නැහැ. හෝජනාගාරයේ සුළු සේවකයන් වශයෙන් සේවය කරන උගත් ළමයින් කීප දෙනෙකු සිටිනවා. සුදුසුකම් තිබෙන උදවිය උසස්වීම් සඳහා කරන ඉල්ලීම්වලට ඉඩ සලසා දෙනවා නම් හොඳයි.

මේ ස්ථානයේ සේවකයන්ට විශේෂ විවේක නිවාඩුවක් තිබෙනවා. පසුගිය කාලයේදී සේවකයකුට පුළුවන්කම තිබුණ, හදිසි අමාරුවක් අසනීපයක් සෑදුණු විට ගෙදර සිට විදුලි පණිවුඩයක් මගින් ඒ බව කාර්යාලයට දන්වා නිවාඩු ලබාගන්න. එහෙත් මේ සේවකයන්ට මැතදි සිට සිදු වී තිබෙන්නේ, කාර්යාලයට ඇවිත් අත් සන් කර අමාරුව දන්වා නිවාඩු ලබා ගැනීමටයි. මේ ස්ථානයේ සේවකයන්ට අති කුත් ආයතනවල සේවකයන්ට තිබෙන ඒ ඉඩ ප්‍රස්තාව සලසා දෙන්න ඕනෑ.

—කාරක සභාව

මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ තිබෙනවා, ශ්‍රාවස්තියේ වැය ශීර්ෂයත්. ඒ පිළිබඳවත් වචනයක් කියන්නට ඕනෑ. පසුගිය කාල සීමාවෙදී, ඒ ස්ථානයට වෙන් කළ මුදලින් ගත් උපකරණ ඇමතිවරුන්ගේ ගෙවලට ගෙන ගොස් තිබෙන බව මට ආරංචියි.

ඒ. රත්නායක මයා.

(තිரு. ආ. රත්නායක)

(Mr. A. Ratnayake)

හැදි ගැරුප්පු.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

හැදි ගැරුප්පු විතරක් නොවෙයි; පුව මේස, ඇදන් පවා ගෙන ගොස් තිබෙනවා, ඇමතිවරුන්ගේ ගෙවලට. මේ වැය ශීර්ෂයෙන් මුදල් වෙන් කර තිබෙන්නේ, ශ්‍රාවස්ති ගොඩනැගිල්ලට වුවමනා ප්‍රමාණයටයි. එහෙත් ඇදන්, පුව, මේස ආදිය ශ්‍රාවස්තියෙන් ඇමතිවරුන්ගේ නිවාස වලට ගෙන ගොස් තිබෙනවා. ඒ ගැන විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වා පරීක්ෂා කර බලන ලෙස මා ඉල්ලනවා. ශ්‍රාවස්තිය සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කරන අළුත් කොමිටියට මම මේ කාරණය ඉදිරිපත් කරනවා.

මීට වඩා වැඩි දුර යමක් කියන්න මා කල්පනා කරන්නේ නැහැ. නැවත වරක් මා මුලින් කී කරුණු කීපයක් සැකෙවින් සඳහන් කරන්න කැමතියි. සුළු සේවකයන්ගේ උසස්වීම් නැති නම් මාරුවීම් සම්බන්ධව මීට වඩා ඉඩ ප්‍රස්ථා ඇති වන විධියට ක්‍රියා කළ යුතුයි. හදිසියකට වුණත් ඒ අයට නිවාඩු ගැනීමේදී අපහසුකම් ඇති වෙනවා. එම නිසා ඒ අපහසුකම් මග හැර විය යුතුයි. හදිසි අවස්ථාවකදී ගෙදර සිට විදුලි පුවතක් එවුවත් එය පිළිගන්නා ආකාරයට වැඩ පිළිවෙළ සකස් කළ යුතුයි. ශ්‍රාවස්තියට වෙන් කළ මුදල්වලින් සෑදු බඩු ලිට්ටු ඇමතිවරුන්ගේ නිවාසවලට ගෙන යාම තහනම් කළ යුතුයි. මෙහි සිටින ලිපිකාර මහතුන් වැනි අය ගැනද හොඳින් ක්‍රියා කළ යුතුයි. අවසාන වශයෙන් තව කාරණයක් කියන්න කැමතියි. එනම්, හැන්සාඩ් වාර්තාව සඳහා පාවිච්චි කරන කඩදාසි පිළිබඳවයි. හැන්සාඩ් වාර්තාව ගැන අපි කීප වතාවක්ම කියා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ඩී. බී. ආර්. දණවර්ධන මයා.]

නිබෙන බව තමුන්නාන්සේ දන්නව. මෙම වාර්තාව මුද්‍රණය කිරීමට පාවිච්චි කරන කඩදාසි මිට වඩා හොඳ ඒවා විය යුතුයි. දින දෙකක් එක තැනක තිබී බොත් මේකට වේයෝ අල්ලනව. අනික් පොත්වලට වාගේ නොවෙයි, හැන්සාඩ් වාර්තා පොත්වලට බොහොම ඉක්මණින් වේයෝ අල්ලනව. මේ මා අතේ තිබෙන අය වැය ඇස්තමේන්තුව මුද්‍රණය කරන්න යොදා තිබෙන කඩදාසිය හැන්සාඩ් වාර්තාව සඳහා පාවිච්චි කර තිබෙන කඩදාසියට වඩා හොඳයි. මේ සඳහා පාවිච්චි කරන කඩදාසි මිට වඩා හොඳ විය යුතු බව නැවත වරක් මතක් කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනව.

ඇම්. සිවසිතම්පරම් මයා.

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

Since this is the last Budget when we will have the present Clerk of the House, Mr. Deraniyagala, with us in our deliberations, I feel it is my duty to place on record the appreciation of this House of the invaluable services rendered by him during the last few years. I believe he is retiring from office in October, and this will probably be the last chance we will have to place on record our sincere appreciation of the way in which he conducted himself as Clerk of this House. I am sure Mr. Speaker will arrange a suitable "farewell" for him when he leaves us, and we can all participate in it.

At this stage I wish to place on record the manner in which he satisfied each and every hon. Member of this House in the discharge of his duties. I believe I am expressing the views of every hon. Member of this House when I say that, with his encyclopaedic knowledge of Parliamentary Procedure and Standing Orders, he has undoubtedly been an asset to the House.

He left the Attorney-General's Department and joined the House. I have no doubt that had he continued

in the Attorney-General's Department he would have by now adorned the judiciary of this country. But he rather chose to take his place in this Assembly, helping to shape history during the last few years.

As a junior Member of this House I am particularly grateful to him for helping us to find our way in this House, for guiding us when we went wrong, and for telling us in what manner we should conduct ourselves as Members of this House.

I heard his booming voice say "Come in"—and that is how I first met Mr. Deraniyagala in his office. I wish to place on record our very sincere appreciation of his services.

There is one other matter which I would like to refer to. As you know, we Members of Parliament are sending our letters under our frank. Ever since we entered Parliament we have been sending all our letters with our frank in Tamil. Recently, certain post offices in Colombo have taken up the position that unless the frank in the official language was used they will not accept our letters or register them. I think, Sir, this is a restriction of our right as Members of Parliament. Surely, no post office can dictate terms to us. In whatever language we use our frank they must accept our letters. This concerns our privileges as Members of Parliament and I trust that the Hon. Minister of Posts will kindly look into this matter and see that we are given our right of deciding in what language we should have our frank.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

මට කරුණු දෙකක් පිළිබඳව කියන්න තිබෙනව. එකක් නම් හැන්සාඩ් වාර්තාවේ මිල සම්බන්ධවයි. දැනට එක හැන්සාඩ් වාර්තාවක මිල ශත 30යි. තැපෑලෙන් යවනව නම් ශත 45 යි. මා කල්පනා කරනව හැන්සාඩ් එකක මිල ශත 30 ක් කිරීම වැඩිය කියා. සමහර හැන්සාඩ් වාර්තා බොහොම කුඩායි. ඒවායේ පිටු ඉතා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

සවලපයයි තියෙන්නේ. තැපැල් ගාස්තු සඳහා ශත 15 ක් ගන්න එකත් බොහොම අසාධාරණයි. එය සියයට 50 ක වැඩිවීමක්.

අප සියල්ලන්ම සතුටට පත් වෙන්න ඕනෑ, හැන්සාඩ් එක මහජනයා අතර වැඩි වැඩියෙන් ප්‍රසිද්ධ වීම ගැන. ප්‍රජා තන්ත්‍රවාදය නියම විධියට පිළිපදින්න ඕනෑ නම් රටේ මහජනයාට මෙම සභාවෙ සිදු වන දේ ගැන හොඳ අවබෝධයක් ඇති කර දෙන්න ඕනෑ. රටේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කොයි තරම් උත්සාහ දැරුවත්, මෙම සභාවෙ කෙරෙන කතා පිළිබඳව සම්පූර්ණ විස්තර දෙන්න අමාරුයි. අද ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ඉතා හොඳින් මහජන මන්ත්‍රී මණ්ඩලයෙ කෙරෙන කතා ප්‍රසිද්ධ කරන බව මට කියන්න පුළුවනි. සමහර අවස්ථාවලදී සුළු වැරදිම් සිදු වන නමුත්, සාමාන්‍ය වශයෙන් නම් මේ රටේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පාර්ලිමේන්තු කතා බහ ප්‍රසිද්ධ කරන ආකාරය ගැන අපි ප්‍රශංසා කළ යුතුය කියා මා කල්පනා කරනවා. ඇතැම් අවස්ථාවලදී ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලට වෝදනා කරන්න සිද්ධ වෙනවා. නමුත් එවැනි වෝදනා කරන්න වෙන්නේ ඉතා කලාතුරකින්. සාමාන්‍යයෙන් ප්‍රතිපත්ති ගරුක පිළිවෙලට ඒ අය වාර්තා සපයනවාය කියා මට මෙහිදී කියන්න පුළුවනි. එය සත්‍ය කාරණයක්. නමුත් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මගින් මේ සභාවෙ වැඩ කටයුතු ගැන කෙරෙන ප්‍රචාරය මිදි. සාමාන්‍ය මහජනයා අතට හැන්සාඩ් වාර්තාව යා යුත්තේ එම නිසයි.

මේ රටේ ඉතාම ජනප්‍රිය පොත—“ බෙස්ට් සෙලර් ” විය යුත්තේ හැන්සාඩ් වාර්තාවයි. එම නිසා මා යෝජනා කරනවා මෙම වාර්තාව ශත 10 බැගින් විකුණන්න කියා. දැන් ශත 30 ට විකුණන හැන්සාඩ් වාර්තාව ශත 10 කරන්න. ඒ වගේම රටේ සියළුම තැපැල් කන්තෝරුවලින් හැන්සාඩ් වාර්තා මිල දී ගන්න ඉඩ සලසා දෙන්න ඕනෑ. අවුරුද්දක හැන්සාඩ් වාර්තා ලබා ගැනීමට රුපියල් 30 ක මුදලක් ගෙවන්න ඕනෑ. මේ මුදල බොහොම වැඩියි. මේ අතර හැන්සාඩ් වාර්තාවේ අශෝධිත පිටපත් ගැනීමට නම් අවුරුද්දකට රුපියල් 35 ක් ගෙවන්න ඕනෑ. ශෝධිත පිටපත් ලැබෙන්නේ මාසයකට පසුව නිසා කවුරු

නුත් කියවන්නේ අශෝධිත පිටපතුයි. හැන්සාඩ් වාර්තා සඳහා මේ තරම් මුදල් අය නොකර එක හැන්සාඩ් වාර්තාවක මිල ශත 10 ක් කරන්න. ඒ වගේම සමසමාජ පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති අනුව තැපැල් කන්තෝරු මාර්ගයෙන් මහජනයාට හැන්සාඩ් වාර්තා ලබා ගැනීමට ක්‍රියා කරන්න.

අ. හා. 5.45

තවත් වැදගත් කාරණයක් මතක් කරන්න තියෙනවා. නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ සේවයේ නියුක්ත සියලුම සුළු සේවකයන්ගේ වැටුප් සංශෝධනය කළ යුතුයි. දැනට තිබෙන වැටුප් ක්‍රමවල හුඟක් වැරදි තියෙනවා. ඒවා සියල්ලක්ම විස්තර කරන්නට මා දැන් අදහස් කරන්නේ නැහැ. නමුත් එක කාරණයක් පමණක් මතක් කරන්නට අදහස් කරනවා. “ විමසීමේ ලිපිකරුවන් ” යනුවෙන් සේවකයන් කීප දෙනෙකු පත් කර සිටිනවා. ඒ අයගේ රාජකාරි බොහොම අමාරුයි. නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ රැස්වීම් පැවැත්වෙන දිනවල ඒ අය වැඩ කරන්නේ බොහොම අමාරුවෙන්. ඒ අය කරන වැඩ ප්‍රමාණය අනුව සලකන විට දැනට ඒ අයට ලැබෙන වැටුප හොඳටම මිදි. හැබැයි, ගාම්භීර පිත්තල තහඩු වගයක් නම් ඒ අයට ලැබී තිබෙනවා. පිත්තල තහඩුවලින් සැනසෙන්නට ඒ අයට බැහැ ; වුවමනා කරන්නේ කාසියි. ජීවන වියදමත් වැඩි වී තිබෙන මේ කාලයේ සියලුම සුළු සේවකයන්ගේ වැටුප් සංශෝධනය කිරීම සඳහා කාරක සභාවක් පත් කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටින අතර, ගරු මුදල් අමාත්‍යවරයා එසේ කරනවා ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙනවා. මන්ද ? එතුමාගේ පක්ෂය මේ පැත්තේ සිටියදී මෙවැනි කරුණු ගැන බොහොම උනන්දුවෙන් කථා කළා. ඒ කථා කියවන්නට මා උත්සාහ කරන්නේ නැහැ. කොටින්ම කියනවා නම්, ඒ පක්ෂයේ නියෝජිතයන් විටින් විට සුළු සේවකයන්ගේ වැටුප් ප්‍රශ්න මතු කළා. ඔන්න දැන් අවස්ථාව පැමිණ තිබෙනවා. එම නිසා සුළු සේවකයන්ගේ වැටුප්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය බබ්ලිවි. දහනායක]

සංශෝධනය කිරීමේ යුතුකම ඉෂ්ට කරනවා ඇතැයි අප බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ඒ. රත්නායක මයා.

(කිඟු. ආ. රත්නායක)

(Mr. A. Ratnayake)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, වැටුප් පිළිබඳව ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකුම කරුණු කියා සිටියා. ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද සෑම අදහසක්ම මා අනුමත කරනවා. දැන් තිබෙන ජීවන වියදම ගැන කල්පනා කරන විට දැනට ලැබෙන වැටුප් කෙසේවත් ප්‍රමාණවත් වන්නේ නැහැ. සුළු සේවකයන්ට පමණක් නොව සෑම පන්තියකම සේවකයන්ට දැන් මුහුණ පාන්නට වී තිබෙන්නේ අමාරු තත්ත්වයකටයි. ආණ්ඩුවේ සියලුම සේවකයන්ගේ වැටුප් වැඩි කිරීම අපහසු නම්, ඉහතින් කියැවුණු සේවකයන් ගැනවත් සලකා බලා ඔවුන්ගේ වැටුප් වැඩි කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටින අතර, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඒ සේවකයන්ගේ වැටුප් වැඩි කිරීමට උත්සාහ කරනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ ලේකම් මහතා ගැන එක් ගරු මන්ත්‍රීවරයකු කථා කළා. ඇත්තෙන්ම දැරණියගල මහත්මයා පාර්ලිමේන්තුවට උසස් සේවයක් කර තිබෙන බව සෑම පක්ෂවලටම අයත් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් පිළිගන්නවා. එතුමා හොඳ උගත්කමක් ඇති නවක මන්ත්‍රීවරුන් ඇතුළු සියළුම ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට කරුණාවෙන් උපදෙස් දෙන, ආධාර කරන, ගරු කථානායකතුමාට වටිනා උපදෙස් දෙන, අපේ මේ ගරු සභාවේ ස්ථාවර අණපනත් ගැන මනා අවබෝධයක් තිබෙන එමෙන්ම ඒ අවබෝධය අනුව මෙනෙක් කල් ක්‍රියා කර ඇති කෙනෙකු බව අප දන්නවා. සෑම දෙනාගේම සිත් දිනාගෙන ක්‍රියා කළ කෙනෙක්. මම දන්නවා, එතුමා මේ ස්ථානයට එන්නට පෙර අධිකරණ දෙපාර්තමේන්තුවේ හිටිය. එතුමා එම දෙපාර්තමේන්තුවේ සැහෙන උසස් නිලයක් දරමින් හිටියේ. යම් විධියකින් එතුමා ඒ නිලය දිගටම දැරුවා නම් අද ලංකාවේ අග්‍ර විනිශ්චයකාර වරයා වෙන්නට එතුමාට ඉඩ තිබුණි. එවැනි

උසස් තැනකට යන්නට තරම් ප්‍රමාණවත් දැනීමක් එතුමාට තිබෙනවා. එම නිසා එතුමා ගැන පළ කළ අදහස් සියල්ලක්ම මම අනුමත කරනවා.

ඊළඟට, ලිපිකාර මහතකු තේරීම සම්බන්ධයෙන් වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීවරයා (කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.) අදහස් වගයක් ප්‍රකාශ කළා. එතුමාගේ අදහස් මාත් අනුමත කරනවා. ඒ මන්ත්‍රීතුමා වැටුප් ගැන සඳහන් කළා. ඒ ගැන මගේ අදහස්ද දක්වන්නට කැමතියි. තමුත් තාත්තේට පෙනී යනවා මේ තනතුරට දෙන වැටුප ප්‍රමාණවත් මදි බව. සමහර විට මෙම ලිපිකාර මහතා අධිකරණ සේවයේ සිටියා නම් අවුරුද්දකට රුපියල් 42,000 ක වැටුපක් ලැබෙන්නට තිබුණි. මම හිතන හැටියට මෙම සේවයට බැඳීමත් රුපියල් 16,000 ක පමණ පාඩුවක් ඒ මහත්මයාට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ වාගේම ඉදිරියට මේ පදවිය දරන්නට එන මහත්වරුන් ඒ වාගේ උසස් ධානාත්තරවල ඉඳලයි එන්නේ. සාමාන්‍යයෙන් ස්ථිර ලේකම් වරුන් පත් කරන විට පත්වීම් දෙන්නේ අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමායි. මම හිතන විධියට එබඳු පත්වීම් කරන්නේ අගමැතිණියගේ උපදෙස් පිට වෙන්න පුළුවනි. එම නිසා ඉදිරියට පත්වීම් දීමේදී මෙම සේවය ගැන හොඳ දැනීමක් ඇති, මේ සභාවේ ඉතිහාසය ගැන තරමක් දන්න, පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය ගැන හොඳ අවබෝධයක් ඇති, ආදරයක් ඇති, පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදායට ගරු කරන කෙනෙකුම පත් කිරීම ඉතාමත්ම සුදුසු කියා මම කල්පනා කරනවා. අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාට එසේ පත් කිරීමට බලය තිබුණේ වී නමුත් මම කැමතියි, එතුමා කථානායකතුමාගේ අදහස් අනුව, එසේ නැත්නම් ගරු සභාවේ සෑම පක්ෂයකම නායකයන්ගේ අදහස් විමසා ඊට සුදුස්සකු පත් කරනවා නම්. ඒ මක්නිසාද කියනවා නම්, විනිශ්චයකාර ධුරයකටත් වඩා මෙය අමාරු තනතුරක්. එය තවත් පැහැදිලි කර කියනවා නම්, කාරණය මෙහෙමයි. මේ සභා ගර්භයේ නොයෙක් නොයෙක් පක්ෂවල මන්ත්‍රීවරුන් ඉන්නවා; නොයෙක් නොයෙක් අදහස් ප්‍රකාශ කරනවා; පක්ෂවල නොයෙකුත් ගැටලු ඇති වෙනවා; කලකෝලහල ඇති වෙනවා; සන්ඩු දබර ඇති වෙනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

සන්ඩු දබර ඇති වෙනවායයි මම කීවෙ, වචනයෙන්, වාද විවාදවලින්, අදහස් හුව මාරු කර ගැනීමේදී, ගැටීම් ඇති වෙන්න පුළුවන් බවයි. එහෙම ස්ථානයක එහි ප්‍රධාන නිලය දරන තැනැත්තා එක්තරා සුදුසුකම් ඇති උසස් පුද්ගලයෙකු විය යුතුයි. නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ ලේකම් තනතුර දරණ තැනැත්තා සියලුම පක්ෂ නායකයින්ගේ හිත් දිනා ගන්න පුළුවන් කමක් ඇත්තාවූත්, සෑම දෙනා සමගම සහයෝගයෙන් ක්‍රියා කරන්න පුළුවන් කමක් ඇත්තාවූත් පුද්ගලයෙකු විය යුතුයි. දැරණියගල මහත්මයා එවැනි මහත්ම යෙක් බව මා කියන්නෙ යම් යම් අවස්ථා වල සුළු සුළු චෝදනා කරනු ලැබුවත් එතුමා මේ ගරු සභාවේ ස්ථාවර නියෝග ආදිය සම්බන්ධයෙන් ඉතා හොඳ අවබෝධයක් ඇතිව දක්ෂ ලෙස ක්‍රියා කළ මහත්මයෙකු බව දන්න නිසයි. ඒ වගේම සෑම පක්ෂයක් සමගම සහයෝගය දක්වා වැඩ කළා. ඒ වගේම සෑම පක්ෂයකම හිත් දිනාගෙන වැඩ කළා. ඒ නිසා එම තනතුරට කරනු ලබන පත් වීම ඒ විධියට ගරු කථානායක තුමාගේ උපදෙස් ඇතිව, පක්ෂවල, පාර්ලි මේන්තුවෙ ප්‍රධානීන්ගේ උපදෙස් ඇතිව අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා විසින් කරනු ලබනවා ඇතැයි මම විශ්වාස කරනවා; එසේම බලා පොරොත්තු වෙනවා.

ඒ සම්බන්ධයෙන් ඒ ආකාරයට කරුණු සදහන් කරන අතර මෙම ආයතනයේ සේවය කරන අනෙකුත් සේවකයන්—සුළු සේවකයන් සම්බන්ධව මෙන්ම මධ්‍යම පංක්තියේ සේවකයන්—සම්බන්ධවත් යමක් කියන්න ඕනෑ. මේ ඇත්තත්ගෙ පඩි නඩි නොයෙක් අවස්ථාවලදී සංශෝධනය කර තිබෙන බව අපි දන්නවා. ඒක සත්‍යයක්. එහෙත් අද ජීවන වියදම දැරිය නොහැකි තත්ත්වයකට ඉහළ නැගී ගොස් තිබෙන නිසා ඒ උදවියගෙ වැටුප් සම්බන්ධ යෙහුත් වෙනසක් කරනවා නම් ඉතාමත් සුදුසුය කියා හිතනවා.

අනෙක් කාරණය සභාශාලාව. මේ සභා ශාලාව 1926 දී විවෘත කළා මට මතකයි. එවකට හිටපු ආණ්ඩුකාරතුමා පැමිණ මේ සභා ශාලාව එදා විවෘත කළා. එතකොට තිබුණේ ව්‍යවස්ථාදායක මන්ත්‍රණ සභාවයි. ඩොනොමෝර් අණ්ඩු ක්‍රමය සම්බන්ධයෙන් විවේචනයක් කරන අවස්ථාවක

රාමනාදන්තුමා කී කථාවක් මට අද වගේ මතකයි. මේ ගරු සභාවට අනාගතයේදී කුමකින් කුමක් වේදැයි කියන්න දන්නෙ නැහැ කියලා එතුමා එදා කීව්ව, “I do not know what will happen;the vulgar mob” අපටයි උන්නැහේ ඒ වචනේ පාවිච්චි කළේ. එහෙම කීව්වෙ අපටයි. සාමාන්‍ය ජනතාව මේකට ඇතුළු වුණාම කුමකින් කුමක් වෙයිද දන්නෙ නැහැ කියලයි එදා ඒ වචනවලින් කීව්වෙ. ඒ කොයි හැටි වෙතත් අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද, ඡන්දයෙන් ඡන්දයට, කලින් කල මේ ගරු සභාවට පත් වී පැමිණි ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට මේ සභාවේ ගෞරවයත්, මහජන ප්‍රසාදයත් දිනාගන්න පුළුවන් වුණා. එවැනි ගරු මන්ත්‍රීවරුන් පත්වීම ගැන මා ඉතා මත් සන්තෝෂයි. අද තිබෙන නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය පෙර තිබුණ මන්ත්‍රණ සභාවට වඩා ලොකු වෙනසක් තියෙනවා. පෙර තිබුණු රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවල හිටපු මන්ත්‍රීවරු බොහොම උගත් අය තමයි; ඒ වගේම උසස් දැනුමකුත් තිබුණ අය තමයි. ඒ වුණත් ඒ අයගෙ දර්ශනය පවුයි. මා එයින් අදහස් කරන්නෙ සීමා සහිත බවයි. වැඩි වශයෙන් නගරබද දර්ශනයක් තමයි ඒ අයට තිබුණේ. අද එහෙම නොවෙයි. අද ගම්බද පළාත්වලින් පැමිණ සිටින මන්ත්‍රී වරු ගම්බද දුගී දුප්පත් ජනතාවගෙ, පීඩිත පංක්තියෙ ජනතාවගෙ දුක ගැන හොඳ අවබෝධයක් තිබෙන අයයි. එවැන්නන් විශාල සංඛ්‍යාවක් මේ ගරු සභාවේ ඉන්නවා. ඉස්සර කාලෙ වාගෙ බොහොම ධනවත්, පොහොසත් අය නොවෙයි අද ඉන්නෙ. ඒ නිසා මුදල් කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමති තුමා ඒ සම්බන්ධයෙන් සැලකිල්ලක් කරනවා ඇතැයි මා විශ්වාස කරනවා. එවැනි ප්‍රකාශයකුත් එතුමා කළා. මේ කරුණු තමුත්තාත්සේ වෙත ඉදිරිපත් කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

වී. නවරත්නම් මයා.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

Mr. Chairman, to start with I wish to associate myself and the members of our party with the sentiments expressed by the hon. Member for Uduppiddi, regarding our out-

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

[වි. නවරත්නම් මයා.]

going Clerk, Mr. Deraniyagala. I do not wish to add anything more.

There is one other point which I would like to refer to; that is in regard to the proceedings of the House and the Official Report. I would like to remind hon. Members, the authorities and the Hon. Speaker that more than half the HANSARD is a closed book as far as we, the Tamils, those of us who do not understand Sinhala, are concerned. In more than half the HANSARD we are unable to read and understand what the hon. Members have been speaking about. I wish that something be done because when we are in the Chamber there is simultaneous translation into all three languages and when we want to we can follow a speech in Sinhala, but when we are not here or if we want to refer back to speeches or statements made in the past, we are greatly handicapped. Something must be done and some arrangements made to take down the translations into Tamil or English, whichever it may be, and incorporate it in the HANSARD so that those of us who are not proficient in the Sinhala language will be able to make use of the HANSARD fully. I am sure other hon. Members are also placed in the same position, with the same handicap. I urge that some steps be taken to rectify this anomaly.

Secondly, I wish to make a suggestion to the Hon. Speaker with regard to our hostel "Sravasti". I think today it is not being made use of very much. Because of the distance we have to travel between "Sravasti" and this House, most of us are unable to make use of it fully. I think it would be a good idea if we could shift the hostel to a place in close proximity to the House, preferably a place like the Echelon Square which would be a more convenient place, and where there are fairly large buildings that could be converted into a more comfortable hostel for the Members to reside. Because of its proximity to the House and the railway station and various other modes of transport, it would be a

—කාරක සභාව

very much more convenient place than the present hostel. I suppose one aspect of this—an important aspect, I should say—is that if the Members reside here they will be residing in the full glare of the public gaze, and not more or less cloistered—

රාසමානික්කම් මයා.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

Marooned!

වි. නවරත්නම් මයා.

(திரு. வீ. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

—cloistered in the Cinnamon Gardens area. I wish the Hon. Speaker would give his consideration to this matter as early as possible.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා. (කඹුරුපිටිය)

(திரு. பேர்ஸி விசுவநாதன்—கம்புறுபிட்டிய)

(Mr. Percy Wickremasinghe—Kamburupitiya)

මූලාසනාරූපී ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, සැම වර්ෂයකම අයවැය ලේඛනය පිළිබඳ කෙටුම්පත් පණත මේ ගරු සභාවේදී සාකච්ඡාවට භාජන වූ අවස්ථාවල නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය පිළිබඳ වැය ශීඝ්‍රය යටතේ මා සඳහන් කළ එකම කාරණයක් ගැන නැවත නැවතත් සඳහන් කරන්නට සිදු වීම කනගාටුදායකයි. දැන් අපේ රටට නිදහස ලැබීලා බොහොම කලක් ගතවෙලා තියෙනව. ඒ වුණොට මේ ගරු සභාවට පැමිණෙන විටම අපට පෙනෙන්නට තිබෙන්නේ කාගේ ප්‍රතිමාද කියා මා මේ අවුරුද් දෙත් අහන්න කැමතියි. අපට නිදහස ලැබුණොට පස්සෙන් අර එලියේ ශාලාවේ සිටි කර තිබෙන්නේ ගෝර්ඛන්ලාගෙ, බෝසන්ලාගෙ, වෝකර්ලාගෙ ප්‍රතිමා නේද? ඒවා කටුගොට යවන්න කාලය පැමිණ බොහොම කාලයක් ගත වෙලා නේද තියෙන්නේ? කාගේ ප්‍රතිමාද ඒ වෙනුවට තියෙන්න ඕනෑ? තවමත් මෙතන තියෙන්නේ අපේ ජාතික විරයන්ගේ ප්‍රතිමා නොවෙයි. මේ රටට පැමිණ මේ රට සුරා කෑ අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ ප්‍රතිමා නේද මෙතන තවමත් තියෙන්නේ? නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට එන විටම අපට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

පෙනෙන්නේ ඔවුන්ගේ ප්‍රතිථා නේද? ගිය අවුරුද්දෙන් මේ සම්බන්ධයෙන් මා ඉල්ලීමක් කළා. මේ අවුරුද්දෙන් ඒ ඉල්ලීම කරන්න සිදු වෙලා තිබෙනව. අධිරාජ්‍ය වාදයට විරුද්ධව අවුරුදු 28 ක් 30 ක් තිස්සේ සටන් කළ දේශපාලන පක්ෂයක් දැන් මේ ආණ්ඩුවට සම්බන්ධ වෙලා තිබෙන නිසා මේ ප්‍රතිථා සියල්ලම මෙතනින් වහාම ඉවත් කර කටු ගෙට යවනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනව.

මා මේ අවස්ථාවේදී සේවකයන් ගැනත් කියන්නට ඕනෑ. ශ්‍රාවස්තියේ පදිංචි වී සිටින මන්ත්‍රීවරුන්ට සේවය කිරීම සඳහා ඒ සභායේ සේවකයින් විශාල ගණනක් සිටිනව. ඒ අයට කිසිම අනාගතයක් නැහැ. කවදා හෝ එතනින් සේවයෙන් අස් කළොත් ඔවුන්ට මහ පාරට බසින්න වෙනව. මේ නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ තනතුරක් ලබා ගැනීමට ඒ අයට අවස්ථාවක් නැහැ.

ඒ වාගේම මේ නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ හෝජන ශාලාවේ සිටින සේවකයන්ටත් නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ තනතුරක් ලබා ගැනීමට අවස්ථාවක් නැහැ. ශ්‍රාවස්තිය සෙනෙට් සභාපතිතුමා පාලනය කරන කාලයේ, මේ නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ ඇතිවූ ඇබැරිතුවලට කොහෙන් ආවාද කියා දන්නේ නැති සේවකයන් පත් කර තිබුණා. නමුත් අර ශ්‍රාවස්තියේවත්, නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ හෝජන ශාලාවේවත් අවුරුදු ගණනාවක් සේවය කළ සේවකයන්ට ඒ නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ පුරප්පාඩු වූ තනතුරුවලට පත් වෙන්න අවස්ථාවක් ලැබුණේ නැහැ. ශ්‍රාවස්තියේ සේවකයන් සේවය කරන්නේ මන්ත්‍රීවරුන්ටයි. රට පාලනය කරන මන්ත්‍රීවරුන්ට සේවය කරන සේවකයන්ටවත් අනාගතයක් ඇති වන අන්දමට වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කර නැත්නම් අසල්වැසි සේවකයන් මේ ආණ්ඩුවෙන්වත්, මේ සභාවෙන්වත් යමක් බලාපොරොත්තු වෙයිද? එපමණක් නොවෙයි. ඒ සේවකයන්ට විශ්‍රාම වැටුපක් නැහැ; ස්ථිර තත්ත්වයකුත් නැහැ. මේ නිසා මේ වර්ෂයේදීවත් ඒ සේවකයන් සම්බන්ධව පරීක්ෂා කිරීමට කොමිෂියන් පත් කර, නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ ඇති වන ඒ ඒ තනතුරුවලට සේවකයන්

—කාරක සභාව

තෝරා පත් කරන්නේ කෙසේද යන්න තීරණය කිරීමට යම්කිසි වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟට සාමාන්‍යයෙන් මේ නියෝජිත මන්ත්‍රණ සභාවේ මන්ත්‍රීන් ඉදිරිපත් කරන අදහස්, කථා, සාකච්ඡා ඒ ඒ ඡන්ද දායක කොට්ඨාශවල ඡන්දදායකයින්ට දැන ගන්නට ලැබෙන්නේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මාර්ගයෙන්. මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල සියලුම වාර්තාවල් වැටෙන්නේ නැහැ. එක් එක් ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල උදවිය ඒ ඒ අයට වුවමනා හැටියට වාර්තා ඇතුළත් කරනව. අර දකුණු කොළඹ පළමුවැනි ගරා මන්ත්‍රී තුමා කීවාක් මෙන් (ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.) ගුවන් විදුලි සේවයත් ඇමතිවරුන්ගේ කථාවල සාරාංශය පමණයි ප්‍රචාරය කරන්නේ. දැන් මේ රැස්වීම්, උත්සව ආදිය පැවැත්වෙන විට ගුවන් විදුලිය මගින් ඒවා අවසාන වන තුරුම ඇතැම් අවස්ථාවලදී ප්‍රචාරය කරනව. ඒ විධියට ගරා මුදල් ඇමතිතුමා කළ අයවැය කථාවත් ගුවන් විදුලිය මගින් ප්‍රචාරය කළා නම් මුදල් ඇමතිතුමා කථාව කරද්දීම ගම්බද මහජනයාටත් ඒ කථාව ශ්‍රවණය කිරීමට අවස්ථාව ලැබෙනවා. ඒ නිසා නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ කරන කථාත් ගුවන් විදුලිය මගින් ප්‍රචාරය කරනවා නම් ඇත පිටිසර ප්‍රදේශවල මහජනයාටත් ඒවා ශ්‍රවණය කිරීමට අවස්ථාව ලැබෙනවා.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

බොහොම හරි.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(திரு. பேர்ஸி விசுராமசிங்ஹ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

අද අපි කරන කථා ඡන්දදායකයින්ට දැන ගැනීමට සලස්වන්න වුවමනා නම් **හැන්සාඩ්** වාර්තා අරගෙන ඒවා නැවත මුද්‍රණය කර බෙදා හරින්න ඕනෑ. **හැන්සාඩ්** වාර්තා කවුරුත් ගන්නේ නැහැ. එයින් පිටපතක් ගත 30යි. ඇත්ත වශයෙන්ම ගාල්ලේ ගරා මන්ත්‍රීතුමා කීවාක් මෙන් මේ **හැන්සාඩ්** වාර්තාවක මිල ගත 10ක් කරන්නට ඕනෑ. ඊට පසු එය හැම කඩපිළිකම, හැම ස්ටේෂන් එකකම විකුණන්න තබන්න ඕනෑ. මන්ත්‍රීවරුන්ගේ සියලුම

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

[පරිසි වික්‍රමසිංහ මයා.]

කෙරුම්, කථා කරන දේවල් මේකෙ තමයි තිබෙන්නෙ. අපි මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට ඇවිත් මේ ගරු සභාවේ ප්‍රකාශ කරන අදහස් මහජනයාට දැන ගැනීමට ක්‍රමයක් තිබෙන්න ඕනෑ. ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මාර්ගයෙන් මහජනයා මුළාවේ වැටෙන්න පුළුවනි. ඒ විධියට යම් යම් කාරණා සම්බන්ධව මහජනයා මුළාවේ වැටුණු අවස්ථා තිබෙනවා.

තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. මේ පණස් දෙනෙකුට පමණ සෑදූ නියෝජිත මන්ත්‍රණ සභා ශාලාවේ දැන් 156 දෙනෙක් සිටිනවා. පිටින් එන අයෙකුට ආණ්ඩු පක්ෂය කවිද, විරුද්ධ පක්ෂය කවිද කියා තෝරා ගන්න බැරි වෙනවා. විරුද්ධ පක්ෂය තෙත් ආණ්ඩු පක්ෂයේ අය සිටිනවා. මේ ශාලාවේ ඉඩකඩ මදි නිසයි මේ තත්ත්වය ඇති වී තිබෙන්නෙ. ඒ නිසා අංග සම්පූර්ණ විධියට නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය සකස් කරන්න. ඒ සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡා කර වැඩ පිළිවෙළක් යොදන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. හා. 6.5

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(Presiding Member)

Order, please! Sir Razik Fareed will now take the Chair.

අනතුරුව ආර්. එස්. ඩී. පෝලියර් මයා, සී. බී. ඊ., මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, ශ්‍රීමත් රසික් පරිසි, ඩී. බී. ඊ., මූලාසනාරූප විය.

ශ්‍රීමත් ඇල්බට් ඇෆ්. පීරිස් (නාන් තන්ඩිය)

(சேர் அல்பேட் எப். பிரிஸ்—நாத்தாண்டிய)

(Sir Albert F. Peries—Nattandiya)

Mr. Chairman, first of all let me congratulate you on taking the Chair today.

With regard to what the hon. Members have stated about the minor staff, and the staff and Reporters of this House on the question of an increase of their salary, I endorse every one of their statements. I shall not go into detail except with regard to one, that is the manager of the refreshment room. We discussed the matter of

—කාරක සභාව

his salary at the Advisory Committee. We were informed that he had been working here for 15 years. The manager of the refreshment room has, on Sitting days, to serve nearly 500 people, including Members, the staff and various others numbering about 500, and he has done his work very efficiently. There have been no complaints against him. He gets a poor salary. The person who is in charge of the Senate Refreshment Room, I mean the Manager of the Refreshment Room, gets a salary of a Clerk, Grade I, namely, Rs. 2,760—240—Rs. 5,460, whereas the Manager of the Refreshment Room of the House of Representatives gets Rs. 1,320—72—Rs. 2,976. When this matter came up before the Advisory Committee we suggested an increase in his salary and that he should be placed on the scale of a Grade II Clerk, namely, Rs. 1,680—120 Rs. 4,320. In fact, this was accepted by the then Minister of Finance, Mr. P. B. G. Kalugalla, present Minister of Education. He said that he had submitted this matter to the Treasury and that it was now left for the Treasury to fix the salary. I earnestly request our present Minister of Finance to go into this matter without delay and to assign him the salary scale suggested.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Most of the matters raised really should be answered by the Speaker and I am not responsible for them. I think the Hon. Speaker will look into these various points raised by hon. Members but there are one or two matters to which my attention has been drawn. First is the question of the Clerk of the House raised by the hon. Member for Welimada, Mr. K. M. P. Rajaratna, that his status should be equated with that of a Permanent Secretary. I do not know what status he has in mind. I think the Clerk of the House holds a constitutional position. He holds a special place in our country in that he is appointed by the Governor-General. The Permanent Secretaries are not appointed by the

Governor-General, but by the Prime Minister. From that point of view he has a higher place than a Permanent Secretary. I do not know whether he is thinking in terms of the salary; in other words, his salary being equated to the salary of a Permanent Secretary is a different issue and that is a matter I alone cannot undertake. Some recommendation from the Advisory Committee which deals with the question of salaries and wages and appointments of the members of the Staff of this House has to be made and I am quite prepared to look into it if the question is taken up at the next Advisory Committee meeting.

இலங்கைத் தலைவர்

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

If what you say is correct the nomenclature will have to be changed.

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Even that we cannot change; it is in the Constitution. With regard to the sale of HANSARD, I do not know whether the hon. Members are aware that already we are selling the HANSARD at a loss. It is given at a subsidized price and if hon. Members want to reduce it further all I can say is that still more money will be needed. We cannot afford to give the HANSARD at a price much cheaper than at present.

I agree, Sir, with my good friend the Parliamentary Secretary with regard to the building. We should soon be coming to a stage, after the next census takes place, when we want to build a Chamber to accommodate at least 175 to 200 Members. Then obviously even if we try to push these walls back we will not be able to accommodate all of them. A time will come when we might have to call an all-party committee to go into the question of providing accommodation. I am not thinking in terms of luxury but I do

think that we require a more useful building from the point of view of efficient functioning of Members of this House. As you know, Sir, hon. Members cannot meet their constituents when they come here and Ministers have no opportunity of meeting a large number of people who come to see them. I am in attendance in this House and a number of officials have to come here, and often they have to come to the Lobby. That is not very satisfactory because the Lobby is the sanctum of hon. Members. There are a lot of difficulties and inconveniences in this present building which should be set right by having another building. I am not thinking of a luxury building but we must have sufficient accommodation.

Take, for instance, your Inter-Parliamentary Union in Ceylon. It does not even have an office where you can have a library and so on. In very many respects this building is inadequate; it cannot cater to the needs of 150 Members and very likely you might have to cater to 175 Members after the next census. In view of these difficulties we should now set about considering the putting up of a new building. A site is easily available right across the *beira*.

ඒ. රත්නායක මහ.

(திரு. ஏ. ரத்னாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

Why not shift it to Kandy?

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

That will be a little awkward unless you shift the various offices also. But shifting it across the *beira* is a feasible proposition and the present building can be given over to the Senate, if a Senate still exists.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

Have it inside the *beira*!

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරාව කලාநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

If you do not have a Senate you might have another kind of Second Chamber. We might have a chamber of industries or workers or trade union representatives.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Or peasants !

අ. හා. 6.15

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கெளரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Yes. In other words, there are all sorts of possibilities. In any case, this building is obviously inadequate and I think the time has come for us to seriously consider the question of accommodation.

With regard to the question of wages of the House employees I am loath to make any changes now.

ශ්‍රීමත් ඇල්බට් ඇෆ්ස් පීරිස්

(சேர் அல்பேட் எப். பிரிஸ்)

(Sir Albert F. Peries)

In regard to the recommendations made by the Advisory Committee will the Hon. Minister call for the papers and look into them?

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கெளரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I do not know the present position but with regard to the question of wages I would like that question taken together with any general revision. I do not think it fair that

—කාරක සභාව

we should give special salaries for the employees who are here merely because we are in touch with them ; the other employees in Government Service will then misunderstand. When a revision of wages takes place in Government Service I would certainly like to include the employees of the House also. I am in agreement with hon. Members who feel that they are inadequately paid. All minor employees in Government Service are inadequately paid. I do think that the question of wages of the House employees must be taken together with the question of other employees, and I am expecting some changes to be made in the course of the next year.

Then, with regard to the franking of letters in Tamil, I will take that up with the Hon. Minister of Posts.

“6 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 8,17,799 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහායමිම විය.

6 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය උපලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—පුනරු

වර්තන වියදම, රු. 16,06,035

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 16,06,035

Vote No. 2.—Administration Charges—Recurrent Expenditure, Rs. 1,606,035

“6 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 16,06,035 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහායමිම විය.

6 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උපලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

விசேஷக் கௌரவப் பணம், 1964-65

—காரைக்காலம்

7 வது கமிட்டி—அபிவிருத்திச் செலவு கமிட்டி
கமிட்டி

1 வது கமிட்டி.—காரைக்காலம் மதுரைப் போக்கு
வெளியுறைகள் கமிட்டி அபிவிருத்திச் செலவு,
ரூ. 91,231

1 வது கமிட்டி.—செலவு கமிட்டி கமிட்டி அபிவிருத்திச் செலவு,
ரூ. 46,531

தலைப்பு 7.—நீதிமன்றச் சேவை ஆணைக்குழு
வாக்குப்பண இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுகை
குரிய வேதனையும் பிறப்புகளும் ரூபா
91,231

உப தலைப்பு 1.—ஊழியர் கோப்பும் சம்பளங்
களும், 46,531

HEAD 7.—JUDICIAL SERVICE COMMISSION

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 91,231

Sub-head 1.—Cadre and salaries,
Rs. 46,531

உபதலைப்பு 1. கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி.

(திரு. எட்மன்ட் சமரக்கோடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I move, "That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of sub-head 1, item 'Secretary'."

Over the last decade everybody, from whatever angle, has been crying for changes. Whatever different attitudes we may have had, there was a general desire that the old order must give place to the new.

It is not a matter of controversy that to achieve this end we have to think of and remove the various obstacles and hindrances to social progress.

Last year too I had occasion to say that despite the many social and political changes that have taken place in this country over the years, one of the institutions where we saw little or no change was the courts. I referred to the machinery for the administration of justice. I would repeat today more emphatically what I said last year.

There are hon. Members, who were in the same party with me, who have said that they want to take a few steps towards socialism. I want to tell them that whatever they do in that direction, whatever legislation they may pass here with a view to benefiting the people of this country, if they are blind to or unconcerned with one of the biggest problems, one of the biggest obstacles, that stands in the way of the benefits trickling down to the people, it is the old machinery of the courts.

Now, Sir, we have seen how with regard to the implementation of the Paddy Lands Act, a very important piece of legislation which was passed by this House, as a result of the old order in the administration of justice, the people were deprived of the benefit of that important piece of legislation. There was that bottleneck which prevented the people from getting the benefits which you intended that they should get. The rusty machinery of the administration of justice is blocking the path of progress.

உபதலைப்பு 1. கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி.

(திரு. பெர்சி விக்ரமசிங்ஹ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

The hon. Member is making a very valuable contribution in regard to the Judicial Service Commission. Who is the Hon. Minister who is going to reply?

உபதலைப்பு 1. கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி.

(திரு. எட்மன்ட் சமரக்கோடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

The Hon. Minister of Communications is present and I hope he will convey to the Minister concerned what I have to say.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.]

We have the Supreme Court, the District Court, the Magistrate's Court and the Rural Court. The administration of justice depends to a large degree on the type of persons we get as judges. More important than at the level of the Supreme Court, it is at the level of the lower courts—the district courts, the magistrates' courts and the rural courts—that we want the correct type of judge, because it is from that stage that most matters go up to the level of the Supreme Court. The machinery that is available for the appointment of judges is the Judicial Service Commission.

I have with me a newspaper report of a speech made by a retiring Chief Justice, Mr. H. H. Basnayake, Q. C. The "Daily News" of the 1st August contains some remarks made by the last Chief Justice. This is what he has said:

"Independent Judiciary and Free Press vital, says retiring Chief Justice.

'It is important to remember that an independent judiciary, an independent and fearless bar, and, may I add, a free press and vigorous public opinion are the surest assurances against the scourge of dictatorship and the horrors of revolution', said Mr. H. H. Basnayake, Q. C., in a farewell message to the Bench and the Bar."

I do not seek to argue with the retiring Chief Justice on questions of revolution, but let me tell him that when people do revolt they revolt against revolting conditions—revolting conditions in society, in everyday life, in the Government, in Government departments, at all levels, and also the horrors and revolting conditions in the court-houses and in the administration of justice.

The retiring Chief Justice has showed his concern about the need for an independent judiciary. He says that on the day of his retirement. Yes, we need an independent judiciary; we need men who can be independent; we need men who can hold the scales evenly. Whoever comes before them, they must be able to do justice. Let justice be done even though the skies may fall—that is what we expect. Of course, that is a very high standard, but that is what all judges must aim at. Therefore, we

need honest men to hold the scales of justice evenly. We expect much from men in high places. We have recently heard quotations from the Bible. Let me also quote from the Bible. "To whom much is given, from them much is expected." We expect high standards from people who are in the position of judges, even if we are ready to excuse lapses on the part of people in lower positions. Judges are also human beings, but if they do wrong we have to be very stern with them; we have to act sternly, vigorously and effectively. We expect high standards even from the small men today—the workers, clerks, and other employees, with the result that even though a man is exonerated of a charge in the courts, say of misappropriation or theft, he is departmentally dealt with. And if the department is not satisfied with the conduct of an officer his services are terminated. Those are the standards that we expect from smaller people, from people like clerks, peons and workers.

With regard to the conduct of judges—the wrongs, the illegal acts done by them—there is machinery, and that machinery is set in motion by the Judicial Service Commission.

I had occasion both as a practitioner and as a Member of Parliament to place before the Judicial Service Commission under my own name a document containing certain representations made by me. I personally took up that matter because it is very difficult to find people who are ready to make representations against judges. You can get any number of people to make allegations against the Governor-General or against the Prime Minister and Ministers, but not against judges. Why? Because they know that people in that position can react in a dangerous manner and the machinery that they control can be brought to use in that reaction against those who seek to raise their voices against them. It is very difficult, therefore, to get people who have suffered at the hands of judges or magistrates to make representations against these men.

As it was necessary to place these matters before a proper tribunal in a responsible way, I, on my own responsibility, having looked into the matters that came before me, placed a document before the Judicial Service Commission dated the 14th September, 1963.

இலாசனாருக மன்தி

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

Is the matter under investigation ?
You will have to be careful.

அ. ஸ. 6.30

பிபிமன் பி ஸமரக்கோடி மலா.

(திரு. எட்மன் சமரக்கோடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I know. I am not going to violate Standing Orders. I am fully conscious of that matter. I will call this magistrate "Mr. X". This relates to a matter in an important suburban court. There were a number of very serious allegations. If the Judicial Service Commission in its wisdom thought that this document was worthless it had the power to throw it into the wastepaper basket. But if they decided to act on that document they had to act fast and with speed. That is the value of action. It took two weeks to get an acknowledgement from the Judicial Service Commission. I believe the commission has an office and also clerks, stenographers and so on like any other office. But it took me two weeks to get an acknowledgement. Then it was six months after that, on the 4th of March, 1964, that I got a letter informing me that a preliminary inquiry would be held with regard to the allegations made by me and asking me to be present at a particular place on the 28th March. Accordingly I decided to go before this tribunal presided over by a Supreme Court Judge. In answer to his request I did decide to go and I appeared before him for this preliminary inquiry.

Now, when I went before the Judge for the preliminary inquiry I was told by him, "Mr. Samarakkody, I

have asked you to attend a preliminary inquiry. I am sorry, now I am holding a full inquiry." I was not at all prepared for a full inquiry. I was prepared for a preliminary inquiry, but, nevertheless, I had no objection and I remained there.

In the case of judicial officers who are probationers I know that the position is like this. They hold a preliminary inquiry at which even the officer may not be present. The preliminary inquiry is held and, if the inquiring officer is satisfied, the officer need not be informed about it. The officer could be told that his services are not wanted. I know of a case of a judicial officer who was a probationer who was functioning for six years. Without even any notice to him they just dropped him. I am not complaining, but that is the manner in which they have functioned with regard to probationers.

With regard to this particular probationer, a full inquiry was decided upon. Then I was told what the charges were. They are very serious charges framed by the Supreme Court Judge. These are the charges :

"No. 1. Whilst holding office as magistrate of such and such a court you have committed misconduct by doing the following acts :

(1) by adopting illegal and improper practices in the court as follows :

(a) by remanding persons illegally without reasonable grounds for improper motives ;

(b) by enhancing bail...."

இலாசனாருக மன்தி

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

May I appeal to the hon. Member not to go into these in detail when an inquiry is pending ?

பிபிமன் பி ஸமரக்கோடி மலா.

(திரு. எட்மன் சமரக்கோடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

It is over. This particular inquiry is over. I am not referring to a case that is pending.

விசர்பத கெடுபிபன் பன, 1964-65

—காரக கலாவ

இலாசனாகுட மன்தி
(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)
(The Presiding Member)

I do not want you to cast any aspersions on an individual by name.

பிபிமன்தி கமரக்கோடி மல.
(திரு. எட்மன் சமரக்கோடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

No, Sir. I can assure you that I will be strictly functioning within the four corners of the Standing Orders.

சுமர் அலீபி பிபிசு
(சேர் அல்பேட் பீரிஸ்)
(Sir Albert Peries)

You will not mention names ?

பிபிமன்தி கமரக்கோடி மல.
(திரு. எட்மன் சமரக்கோடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

I can assure you that I will not mention the name of a single judicial officer.

I continue with the charges :

- “(b) by enhancing bail for improper motives or without any reasonable cause ;
- (c) by ordering corporal punishment on adult persons ;
- (d) by refusing to inform convicted persons and their lawyers the reasons for the convictions ;
- (e) by getting accused persons to take oaths at shrines and *devales* ;
- (f) by failure to keep correct records of proceedings ;

(2) (a) by harassing and insulting litigants when they do not compound cases on the suggestion of court ;

(b) by imposing vindictive sentences on accused who do not plead guilty on the suggestion of court ;

(c) by ordering the demand of Crown costs when parties do not compound their cases ;

(3) by being partial to some lawyers and the police and vindictive to others.

No. 2. You are unfit to hold judicial office as you lack judicial responsibility in passing sentences and making other orders.

No. 3. You have committed misconduct by knowingly using a car belonging to an undesirable person.”

This was a serious inquiry. The inquiry started. I was leading the evidence. I expected that a full inquiry conducted by the Supreme Court Judge would result in certain decisions by him. Here was a magistrate functioning in a particular court. He is continuing to function in that particular court while this full inquiry is being held. The court records are in his charge, the witnesses are under him, and the Supreme Court Judge decides to hold this inquiry without either interdicting him or transferring him. Now, the consequences are these.

When this inquiry was going on, I had, on the second day of the inquiry, reason to justify my fears, for as I had expected, when the magistrate was sitting in court, witnesses who were to have given evidence against him at the inquiry appeared before him to give evidence in other cases, and they naturally were subject to intimidation. On this day, my witness, a newspaper reporter named Jayatilleke, a “Daily News” correspondent, complained to me, and I then and there brought the witness Jayatilleke before the judge.

இலாசனாகுட மன்தி
(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)
(The Presiding Member)

You said you will not mention any names ?

பிபிமன்தி கமரக்கோடி மல.
(திரு. எட்மன் சமரக்கோடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

I am not prevented from mentioning names of persons who are not judicial officers or Government officers.

Now, the evidence of this reporter is somewhat as follows. I told him : “Now tell His Lordship what happened last week or seven or eight days before.” He said :

“About a week ago Mr. Clarence Fernando, Advocate, asked me whether I am going to give evidence at this inquiry and I told him that so far I had not been summoned. Then he told me that if I give evidence he will make me jobless.” And I complained to the editor.

விசேஷ கமிஷன் பணம், 1964-65

—காரக கலா

And incidentally, this advocate was a witness for this particular magistrate at this very inquiry! Despite that, having brought this to the notice of the judge, I carried on expecting the Supreme Court to give protection to my witnesses. You know, the Supreme Court judge has inherent powers and I told him of the situation I was placed in.

After a couple of days another situation arose. This very witness was intimidated by this particular advocate, who caught him by the throat on the court verandah and told him "If you give evidence against this magistrate, I will destroy you." Then this witness complained to the court sergeant. When I went before the judge on the morning of the 25th April, I said as follows. These are the proceedings of a particular matter.

"Before we proceed, may I have Your Lordship's permission to make an application. My application is that Your Lordship be pleased to adjourn this inquiry for a reasonable time to enable me to make an important representation to the Judicial Service Commission in regard to this very inquiry. I decided to attend this inquiry presided by Your Lordship as I believed that it was going to be an impartial and free inquiry. I hasten to say that this inquiry has been an impartial inquiry. Your Lordship has held the scales evenly and I am satisfied in that regard. From the outset I had my apprehensions that this was not a free inquiry and after what transpired last morning, I am more than convinced that my fears have been justified. For the 2nd time my witness U. P. Jayatilleke, 'Daily News' correspondent at such and such a court, has not only been intimidated, but criminal force has been used on him by an active agent of this Magistrate"—

I want to give his name; he is Mr. Clarence Fernando.

"Witness Jayatilleke referred to has already given his evidence before Your Lordship. His earlier allegation was that this same Mr. Clarence Fernando, advocate, intimidated him and prevented him from giving evidence before Your Lordship at this inquiry. This witness U. P. Jayatilleke has complained yesterday to the Court Sergeant of such and such a court that Mr. Clarence Fernando, the agent of this Magistrate had again intimidated him in the court verandah and used criminal force on him by catching him and shaking him by the

neck. When my witnesses who are still to give evidence are intimidated in this fashion and when many others also my witnesses are in an intimidatory atmosphere, this inquiry, as Your Lordship will see, cannot be a free inquiry. This intimidation of my witnesses and the intimidatory atmosphere for many others is the result of Mr. X Magistrate, continuing to function as Magistrate of this court. Among my witnesses are people who are aware that they may have to appear before this Magistrate in this court at any time, and in the list of witnesses submitted by me already are (1) A. S. P. of this area (2) a police Sergeant (3) Interpreter Mudaliyar of this court and also another functioning Magistrate"—

சே. ஐ. சுவர்தன மை.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Who is going to answer all this?

இலங்கை மன்றம்

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

Are you going to read all that?
Time is running short.

ராமானிகம் மை.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

No, Sir, we have plenty of time, let him carry on.

எடமன்ட் சமரக்கோடி மை.

(திரு. எட்மன்ட் சமரக்கோடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

"Documents and case records that will be evidence in this inquiry are in the custody of so and so. I have already brought to Your Lordship's notice that Mr. X and his counsel have had several records and documents in their custody at this inquiry. If these valuable documents are in his custody and the Chief Clerk and other clerks and the Record Keeper are under his directions, anything could happen to these documents. We have had it stated very recently in our courts that whole information books have been compiled for purposes of cases. I have serious apprehension that this could have happened in this case.

Since the commencement of this inquiry, Mr. X, the additional Magistrate, has been almost daily summoning conferences of lawyers practising in court in his chambers at the court in connection with this inquiry. I am reliably informed that Mr. X has also frequently visited and remained at night in those

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[එඩ්මන්ඩ් සමරන්කොඩි මය.]

particular courts examining case records with his subordinate officers in this court and also with his lawyer friends.

This would suffice Your Lordship that I have justification to consider that in the circumstances this inquiry is not a free inquiry. I would have expected the Judicial Service Commission, when they decided to ask Your Lordship to hold this inquiry, that they would have taken the step to ensure a free inquiry by their interdicting Mr. X on giving him compulsory leave pending this inquiry. This was not done. Despite this serious disadvantage I participated in this inquiry hoping for the best, but the behaviour and conduct of Mr. X and his agents have made it impossible to continue in this inquiry unless Mr. X is either interdicted or given compulsory leave. This is a matter for the Judicial Service Commission, and I propose to immediately make this request from the Judicial Service Commission. For this purpose it is necessary to adjourn this inquiry.

Even this morning I had a complaint from another witness who had a similar complaint to make."

අ. සා. 6.45

This was the submission. The judge told me at this stage, "I am sorry I have to refuse your application for an adjournment as the Judicial Service Commission wishes me to have an inquiry into this matter." At that stage I retired from the case. I had no alternative but to retire from the case. I told the judge that though I am withdrawing from the case I am not withdrawing any of the allegations I have made. Then what happened to the inquiry? This is very important, Sir.

Immediately I made representations to the Judicial Service Commission by a telegram of the same day and I followed it up by this letter, which I shall read now dated 27th April, 1964:

"The Secretary,
Judicial Service Commission,
P. O. Box 573,
Colombo 12.

Inquiry into allegations against
Mr. X.

Dear Sir,

I wish to bring to the immediate notice of the Judicial Service Commission the following matters on the above subject:

1. I confirm the telegram sent to the Judicial Service Commission by me on 25.4.64 bearing text as follows:—

'The Secretary,
Judicial Service Commission,
Box 573, Colombo.

Compelled withdraw from inquiry into allegations against Mr. X. as my application for adjournment to make representations to you not allowed—Stop—Reasons my application being intimidation of my witnesses and inquiry not free inquiry—Stop—letter follows.

Edmund Samarakkody, M.P.'

2. The inquiry into the allegations made by me against Mr. X. by my memorandum dated 14th September, 1963, commenced on 28.3.64 with His Lordship so and so presiding at such and such a place.

3. At this inquiry His Lordship informed me that although I was notified that this inquiry was a preliminary inquiry His Lordship had decided to hold a full inquiry.

4. The inquiry proceeded with the framing of four charges against Mr. X. The charges under reference covered many aspects of the conduct of this Magistrate—his acts and omissions while functioning as Magistrate and also concerning the use of a certain car.

5. As this inquiry was to be a full inquiry at which witnesses were to be allowed to give evidence and the Respondent Magistrate being permitted to cross-examine witnesses I expected that the announcement by His Lordship that this was to be a full inquiry would have meant that that Magistrate would be interdicted or would not be permitted to function while this inquiry was pending.

6. However after 28.3.64, the first date of inquiry, I was surprised to find that Mr. X. continued to sit and function as Magistrate and I entertained an apprehension that this inquiry would not be a free inquiry.

7. By 16.4.64 the next date of inquiry my apprehensions appeared justified. On this date I complained to His Lordship that my witness Mr. U. P. Jayatilleke of Mount Lavinia had been intimidated by Mr. Clarence Fernando, Advocate. I informed His Lordship that the said Mr. Clarence Fernando, Advocate, was a supporter and agent of the Magistrate X and that he has been present at the Supreme Court premises where the inquiry is being held. My witness Mr. Jayatilleke gave evidence regarding this alleged intimidation on 16.4.64. The evidence of this witness was that Mr. Clarence Fernando threatened to get him sacked from his job as Daily News Reporter if he the witness gave evidence at this inquiry.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

8. On 24.4.64 Mr. U. P. Jayatilleke the Daily News Reporter referred to made a second complaint to the Court Sergeant at such and such a court that once again this Mr. Clarence Fernando, Advocate, intimidated him and used criminal force on him by shaking him by the neck on the verandah of the court in the morning of 24.4.64.

9. During the course of this inquiry I brought to the notice of His Lordship that Mr. X and his counsel were having in their custody records of cases of the court in their possession and were producing these records as evidence on their behalf.

10. Since this inquiry began I have reliable information that Mr. X was visiting the Colombo South Courts in the night and had conferences with his subordinate clerks and lawyer friends.

11. Since the inquiry began I am aware that Mr. X. had summoned from time to time lawyers practising in the courts into his Chambers for conferences relating to this inquiry.

12. Among the witnesses I had summoned were the following :

1. Asst. Supdt. of Police, Nugegoda.
2. Police Sergeant of Mirihana Police.
3. Police Sergeant Mount Lavinia Police.
4. Interpreter Mudaliyar.
5. Daily News Correspondent.

These are persons who have to attend Mr. X's Court on official and other matters. And some of them are his own subordinates. These persons would have faced embarrassment when they were listed as witnesses. And in a situation in which Mr. X is meeting and talking to these witnesses in conference on this inquiry these persons could not be expected to give evidence without fear or favour.

13. I am reliably informed that some of my other witnesses have been met by Mr. Clarence Fernando, Advocate, an agent of Mr. X who had sought to dissuade them from giving evidence against this Magistrate.

14. I am reliably informed that certain Police Officers had visited the houses of some of my witnesses and had inquired after them.

15. The intimidation of my witnesses and the intimidatory atmosphere in which others live and the unauthorised visits of this Magistrate after office hours to the Court, his removing court records for his lawyer, his conferences with lawyers in his chambers—all this has been possible because he continues to function as Magistrate and these circumstances have

made it impossible to consider this inquiry as a free inquiry—an inquiry at which witnesses could appear and give evidence without embarrassment, obstacles, fear or intimidation and at which documents like case records are not protected from attempts at tampering.

16. While bringing certain of these matters to the notice of His Lordship I continued to participate in this inquiry until 18.4.64. Thereafter matters became worse and after the second intimidation of Mr. U. P. Jayatilleke on 2.4.64 I decided to raise the whole matter before His Lordship. On this date I submitted that this inquiry was not a free inquiry, the reason being that as Mr. X was still functioning as Magistrate he had control over his officers and others who are my witnesses and he also had in his custody documents (official) which he was seeking to produce at the inquiry. I submitted that under these circumstances I was moving the adjournment of this inquiry until I made representations to the Judicial Service Commission on the need to remove Mr. X from his position of Magistrate either by interdiction or other arrangement, if this inquiry was to be a free inquiry. I therefore moved His Lordship to adjourn this inquiry until my application to the J. S. C. was made and disposed of. His Lordship's Order in that regard was that he could not adjourn the inquiry. In the situation I was compelled to withdraw from the inquiry without withdrawing the allegations I had made.

17. In the circumstances outlined above I am now informing the Judicial Service Commission that I am most anxious to place all the available evidence relating to the allegations already made and participate in this inquiry as soon as the Judicial Service Commission take appropriate steps to make this inquiry a free inquiry. And it is my request that until such steps are taken this inquiry be adjourned.

I remain,
Yours faithfully,"

இலங்கைத் தீர்ப்பு

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)
(The Presiding Member)

That is over. Now, Sir, what over.

එඩ්මන්ඩ් සමරකකෝඩි මහා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

That is over. Now, Sir, what happened to this letter? What happened to the representations I made to the J. S. C.? We know, Sir, that it is a commission that is set up under the Constitution with extraordinary powers to serve the people,

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මය.]

but the people who are serving on this commission are a law unto themselves. They have been given extraordinary powers to exercise them in a responsible manner. Now, Sir, whoever I may be—let us forget that I am a Member of Parliament and that I am a member of the legal profession—I made certain allegations against a judge to the J. S. C. and the J. S. C. in its wisdom decided to hold an inquiry against the judge. Thereafter while this inquiry was going on I brought to the notice of the J. S. C. that it was not a free inquiry. The least I expected of them was a reply, some communication on the matter, but all that I got was only an acknowledgment. I received a letter dated 28th April, 1964, acknowledging my letter of 24th April and my telegram received by them on 27th April, 1964. On 20th April the inquiry started and it went on for another two months. The inquiry is now over but up to date the Judicial Service Commission has not told me what their decision was on the representations made by me and my request for an adjournment of the inquiry. They could have told me: "Mr. Samarakkody, we have gone into the matter but we do not think that this inquiry should be adjourned. It is our opinion that this inquiry should go on." They could have told me that. I may disagree with them; but that is a position I can understand. But they have no right to say: "Nothing, be silent". Have they a right to consider that there were no representations made by me? Have they a right to consider that the people of this country do not exist? That is the position.

Our retiring Chief Justice is concerned about the independence of the judiciary. He was the Chief Justice of this country when the Judicial Service Commission was functioning in this manner. He was the Chairman of the Judicial Services Commission and the responsibility is on him more than on anybody else. He talks of the independence of the judiciary and

the horrors of revolution. Yes, revolution is meant to remove people like him—to tear them from the seats of power and destroy them because they are a part of the forces of stark reaction.

What happened to this case thereafter?

There is a Sinhalese saying.

පාලු ගෙයි වළං බිඳිනවා වගෙයි.

The prosecutor was not there. I am the one who made the allegations. The Supreme Court Judge in his wisdom at that stage decided to go on with the inquiry. I do not blame him because—

අ. හා. 7

මූලාසනාදාය මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(Presiding Member)

Order please! The Hon. Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව ඉමේ රසික් ප්‍රසිද්ධ මූලාසනයෙන් ඉවත් වියෙන්, කථානායකතුමා මූලාසනාදාය විය.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මය.

(திரு. எட்மன் சமரக்கோடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I was referring to certain representations made by me to the Judicial Services Commission and the inquiry that was held in pursuance of my representations. I came to the stage when I informed the House that for certain reasons I had to retire from the inquiry and I just told the House that despite the fact that I had retired from the case the Supreme Court Judge in his wisdom decided to go on with this inquiry. I have no complaint to make about that because he could have gone on with the inquiry. My witnesses were known, the list of witnesses had been supplied by me and they had come day after day to the court and made themselves available to give evidence. Their addresses were known to the judge and his secretary.

What happened? The inquiry was held. Some of the very important witnesses who had come there were not called. I do not want to go into

that aspect now. On behalf of the respondent a number of witnesses were called. Incidentally it is necessary to remember that the magistrate decided to defend himself and quite rightly too. Do you know, Sir, that this magistrate thought that to get lawyers practising in that very court to defend him when he was answering those charges was the correct thing to do? I take it that those lawyers who came to defend the magistrate did so to help the magistrate; I do not think they were retained formally. They were not paid fees to come and appear for him. Out of respect and regard for the magistrate they came to help him. Why? Is it for favours done to them? That is also an important question.

Now, Sir, what happened at this inquiry? The inquiry went on. Ordinarily in that situation the inquiry would have gone on in such a fashion that the respondent could free himself of all the charges. Fortunately for me and unfortunately for this magistrate, this particular magistrate and his lawyers were completely disarmed by the fact that the prosecutor was not there and they relaxed to such an extent that they succeeded in proving my case for me.

I related the charges that were made by the Supreme Court Judge against the magistrate. I am in a position to take the very evidence of the witnesses who came to support this magistrate. Out of their very mouths he had been condemned. The evidence of the magistrate himself was against him.

One of the charges made against this magistrate was that, in certain cases, for instance if there were three accused in a case and if one was absent on the trial date, this magistrate would get angry. He would feel that one accused had purposely kept away. He should rightly get angry if that was so. Some accused do that. Nobody condones that. But the magistrate has no business to vent his anger on the rest of the accused. Thereafter, what would the magis-

trate do? He would call one accused, say, James Appu, and ask him, "Where is Simon Appu?" and James Appu says he does not know. He then calls Samarakone and he too says "I do not know". The magistrate remarks, "You know where he is. I will teach you a lesson. I will remand you." Those two accused are remanded.

That was one of the charges made against the magistrate. The retiring Supreme Court Judge and Chief Justice talked of the independence of the judiciary and the horrors of the revolution! People are put behind prison bars without any justification. These are the horrible things that produce revolution. That was one of the allegations. Despite the fact that the prosecutor was not there that charge was proved.

Mr. Boteju was one of the witnesses who gave evidence against this particular magistrate. The Supreme Court Judge who was presiding at this inquiry says that Mr. Boteju made two points. He put this question to the magistrate who gave evidence on this particular matter:

"Court: Mr. Boteju made two points, I think, in this case. One was that he pointed out to you that this was a bailable offence.

A. If he said so. I don't deny it. He may have pointed out that it was a bailable offence; on the circumstances brought to my notice, the correct order was to remand in jail.

Court: In your explanation, I think you had offered this explanation with regard to this matter, namely, that there are some cases in which there are several accused and to get a case postponed, the accused is not brought to trial. They have the habit of getting absent one at a time.

A. That is the standard practice, and I have brought this to Your Lordship's notice in my explanation; as regards this case, I have set out that in criminal courts this is the general practice. My explanation sets out that in full."

This respondent magistrate admits that there has been a practice like this—a thoroughly illegal practice. There is no provision in law for such

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මහ.]

a practice. The respondent magistrate thinks there is such a practice and he remands accused persons.

“Q. But even then would that be a proper reason to remand people who have come to court? You may deal with the man who is absent, but where other people are concerned would it be fair?”

A. But they were responsible. I was told that they were responsible. Sometimes it is brought to my notice that all the accused are present but when the case is called only three are present.”

By his own mouth, this magistrate has been convicted before a Supreme Court Judge. He has pleaded guilty to a charge of having remanded accused persons without any valid reason. He has not only remanded accused persons but he has also not recorded the reasons for such remand.

One of the allegations made against this magistrate was that he does not record faithfully what takes place in court. That is a very serious matter, because the success or otherwise of an appeal to the Supreme Court from a case tried in the lower court depends upon the accuracy and correctness of the record. If what transpires in court is not recorded by the magistrate, what chance can the appellant have in appeal? That is the position.

The Supreme Court Judge having found that the magistrate was doing this, observed:

“I think in a case like this it would be very desirable to make a note of the reason when an order on the face of it appears to be an unjustifiable order. I am merely saying this for your future information.”

Then there was an allegation that this magistrate used to suddenly enhance bail. Bail is ordered in certain cases and sometimes the amount fixed is Rs. 500, Rs. 1,000 or even Rs. 2,000. There may be differences of opinion in regard to what the amount should be but there are cases in which it is necessary that bail should be ordered. A man is ordered

to furnish bail; he does so with difficulty; he comes the next day, perhaps it may be the trial date, and on that day, for good reasons, bail may be enhanced.

When can bail be enhanced? For instance, the police may bring it to the notice of the magistrate that there is a danger of the accused not being present on the trial date, or the medical evidence might reveal that the charge which the accused has to face would be even more serious than the one originally contemplated; the original charge may have been one of simple hurt under section 314 of the Penal Code but after the evidence of the doctor it may be clear that the hurt caused was grievous. In such circumstances the magistrate is fully justified in enhancing bail; but he must give his reasons for enhancing bail.

The allegation against this particular judge was that he enhanced bail for vindictive reasons, because he wanted to compel accused persons to plead guilty. He enhanced bail for no valid reason but to compel the accused to plead guilty.

One particular case was brought up before this Supreme Court judge, case No. 32492/B. In this case, bail had been ordered in Rs. 300 by one magistrate. The additional judge, who was this particular magistrate, had when the matter came up before him, suddenly said, “I raise the bail to Rs. 500”. The poor man had come on the calling date, expecting to go back home and come later for the trial. He had not come prepared to furnish enhanced bail. He had come unaccompanied by a friend or relative. He was suddenly told by the judge that bail is enhanced to Rs. 500. If a person cannot furnish it he is told he will be put into the cell. If he has a friend, it is all right; otherwise he will be put into the cell. In this particular case, the man was remanded without any reason. In this case, the judge admitted that he had raised

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

the bail from Rs. 300 to Rs. 500. The Supreme Court judge who heard the case asked this question :

“Why was the bail increased? Originally you might well have thought that Rs. 500 is the bail order that should be made because the accused had been absent, but here, when the magistrate had allowed bail in Rs. 300 and he had been allowed time and he furnished bail and appeared at the trial, was the raising of the bail justified?”

The answer was :

“I gave my mind to this case. This is a case of negligent driving where a pedestrian had been knocked down.”

The case was under the Motor Traffic Act. A pedestrian had been knocked down by the accused, and the reason that the judge gave for enhancing the bail was because this was a case where a pedestrian had been knocked down. By his own words he is guilty of the charge. But this magistrate is still functioning as such despite this inquiry by the Judicial Service Commission.

Again, the presiding Supreme Court judge at this inquiry asks in regard to this matter :

“In this case he had been ordered bail in Rs. 300 on an earlier date. This case came up for trial on a particular date and after the bail had been furnished it has been raised?”

The answer was :

“Yes, but the question of what bail had been ordered may not have come up. I may have ordered similar bail in all accident cases.”

අ. ආ. 7.15

Another question :

“I can understand that. That may be the individual discretion but was there any necessity to increase bail; and another thing is Mr. Boteju says he asked that this man be given a little time?”

Nevertheless, this judge had remanded the man because he had not given bail.

Another allegation against this magistrate was that he compelled people to plead guilty. Even that was proved in the course of this case.

This is what the court says :

“Q. Actually the fact that the proctor has filed a Motion saying ‘My client wants to plead guilty’ almost supports that. He can’t give bail; he will have to go to the Remand Gaol; he would rather pay a fine of Rs. 10?”

Yes, this magistrate again by his own evidence has been found guilty and the charge has been substantiated, but he still functions as a magistrate.

He brings witnesses. Who are these witnesses? They are proctors practising in his court. It is not incorrect for a proctor practising in a court to come and give evidence on behalf of a magistrate. If it is correct for a proctor to report him, then it is correct for a proctor or lawyer to come and give evidence for him. But the witnesses that he called were people practising in his court. Those witnesses sent a letter to the press for publication stating that they were men practising before this judge and that he was a good judge. The Judicial Service Commission was aware of those circumstances. These very lawyers who gave evidence on behalf of this judge were all his men. These lawyers sent that very letter that was published in the newspapers to the Judicial Service Commission. The commission, at least, should have realised that here was a situation where one set of lawyers were for the judge saying that he was a good judge and another set against him saying that he had committed all kinds of offences, and that, in those circumstances, it would not be desirable to allow the judge to function in that court but should be sent somewhere else. No. Up to date that officer remains in that court. Out of the mouths of his own witnesses the case against him was proved.

One of the allegations made against this magistrate was that he used to settle cases by the process of taking oaths, and that this used to be done in criminal cases, cases where men were charged with the offence of selling *kasippu*. There is no provision in the law to allow a man to go to Kataragama and say before God Kataragama, “I never had *kasippu*”

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මය.]

I do not mind if that is the law and the judges are administering that law, but there is no such law. There is provision in the law for compounding certain types of cases, but excise offences are not compoundable. This magistrate admits in his evidence that he has allowed the compounding of such cases. He says, "Not many; four or five cases." I only wanted one case proved but this magistrate admits four or five such cases. His lawyer, examining him asked the question, "One thing you are positive about is that it is a small minority of cases where the question of oaths arose?" His answer is, "Yes, it will be definitely just four or five and the distribution has been equally among persons making the allegation and those against, of the members of the Bar." Thanks to the eminent counsel who was defending him and to the witnesses who were interested in exonerating him, he has been condemned by his own witnesses. He was found guilty of that charge, but he still functions as a magistrate.

Another serious allegation made against this magistrate was that of inflicting corporal punishment. The types of punishment that a magistrate or a judge can inflict are stated very clearly. Every offence has a penalty; it is a fine or jail, or fine and jail, or corporal punishment—whipping. That is the law. But no man can be whipped; no man can be inflicted corporal punishment if the law does not provide it.

I thought I would have difficulty in proving this charge because I found it hard to get the necessary witnesses to come forward and say that corporal punishment was inflicted. The police within his jurisdiction had visited a number of my witnesses and they were intimidated. I found it difficult to prove the charge. But what happened? Here it is in the evidence. This Magistrate when he was asked, "Have you ordered caning?", replies, "Yes. I have ordered corporal punishment." And he adds, "If your Lordship will pardon me there is a

background. Here too when Mr. Boteju states that I introduced caning in such and such a court he was not speaking the truth" and so on.

Then he gives an explanation:

"I found after a time on an analysis of the type of case which came before me that the bigger men who were behind the scene, who could never be caught, employed juveniles in conjunction with adults to sell their articles, or, sometimes juveniles only. In some instances, persons whom I would put in the category of juveniles..."

He cannot put people in the category of juveniles. A juvenile is defined in the law. He cannot say: "The hon. Member for Kottawa, you are a juvenile." He says:

"In some instances persons whom I would put in the category of juveniles, people just above the age of 16..."

How can he say that a man is "just above the age of 16 years." If you ask me what the age of this magistrate is, I cannot say how old he is.

"In some cases, persons whom I would put in the category of juveniles, people just above 16 who are probably 16 or 17, indulge in this. My Lord, this was done because the magistrate was reluctant to send the youngsters to jail or impose heavy fines. When these young boys kept appearing week in and week out, I felt that the ends of justice would best be served by administering corporal punishment, because, if their previous convictions are taken into consideration, maximum jail sentence or maximum fine would have to be imposed."

So on that charge he has been found guilty—verdict guilty, on that charge—not by me; out of his own mouth he has been found guilty. But this man is there, a judge, administering justice for a socialist government—a so-called socialist government.

A judge cannot deviate from the law. He says:

"Case No. 369158:

Examination-in-chief continued—I have always held that in instances like this a slight deviation from the law would not only meet the ends of justice, it protects the future of these two accused to some extent."

A slight deviation from the law! Can you imagine a magistrate saying that he is entitled to deviate

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

from the law? What happens when he decides to deviate from the law? One of the most serious cases is in my hand. The record was with the presiding judge when I left the inquiry. He would have called this witness, and he would have seen what happened in this case. An old gentleman, 70 years, Mr. J. R. Mohanani, Sindi merchant, was charged in case No. 18360N by his son—an unfortunate type of case—who did not want the father to remain in the house and the son was ready to give him alternative accommodation. But the father, quite stubbornly, did not want to go. So, the son brought an action for criminal trespass against the father. In these matters, a magistrate would normally look into the matter and do his best to bring about a settlement. In this case, this particular magistrate decided to try to settle it. He tried to persuade the father to leave. The son was going to give him money and so on, but the father was a different type of father. He was not ready to go. He had independence like the independence of the judiciary referred to by our retiring Chief Justice. This father also said: "I am also an independent man." The judge did not like the independence of this father. Justice Basnayake wants the judges to be independent, but this magistrate did not like people to be independent.—[Interruption]. The father said: "It is impossible; I cannot go." So, what did this magistrate do? He postponed the case several times. On the last date he was very angry with this 70 year-old man. He said, "My dear man, I am going to teach you a lesson. I will send you to the House of Observation." At what stage did he say that? It was at the end of the case. The case was over; the man had pleaded guilty. At that stage there was no question of ascertaining whether that man could defend himself. He had defended himself and he had pleaded guilty. At that stage there

was no question of ascertaining his sanity. He was quite a sane man. Only in the eyes of the magistrate he was insane because he was not agreeable to the magistrate's own suggestion—

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

If this story is true, the magistrate is insane.

එඩ්මන්ඩ් සමරකකෝඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கோடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

He is not only insane. There are some insane people who are criminally insane. This is criminal insanity.

This old man was sent to the House of Observation. Fortunately, he is in good health despite that. He came back. The doctors said that there was nothing wrong with him and he had to be discharged. The man was bound over. That was the sentence given

The case came up in appeal for different reasons, for the sentence of being bound over. What happened in appeal? The late Justice Herat heard the case. He realised what had happened. But unfortunately he decided not to be too harsh to this magistrate. I have nothing to say against a judge who is no more. But what he said gives him credit. What he said was pregnant with meaning. He said, "This is a shocking case." Justice Herat said:

"Application in revision in M. C. Case No. 1836010: This is a shocking case. Complainant is the son of the accused-petitioner. Both are Scindis who are assistants in the well-known firm of Hirdaramani, Ltd., Chatham Street, Fort. It appears that the accused-petitioner, the father, was living with the son, the complainant-respondent, as well as another son in the house. The learned Magistrate has convicted him of these charges and has bound him over to be of good behaviour and not to enter

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.]

අ. භා. 7.30

Of course, he did not say that he was remanded to the House of Observation. The judge could not have said it because that was not the matter under appeal. He continued :

“I fail to see how the accused is guilty of any trespass of a criminal nature. He is a licensee and his license to remain in the house has not been lawfully terminated by the son.”

That was the position. This shows the conduct of this magistrate against whom allegations were made. The allegations were inquired into. The inquiries are over and he is still functioning as a judge.

I can prove from his own words how he had on many more occasions inflicted corporal punishment. But this would suffice for the honourable House and the Government to understand what a serious state of affairs prevails in our courts, in the Judicial Service Commission.

What is this Judicial Service Commission? Before that, let me give one more instance. It is not an offence not to be rich. People are in financial difficulties. In all walks of life there are people who are in financial difficulties and who have to borrow money. But in the case of judicial officers their being in a state of financial embarrassment is not in the interests of justice. If a judge is in financial difficulties to the extent that he is compelled to borrow money from the lawyers of his own court, it is a sad state of affairs. That judge should not remain a judge. In this instance, there have been a number of cheques that had bounced, and what justice can you expect from such a magistrate? He instructs the bank to stop payment because he has not sufficient funds in his bank account for the cheque to be realized. And when a person instructs the bank to stop payment on a cheque, it amounts to cheating and he can be taken to court because he knew at that time he had no money when he issued the cheque.

I promised not to mention names. In the District Court of Colombo,

case No. 26945, there was an action against this particular magistrate for issuing a cheque to the value of Rs. 4,250 and when the payee went to draw the money he had stopped payment on it. The case is now over, and I believe judgment has been entered against him ; unfortunately, he still continues to be a magistrate in this same court.

What I have in my hand is the latest document which is with the Judicial Service Commission in this connection. I have photostat copies of it. While this case was going on, I found it very difficult to get other members of the profession to take a correct position on the matter. I am glad that, in the course of this case, a number of members practising in this court realized that they had a duty to discharge and decided to give evidence. An advocate practising in that court made up his mind to give evidence. Do you know what happened? This magistrate called this advocate to the chambers and in the presence of another magistrate abused him. Here, Sir, is the affidavit of the man. I shall read from it without mentioning the names of the magistrates concerned :

I, Don Piyasena Ratnavebusena Rajapakse of 5th Lane, Pagoda, Kotte, not being a Christian do hereby solemnly, sincerely and truly declare and affirm as follows :

“I am an Advocate practising mainly at....”

Shortly after the inquiry into allegations against Mr. ‘X’ commenced I was questioned in the chambers by Mr. ‘X’ and I was asked how it was that I was listed as a witness.”

He was not listed as a witness, but there was the name ‘Rajapakse’. So this magistrate thought this advocate was going to give evidence at this inquiry.

“I denied any knowledge about such a matter and that I had not received any notice to appear at this inquiry. But despite my denial Mr. ‘X’ said “How is it that you are lined up with the names of Ananda Karunatileke, Proctor Samarajeeva and others? I asked that I am still unaware that my name is on any list and that if it was so it could be about his car transaction.

On 8th May, 1964 at about 9 a.m. I was in the”

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

At about 9.45 a.m. the Court peon walked up to me and informed me that Mr. 'X' wished to see me in his chambers.

When I entered, ... I found Mr. 'X' talking to Mr. 'Y'.

I have called the other magistrate Mr. 'Y'.

"When I sat down Mr. X told me as follows in the presence of Mr. so and so. Now, Rajapakse, you know about the car transaction. I sent Ananda Senatillake, my car broker to buy this car, but they refused to sell it to him. Then you went and you bought the car for me."—

Even this allegation that he had been using the car of an undesirable person is there.

—"How the hell did Edmund get the certificate that was in your name"—

That is referring to me.

—"I said I do not know. They could have got a copy from the Insurance Company. You are aware that he handed all the documents to you. At this stage Mr. X intervened and said to the other Magistrate, 'Did you verify whether a certified copy has been obtained from the company or whether it was the original that was used'? At this moment Mr. X, the additional magistrate, turned to me and said, 'You are a liar Rajapakse, because you have been the source of information to Edmund Samarakkody regarding those cases, that is Geethara Appuhamy's case and Ponnamperuma's case.' I denied any knowledge about Ponnamperuma's case. I admitted that I appeared for Geethara Appuhamy but denied that I had given any information to anybody. At this stage Mr. X, the magistrate said to the other magistrate, 'I do not trust a single bugger who is here, I trust only you and Wijesekara. These buggers stab me today, they will stab you tomorrow.' These are the very fellows who have sent petitions. There are two proctors in this court who have taken Rs. 500 as bribe from the accused persons. Again turning to me Mr. X said, 'You bugger

ගරු එෆ්. ඩී. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

On a point of Order, Sir, the HANSARD is now read by a large number of school children; therefore I move that that expression be omitted.

—කාරක සභාව

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු සභාපතිතුමනි, ඔය වචන දන්නා පාසැල් ශිෂ්‍යයින් ගේ සංඛ්‍යාව සියයට 2 ක් 3 ක් වත් නැතිව ඇති.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Let me carry on.

—"You have shown the certificate of Insurance to your clients to prove that you are friendly with the magistrate. I, thereupon, asked him to which accused he was referring to. The magistrate then said, 'You know these accused as you took them to Edmund Samarakkody's house after the case.'"

He charges this advocate with taking witnesses to my house. I complained to the judge who was holding this inquiry that my witnesses are being intimidated. Here is an advocate who has valuable evidence to give and here is his affidavit. Is it necessary for me to read? Having sworn this affidavit this advocate sent it to the Judicial Service Commission and gave me a copy. This is a photostat copy of the affidavit. That is the position.

So far as this inquiry was concerned, before I left the inquiry I had the occasion to tell the judge, "Your Lordship has held the scales evenly." I said that because up to that point I had no allegations to make against this magistrate. But, considering what had transpired after I left and the fact that further allegations were contained in the letter written by this advocate to the Supreme Court judge telling him that he is prepared to give evidence regarding charge No. 5 or 6 regarding the use of a car, I am unable to say that this inquiry was a fair inquiry after I left

I find in the proceedings the following order by this judge:

"Today I have received an affidavit from one advocate Rajapakse regarding some car transaction. I think this is relevant to this inquiry."

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මහ.]

That judge is still functioning. When the judge decided not to proceed with this matter referred to by this advocate then I am not in a position to say that this judge has acted fairly after I left. We have heard of cases where a Supreme Court judge had picked up from the waste paper basket anonymous letters and dealt with cases, and brought to book certain judges when it was necessary for such action to be taken. But when judges are decided otherwise and are determined to protect wrong-doers, they go out of their way to protect them.

Here is sworn testimony not of irresponsible people but of people who are ready to come forward and face all consequences. It is not an easy thing for a practising lawyer to come forward and place matters like this openly against judges. Nobody knows whether this judge will remain or not. I am proud to say that there are people even among the members of the legal profession—they are extremely few, it is a sad state of affairs—who will come forward in that way. In this particular case, I am proud to say, some of my own associates have been able to face all the consequences and come forward for this inquiry.

I say this because the retiring Chief Justice spoke of an independent judiciary and fearless Bar. We are talking of the Bar. When we talk of the Bar we talk of the Bar Council—the unofficial Bar. It is said that great wisdom is enshrined in the members of the profession at that level and we expect that these people in the Bar Council also will be concerned about the administration of justice. They are the people who appear before the Supreme Court judges and they are the people who have influence with judges, and I thought it might be possible to find even occasionally people at that level who will be ready to fight the wrongs in the court-houses. Time was when the

legal profession played a progressive part. That time has all gone. Today, the Bar Council is a seat of reaction. I would have liked if the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia (Dr. Colvin R. de Silva) were here. He is also in the Bar Council, but let me tell him that one of the places that has to be destroyed if they want to march forward towards socialism is the Bar Council, which is a seat of reaction. I ask him, what has he been doing, what has his Bar Council been doing? They know about these things and read about these things. No, Sir, that time is over.

අ. ආ. 7.45

I have taken a great deal of your time. I apologize for the time taken. I had no alternative. Fortunately there is some provision for us in this House to discuss these matters in this particular way. The Judicial Service Commission is a commission which has extraordinary powers. What does the Constitution say? It is worthwhile remembering. Section 56 of the Constitution says this:

“Every person who, otherwise than in the course of his duty, directly or indirectly, by himself or by any other person, in any manner whatsoever, influences or attempts to influence any decision of the Judicial Service Commission or of any member thereof shall be guilty of an offence and shall, on conviction after summary trial before a Magistrate, be liable to a fine not exceeding one thousand rupees or to imprisonment for a term not exceeding one year or to both such fine and such imprisonment.”

You see, I might have been brought up before this very magistrate and found guilty of trying to influence the Judicial Service Commission because of the letter in question by which I made representations to the Judicial Service Commission. Because I was going before the Judicial Service Commission at a certain stage, I had to withdraw from the case. I asked the Judicial Service Commission to transfer him and it might have been interpreted as an attempt to influence the Judicial Service Commission and I might have

been sent before the same magistrate and convicted along with my other colleagues, and perhaps would have been behind bars.

ராசமணிகம் மஹா.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

Corporal punishment!

எடமன்ட் சமரக்கோடி மஹா.

(திரு. எட்மன் சமரக்கோடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Yes, corporal punishment. He might have put me in that category of juvenile delinquents. It is some sort of consolation that such a thing did not take place. It might have been my fate, but thank heaven I am in this House.

ஓர். ஃபீ. டீ. டியஸ் பண்டாரநாயக்க

(கௌரவ எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

In the House of Representatives.

எடமன்ட் சமரக்கோடி மஹா.

(திரு. எட்மன் சமரக்கோடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I am still there. This is not the state of affairs that should continue. You, so-called socialist Ministers, you have gone there and formed a Coalition, and what have you done? Let us forget our different points of view; you have gone there, you say, so that the poor people might benefit and for the purpose of taking one or two steps forward in the march towards socialism and to fight against reaction, exploitation and oppression. I will tell you Mr. Minister of Public Works that I have so much to tell your Minister of Finance and your member in the Bar Council that, if you want to fight reaction, it is this seat of reaction in the Supreme Court, the Judicial Service Commission and the Bar Council that you have to fight against. These are things that you have to do and attempt to do.—[Interruption.] I agree with you that you cannot do everything overnight. But I want to know

whether you have brought your mind to bear on this aspect of reaction that has been in this country over the years. What are your views on this matter? What do you propose to do with regard to this matter? The least you can do is even on the Floor of this House to denounce this type of thing. Yes, you will tell me that you have to act according to the Constitution. Then change your Constitution, change your laws. Your people in the Bar Council can from that high position denounce this type of thing that is happening and prevent them. But, on the contrary what do they do? I regret to state this: I have brought a matter before this House; I passed a Motion before this House last year and shortly afterwards I met a judge and he told me, "Mr. Samarakkody your matter is not coming up". I asked why and he told me, "I met your leader and he told me that it will never come up." I cannot say who the leader is; I will not say who the leader is. But I suspect who the leader is.

டா. டீ. டியஸ் பண்டாரநாயக்க

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

Why did you not ask him?

எடமன்ட் சமரக்கோடி மஹா.

(திரு. எட்மன் சமரக்கோடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I asked him who the leader was, and then of course he knew that I was trying to find out the leader, and he did not tell me. Last year when I was in the same party with these people, including the member of the Bar Council, one of the judges told me, "Your leader says that it will never come up". I ask you in all sincerity whether you can fight reaction with that type of attitude? You can run about and get up early at 3 a.m. to go and see whether a P. W. D. overseer is at his post and functioning.

ஓர். ஃபீ. டீ. டியஸ் பண்டாரநாயக்க

(கௌரவ எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Not at 3 a.m. in the morning.

මහජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(*திரு. எட்மன் சமரக்கொடி*)
(Mr. Edmund Samarakkody)
You can suddenly stop your car and push a bus. All that is good ; but, I say, there are other good things you can do. Why not try to push out an oppressor magistrate when you should do so ? It is easy to catch an overseer by the ear and throw him out. I know that you have suspended some people, some depot managers have been suspended, but you have not been able to get rid of a magistrate who had committed offences and whose offences had been properly proved. What is this farce ? Is this the Coalition ? If you have anything to say, say it now and explain yourself. You can at least support us in this fight.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(*திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன*)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)
ගරු සභාපතිතුමනි, මා දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්න යන්නේ නැහැ. උසාවිවල කෙරෙන වැඩ සම්බන්ධව, “ජුඩිෂල් සර්විස් කොමිෂන්” එක සම්බන්ධව, ඒවායින් නියම විධියේ විනිශ්චයක් ලබා දෙන්නේ නැති බවට, කරුණු රාශියක් ඉතා පැහැදිලිව ප්‍රකාශ වුණා. මාත් ඒ අනුව විකක් කියන්න සතුටුයි. විශේෂ යෙන්ම එක්තරා නඩුකාරයෙක් ණය මුදලක් ගැනීම ගැනත් සඳහන් වුණා. රුපියල් හාර දහස් ගණනක ණය මුදලක් ඇතැම් දුප්පතකුගෙන් ගන්නා කියාත් කියවුණා. අන්න ඒක “ජුඩිෂල් සර්විස් කොමිෂන්” එකේ විශේෂ පරීක්ෂණයට භාජන විය යුත්තක්. මේ නඩුකාරයින් ණය ගැනීම පරීක්ෂණයට භාජන කළ යුත්තක්. පුද්ගලයින්ගෙන් මෙන්ම බැංකුවලින් ණය ගන්න ඇතැම් නඩුකාරයින් සිටිනවා. එය තමුත්තාත්සේලා දන්නවා. ඒ අන්දමට ණය මුදල් ගන්නේ, මේ රටේ උසස් ම සේවයක් කිරීමට භාර කර තිබෙන—ඒ උදවිය කරන්නෙන් මේ ගරු සභාවෙන් පණවන නීතිරීති නිසියාකාර ක්‍රියාවේ යොදා වැරදිකරුවන් තැත්නම් නිවැරදිකරුවන් වශයෙන් ඔප්පු කිරීමයි—වැරදිකරුවා නිවැරදිකරුවා කවුද

යන්න ඔප්පු කිරීමට පත් කර සිටින උදවිය නිසා, ඒ උදවිය ණය තුරුස් වලින් ඉවත් වී සිටින්නට ඕනැ.

මා කරුණු කීපයක් දන්නවා. මා විශේෂයෙන් කියන්නේ මේ නඩු ප්‍රමාද කිරීමත්, එහි නියම විනිශ්චය නොදීමත්, —Justice delayed is justice denied කියා තිබෙනවා—වැනි දේවල් අනන්තව තිබෙනව. ඉලංගරත්න අපේ ගරු වෙළඳ ඇමතිතුමා සිටිනවා. එතුමාට දැන් අවුරුදු ගණනක සිට නඩුවක් තිබෙනව. තමුත්තාත්සේලා දන්නවා එතුමාගේ ඡන්ද නඩුව. අවුරුදු ගණනක සිට තිබෙනව. එතුමා පසුගිය කාලයේ මුදල්, බැංකු, ආදී ඉතා වගකිවයුතු ආයතනත් භාරව සිටිය. මහජන බැංකුව ආදියත් භාරව සිටිය. ඉතින් මේවා සමග ගනුදෙනු කරන උදවිය ගැන කල්පනා කර බලන්න. උසස් නඩුකාරයින්ගෙන් ගනුදෙනු කරනවා නම්, අහවලාගේ නඩුවත් තිබෙනව—

සභාපතිතුමා
(*அக்கிராசனார்*)
(The Chairman)
පුද්ගලික නඩුවක් ගැන සඳහන් කිරීම සුදුසු නැහැ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(*திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன*)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)
නැහැ, පුද්ගලික නඩුවක් ගැන මා කියන්නේ නැහැ. පුද්ගලික නඩුවක් නොවෙයි. එතුමා නඩුවකට අසු වී අවුරුදු 3 ක් වෙනව.

සභාපතිතුමා
(*அக்கிராசனார்*)
(The Chairman)
කොයි ඇමතිතුමාද ?

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(*திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன*)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)
ගරු ඉලංගරත්න ඇමතිතුමා.

සභාපතිතුමා
(*அக்கிராசனார்*)
(The Chairman)
ඒ නඩුව තවම තිබෙනව.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. පී. ආර්. ඉරිසාරි)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

අන්න ඒවා ගැන විශේෂයෙන් පරීක්ෂා කරන්න ඕනෑ. කවුද ඒ නඩුව අහන්නෙ?

සභාපතිතුමා

(අක්කිරාජනර්)

(The Chairman)

නමුත් ඒ නඩුව තවම අහලා ඉවර නැහැ. ඒ නිසා නඩුව ගැන සඳහන් කරන්න එපා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිරු. ඩී. පී. ආර්. ඉරිසාරි)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මම නඩුව ගැන කියන්නෙ නැහැ. මම දන්නෙත් නැහැ. සාමාන්‍ය වශයෙන් ඒ ගැන—

සභාපතිතුමා

(අක්කිරාජනර්)

(The Chairman)

ඒ නඩුව සම්බන්ධව සාකච්ඡා කරන්න එපා. ඒ ගැන සඳහන් කරන්න එපා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිරු. ඩී. පී. ආර්. ඉරිසාරි)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

නඩුව ගැන කියන්නෙ නැහැ. උසා විශේෂ විනිශ්චයකරුවෙක් විශාල මුදලක් බැංකුවකින් ගන්නවා නම්, පොඩි ගණනක් නොවෙයි රුපියල් 22,000 ක් ගන්නවා නම්, ඔහු යම්කිසි නඩුවක විනිශ්චයකාරයකු වශයෙනුත් සිටිනවා නම්, ඒකෙ අපට ටිකක් කල්පනා කරන්න දෙයක් තිබෙනව. එබඳු කරුණුවලදී අරණයතුරුස් දෙන බලයක් තිබෙන තැනකින් එබඳු කෙනෙකුට ණය මුදලක් ගන්නට සැලැස්සුවා නම්, නඩුකාරයන් ඒ ණය ගත් තැනැත්තාම නම්, ඇතැම් තීරණ ගැන විට ඒ විනිශ්චය ටිකක් සැක සහිත නේද? මම අහනව ඒක. මම කියනව බැංකුවෙන් ගෙන තිබෙන අංක 604 දරණ ණය මුදල ගැන බලන්නය කියා.

ගරු සභාපතිතුමනි, අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාව අපේ මේ ගරු සභාවේ අයවැය පිළිබඳව ඇති ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් වී තිබෙනව. අපට ඒ ගැන සාකච්ඡා කරන්න බොහොම අමාරුයි මෙනත. නමුත් හැම පුද්ගලයකුටම මුදල් වෙන් කරන්නෙ මෙනතින් තමයි. මෙනතින් මුදල් වෙන් කරනවා නම් අපට බලය තිබෙන්න ඕනෑ ඒවා ගැන කියන්න තිබෙන දේ කියන්න. මොන විධියට තහනම් දැමීමත් අපට ඒ බලය තිබෙන්න ඕනෑ. අධිරාජ්‍යවාදී යටත් විජිත යුගයේ නීති ටීති තවමත් තියාගෙන ඉදිමෙන් අපට ඒවා ගැන කළා කරන්න බැහැ. හොරකමක් වංචාවක් කළා නම්, අයුතු බල පෑව නම්, මැති ඇමතිවරුන් ගෙන යන ඒ වැඩ ගැන අපට කළා කරන්න බැරිද?

සභාපතිතුමා

(අක්කිරාජනර්)

(The Chairman)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා ටිකක් ඇහුම්කන් දෙන්න.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිරු. ඩී. පී. ආර්. ඉරිසාරි)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මම නම් සඳහන් කෙළේ නැහැ.

සභාපතිතුමා

(අක්කිරාජනර්)

(The Chairman)

දැනට විභාග වන නඩුවක් සම්බන්ධයෙන් මෙහිදී සාකච්ඡා කරන්න බැහැ. එය හොඳ මදි. නීති ටීති පිළිබඳ වැඩ කරන උදවිය ගැන කළා කරන්නට කිසිම බාධාවක් නැහැ. මම ඒකට ඉඩ දෙනව. නමුත් විභාග වන නඩුවක් ගැන සාකච්ඡා කිරීම හොඳ මදි.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිරු. ඩී. පී. ආර්. ඉරිසාරි)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මෙය අද ඊයේ ඇති වී තිබෙන දෙයක් නොවෙයි. යටත් විජිත යුගයේ නීති ටීති තවමත් තිබෙන්නෙ. නඩු ගැන කළා කරන්න බැහැ, මොකද විනිශ්චය

කල්තැබීම

[ඩී. ඩී. ආර්. ඉන්වර්ට්ටන් මයා.]

කාරය අහරේ ඉන්න නිසා. අපි තවමත් යටත් විජිත යුගයේයි ඉන්නේ. ඒ සුදු අධිරාජ්‍යවාදියා දැමූ නීති රීති අනුව වැරදි කරන එබඳු උදවිය ගැන මේ ගරු සභාවේ කථා කෙළේ නැහැ. ඊට හේතුව සුද්දගේ අධිරාජ්‍යවාදි බල පෑමයි. නිදහස් රටක නම් අපි ඉන්නේ අපට ඒ ගැන කථා කිරීමේ බලය තිබෙන්න ඕනෑ නොවේද?

මට තවත් බොහෝ දේ ගැන කථා කරන්න තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම මම ඉල්ලනවා මේ නඩු දෙක ගැන බලන්නය කියා. බ්‍රිතාන්‍ය සංග්‍රහ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.) මෙතැනදී ඒ ගැන කරුණු ඉදිරිපත් කළා. නඩු කාරවරුන්ගේ ක්‍රියාවන් ගැන එතුමා බොහෝම හොඳට පැහැදිලි කර දුන්න. එබඳු කොටස් අතවද අපි සකස් කරන නීති ක්‍රියාවේ යොදවන්න යවන්නේ? මහ නඩු කීපයක් තිබෙනවා. මේ ගරු සභාවේ සිටිය උදවිය ගැනත් නඩු තිබෙනවා. මේ ගරු සභාවෙන් ඉවත් වී ගිහි නුත් බොහෝ කල් ගියාට පස්සෙයි තීන්දුව ලැබෙන්නේ. ඒක තමයි මම කිව්වේ—Justice delayed is justice denied කියා.

එකල්හි වේලාව අ. හා. 8 වූයෙන්, මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට ප්‍රශ්නය වාර්තා කරනු පිණිස සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් විය.

කාරක සභාව ප්‍රශ්නය වාර්තා කරයි; නැවත රැස්වීම අගෝස්තු 18 වන අඟහරුවාදා.

කල්තැබීම

ඉත්තිවෘත්ත

ADJOURNMENT

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I move,

“That the House do now adjourn.”

ප්‍රශ්නය සභාපතිවරයා කරන ලදී.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Has the hon. Member for Welimada given notice of his questions?

කල්තැබීම

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

Yes.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

The hon. Member for Galle?

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

I have given notice of a question last week on a certain matter.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

We will take up the question of the hon. Member for Welimada.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

I gave notice last week. This is a small matter. I am thankful to the Hon. Minister of Finance for having made arrangements to export gems to various countries abroad on payment of a ten per cent tax. However, I am sorry to have to inform him that the two departments concerned, the Department of Exchange Control and the Department of the Principal Collector of Customs, have not yet made arrangements to see that his order is implemented.

In this connection I sent the Hon. Minister of Finance an urgent telegram last Thursday. This matter is urgent because parcels have remained in Ceylon without being sent from the 15th of May last and some of these people who wanted to send parcels of gems have by now lost their customers abroad. This is the telegram that I sent on Thursday:

කල්තැබීම

“State : Urgent,

Dr. N. M. Perera,
Minister of Finance,
Colombo.

Precious stones parcels are still not being sent because Controller of Exchange and Principal Collector of Customs have not yet settled their differences. This is an abominable shame and you should now replace these two officers with two who will serve the people. Please intervene at once.

W. DAHANAYAKE,
M.P. for Galle.”

This is a very urgent matter and the people who are concerned keep on pressing that action should be taken. I am certain that the Hon. Minister of Finance will take immediate action now that it has been pointed out to him.

අ. හා. 8.4

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු කථානායකතුමනි, මට ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමාගෙන් ප්‍රශ්න දෙකක් අහන්න තියෙනව. මගේ කොට්ඨාශයෙන් උච පරණගම කොට්ඨාශයෙන් ඉඩම් ප්‍රශ්න ගැනයි, ඒ. මීට අවුරුදු දෙකකට පෙර අය වැය ලේඛන විවාදයේදී ගරු ඉඩම් ඇමති තුමාගේ වැය ශීර්ෂය යටතේ මම මේ ගැන කීව. උච පරණගම ඡන්ද කොට්ඨාශයේ, පරණගම නමැති ගමේ උරුවෙල් පත්ත නමැති ඉඩමක, ඉඩම් නැති ගොවීන් කීප දෙනෙක් පදිංචි වුණා. ගරු ඇමතිතුමා ගෙම චක්‍ර ලේඛයක් තියෙනව, දීර්ඝ කාලයක් තුළ පදිංචි වී සිටි අයට අවශ්‍ය සුදුසුකම් තියෙනව නම් ඉඩම් දිය යුතුය කියා. එහෙම තියෙද්දීත් ඒ චක්‍ර ලේඛය ගැන නොතකා බදුල්ලේ දිසාපති කායඞ්ගලයේ නිලධාරීන්ගේ අත්තනෝමතික ක්‍රියාකලාපය නිසා මේ පිරිසට විරුද්ධව නඩු පවරා මේ පිරිස හිරේට යවා තිබෙනව. ඊට පසු ඇමතිතුමා සමගත්, ඉඩම් කොමසාරිස් වරයා සමගත්, ස්ථාවර ලේකම්තුමා සමගත් මේ ගැන සාකච්ඡා කළ විට, මේ ඉඩම මේ පිරිසට දෙනවය කියා මට පොරොන්දු වුණා. බදුල්ලේ දිස්ත්‍රික් කාරක සම්බන්ධතා කොමිටියේදීත් මම යෝජනාවක් ගෙනාව, මේ අයට මේ ඉඩම් දිය යුතුය ගොවීන්ට වතුර නැතිව වගා කරන්න

කල්තැබීම

කියා. ඒ යෝජනාව පිළිගත්ත. දැනට අවුරුදු එකහමාරකට ඉහතදිසි මෙය සිදු වුණේ. නමුත් අද වන තුරු මේ උදවියට මේ ඉඩම දීල නැහැ. ඒ නිසා මේ ඉඩම නුදුන්නේ මොන හේතුවක් නිසාද කියා සොයා බලා මෙය නිලධාරීන්ගේ අත්තනෝමතික ක්‍රියාකලාපයක් නිසා සිදු වී තිබෙනව නම්—මේ නිලධාරීන් ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තියටත් විරුද්ධව ගොවීන්ට හිරිහැර කිරීමට කඩාකප්පල්කාරී වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන ගොස් තිබෙනව නම්—මේ අයට විරුද්ධව විනයානුකූලව කටයුතු කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනව.

ගරු කථානායකතුමනි, මගේ කොට්ඨාශයේ ලන්දේගම නමැති ගමේ පාසලකට ඉඩමක් නැති නිසා අල්ලපු නේ වත්තෙන් අක්කර 4 ක් දිය යුතුය කියා අප දැන්වුවට පස්සෙ, ගරු-දෙගරු සමිතිය දැන්වුවට පස්සෙ, ඒ ඉඩම දිය යුතුය කියා අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා අමාත්‍යාංශයට තියෝ ගයක් එව්ව. දැන් මේ ප්‍රශ්නයට අවුරුදු 5 ක් වෙනව. මීට මාස 6 කට ඉහතදී මට ලිපියක් ලැබුණ, මේ ඉඩම අරගෙන දෙන්න යනවය කියා. නමුත් මට දැන් ආරංචියි, මේ ඉඩම පවරා දීම නවත්වා තිබෙනවය කියා. ඒ නිසා කරුණා කර මේ ගැනත් සොයා බලා කටයුතු කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනව. ඒ පාසල දැනට තිබෙන්නෙ පන්සලක. දැනට තියෙන ඉඩ මිදි. එතන ඉගෙන ගන්න ශිෂ්‍යයන්ගේ අනාගතය ගැන සලකා මේ ඉඩම මාසයක් යන්නට ප්‍රථම ලබා දෙන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනව. දැන් අවශ්‍ය වැඩ කටයුතු කරල අවසානයයි. ඇමතිතුමාට කරන්න තියෙන්නෙ මේ ගැන වහාම සොයා බලා තියෝග කිරීම පමණයි.

අනික් ප්‍රශ්නය මේකයි. දිය බද්ද ගැන මම මේ ගරු සභාවෙ නිතරම කථා කරල තියෙනව. දැනට ඇළවලින් දිය බද්දක් අය කරනව. මේක ලොකුම අසාධාරණයක්. ගරු කථානායකතුමනි, මා හිතන පිළිවෙළට වතුරෙන් බදු අය කිරීම 17 වැනි ශත වර්ෂයේ වැඩ පිළිවෙළක් ; අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ වැඩ පිළිවෙළක්. මේක නිදහස් රටක සමාජවාදී ගමනක් යන ආණ්ඩුවක් මගින් කරන්නට පුළුවන් වැඩක් නොවෙයි.

[කෝ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

බැහැ. චතුර නියෙන් න ඕනැ. චතුර නොමි
ලියේ දෙන්න ඕනැ. එතකොටයි, ගොවීන්ට
වගා කරන්න පුළුවන් වන්නෙ. මේ දිය
බද්ද අය කිරීම ගැන ගොවීන්ගේ ලොකු
විරුද්ධත්වයක් තියෙනව. කුඹුරු පණතට
රීයේ පෙරෙයිදා ගෙන ආ සංශෝධනවලින්
පසු තත්ත්වය බරපතල වෙලා තියෙනව.
මෙපමණ කාලයක් තිස්සෙ ගොවියකුට
බද්ද නොගෙවා නිදහසේ ඉන්න පුළුවන්
කම තිබුණා. අද එහෙම ඉන්න බැහැ.
කුඹුරු පණතෙ සංශෝධනවලින් පස්සෙ
මේ දිය බද්ද නොගෙව්වොත් ගොවි කාරක
සභාවකට පුළුවන්, ගොවියකු දවස් 14 කට
හිරේ යවන්න.

හවුල් ආණ්ඩුව මුලින්ම ගෙන ආ නීතියක් මේක. ගොවි-කම්කරුවන් වෙනුවෙන් වැඩ කරනවය කියන සමසාමාජ පක්ෂයත් ආණ්ඩුවට ඇතුළු වුණොට පස්සෙ ගෙන ආ නීතියක් මේක. දිය බද්ද ගෙව්වෙ නැත්නම් ගොවියකු දවස් 14 කට හිරේට යවන්න පුළුවන්. හවුල් ආණ්ඩුව එන්න පෙර මේ විධියෙ නීතියක් තිබුණෙ නැහැ. අපේ විරෝධය නොතකා හවුල් ආණ්ඩුව මේ නීතිය සම්මත කළා. දිය බද්ද නොගෙව්වොත් දින 14 කට හිරේට යවන්න පුළුවනි. මෙය ඉතාම අසාධාරණ එකක්. මෙයට ගොවීන් වෙනුවෙන් මම බලවත් විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කර සිටිනවා. මේ බද්දෙන් කොපමණද එකතු කර තිබෙන්නේ? ගිය අවුරුද්දේ ලක්ෂ 9 සි. මේ ලක්ෂ 9 එකතු කිරීම සඳහා ගොවීන් හිරේට යැවීම මහා අපරාධයක් ; ගොවීන්ට කරන ලොකුම අවමානයක්. ගොවියාගේ සහයෝගය නැතිව කවදාවත් මේ රටේ ආහාර නිෂ්පාදනය සාර්ථක කරගන්නට පුළුවන් වන්නේ නැහැ. ගොවියා දුක් කරදරවලට පාත්‍ර වන විට, ඔහු ප්‍රපාතයෙන් ප්‍රපාතයට වැටෙන විට, ආහාර නිෂ්පාදනයත් පහතට වැටෙනවා. ඒ නිසා මම ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලි බලය පිළිබඳ ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, මුදල් ඇමතිතුමාත් සමග සාකච්ඡා කර, වුවමනා නම් ඇමති මණ්ඩලයටත් දන්වා, මේ දිය බද්ද ඉවත් කිරීමට කටයුතු යොදන ලෙස.

ගරු සි. පී. දි සිල්වා

(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රිතුමා උදව පරණගම
 පිළිබඳව ඉදිරිපත් කළ කාරණය ගැන දිස්
 ත්‍රික්ක සම්බන්ධතා මණ්ඩලය යම් තීරණ
 යක් ගෙන තිබෙනවා නම් ඒ වැඩ පිළිවෙල
 වහාම ක්‍රියාවේ යොදන්නට මම විධිවිධාන
 සලස්වන්නම්. ඒ වැඩ පිළිවෙල යම්
 කෙනෙක් වුවමනාවෙන්ම කැඩීමට උත්
 සාහ ගෙන තිබෙනවා නම් ඒ පිළිබඳව
 නිසියාකාර කටයුතු කිරීමට යයි මම
 ඒජන්තතුමාට දන්වා යවන්නම්.

ලන්දේගම ගැන මම හරියට දන්නේ නැහැ. ඒ පිළිබඳව මන්ත්‍රීතුමා මට දැන් වූයේ සවස 4 ට පමණයි. ඒ නිසා ඒ ගැන සොයා බලා පසුව දන්වන්නම්.

දිය බද්ද ගැන කී කාරණය සම්බන්ධ
යෙන් මට කියන්න පුළුවනි, දිය බද්ද අය
නොකරනවා නම් මාත් කැමති බව. මන්ද?
මගේ කොට්ඨාශයේ වැඩිම ප්‍රමාණයක්
සිටින්නේ ගොවීන් නිසයි. මෙය දිය බද්
දක්ම නොවෙයි. ආණ්ඩුවෙන් ඇළ වේලි
ආදිය සුද්ධ කරන නිසා ඒ සඳහා මුදලක්
අය කරනවා. ඒ මුදලත් අය නොකරනවා
නම් හොඳ නමයි. මෙය මුදල් ප්‍රශ්නයක්
නිසා මම මේ පිළිබඳව ගරු මුදල් ඇමතිතුමා
සමග සාකච්ඡා කර ඇමති මණ්ඩලයට
ඉදිරිපත් කරන්නම්.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදිත්, සහායම්මත විය.

මන්නි මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව
අ. හා. 8.10 ට, 1964 අගෝස්තු 14
වන දින සහායමිමතිය අනුව, 1964
අගෝස්තු 18 වන අභ්‍යරූචාදා පූ. හා.
10 වන තෙක් කල් ගිණිසිය.

சபை, பி. ப. 8-10 மணிக்கு, 1964, ஓகஸ்ட், 14 ஆம் தேதிய தீர்மானத்துக்கிணங்க, 1964, ஓகஸ்ட், 18 செவ்வாய்க்கிழமை மு. ப. 10 மணிவரை ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

Adjourned at 8.10 p.m. until 10 a.m. on Tuesday, 18th August, 1964, pursuant to the Resolution of the House of 14th August, 1964.

දියක මුදල් : මුදල් ගෙවන දිනෙන් පසුව ඇරඹෙන මාසයේ සිට මාස 12ක් සඳහා රු. 32.00යි. අශෝඛිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 35.00යි. මාස 6කට ගාස්තුවෙන් අඩකි. පිටපතක් යන 30යි. තැපැලෙන් යන 45යි. මුදල්, කොළඹ යාපු මුවදොර, මහලේ කම් කායාරියේ රජයේ ප්‍රකාශන කායාරියේ අධිකාරී වෙත කලින් එවිය යුතුය.

1964

*නිදර්ශන ප්‍රකාශන කොටු තේතිය යටතේද මාස 12 මාසයකට රු. 32.00 (නිවැරදිවන පිටපත් රු. 35.00). 6 මාසයකට අර්ධකි. කිසිදු පිටපතක් 30. තැපැල් මුදල 45. මුදල, කොළඹ යාපු මුවදොර, මහලේ කම් කායාරියේ රජයේ ප්‍රකාශන කායාරියේ අධිකාරී වෙත කලින් එවිය යුතුය.

1964

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00) Half rates for 6 months. Each part 30 cents, by post, 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1

1964

ලංකාවේ මාලිව්වෙතයෙහි පිහිටි " ඊස්ටර්න් ප්‍රෙස් මිලිස් කෝපරේෂන් " හි නිවැරදිවන ලද කඩදාසිවල ලංකාවේ මුද්‍රණාලයේ මුද්‍රාපිතයි

ලිඞ්ඞක, වාග්‍යාඡ්ඡේෂ ආස්පේෂ ප්‍රේස් මිලිස් කෝපරේෂන් හි නිවැරදිවන ලද කඩදාසිවල ලංකාවේ මුද්‍රණාලයේ මුද්‍රාපිතයි

Printed at the Government Press, Ceylon, on paper manufactured at the Eastern Paper Mills Corporation, Valaichchenai, Ceylon.